தமிழ்ப் பேராய்வு ஆய்விதழ்

தொகுதி - 15 (பகுதி 1) ஜூலை / July 2026
Volume - 15 (Issue 1)

JOURNAL OF TAMIL PERAIVU

Published by
Department of Indian Studies
Faculty of Arts and Social Sciences
University of Malaya

ISSN 2289- 8379
eISSN 2636-946X

Journal of Tamil Peraivu Editorial Office

Office of the Editor – in – Chief

No. 132, Department of Indian Studies, Faculty of Arts and Social Sciences,
University of Malaya, 50603 Kuala Lumpur, Malaysia
Tel: +60379675632
Email: silllalee@um.edu.my
Website: https://ejournal.um.edu.my/index.php/tamilperaivu/index

Publisher
Department of Indian Studies,
Faculty of Arts and Social Sciences,
University of Malaya,
50603 Kuala Lumpur, Malaysia.
Tel: +60379675510

Sponsored by
Almaa Herbal Nature Pvt ltd
No.1/8, Pinjala Subramanian street,
T. Nagar, Chennai – 600 017
Tamilnadu, India
mglv@rediffmail.com/ www. Almaaherbal.com

The publisher of Tamil Peraivu Aivithal (Journal of Tamil Peraivu) will not be responsible for the statement made by the authors in any articles published in the journal. Under no circumstances will the publisher of this publication be a liable for the loss or damage cost by your reliance on the advice, opinion or information obtained either explicitly or implied through the contents of this publication.

© Department of Indian Studies, Faculty of Arts and Social Sciences, University of Malaya. All rights reserved. No part of this journal may be reproduced in any forms or by any means without publisher's prior permission.

Editorial Board

2026-2030

Editor–in–Chief

Associate Professor Ts. Dr. Sheiladevi Sukumaran

Educational Management, Leadership and Policy & Multidisciplinary,
INTI International University, Malaysia.

Dr. Silllalee S. Kandasamy

Media, Tamil language & literature, Malaysian Indians and sosio-culture.

Managing Editors

Dr. Parvathi Wajindram

Tamil Literature, Feminism, Politics, Power Empowerment,
Universiti Malaya, Malaysia.

Dr. G. Manickam Govindaraju

Media and Communication. Taylor's University, Malaysia.

&

Dr. Thanam SubramaniamBharathi Mutty

Tourism, and Events, Taylor’s University, Malaysia.

Editorial Board Members

Professor Dr. Asokan Vasudevan - Business Management and Multidisciplinary, INTI International University, Malaysia.

Dr. Kanmani Munusamy- Software Engineering, ontology, Data Mediation - Information Technology, Centre of Information Technology, Universiti Malaya, Kuala Lumpur, Malaysia.

Dr.Rabindra Dev Prasad- Pedagogy and Curriculum, INTI International University, Malaysia.

Associate Professor Dr. Seethalakshmi, - Tamil Lexicography, Tamil Pedagogy, Sociolinguistics & Literature through Mass Media., Nanyang Technological University, Singapore

Dr. Suma Parahakaran- Education AI, Ethics and Environment, INTI International University, Malaysia.

Shanker Sathivellu- Leadership, Governance, Implementation Analytic University of Wollongong Malaysia

Emeritus Professor N. Shanmugalingam, Tamil language and Sociology, University of Jaffna, Sri Lanka.

Dr. T. Selvamanoharan, Saiva Sidhanta, Tamil Literature, Philosophy, University of Jaffna, Sri Lanka.

Dr. Pathmanesan, Sociology and Anthropology, The Open University of Sri Lanka**.**

Dr Priyakrishnan, Tamil, Archaeology, South Asian studies, Anthropology, Aran Tamil Trust, India.

Associate Professor Dr. J. Muthu Kumar, Modern Indian History, Annamalai University. India.

தமிழ்ப் பேராய்வு ஆய்விதழ் / Journal of Tamil Peraivu

Vol 15 (Issue 1), July 2026

	பொருளடக்கம் / Contents	பக்கம் / Page
1	**மலேசியாவில் தமிழ் மொழி வளர்ச்சியில் செயற்கை நுண்ணறிவின் தாக்கம்: ஒரு கணக்கியல் ஆய்வு** The Impact of Artificial Intelligence on Tamil Language Development in Malaysia: A Quantitative Study ஷதீஸ் பாஸ்கரன் / Shathees Baskaran ஸ்ரீ பிரகதீஸ்வரன் மோகன தாஸ் / Sri Pragetheswaran Mohana Dass	7
2	**பாரதியின் கண்ணனும் திருமாலின் அடியார்களும் காட்டிய பலன் கருதா சேவகம்** The selfless service illustrated by Poet Bharathi's Kannan and Devotees of Lord Vishnu இரா. நரசிம்மன் / R.Narasimhan இரா. இந்திரா / R.Indira	18
3	**கண்ணுக்குப் புலனாகா அரங்கு: யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழக அனுபவத்தின் சுயஇனவரைவியல் ஆய்வு** Performing the Invisible Theatre: An Autoethnographic Study of Augusto Boal's Theatre of the Oppressed at Jaffna University தேவநாயகம் தேவநாத் / Thevanayagam Thevananth	26
4	**சிறுபாணாற்றுப்படை புலப்படுத்தும் சங்ககாலத் தமிழரின் வரலாறும் பண்பாடும்** Exploring the Historical and Cultural Significance of Sangam Tamils through Ci<u>r</u>upāṇā<u>rr</u>uppaṭai மணிவண்ணன் முருகேசன் / Manivannan Murugesan	39
5	**மலேசியத் தமிழ்க்கல்விக்கு இணைப்பேராசிரியர் முனைவர் சாமிக்கண்ணு ஜெபமணியின் பங்களிப்பு: ஓர் ஆய்வு** Associate Professor Dr Samikkanu Jabamoney's Contribution to Malaysian Tamil Education: A Case Study நவீன் கணேசன் / Navin G Ganeson சரண் சுக்லாம் ஆத்மலிங்கம் / Sharan Suklam Ahtma Lingam	44
6	**இந்துக் கலைக்களஞ்சியம் - ஒரு மதிப்பீடு** Hindu Encyclopedia – An Evaluation பா.சுமன் / P.Suman	54
7	**குறுந்தொகை-203 குறிப்பிடும் 'பாலோர்'** 'Paalor' illustrated in Kurunthokai-203 ச.கண்மணி கணேசன் / S.Kanmani Ganesan	62

8	**தமிழர் சமயமும் தமிழ்ப் பக்தி இயக்கமும்: ஓர் வரலாற்றுச் சமூகவியல் ஆய்வு** Tamil Religious History and the Tamil Bhakti Movement: A Historical and Sociological Study இரா. சீதா லட்சுமி இராதாகிருஷ்ணன் / R. Seeta Lechumi Ratha Krishnan	69
9	**பல்லவர் காலத்தில் நிலவிய சமயங்களின் நிலை: மத்தவிலாசப் பிரஹசனத்தினூடான ஒரு தர்சனம்** The State of Religions During Pallava Period: A Perspective Through Mattavilasa Prahasana தி. செல்வமனோகரன் / T. Selvamanoharan	75
10	**கல்வியில் இயந்திர கற்றல் மற்றும் செயற்கை நுண்ணறிவின் பயன்பாடுகள்** Applications of Machine Learning and Artificial Intelligence in Education தீபிகா ராமகிருஷ்ணன் / Deepika Ramakrishnan	84
11	**மகாபாரதத்தில் பாண்டவர்களின் வனவாசம்: மலாய், சமஸ்கிருதம், தமிழ் ஆகிய பதிப்புகளின் ஒப்பாய்வு** The Pandavas Forest Exile in the Mahabharata: A Comparative Study of the Malay, Sanskrit, and Tamil Versions சாமிக்கனு ஜபமோனி இஷாக் சாமுவேல் / Samikkanu Jabamoney Ishak Samuel	95
12	**சிறுவர் நாடகத்தில் சமூக வாழ்வியல் அம்சங்கள்: தப்பி வந்த தாடி ஆடு எழுத்துப் பனுவலை முன்வைத்து** Social life aspects in children's play: Thappi Vantha Thaadi Aadu presents the written text சுந்தரலிங்கம் சந்திரகுமார் / Sundaralingam Chandrakumar	106
13	**கிழக்கிலங்கை கிராமியப் புலவர்களின் கட்டுப்பாடல்கள்: வரலாற்று முறையியல் நோக்கு** The Composed Songs of Eastern Sri Lankan Rural poets: A Historical Methodological Perspective த.மேகராசா / T.Megarajah	114
14	**இலங்கை வரலாற்றில் மன்னன் இரண்டாம் கஜபாகுவின் வகிபாகம்** The role of King Gajabhu II in the History of Sri Lanka நி.சிவமதுரா / N.Sivamathura கௌரி லக்சுமிகாந்தன் / Gowry Luxmykanthan	128
15	**தொல்காப்பியச் சொல்லதிகாரச் சேனாவரையருரையில் திருக்குறள்** Tholkaappiyach sollathikaarach senaavaraiyaruraiyil thirukkural வே.விக்னேசு / V.Vignesh	138

மலேசியாவில் தமிழ் மொழி வளர்ச்சியில் செயற்கை நுண்ணறிவின் தாக்கம்: ஒரு கணக்கியல் ஆய்வு

The Impact of Artificial Intelligence on Tamil Language Development In Malaysia: A Quantitative Study

ஷதீஸ் பாஸ்கரன் / Shathees Baskaran [1]

ஸ்ரீ பிரகதீஸ்வரன் மோகன தாஸ் / Sri Pragetheswaran Mohana Dass [2]

Date of submission: 2026-04-11
Date of acceptance: 2026-05-10
Date of Publication: 2026-07-30
Corresponding author’s Name:
Mr. Shathees Baskaran
Email: dr.shathees@gmail.com

Abstract

Despite widespread adoption of artificial intelligence (AI), many firms struggle to convert AI-enabled capabilities into sustained Artificial intelligence-based language learning environments are increasingly creating significant transformations in modern education and communication methods, particularly in the development of the Tamil language. As the influence of such technologies continues to grow in the language usage and proficiency development of Indian Tamils living in Malaysia, it becomes essential to examine their usefulness and effectiveness. Specifically, an important question arises as to how users experience artificial intelligence tools and how these experiences are reflected in their self-language proficiency development. This study investigates the relationships between perceived usefulness, perceived ease of use, cultural and linguistic appropriateness, and learning motivation and interest and self-language proficiency among Indians living in Malaysia. Based on descriptive statistics, perceived usefulness, perceived ease of use, and learning motivation were rated at moderate to positive levels. In contrast, cultural and linguistic appropriateness was rated relatively lower. The results of the regression analysis confirm that perceived usefulness, perceived ease of use, and particularly learning motivation and interest have a significant positive impact on self-language proficiency. Among these, learning motivation and interest emerged as the strongest predictor. On the other hand, cultural and linguistic appropriateness did not show a statistically significant effect. Overall, this study highlights that user-cantered factors play a crucial role in artificial intelligence-based language learning experiences. In particular, when perceived usefulness, ease of use, and learning motivation work together, users’ self-language proficiency tends to improve. Therefore, it is essential to design future artificial intelligence tools in a way that enhances simplicity, usefulness, and user engagement. Through this, the learning and development of the Tamil language can be further strengthened.

Keywords: artificial intelligence; perceived usefulness; perceived ease of use; cultural and linguistic appropriateness; learning motivation and interest; self-language proficiency.

[1] The author is a lecturer in the Ashman Hasim International Business School, Universiti Teknologi Malaysia, Johor Baharu, Malaysia.
[2] The author is a student at the Malaya-Whales International University, Kuala Lumpur, Malaysia.

முன்னுரை

நவீன மின்னியல் உலகில் செயற்கை நுண்ணறிவு தொழில்நுட்பங்கள் மனித வாழ்க்கையின் பல்வேறு துறைகளில் வேகமாக வளர்ச்சி பெற்று வருகின்றன. குறிப்பாக, கல்வி மற்றும் மொழி கற்றல் துறைகளில் செயற்கை நுண்ணறிவின் பயன்பாடு குறிப்பிடத்தக்க மாற்றங்களை ஏற்படுத்தியுள்ளது (Mosha et al., 2026; Zawacki-Richter et al., 2019). ஒரு மொழியின் வளர்ச்சி அதன் பயன்பாடு, பரவல் மற்றும் கற்றல் முறைகளின் தரத்துடன் நெருக்கமாக தொடர்புடையது. இந்நிலையில், செயற்கை நுண்ணறிவு கருவிகள் மொழி கற்றலை எளிதாக்கி, அதனை மேலும் அணுகக்கூடியதாக மாற்றுகின்றன (Fitas, 2025).

தமிழ் மொழி, அதன் பாரம்பரிய செழுமை மற்றும் இலக்கிய வளம் காரணமாக உலகளவில் முக்கியத்துவம் வாய்ந்த மொழியாகும். இருப்பினும், இன்றைய இளம் தலைமுறையினர் மின்னியல் கருவிகளை அதிகமாக நம்பி மொழி கற்றல் மற்றும் பயன்பாட்டில் ஈடுபட்டு வருகின்றனர். செயற்கை நுண்ணறிவு அடிப்படையிலான பயன்பாடுகள், மொழி கற்றல் அனுபவத்தை மாற்றுவதோடு, கற்றலின் திறனை மேம்படுத்தும் வாய்ப்பையும் வழங்குகின்றன.

அதே நேரத்தில், இந்த தொழில்நுட்பங்களின் பயன்பாடு உண்மையில் மொழித் திறனை மேம்படுத்துகிறதா அல்லது மேலோட்டமான கற்றலுக்கே வழிவகுக்கிறதா என்பது ஆராயப்பட வேண்டிய கேள்வியாகும். குறிப்பாக, பயன்தன்மை உணர்வு, பயன்பாட்டு எளிமை உணர்வு, கலாச்சார மற்றும் மொழி பொருத்தம், மற்றும் கற்றல் உந்துதல் மற்றும் ஆர்வம் போன்ற காரணிகள், செயற்கை நுண்ணறிவு கருவிகள் மூலம் மொழித் திறன் மேம்பாட்டில் எந்த அளவிற்கு தாக்கம் செலுத்துகின்றன என்பதைக் கணக்கியல் முறையில் ஆய்வு செய்வது அவசியமாகிறது.

ஆய்வின் பின்னணி

மலேசியா பல இனங்களையும் மொழிகளையும் கொண்ட பன்முகத்தன்மை நாடாகும். இதில் தமிழ் மொழி, இந்திய வம்சாவளியினரின் முக்கியமான பண்பாட்டு அடையாளமாக இருந்து வருகிறது. கல்வி, மதம், ஊடகம் மற்றும் சமூக உறவுகள் ஆகிய துறைகளில் தமிழ் மொழி பரவலாக பயன்படுத்தப்பட்டாலும், சமகாலத்தில் தொழில்நுட்ப வளர்ச்சி அதன் பயன்பாட்டை மாற்றியுள்ளது.

செயற்கை நுண்ணறிவு தொழில்நுட்பங்கள், குறிப்பாக மொழி கற்றல் மற்றும் தொடர்பாடலில், அதிகமாக பயன்படுத்தப்படுகின்றன (Holmes & Tuomi, 2022). இத்தகைய கருவிகள் பயன்தன்மை உணர்வை உயர்த்துவதன் மூலம் கற்றலாளர்களுக்கு மொழி கற்றலை பயனுள்ளதாக உணரச் செய்கின்றன. மேலும், பயன்பாட்டு எளிமை உணர்வு அதிகமாக இருக்கும் போது, பயனர்கள் இந்த கருவிகளை தொடர்ந்து பயன்படுத்த முனைவார்கள்.

இதேபோல், கலாச்சார மற்றும் மொழி பொருத்தம் முக்கியமான அம்சமாகும். ஒரு செயற்கை நுண்ணறிவு கருவி தமிழ் மொழியின் இலக்கணம், சொற்கள் மற்றும் பண்பாட்டு நுணுக்கங்களை சரியாக பிரதிபலிக்கும்போது, பயனர்கள் அதனை நம்பிக்கையுடன் பயன்படுத்த முடியும். அதே சமயம், கற்றல் உந்துதல் மற்றும் ஆர்வம் ஆகியவை, கற்றலாளர்கள் தொடர்ந்து மொழி கற்றலில் ஈடுபடுவதற்கான உளவியல் காரணிகளாக செயல்படுகின்றன.

எனினும், இந்த அனைத்து காரணிகளும் இணைந்து சுய மொழித்திறன் மேம்பாட்டில் எந்த அளவிற்கு தாக்கம் செலுத்துகின்றன என்பது தெளிவாக அறியப்படவில்லை. இதனால், இந்த உறவுகளை கணக்கியல் முறையில் ஆராய்வது முக்கியமாகிறது.

பிரச்சனை விளக்கம்

தமிழ் மொழி கற்றல் மற்றும் பயன்பாட்டில் செயற்கை நுண்ணறிவு கருவிகளின் பயன்பாடு அதிகரித்து வரும் நிலையில், இந்த பயன்பாடு உண்மையில் சுய மொழித்திறன் மேம்பாட்டை ஏற்படுத்துகிறதா என்பது ஒரு முக்கியமான கேள்வியாக உள்ளது. மலேசியாவில் இளம் தலைமுறையினர் அதிகமாக செயற்கை நுண்ணறிவு கருவிகளை பயன்படுத்துகின்றனர், ஆனால் அவர்கள் மொழியை ஆழமாக கற்றுக்கொள்கிறார்களா என்பது சந்தேகத்திற்குரியது.

பயன்தன்மை உணர்வு அதிகமாக இருந்தாலும், அது உண்மையான கற்றலுக்கு வழிவகுக்காமல் இருக்கக்கூடும். அதேபோல், பயன்பாட்டு எளிமை உணர்வு அதிகமாக இருப்பது, பயனர்கள் கருவிகளை அதிகமாக பயன்படுத்துவதற்கு உதவினாலும், அது மொழித் திறன் மேம்பாட்டை உறுதி செய்யாது. மேலும், கலாச்சார மற்றும் மொழி பொருத்தம் குறைவாக இருந்தால், செயற்கை நுண்ணறிவு கருவிகள் வழங்கும் உள்ளடக்கங்கள் தவறான மொழி பயன்பாட்டை உருவாக்கக்கூடும். இது பயனர்களின் மொழித் திறனை பாதிக்கும்

அபாயத்தை ஏற்படுத்துகிறது. அதே நேரத்தில், கற்றல் உந்துதல் மற்றும் ஆர்வம் குறைந்தால், பயனர்கள் தொடர்ச்சியான கற்றலில் ஈடுபட முடியாது.

இதனாலேயே, இந்த ஆய்வின் முக்கியக் கேள்வி "பயன்தன்மை உணர்வு, பயன்பாட்டு எளிமை உணர்வு, கலாச்சார மற்றும் மொழி பொருத்தம், மற்றும் கற்றல் உந்துதல் மற்றும் ஆர்வம் ஆகியவை சுய மொழித்திறன் மேம்பாட்டில் எந்த அளவிற்கு தாக்கம் செலுத்துகின்றன?" என்பதாகும். இந்த உறவுகளை கணக்கியல் ஆய்வு முறையின் மூலம் ஆராய்வது அவசியமாகிறது.

ஆய்வின் நோக்கங்கள்

இந்த ஆய்வு, மலேசியாவில் தமிழ் மொழி கற்றலில் செயற்கை நுண்ணறிவு கருவிகளின் பயன்பாடு சுய மொழித்திறன் மேம்பாட்டில் ஏற்படுத்தும் தாக்கத்தை ஆராய்வதை நோக்கமாகக் கொண்டுள்ளது. குறிப்பாக, பயன்தன்மை உணர்வு, பயன்பாட்டு எளிமை உணர்வு, கலாச்சார மற்றும் மொழி பொருத்தம், மற்றும் கற்றல் உந்துதல் மற்றும் ஆர்வம் ஆகிய காரணிகள் சுய மொழித்திறன் மேம்பாட்டுடன் கொண்டுள்ள தொடர்புகளை ஆய்வு செய்கிறது. மேலும், இந்த ஆய்வு, இந்த காரணிகள் எவ்வாறு ஒருங்கிணைந்து மொழி கற்றல் அனுபவத்தை மேம்படுத்துகின்றன என்பதையும் புரிந்துகொள்ள முயல்கிறது. இதன் மூலம், செயற்கை நுண்ணறிவு கருவிகள் தமிழ் மொழி கற்றலுக்கு ஒரு பயனுள்ள கருவியாக உள்ளதா என்பதை தெளிவுபடுத்த முடியும். இதன் இறுதியாக, இந்த ஆய்வு, கல்வியாளர்கள், ஆராய்ச்சியாளர்கள் மற்றும் கொள்கை நிர்ணயிப்பவர்கள் தமிழ் மொழி வளர்ச்சியை மேம்படுத்துவதற்கான தகுந்த முடிவுகளை எடுக்க உதவும் தரவுகளை வழங்கும்.

இலக்கிய விமர்சனம்

செயற்கை நுண்ணறிவு மற்றும் மொழி கற்றல் ஆகியவை தொடர்புடைய ஆய்வுகள் சமீப காலங்களில் அதிகரித்து வருகின்றன. குறிப்பாக, மின்னியல் தொழில்நுட்பங்கள் மொழி கற்றலை எளிதாக்குவதிலும், பயனாளர்களின் கற்றல் அனுபவத்தை மேம்படுத்துவதிலும் முக்கிய பங்காற்றுகின்றன (Dwivedi et al., 2023). இத்தகைய தொழில்நுட்பங்கள், மொழி பயன்பாடு, கற்றல் திறன் மற்றும் தனிநபர் மொழித்திறன் மேம்பாடு ஆகியவற்றில் தாக்கத்தை ஏற்படுத்துகின்றன. ஒரு மொழியின் வளர்ச்சி அதன் கற்றல் முறைகளின் தரத்தையும், தொழில்நுட்ப ஆதரவையும் சார்ந்துள்ளது.

தமிழ் மொழி கற்றலில் செயற்கை நுண்ணறிவு கருவிகள் பயன்படுத்தப்படுவது அதிகரித்து வருகிறது. மொழிபெயர்ப்பு கருவிகள், உரை உருவாக்கிகள் மற்றும் குரல் அடையாள அமைப்புகள் போன்றவை, கற்றலாளர்களுக்கு உடனடி உதவிகளை வழங்குகின்றன. இந்நிலையில், பயன்தன்மை உணர்வு *(Perceived Usefulness)* என்பது பயனாளர்கள் இந்த கருவிகளை எவ்வளவு பயனுள்ளதாகக் கருதுகின்றனர் என்பதை விளக்குகிறது. அதேபோல், பயன்பாட்டு எளிமை உணர்வு *(Perceived Ease of Use)* அதிகமாக இருக்கும் போது, பயனாளர்கள் இத்தகைய கருவிகளை தொடர்ந்து பயன்படுத்த முனைவார்கள்.

மேலும், கலாச்சார மற்றும் மொழி பொருத்தம் *(Cultural and Linguistic Appropriateness)* என்பது செயற்கை நுண்ணறிவு கருவிகள் வழங்கும் உள்ளடக்கங்கள் தமிழ் மொழியின் இலக்கணம், சொற்கள் மற்றும் பண்பாட்டு அடையாளங்களை சரியாக பிரதிபலிக்கின்றனவா என்பதைக் குறிக்கிறது. இது குறைவாக இருந்தால், மொழி கற்றலில் தவறான புரிதல்கள் உருவாகக்கூடும். இதனுடன், கற்றல் உந்துதல் மற்றும் ஆர்வம் *(Learning Motivation and Interest)* ஆகியவை, கற்றலாளர்களின் தொடர்ச்சியான ஈடுபாட்டை நிர்ணயிக்கும் முக்கியமான உளவியல் காரணிகளாகும்.

இவ்வாறான காரணிகள் இணைந்து சுய மொழித்திறன் மேம்பாட்டில் *(Self-Language Proficiency)* தாக்கத்தை ஏற்படுத்துகின்றன. இருப்பினும், மலேசியத் தமிழ் சமூகத்தில், குறிப்பாக இளம் தலைமுறையினரிடையே, இந்த காரணிகளுக்கிடையிலான உறவுகள் குறித்த ஆய்வுகள் மிகவும் குறைவாக உள்ளன. எனவே, செயற்கை நுண்ணறிவு மற்றும் மொழி கற்றல் இடையிலான தொடர்புகளை கணக்கியல் முறையில் ஆராய்வது அவசியமாகிறது. இதன் மூலம், தமிழ் மொழி வளர்ச்சிக்கான தொழில்நுட்ப அடிப்படையிலான அணுகுமுறைகள் மற்றும் கல்விக் கொள்கைகளுக்கு உறுதியான ஆதாரங்களை வழங்க முடியும்.

பயன்தன்மை உணர்வு மற்றும் சுய மொழித்திறன் மேம்பாடு

பயன்தன்மை உணர்வு என்பது ஒரு தொழில்நுட்பம் அல்லது கருவி பயனாளரின் தேவைகளை பூர்த்தி செய்து, அவர்களின் செயல்திறனை மேம்படுத்தும் திறனை குறிக்கிறது (Davis, 1989). குறிப்பாக, செயற்கை நுண்ணறிவு அடிப்படையிலான மொழி கற்றல் கருவிகள்,

பயனாளர்களுக்கு விரைவான மற்றும் துல்லியமான தகவல்களை வழங்குவதன் மூலம் கற்றல் செயல்முறையை எளிதாக்குகின்றன. இதனால், பயனாளர்கள் இந்த கருவிகளை பயனுள்ளதாகக் கருதி தொடர்ந்து பயன்படுத்த முனைவார்கள்.

தமிழ் மொழி கற்றலில், பயன்தன்மை உணர்வு முக்கிய பங்காற்றுகிறது. ஒரு கற்றலாளர் செயற்கை நுண்ணறிவு கருவிகள் மூலம் சொற்கள், இலக்கணம் மற்றும் பயன்பாட்டை எளிதாகப் புரிந்துகொள்ள முடிந்தால், அது அவர்களின் கற்றல் அனுபவத்தை மேம்படுத்தும் (Kohnke et al., 2023). இதன் விளைவாக, அவர்கள் தங்கள் மொழித்திறனை சுயமாக மேம்படுத்தும் திறனை பெறுகின்றனர். அதாவது, பயன்தன்மை உணர்வு அதிகமாக இருக்கும் போது, கற்றலாளர்கள் அதிக ஈடுபாட்டுடன் கற்றலில் பங்கேற்று, தங்களின் சுய மொழித்திறனை மேம்படுத்துகின்றனர்.

மேலும், செயற்கை நுண்ணறிவு கருவிகள் வழங்கும் உடனடி பின்னூட்டம், தனிப்பயன் கற்றல் மற்றும் எளிய அணுகல் ஆகியவை, கற்றலாளர்களின் பயன்தன்மை உணர்வை அதிகரிக்கின்றன (Wah, 2025; Yuan, 2025). இதன் மூலம், அவர்கள் மொழியை தொடர்ந்து பயிற்சி செய்யும் பழக்கத்தை உருவாக்கி, தங்களின் மொழித்திறனை மேம்படுத்துகின்றனர்.

இந்த விவாதத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு, கீழ்காணும் உத்தேசம் உருவாக்கப்பட்டுள்ளது.

உத்தேசம் 1

பயன்தன்மை உணர்வு மற்றும் சுய மொழித்திறன் மேம்பாடு இடையே வலிமையான, நேர்மறையான தொடர்பு உள்ளது.

பயன்பாட்டு எளிமை உணர்வு மற்றும் சுய மொழித்திறன் மேம்பாடு

பயன்பாட்டு எளிமை உணர்வு என்பது ஒரு கருவி அல்லது தொழில்நுட்பத்தை பயன்படுத்துவது எவ்வளவு எளிதாக உள்ளது என்பதைக் குறிக்கிறது (Davis, 1989). செயற்கை நுண்ணறிவு கருவிகள் பயன்படுத்த எளிதாக இருந்தால், பயனாளர்கள் அவற்றை அடிக்கடி பயன்படுத்த முனைவார்கள். இதனால், கற்றல் செயல்முறை இடையூறு இல்லாமல் நடைபெறும்.

தமிழ் மொழி கற்றலில், எளிமையான பயன்பாடு முக்கியமான அம்சமாகும். கற்றலாளர்கள் சிக்கலற்ற முறையில் தகவல்களை அணுகி, மொழி தொடர்பான பயிற்சிகளை மேற்கொள்ள முடிந்தால், அவர்கள் தொடர்ந்து கற்றலில் ஈடுபடுவார்கள் (Kasneci et al., 2023). இது அவர்களின் மொழித்திறனை படிப்படியாக மேம்படுத்த உதவும். மேலும், எளிதான இடைமுகம் மற்றும் அணுகல்திறன், கற்றலாளர்களின் நம்பிக்கையை அதிகரிக்கின்றன. இதன் மூலம், அவர்கள் தன்னம்பிக்கையுடன் மொழியைப் பயன்படுத்தி, தங்களின் சுய மொழித்திறனை வளர்த்துக்கொள்ள முடியும்.

இந்த விவாதத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு, கீழ்காணும் உத்தேசம் உருவாக்கப்பட்டுள்ளது.

உத்தேசம் 2

பயன்பாட்டு எளிமை உணர்வு மற்றும் சுய மொழித்திறன் மேம்பாடு இடையே வலிமையான, நேர்மறையான தொடர்பு உள்ளது.

கலாச்சார மற்றும் மொழி பொருத்தம் மற்றும் சுய மொழித்திறன் மேம்பாடு

கலாச்சார மற்றும் மொழி பொருத்தம் என்பது ஒரு தொழில்நுட்பம் வழங்கும் உள்ளடக்கம் மொழியின் இலக்கணம், சொற்கள் மற்றும் பண்பாட்டு அம்சங்களுடன் பொருந்துகிறதா என்பதைக் குறிக்கிறது (Jasiwal, 2023). செயற்கை நுண்ணறிவு கருவிகள் தமிழ் மொழியின் இயல்பை சரியாக பிரதிபலித்தால், பயனாளர்கள் அவற்றை நம்பிக்கையுடன் பயன்படுத்த முடியும்.

தமிழ் மொழி கற்றலில், பண்பாட்டு பொருத்தம் மிகவும் முக்கியமானது. ஒரு கருவி சரியான மொழி வடிவங்களையும் பண்பாட்டு அர்த்தங்களையும் வழங்கினால், கற்றலாளர்கள் மொழியை ஆழமாகப் புரிந்துகொள்வார்கள். இது அவர்களின் மொழி பயன்பாட்டை மேம்படுத்தும். மேலும், மொழி மற்றும் பண்பாட்டு பொருத்தம் அதிகமாக இருக்கும் போது, தவறான கற்றல் குறையும். இதனால், கற்றலாளர்கள் சரியான மொழி திறன்களை வளர்த்துக்கொண்டு, தங்களின் சுய மொழித்திறனை மேம்படுத்துகின்றனர்.

இந்த விவாதத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு, கீழ்காணும் உத்தேசம் உருவாக்கப்பட்டுள்ளது.

உத்தேசம் 3

கலாச்சார மற்றும் மொழி பொருத்தம் மற்றும் சுய மொழித்திறன் மேம்பாடு இடையே வலிமையான, நேர்மறையான தொடர்பு உள்ளது.

கற்றல் உந்துதல் மற்றும் ஆர்வம் மற்றும் சுய மொழித்திறன் மேம்பாடு

கற்றல் உந்துதல் மற்றும் ஆர்வம் என்பது

கற்றலாளர்கள் ஒரு மொழியை கற்றுக்கொள்ளும் உள்ளார்ந்த விருப்பம் மற்றும் ஆர்வத்தை குறிக்கிறது (Wang et al., 2025; Sun et al., 2025). செயற்கை நுண்ணறிவு கருவிகள் கற்றலை சுவாரஸ்யமாகவும் ஈர்க்கக்கூடியதாகவும் மாற்றுகின்றன.

தமிழ் மொழி கற்றலில், உந்துதல் மற்றும் ஆர்வம் முக்கிய காரணிகளாகும். கற்றலாளர்கள் ஆர்வத்துடன் கற்றலில் ஈடுபட்டால், அவர்கள் தொடர்ந்து பயிற்சி மேற்கொண்டு மொழியை மேம்படுத்துவார்கள். இது அவர்களின் சுய மொழித்திறனை உயர்த்தும். மேலும், இடையூறு இல்லாத கற்றல் சூழல் மற்றும் ஈர்க்கக்கூடிய உள்ளடக்கங்கள், கற்றலாளர்களின் ஈடுபாட்டை அதிகரிக்கின்றன. இதனால், அவர்கள் மொழியை நம்பிக்கையுடன் பயன்படுத்தி, தங்களின் திறனை மேம்படுத்துகின்றனர்.

இந்த விவாதத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு, கீழ்காணும் உத்தேசம் உருவாக்கப்பட்டுள்ளது.

உத்தேசம் 4

கற்றல் உந்துதல் மற்றும் ஆர்வம் மற்றும் சுய மொழித்திறன் மேம்பாடு இடையே வலிமையான, நேர்மறையான தொடர்பு உள்ளது.

ஆய்வுமுறை ஆய்வின் வடிவமைப்பு

இந்த ஆய்வில் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ள வடிவமைப்பு, விபரணை அடிப்படையிலான கணக்கியல் ஆய்வு முறையாகும். இந்த அணுகுமுறை, ஒரு குறிப்பிட்ட சமூகக் குழுவின் பார்வைகள், விழிப்புணர்வுகள் மற்றும் அனுபவங்களை முறையாகச் சேகரித்து, அவற்றை கணக்கியல் அடிப்படையில் பகுத்தறிய ஏற்றதாக அமைகிறது.

மாதிரிக் கட்டமைப்பு மற்றும் மாதிரித் தேர்வு

இந்த ஆய்விற்கான மாதிரிக் கட்டமைப்பு, மலேசியாவில் வசிக்கும் 18 முதல் 40 வயதிற்குட்பட்ட மலேசிய இந்தியர்களை, குறிப்பாக இளம் தலைமுறையை மையமாகக் கொண்டுள்ளது. இக்குழு, செயற்கை நுண்ணறிவு பற்றிய கருத்துக்கள் மற்றும் அணுகுமுறைகளை மதிப்பிடுவதற்கு பொருத்தமானதாகக் கருதப்படுகிறது. ஆய்வில், வசதிச்சார்ந்த மாதிரி தேர்வு மற்றும் நோக்கமுடைய மாதிரி தேர்வு முறைகள் இணைந்து பயன்படுத்தப்பட்டன. மொத்தம் சுமார் 200 பேர் மாதிரியாக தேர்வு செய்யப்பட்டனர்; இது கணக்கியல் ஆய்வுகளுக்கான போதுமான அளவாக கருதப்படுகிறது (Sekaran & Bougie, 2016).

தரவுச் சேகரிப்பு கருவி

இந்த ஆய்வில் தரவுகளை சேகரிப்பதற்காக ஒழுங்கமைக்கப்பட்ட வினாத்தாள் பயன்படுத்தப்பட்டது. இவ்வினாத்தாள், ஆய்வின் சுயாதீன மாறிலிகள் (Independent Variables) மற்றும் சார்ந்த மாறிலி (Dependent Variable) அடிப்படையில் வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளது. சுயாதீன மாறிலிகள் பகுதியாக (1) பயன்தன்மை உணர்வு, (2) பயன்பாட்டு எளிமை உணர்வு, (3) கலாச்சார மற்றும் மொழி பொருத்தம், மற்றும் (4) கற்றல் உந்துதல் மற்றும் ஆர்வம் ஆகியவை இடம்பெறுகின்றன. சார்ந்த மாறிலியாக (5) சுய மொழித்திறன் மேம்பாடு அளவிடப்படுகிறது. வினாத்தாளில் உள்ள அனைத்து வினாக்களும் 1 முதல் 4 வரை கொண்ட லிகர்ட் அளவுகோல் அடிப்படையில் அமைக்கப்பட்டுள்ளன, இது பங்கேற்பாளர்களின் ஒப்புதல் அல்லது மறுப்பு நிலைகளைத் துல்லியமாக அளவிட உதவுகிறது. மேலும், வினாத்தாள் மொழிபெயர்ப்பு செய்யப்பட்டு, முன் சோதனை மற்றும் நம்பகத்தன்மை பரிசோதனைகள் மேற்கொள்ளப்பட்ட பின்னர் இறுதி வடிவம் உறுதிப்படுத்தப்பட்டது.

தரவுப் பகுப்பாய்வு முறை

இந்த ஆய்வில் வினாத்தாள் மூலம் சேகரிக்கப்பட்ட தரவுகள் SPSS மென்பொருள் பயன்படுத்தி பகுப்பாய்வு செய்யப்பட்டது. முதற்கட்டமாக, வரிசைப்படுத்தப்பட்ட தரவுகள் மூலம் பங்கேற்பாளர்களின் பொதுவிவரங்கள் மற்றும் கருத்துக்கள் சதவீதம் மற்றும் சராசரி மதிப்புகள் அடிப்படையில் தொகுக்கப்பட்டன. அதனைத் தொடர்ந்து, ஆய்வின் சுயாதீன மாறிலிகள் மற்றும் சார்ந்த மாறிலி இடையிலான தாக்கத்தை மதிப்பிட ஒட்டுறவுப் பகுப்பாய்வு (regression analysis) பயன்படுத்தப்பட்டது. இதன் மூலம், சுயாதீன மாறிலிகள் (பயன்தன்மை உணர்வு, பயன்பாட்டு எளிமை உணர்வு, கலாச்சார மற்றும் மொழி பொருத்தம், கற்றல் உந்துதல் மற்றும் ஆர்வம்) சார்ந்த மாறிலியான (சுய மொழித்திறன் மேம்பாடு) மீது ஏற்படுத்தும் தாக்கத்தின் அளவும் திசையும் அறிவியல் அடிப்படையில் கணக்கிடப்பட்டது. இவ்வகை அணுகுமுறை, மாறிலிகளுக்கிடையேயான காரண–விளைவு தொடர்புகளை துல்லியமாக அறிய உதவும் புள்ளியியல் முறையாகும் (Creswell, 2014).

தரமான்மை உறுதி

இந்த ஆய்வில் பயன்படுத்தப்பட்ட வினாத்தாளின் தரமான்மை உறுதி செய்ய, முதலில் 20 பங்கேற்பாளர்களிடம் முன் சோதனை மேற்கொள்ளப்பட்டது. இதன் மூலம் வினாக்களின்

தெளிவுத்தன்மை, புரிதல் நிலை மற்றும் பொருத்தமான பதில்களைப் பெறும் திறன் ஆகியவை மதிப்பீடு செய்யப்பட்டன. மேலும், ஆய்வு கட்டமைப்புகளின் நம்பகத்தன்மை க்ரோன்பாக் அல்ஃபா *(Cronbach's Alpha)* முறையின் மூலம் பரிசோதிக்கப்பட்டது. பொதுவாக, *0.70* மற்றும் அதற்கு மேற்பட்ட மதிப்பு நம்பகத்தன்மை உள்ளதாகக் கருதப்படுகிறது *(Hair et al., 2010)*. இதன் அடிப்படையில், இந்த ஆய்வில் இடம்பெற்ற அனைத்து கட்டமைப்புகளும் *0.90*-ஐ விட அதிகமான க்ரோன்பாக் அல்ஃபா மதிப்புகளை பெற்றுள்ளன. இதன் மூலம், பயன்படுத்தப்பட்ட அளவுகோல்கள் மிக உயர்ந்த நம்பகத்தன்மையைக் கொண்டவை என்றும், சேகரிக்கப்பட்ட தரவுகள் துல்லியமானதும் நிலைத்தன்மையுடையதும் என்பதும் உறுதி செய்யப்படுகிறது (அட்டவணை *1*-ஐ காண்க).

அட்டவணை 1: தரமான்மை (க்ரோன்பாக் அல்ஃபா) மதிப்புகள்

ஆய்வு கட்டமைப்பு	மதிப்புகள்
பயன்தன்மை உணர்வு	0.950
பயன்பாட்டு எளிமை உணர்வு	0.927
கலாச்சார மற்றும் மொழி பொருத்தம்	0.914
கற்றல் உந்துதல் மற்றும் ஆர்வம்	0.990
சுய மொழித்திறன் மேம்பாடு	0.932

நெறிமுறை ஒழுங்கு

இந்த ஆய்வின் போது அனைத்து பங்கேற்பாளர்களிடமிருந்தும் அறிவுறுத்தப்பட்ட ஒப்புதல் *(informed consent)* பெறப்பட்டது. பங்கேற்பு முற்றிலும் தன்னார்வ அடிப்படையில் மேற்கொள்ளப்பட்டு, அவர்கள் விருப்பப்படி எப்போதும் ஆய்விலிருந்து விலகும் முழு சுதந்திரம் வழங்கப்பட்டது. மேலும், பங்கேற்பாளர்களின் தனிப்பட்ட தகவல்கள் அனைத்தும் ரகசியமாகவும் பாதுகாப்பாகவும் கையாளப்படும் என உறுதி செய்யப்பட்டது. இதன் மூலம், ஆய்வு உயர் தரமான நெறிமுறை ஒழுங்கை பின்பற்றுகிறது.

முடிவுகள்

அட்டவணை *2*-ன் படி, இந்த ஆய்வில் மொத்தம் *181* பேர் பங்கேற்றுள்ளனர். பாலின அடிப்படையில், ஆண்கள் *50.3%* மற்றும் பெண்கள் *49.7%* ஆக உள்ளனர், இது பங்கேற்பு இருபாலரிடமும் சமநிலையாக இருப்பதை காட்டுகிறது. வயது பொருத்தவரை, *18–25* வயதினர் *48.6%*, *26–35* வயதினர் *26.0%*, *36–45* வயதினர் *19.9%*, மற்றும் *46–55* வயதினர் *5.5%* ஆக உள்ளனர். இதன் மூலம், பெரும்பாலான பங்கேற்பாளர்கள் இளம் வயது குழுவைச் சேர்ந்தவர்கள் என்பது தெளிவாகிறது. உயர்ந்த கல்வி நிலையைப் பார்க்கும்போது, இளங்கலை பட்டதாரிகள் *59.1%*, முதுகலை பட்டதாரிகள் *31.5%*, மற்றும் பட்டயப் படிப்பு முடித்தவர்கள் *9.4%* ஆக உள்ளனர். இது பங்கேற்பாளர்கள் பெரும்பாலும் உயர்கல்வி பெற்றவர்களாக இருப்பதை காட்டுகிறது. செயற்கை நுண்ணறிவு பயன்பாட்டு வகையைப் பொருத்தவரை, சாட் ஜிபிடி *(ChatGPT)* பயன்படுத்துவோர் *72.4%*, மைக்ரோசாஃப்ட் கோபைலட் *(Microsoft Copilot)* பயன்படுத்துவோர் *3.9%*, கூகுள் ஜெமினி *(Google Gemini)* பயன்படுத்துவோர் *5.0%*, மற்றும் பிற கருவிகள் பயன்படுத்துவோர் *18.8%* ஆக உள்ளனர். இதன் மூலம், பெரும்பாலானோர் சாட் ஜிபிடியை முதன்மை செயற்கை நுண்ணறிவு கருவியாக பயன்படுத்துகிறார்கள் என்பது தெளிவாகிறது.

அட்டவணை 2: பங்கேற்பாளர்களின் பொது தகவல்கள்

பொது தகவல்கள்	எண்ணிக்கை	சதவீதம்
பாலினம்		
ஆண்	91	50.3
பெண்	90	49.7
வயது		
18-25	88	48.6
26-35	47	26.0
36-45	36	19.9
46-55	10	5.5
உயர்ந்த கல்வி நிலை		
பட்டயம்	17	9.4
இளங்கலை பட்டம்	107	59.1
முதுகலை பட்டம்	57	31.5
செயற்கை நுண்ணறிவு வகை		
சாட் ஜிபிடி (ChatGPT)	131	72.4
மைக்ரோசாஃப்ட் கோபைலட் (Microsoft Copilot)	7	3.9
கூகுள் ஜெமினி (Gemini)	9	5.0
மற்றவை (Others)	34	18.8

கீழ்க்காணும் அட்டவணை 3, இந்த ஆய்வின் விவரண புள்ளிவிவரங்களை வழங்குகிறது. இதில் ஆய்வின் முக்கிய கட்டமைப்புகளுக்கான சராசரி மதிப்புகள் (Mean) மற்றும் நிலைத்தர விலக்குகள் (Standard Deviation) இடம்பெற்றுள்ளன. பயன்தன்மை உணர்வு 2.780 என்ற சராசரி மதிப்பையும் 0.9054 என்ற நிலைத்தர விலக்கையும் கொண்டுள்ளது. இது பதிலளிப்பவர்கள் பயன்தன்மை குறித்து மிதமான நேர்மறை அணுகுமுறையைக் கொண்டுள்ளனர் என்பதை வெளிப்படுத்துகிறது. பயன்பாட்டு எளிமை உணர்வு 2.990 என்ற சராசரி மதிப்பையும் 0.8226 என்ற நிலைத்தர விலக்கையும் பெற்றுள்ளது, இது பயன்பாட்டின் எளிமை குறித்து நடுத்தர நிலை கருத்து இருப்பதை காட்டுகிறது.

கலாச்சார மற்றும் மொழி பொருத்தம் 2.547 என்ற சராசரி மதிப்பையும் 0.7944 என்ற நிலைத்தர விலக்கையும் கொண்டுள்ளது. இது மொழி மற்றும் கலாச்சார பொருத்தம் தொடர்பான கருத்துகள் சற்று குறைந்த நிலையில் இருப்பதை சுட்டிக்காட்டுகிறது. கற்றல் உந்துதல் மற்றும் ஆர்வம் 2.934 என்ற சராசரி மதிப்பையும் 0.9746 என்ற நிலைத்தர விலக்கையும் கொண்டுள்ளது, இது பங்கேற்பாளர்கள் மிதமான அளவில் கற்றல் உந்துதல் மற்றும் ஆர்வம் கொண்டுள்ளனர் என்பதை உணர்த்துகிறது. சார்ந்த மாறிலியான சுய மொழித்திறன் மேம்பாடு 2.756 என்ற சராசரி மதிப்பையும் 0.8186 என்ற நிலைத்தர விலக்கையும் கொண்டுள்ளது. இது மொழித்திறன் மேம்பாடு தொடர்பாக பங்கேற்பாளர்கள் நடுத்தர நிலை முன்னேற்றத்தை அனுபவித்துள்ளனர் என்பதை காட்டுகிறது.

மொத்தமாகப் பார்க்கும்போது, பங்கேற்பாளர்கள் பெரும்பாலான சுயாதீன மாறிலிகளில் நடுத்தர அளவிலான நேர்மறை கருத்துக்களை வெளிப்படுத்தினாலும், கலாச்சார மற்றும் மொழி பொருத்தம் தொடர்பான மதிப்பீடு சற்று குறைவாக உள்ளது. அதேசமயம், சார்ந்த மாறிலியான மொழித்திறன் மேம்பாடு நடுத்தர நிலையில் காணப்படுகிறது.

அட்டவணை 3: விவரண புள்ளிவிவரங்கள்

ஆய்வு கட்டமைப்பு	சராசரி மதிப்பு	நிலைத்தர விலக்கம்
பயன்தன்மை உணர்வு	2.780	.9054
பயன்பாட்டு எளிமை உணர்வு	2.990	.8226
கலாச்சார மற்றும் மொழி பொருத்தம்	2.547	.7944
கற்றல் உந்துதல் மற்றும் ஆர்வம்	2.934	.9746
சுய மொழித்திறன் மேம்பாடு	2.756	.8186

அட்டவணை 4 ஒட்டுறவுப் பகுப்பாய்வு முடிவுகளை காட்டுகிறது. இதன் அடிப்படையில், அடுத்த பகுதியில் ஒவ்வொரு உத்தேசமும் தனித்தனியாக ஆராயப்பட்டு விளக்கப்படும்.

அட்டவணை 4: ஒட்டுறவுப் பகுப்பாய்வு முடிவுகள்

ஆய்வு கட்டமைப்பு	B	t	p	முடிவு
நிலையான மதிப்பு (Constant)	0.252	-	-	-
பயன்தன்மை உணர்வு	0.283	4.470	<.001	ஆம்
பயன்பாட்டு எளிமை உணர்வு	0.238	3.713	<.001	ஆம்
கலாச்சார மற்றும் மொழி பொருத்தம்	0.07	.128	.898	இல்லை
கற்றல் உந்துதல் மற்றும் ஆர்வம்	0.431	6.522	<.001	ஆம்

சார்ந்த மாறிலி: சுய மொழித்திறன் மேம்பாடு

**தொடர்பு 0.01 மட்டத்தில் (2-திசை) முக்கியமாக உள்ளது.

அட்டவணை 4-ல் காட்டப்பட்டுள்ள தொடர்புக் கணக்கீடுகள் அடிப்படையில், இந்த ஆய்வில் முன்வைக்கப்பட்ட நான்கு உத்தேசங்களும் கணிசமான நேர்மறை தொடர்புகளை விளக்குகின்றன.

உத்தேசம் 1

பயன்பாட்டு எளிமை உணர்வு மற்றும் சுய மொழித்திறன் மேம்பாடு இடையே வலிமையான, நேர்மறையான தொடர்பு உள்ளது.

பயன்தன்மை உணர்வு Beta = 0.283, t = 4.470 மற்றும் p < 0.001 எனக் காணப்படுகிறது. இது சுய மொழித்திறன் மேம்பாட்டில் நேர்மறை மற்றும் முக்கியத்துவம் வாய்ந்த தாக்கத்தை காட்டுகிறது. அதாவது, பயன்தன்மை உணர்வு அதிகரிக்கும்போது, மொழித்திறன் மேம்பாடும் அதிகரிக்கிறது என்பதைக் குறிக்கிறது.

உத்தேசம் 2

பயன்பாட்டு எளிமை உணர்வு மற்றும் சுய மொழித்திறன் மேம்பாடு இடையே வலிமையான, நேர்மறையான தொடர்பு உள்ளது.

இரண்டாவது, பயன்பாட்டு எளிமை உணர்வு Beta = 0.238, t = 3.713 மற்றும் p < 0.001 எனக் காணப்படுகிறது. இது சுய மொழித்திறன் மேம்பாட்டில் முக்கியமான நேர்மறை தாக்கத்தை வெளிப்படுத்துகிறது. அதாவது, பயன்பாடு எளிமையாக இருக்கும் போது கற்றல் செயல்முறை மேம்பட்டு, மொழித்திறன் வளர்ச்சிக்கும் உதவுகிறது.

உத்தேசம் 3

கலாச்சார மற்றும் மொழி பொருத்தம் மற்றும் சுய மொழித்திறன் மேம்பாடு இடையே வலிமையான, நேர்மறையான தொடர்பு உள்ளது.

மூன்றாவது, கலாச்சார மற்றும் மொழி பொருத்தம் Beta = 0.007, t = 0.128 மற்றும் p = 0.898 எனக் காணப்படுகிறது. இது புள்ளியியல் ரீதியாக முக்கியத்துவம் இல்லாத மாறிலியாகும். எனவே, இந்த ஆய்வில் கலாச்சார மற்றும் மொழி பொருத்தம் சுய மொழித்திறன் மேம்பாட்டில் குறிப்பிடத்தக்க தாக்கம் செலுத்தவில்லை என்பதை இது காட்டுகிறது.

உத்தேசம் 4

கற்றல் உந்துதல் மற்றும் ஆர்வம் மற்றும் சுய மொழித்திறன் மேம்பாடு இடையே வலிமையான, நேர்மறையான தொடர்பு உள்ளது. நான்காவது, கற்றல் உந்துதல் மற்றும் ஆர்வம் Beta = 0.431, t = 6.522 மற்றும் p < 0.001 எனக் காணப்படுகிறது. இது அனைத்து மாறிலிகளிலும் மிக வலுவான தாக்கத்தை கொண்டுள்ளது. இதன் மூலம், கற்றல் உந்துதல் மற்றும் ஆர்வம் அதிகரிக்கும்போது சுய மொழித்திறன் மேம்பாடு குறிப்பிடத்தக்க அளவில் அதிகரிக்கிறது என்பது தெளிவாகிறது.

மொத்தத்தில், இவ்வாய்வின் ரிக்ரஷன் பகுப்பாய்வு முடிவுகள், பயன்தன்மை உணர்வு, பயன்பாட்டு எளிமை உணர்வு மற்றும் குறிப்பாக கற்றல் உந்துதல் மற்றும் ஆர்வம் ஆகியவை சுய மொழித்திறன் மேம்பாட்டில் குறிப்பிடத்தக்க நேர்மறை தாக்கத்தை ஏற்படுத்துகின்றன என்பதை தெளிவுபடுத்துகின்றன. இதில், கற்றல் உந்துதல் மற்றும் ஆர்வம் மிக வலுவான தீர்மானிக்கும் காரணி ஆகும் என்பதும் வெளிப்படுகிறது. அதே சமயம், கலாச்சார மற்றும் மொழி பொருத்தம் இந்த ஆய்வில் குறிப்பிடத்தக்க தாக்கம் இல்லாததாக கண்டறியப்பட்டுள்ளது.

விவாதம்

இந்த ஆய்வின் ஒட்டுறவுப் பகுப்பாய்வு முடிவுகள், பயனர் அனுபவத்தை வடிவமைக்கும் உளவியல் மற்றும் பயன்பாட்டு சார்ந்த காரணிகளின் பரஸ்பர தொடர்பை ஒருங்கிணைந்த கோணத்தில் விளக்குகின்றன. பயன்தன்மை உணர்வு, பயன்பாட்டு எளிமை உணர்வு மற்றும் கற்றல் உந்துதல் மற்றும் ஆர்வம் ஆகியவை சுய மொழித்திறன் மேம்பாடு மீது குறிப்பிடத்தக்க நேர்மறை தாக்கத்தை வழங்குகின்றன என்பது, பயனர்கள் ஒரு அமைப்பை மதிப்பிடும் போது அதன் பயன்பாட்டு மதிப்பு, எளிமை மற்றும் உள் ஊக்கம் ஆகிய மூன்று அம்சங்களும் ஒரே நேரத்தில் செயல்படுகின்றன என்பதை சுட்டிக்காட்டுகிறது.

பயன்தன்மை உணர்வு மாறியின் குறிப்பிடத்தக்க தாக்கம், பயனர்கள் ஒரு அமைப்பின் மதிப்பை அதன் நடைமுறை பயன்பாட்டின் அடிப்படையில் மதிப்பிடுகிறார்கள் என்பதை வெளிப்படுத்துகிறது. பங்கேற்பாளர்களின் கல்வித் தரம் உயர்ந்த நிலையில் இருப்பது (இளங்கலை மற்றும் முதுநிலை பட்டதாரிகள் பெரும்பான்மை) இந்தப் போக்கை மேலும் வலுப்படுத்துகிறது. கல்வியறிவு பெற்றவர்கள் பொதுவாக ஒரு கருவியின் செயல்பாட்டு பயனைக் கவனமாக மதிப்பிடும் தன்மை கொண்டவர்கள் என்பதால், பயன்பாட்டு மதிப்பு அவர்களின் மொத்த அனுபவத்தை நிர்ணயிக்கும் முக்கியக் காரணியாக மாறுவது கோட்பாட்டளவிலும் நடைமுறையிலும் இயல்பானதாகக் கருதலாம்.

பயன்பாட்டு எளிமை உணர்வு தாக்கமும் இதேவகை தர்க்கத்துடன் இணைகிறது.

பெரும்பாலான பங்கேற்பாளர்கள் குறைந்த அல்லது மிதமான அறிவு நிலை கொண்டவர்களாக இருப்பது, சிக்கலற்ற மற்றும் பயனர் நட்பு அமைப்புகளுக்கான தேவை அதிகரிக்கிறது என்பதை காட்டுகிறது. எனவே, ஒரு அமைப்பு எளிதாகப் பயன்படுத்தக்கூடியதாக இருப்பது, அதன் ஏற்றுக்கொள்ளுதலை நேரடியாக அதிகரிக்கிறது. குறிப்பாக வேலைப்பரப்பில் ஈடுபட்டிருக்கும் பெரும்பான்மையினர், நேரத்தைச் சேமிக்கும் மற்றும் எளிதில் கையாளக்கூடிய அமைப்புகளை விரும்பும் தன்மையைக் கொண்டிருப்பதால், இந்த முடிவு சமூக–தொழில்முறை சூழ்நிலையுடன் ஒத்துப்போகிறது.

இதற்கு மாறாக, கலாச்சார மற்றும் மொழி பொருத்தம் மாறி குறிப்பிடத்தக்க தாக்கம் காட்டாதது, இந்த ஆய்வின் சூழலில் ஒரு முக்கியமான விளக்கத்தைக் கோருகிறது. பயனர்கள் பெரும்பாலும் நடைமுறை நோக்கில் அமைப்பை அணுகுவதால், குறிப்பிட்ட கருத்து அல்லது உள்ளடக்க சிக்கல்தன்மை அவர்களின் மொத்த அனுபவத்தை தீர்மானிக்காமல் இருக்கலாம். வயது பிரிவுகள் நடுத்தர மற்றும் முதிர்ந்த குழுக்களை உள்ளடக்கியிருப்பது அவர்கள் உள்ளடக்க சிக்கல்களை விட பயன்பாட்டு செயல்திறனை அதிகமாக மதிப்பிடும் மனப்பாங்கை உருவாக்கியிருக்கலாம். எனவே, இந்த மாறியின் தாக்கமின்மை ஒரு குறைபாடாக அல்லாது, ஆய்வுப் பங்கேற்பாளர்களின் நிஜ வாழ்க்கை பயன்பாட்டு சூழலின் பிரதிபலிப்பாகவே கருதப்படலாம்.

மிக வலுவான தாக்கத்தை வெளிப்படுத்தும் கற்றல் உந்துதல் மற்றும் ஆர்வம் மாறி, பயனர் அனுபவத்தின் உள் உந்துசக்தி பரிமாணத்தை தெளிவுபடுத்துகிறது. பயனர்கள் ஒரு அமைப்பை கற்றல் அல்லது தொழில்முறை தேவைக்காக பயன்படுத்தும் போது, அவர்களின் தனிப்பட்ட ஆர்வமும் ஊக்கமும் மொத்த அனுபவத்தை ஆழமாக பாதிக்கிறது. வயது பிரிவுகளின் அனுபவ நிலை, இந்த ஊக்கத்தை மேலும் நடைமுறை சார்ந்ததாக மாற்ற அதிக வாய்ப்பு இருக்கிறது. அதாவது, அவர்கள் கற்றலை ஒரு விருப்ப செயல்பாடாக அல்லாது தேவைக்கேற்ப மேற்கொள்வதால், ஊக்கம் நேரடியாக செயல்திறன் உணர்வுடன் இணைகிறது.

மொத்தமாக பார்க்கும்போது, இம்முடிவுகள் பயனர் அனுபவம் என்பது தனித்தனி காரணிகளின் விளைவு அல்ல, மாறாக பயன்பாட்டு மதிப்பு, பயன்பாட்டு எளிமை மற்றும் உள் ஊக்கம் ஆகியவற்றின் ஒருங்கிணைந்த விளைவாக உருவாகிறது என்பதை வலியுறுத்துகின்றன. பங்கேற்பாளர்களின் கல்வி நிலை மற்றும் வயது பிரிவுகள் ஆகிய அம்சங்கள் இந்த தொடர்புகளை இயல்பானதும் விளக்கக்கூடியதுமானதாக ஆக்குகின்றன. இதனால், பெறப்பட்ட முடிவுகள் கோட்பாட்டு மாதிரிகளுடன் ஒத்துப்போகும் வகையில் மட்டுமல்லாமல், நடைமுறை பயன்பாட்டு சூழலையும் பிரதிபலிக்கும் வலுவான சிந்தனைச் சுருக்கமாகக் கருதலாம்.

முடிவுரை

இந்த ஆய்வின் ஒட்டுறவுப் பகுப்பாய்வு முடிவுகள் அடிப்படையில், பயன்தன்மை உணர்வு, பயன்பாட்டு எளிமை உணர்வு மற்றும் கற்றல் உந்துதல் மற்றும் ஆர்வம் ஆகியவை சுய மொழித்திறன் மேம்பாடு மீது முக்கியமான தாக்கத்தை ஏற்படுத்தும் காரணிகளாக உறுதிப்படுத்தப்படுகின்றன. குறிப்பாக, இந்த மூன்று மாறிகளும் சுய மொழித்திறன் மேம்பாட்டை நேர்மறையாகவும் புள்ளியியல் ரீதியாக குறிப்பிடத்தக்க வகையிலும் விளக்குவதால், சுய மொழித்திறன் மேம்பாடு என்பது ஒரே காரணியால் அல்லாது பல பரிமாண காரணிகளின் ஒருங்கிணைந்த விளைவாக உருவாகிறது என்பது தெளிவாகிறது.

பங்கேற்பாளர்களின் பண்புகளைப் பார்க்கும்போது, பெரும்பாலானோர் நடுத்தர வயது குழுக்களைச் சேர்ந்தவர்கள் என்பதால், அவர்கள் ஒரு அமைப்பை மதிப்பிடும் போது நடைமுறை பயன்பாடு மற்றும் எளிமையை முக்கியமாகக் கருதும் போக்கு காணப்படுகிறது. இதனால் பயன்தன்மை உணர்வு மற்றும் பயன்பாட்டு எளிமை உணர்வு ஆகியவற்றின் முக்கியத்துவம் அதிகரிப்பது இயல்பானதாகும். அதே சமயம், கல்வித் தரம் உயர்ந்த பங்கேற்பாளர்களின் பங்கு, பயன்பாட்டு மதிப்பை விமர்சன ரீதியாக மதிப்பிடும் திறனை உருவாக்குவதால், பயன்பாட்டு காரணிகளின் தாக்கம் மேலும் வலுப்பெறுகிறது.

இதற்கு மாறாக, கலாச்சார மற்றும் மொழி பொருத்தம் மாறி எந்தவித முக்கியமான தாக்கத்தையும் காட்டாதது, பயனர்கள் உள்ளடக்க சிக்கல்தன்மையை விட அதன் நடைமுறை பயன்பாடு மற்றும் அனுபவ மதிப்பை அதிகமாக கருதும் போக்கை வெளிப்படுத்துகிறது. இது குறிப்பாக வேலை சார்ந்த சூழலில் உள்ள

பயனர்களின் பயன்பாட்டு நோக்கமிக்க அணுகுமுறையால் விளக்கப்படலாம்.

மிக வலுவான தாக்கத்தை வழங்கும் கற்றல் உந்துதல் மற்றும் ஆர்வம் மாறி, பயனரின் உள் ஊக்கமும் ஆர்வமும் சுய மொழித்திறன் மேம்பாட்டை தீர்மானிக்கும் முக்கிய இயக்கியாக செயல்படுகிறது என்பதை உறுதிப்படுத்துகிறது. வேலை மற்றும் கல்வி சார்ந்த தேவைகள் இணைந்த சூழலில், ஊக்கம் என்பது பயன்பாட்டு அனுபவத்தை நேரடியாக வடிவமைக்கும் முக்கிய காரணியாக மாறுகிறது.

மொத்தத்தில், இவ்வாய்வு பயன்தன்மை உணர்வு, பயன்பாட்டு எளிமை உணர்வு மற்றும் கற்றல் உந்துதல் மற்றும் ஆர்வம் ஆகிய மூன்று காரணிகள் சுய மொழித்திறன் மேம்பாட்டை விளக்கும் முக்கிய முன்னறிவிப்பு மாறிகள் (predictors) என்பதையும், பங்கேற்பாளர்களின் பண்புகள் இந்த உறவுகளை மேலும் வலுப்படுத்தும் பின்னணி காரணிகளாக செயல்படுகின்றன என்பதையும் தெளிவுபடுத்துகிறது.

பரிந்துரை

இந்த ஆய்வின் முடிவுகளின் அடிப்படையில், பயன்தன்மை உணர்வு, பயன்பாட்டு எளிமை உணர்வு மற்றும் கற்றல் உந்துதல் மற்றும் ஆர்வம் ஆகிய மாறிகள் சுய மொழித்திறன் மேம்பாட்டை மேம்படுத்துவதில் முக்கிய பங்கு வகிப்பதால், இம்மாறிகளை வலுப்படுத்தும் வகையில் அமைப்பு மற்றும் உள்ளடக்க வடிவமைப்பில் கவனம் செலுத்துவது அவசியமாகிறது.

குறிப்பாக, பயனர்கள் அமைப்பை பயனுள்ளதாக உணருமாறு அதன் நடைமுறை பயன்பாட்டு அம்சங்களை அதிகரிப்பது, அதன் பயன்பாட்டு மதிப்பை மேலும் உயர்த்தும்.

அதேபோல், பயன்பாட்டு எளிமை உணர்வை மேம்படுத்தும் வகையில் எளிமையான இடைமுக வடிவமைப்பு, தெளிவான வழிகாட்டல்கள் மற்றும் பயனர் நட்பு அமைப்புகள் உருவாக்கப்பட வேண்டும். இதன் மூலம், பல்வேறு கல்வித் தரம் மற்றும் தொழில்முறை பின்னணியைக் கொண்ட பயனர்கள் எளிதாக அமைப்பை பயன்படுத்த முடியும்.

மேலும், கற்றல் உந்துதல் மற்றும் ஆர்வத்தை ஊக்குவிக்கும் வகையில் உள்ளடக்கம் ஈர்க்கக்கூடியதாகவும், பயனர்களின் தேவைகள் மற்றும் ஆர்வத்துடன் நேரடியாக இணைந்ததாகவும் வடிவமைக்கப்பட வேண்டும். இது பயனர் ஈடுபாட்டை அதிகரித்து, மொத்த செயல்திறனை மேம்படுத்தும் முக்கிய காரணியாக இருக்கும்.

இதற்கு மாறாக, குறைவான தாக்கம் காட்டிய கலாச்சார மற்றும் மொழி பொருத்தம் போன்ற மாறிகளைப் பொருத்தவரை, அவற்றின் பயன்தன்மையை மீண்டும் மதிப்பீடு செய்து, அவை பயனர் அனுபவத்தில் எவ்வாறு மேலும் பொருத்தமாக இணைக்கப்படலாம் என்பதை ஆராய்வது எதிர்கால மேம்பாட்டு நடவடிக்கைகளுக்கு பயனுள்ளதாக இருக்கும்.

References

Creswell, J. W. (2014). Research Design: Qualitative, Quantitative, and Mixed Methods Approaches. SAGE Publications.

Davis, F. D. (1989). Perceived usefulness, perceived ease of use, and user acceptance of information technology. MIS Quarterly, 13(3), 319–340. https://doi.org/10.2307/249008

Dwivedi, Y. K., Kshetri, N., Hughes, L., Slade, E. L., Jeyaraj, A., Kar, A. K., Baabdullah, A. M., Koohang, A., Raghavan, V., Ahuja, M., Albanna, H., Albashrawi, M. A., Al-Busaidi, A. S., Balakrishnan, J., Barlette, Y., Basu, S., Bose, I., Brooks, L., Buhalis, D., . . . Wright, R. (2023). Opinion Paper: “So what if ChatGPT wrote it?” Multidisciplinary perspectives on opportunities, challenges and implications of generative conversational AI for research, practice and policy. International Journal of Information Management, 71, 102642. https://doi.org/10.1016/j.ijinfomgt.2023.102642

Fitas, R. (2025). Inclusive education with AI: supporting special needs and tackling language barriers. AI And Ethics, 5(6), 5729–5757. https://doi.org/10.1007/s43681-025-00824-3

Hair, J. F., Black, W. C., Babin, B. J., & Anderson, R. E. (2010). Multivariate Data Analysis. Pearson.

Holmes, W., & Tuomi, I. (2022). State of the art and practice in AI in education. European Journal of Education, 57(4), 542–570. https://doi.org/10.1111/ejed.12533

Jaiswal, I.A. (2023). Multilingual and culturally adaptive AI models for global education platforms. (2023). International Journal for Research in Education, 12(9), 1-11. https://doi.org/10.63345/ijre.v12.i9.1

Kasneci, E., Sessler, K., Küchemann, S., Bannert, M., Dementieva, D., Fischer, F., Gasser, U., Groh, G., Günnemann, S., Hüllermeier, E., Krusche, S., Kutyniok, G., Michaeli, T., Nerdel, C., Pfeffer, J., Poquet, O., Sailer, M., Schmidt, A., Seidel, T., . . . Kasneci, G. (2023). ChatGPT for good? On opportunities and challenges of large language models for education. Learning and Individual Differences, 103, 102274. https://doi.org/10.1016/j.lindif.2023.102274

Kohnke, L., Moorhouse, B. L., & Zou, D. (2023). ChatGPT for language teaching and learning. RELC Journal, 54(2), 537–550. https://doi.org/10.1177/00336882231162868

Mosha, N. F. V., Chigwada, J., Ketchiwou, G. F., & Ngulube, P. (2026). A Systematic Review of Artificial intelligence in Higher Education Institutions (HEIs): Functionalities, challenges, and best practices. Education Sciences, 16(2), 185. https://doi.org/10.3390/educsci16020185

Sekaran, U., & Bougie, R. (2016). Research Methods for Business: A Skill-Building Approach. Wiley.

Sun, K., Chew, F. P., Lau, S. K., & Jing, Q. (2025). Instrumental and integrative motivations predict intention to use generative AI chatbots for English learning among undergraduates with non English majors in Chinese private universities. Discover Computing, 28(1). https://doi.org/10.1007/s10791-025-09753-5

Wah, J. N. K. (2025). Artificial Intelligence in Language Learning: A Systematic Review of Personalization and Learner Engagement. Forum for Linguistic Studies, 7(9). https://doi.org/10.30564/fls.v7i9.10336

Wang, L., Zou, B., Wang, C., & Huang, F. (2025). Understanding learner motivation and intention to use ChatGPT for English language learning. Discover Computing, 28(1). https://doi.org/10.1007/s10791-025-09805-w

Yuan, H. (2025). Artificial intelligence in language learning: biometric feedback and adaptive reading for improved comprehension and reduced anxiety. Humanities and Social Sciences Communications, 12(1). https://doi.org/10.1057/s41599-025-04878-w

Zawacki-Richter, O., Marín, V. I., Bond, M., & Gouverneur, F. (2019). Systematic review of research on artificial intelligence applications in higher education – where are the educators? International Journal of Educational Technology in Higher Education, 16(1), 1-27. https://doi.org/10.1186/s41239-019-0171-0

பாரதியின் கண்ணனும் திருமாலின் அடியார்களும் காட்டிய பலன் கருதா சேவகம்

The selfless service illustrated by Poet Bharathi's Kannan and Devotees of Lord Vishnu

இரா. நரசிம்மன் / R.Narasimhan [1]

இரா. இந்திரா / R.Indira[2]

Date of submission: 2025-12-24
Date of acceptance: 2026-01-14
Date of Publication: 2026-07-30
Corresponding author's Name:
R. Indira
Email: munaivarindira@gmail.com

Abstract

Selfless service is an act of giving one's time, resources, skills, sometimes one's full life, for the betterment of other members of society, philosophy, vision and mission of a great movement or revolution without seeking personal benefits. In the Bhakti movement (Devotion), it is believed that doing selfless service to God and God's devotees would please God much. Great Tamil Poet Bharathiar of South India was very much impressed by Lord Krishna, and he wrote poems on him, considering him as king, wife, husband, friend and especially as a servant rendering selfless service to him. This is not new to us, as great devotees like Azhwars and Vaishnava scholars of earlier centuries rendered the same service to God and his devotees. We take some screenshots of selfless services rendered by the disciples of the Great Vaishnava Acharya Saint Ramanuja in the 11th and 12th centuries. We also see how all these services are very much appreciated by society to this day.

Keywords: Bharathiar, Kannan, Ramanujar, Koorathazhvan, Mudhaliyandan, Ananthazhvan, Azhwar, Selfless service.

முன்னுரை

அடியார்களுக்குச் செய்யும் தொண்டுகளும், இறைவனை தோழனாக, நாயகனாக, நாயகியாக, தலைவனாக மற்றும் விரும்பிய உறவாக கருதும் முறைகளும் பக்தி இலக்கியத்திலும் வாழ்வியலிலும் இடம் பெற்று பக்தியின் ஒரு உணர்வாக, ரசமாக விளங்கலாயிற்று. இவற்றை பக்தி இலக்கியங்களிலும் பக்தி வரலாற்று நூல்களிலும் விவரமாகக்காணலாம். எல்லா மத நூல்களும் "சேவகம்" என்பதை மிகவும் உயர்வாகக் கூறுகின்றன.

திருமாலைக் கொண்டாடும் வைணவத்தில், சேவகம் என்ற சொல்லும் அதன் பொருளும் மகத்துவம் வாய்ந்தவை. சேவகம் என்ற பெயர்ச்சொல்லுக்கு "இறைவனுக்கு அல்லது உயர்நிலையில் உள்ளவர்களுக்குச் செய்யும் தொண்டு, பணிவிடை மற்றும் ஊழியம் எனப்பொருள்படும்" என்று ஆக்ஸ்போர்டு மொழிகள் இணையம் கூறுகிறது. (Oxford-language)

[1] The author is a PHD research scholar in philosophy in the Department of Philosophy, Culture and Religion, Poompuhar College, Autonomous-Affiliated to Annamalai University, 609107, India. narasimhanraman@yahoo.com

[2] The author is the guide to the above scholar and Head and Assistant Professor, Department of Philosophy, Culture and Religion, Poompuhar College, Autonomous-Affiliated to Annamalai University, 609107, India. munaivarindira@gmail.com

ஆய்வின் பின்புலம்

அடியார்களுக்குச் செய்யும் தொண்டுகளும், இறைவனைத் தோழனாக, நாயகனாக, நாயகியாக, தலைவனாக மற்றும் விரும்பிய உறவாகக் கருதும் முறைகளும் பற்றிய குறிப்புகள் தமிழ் இலக்கியங்களிலும் பக்தி இலக்கியங்களிலும் வெகுவாகக் காணக் கிடைக்கின்றன. கண்ணனின் லீலைகள், அடியார்களுக்கு ஆற்றிய தொண்டுகள் ஆகியவற்றை விளக்கும் ஆண்டாள் மற்றும் ஆழ்வார் பாசுரங்கள், இராமானுசர் விளக்கும் குரு பரம்பரை நூல்கள், ஆழ்வார்கள் மற்றும் நாயன்மார்கள் வரலாறு ஆகியவை சில உதாரணங்கள். அவற்றில் ஒரொன்றை காண்போம்.; ஆழ்வார்களில் ஒருவராகவும் திருமால் தேவியர்களில் ஒருத்தியாகவும் பெரிதும் போற்றப்பெறும் ஆண்டாள் நாச்சியார் திருப்பாவை 24ம் பாசுரத்தில் "அன்று இவ்வுலகம் அளந்தாய் அடிபோற்றி" என்று தொடங்கி "என்றென்றும் உன் சேவகமே ஏத்திப் பறைகொள்வான் " என்றும் 25ம் பாசுரத்தில் , 'ஒருத்தி மகனாய்ப் பிறந்து' என்ற தொடங்கி "திருத்தக்க செல்வமும் சேவகமும் யாம் பாடி வருத்தமும் தீர்ந்து மகிழ்ந்தேலோர் எம் பாவாய்" என்றும் கண்ணனைப்போற்றி - கண்ணன் சேவகம் தந்தால் மன வருத்தம் நீங்கும் என வேண்டுகிறாள். (Andal-Thiruppavai) ஆண்டாளின் தந்தை பெரியாழ்வார் தனது "திருப்பல்லாண்டு" எட்டாம் பாசுரத்தில் "நெய்யிடை நல்லதோர் சோறும் நியதமும் அத்தாணிச் சேவகமும்" என இறைப்பணி எனப்படும் அத்தாணிச்சேவகத்தை வேண்டுகிறார். (Periyazhvar-Thiruppallandu)

ஆய்வு நோக்கம்

எந்த வித எதிர்பார்ப்பும் இன்றி செய்யப்படும் அத்தொண்டுகளும் (வடமொழியில் நிஷ்காம்ய கர்மா எனப்படும்), இறைவனுக்கும் இறைபக்தர்களுக்கும் செய்யப்படுமானால், இறைவன் மிகவும் மகிழ்ச்சியளிக்கும் என அனைவரும் போற்றத்தொடங்கினர். இறைவனை தோழனாக, நாயகனாக, நாயகியாக, தலைவனாக மற்றும் விரும்பிய உறவாக கருதும் முறைகளிலும் இறைவனை எந்நிலையிலும் பாடும் ஆற்றலும் ஒரு சில ஞானிகளுக்கோ கவிஞர்களுக்கோ அமையும். நம்மாழ்வார், திருமங்கை ஆழ்வார், ஆண்டாள், பெரியாழ்வார், ஞானசம்பந்தர், சுந்தரர், ஔவையார், அருணகிரிநாதர், பாரதியார் போன்ற ஒரு சிலரே இப்பக்குவத்தை பெற்றிருந்தனர். இவற்றில் காணப்பெறும் பக்திப்பாவங்கள் நம்மை பிரமிக்கச் செய்கின்றன. பாரதியாரின் கண்ணன் கவிதைகளை அண்மை உதாரணமாக கொள்ளலாம்.

இவ்வாறு பாரதியாருக்கு கண்ணன் ஆற்றிய பணிகள் போன்று ஒரு சில அடியார்களும் எந்த வித எதிர்பார்ப்பும் இன்றித் தனது ஆச்சார்யர்களுக்கும் குருமார்களுக்கும் செய்துள்ளனர். அவ்வாறு செய்தவர்களில் மகான் இராமானுசரின் சீடர்களும் உண்டு. கூரத்தாழ்வான், முதலியாண்டான், மற்றும் அனந்தாழ்வான் போன்றோர் இராமானுசரின் கட்டளைகளை சிரமேற்கொண்டு செய்தனர். அவர்களின் சேவைகளை வைணவர்கள் மிகவும் கொண்டாடுகிறார்கள். அவர்களின் பணிகள் பல்வேறு வைணவர்களின் சந்தேகங்களையும் தீர்த்துள்ளன. வழிபாடுகள் நமது வாழ்வியல் இடர்களையும் இன்பங்களையும் சமமாக பாவித்து வாழ்க்கையை வாழ்வதற்கு துணை புரிகின்றன. நாமும் ஒரு சிலவற்றை அனுபவிப்போம்.

ஆய்வு நெறி

பாரதியின் கவிதைகள், வைணவ ஆச்சரியர்கள் பற்றிய குருப் பரம்பரை நூல்கள் மற்றும் வைணவ இலக்கியங்களில் கிடைக்கும் ஆதாரங்களைக்கொண்டு "சேவகம்" பற்றி சற்று ஆராய்வோம். முதலில் அண்மை உதாரணமாக பாரதியாரின் கவிதையைக் காண்போம். இவ்விடத்தே நாம் முதலில் மகாகவி பாரதியாரின் கண்ணனின் சேவகத்தை சிறிது அனுபவித்து பின்னர் இராமானுசரின் அடியார்களின் சேவைகளை காண்போம்.அப்போதுதான் நமக்கு சிறந்த புரிதல் கிட்டும்.

பாரதியாருக்குக் கண்ணன் ஆற்றிய சேவகம்

சென்ற நூற்றாண்டைச் சேர்ந்த மகாகவி பாரதியார், இறைவனான கண்ணன் மீது நீங்காத பற்று கொண்டமையால், கண்ணனைத் தாயாக, தந்தையாக, நண்பனாக, சேவகனாக வைத்துப் பாடியுள்ளார். தெய்வத்திற்குச் சேவகம் செய்வதே பெரும்பேறு எனப் பொதுவாகக் கருதப்பட்ட நிலையில் பாரதி கண்ணனைத் தனது சேவகனாகப் பாவித்து "கண்ணன் என் சேவகன்" என்ற பாடலை இயற்றினார். இப்பாடலில் அவர் கடைசியில், கண்ணன் கூலி எதுவும் பெறாமலே தனக்கு ஆற்றியத் தொண்டுகளையும் முடிவில் தனக்கு செல்வம், இளமை, சீர்சிறப்பு, நட்புகள், கல்வி, அறிவு, கவிதை, எழுதும் ஆற்றல், சிறந்த பக்தி, சிவஞானம், போன்ற நலன்கள் அனைத்தையும் கேட்காமலேயே அளித்துத் தன்னை முழுவதுமாக ஆட்கொண்டுவிட்டான் என்று முடிக்கிறார்.

ஆழ்வார்கள் வைணவ சித்தாந்தங்களுடன் பக்தி உணர்ச்சியோடும் கண்ணனை அணுகியுள்ளனர். நம்மாழ்வார் " உண்ணும் சோறு பருகும் நீர் தின்னும் வெற்றிலையும் எல்லாம் கண்ணன் எம்பெருமான்" என்று கண்கள் நீர் மல்க உருகுகின்றார். (Nammazhvar-

Thiruvaymozhi). பாரதியாரோ இந்த எல்லைகளைத் தாண்டி, மிக உரிமையோடு கண்ணனை அணுகுகிறார். பாரதியார் கவிதைகளில் இறைவனை கோவிலிலிருந்து வீட்டுக்கே அழைத்துக் கொண்டுவிடும் போக்குத் தெளிவாகிறது. சங்குச் சக்கரங்கள் ஏந்திய திருமாலின் அவதாரத்தின் கையில் வீடுபெருக்கி சுத்தம் செய்யும் உரிமையை அவன் கேட்கையில் உடனே கொடுத்து தனக்குச் சேவகனாக்கி அரவணைத்துக்கொள்ளும் உரிமையை பாரதியார் தானே எடுத்துக் கொள்கிறான். சேவகம் என்ற சொல் பணிவிடை, உபசாரம், தொண்டு போன்ற பல அர்த்தங்களைக் கொண்டுள்ளது.

உலகத்தைக் காத்திடும் இறைவனை சேவகனாகக் கண்டு, அவனது செயல்களில் மனதைப் பறிகொடுத்து அவனோடு ஒன்றுபடும் பாரதியின் ஆன்மீக எழுச்சி இங்கு புலப்படுகிறது. பாரதியார் வேலைக்குத் தகுந்த ஆட்கள் கிடைக்காமல் தவித்துக்கொண்டிருக்கிறார். கிடைக்கும் ஆட்களும் அதிகக்கூலி, பொய்யுரை, சேர்ந்தாலும் அற்ப பொய்க்காரணங்கள் கூறி வராமல் இருப்பது, ஊர்வம்பு என்று பாரதியாரை மிகவும் நோகச் செய்துவிட்டார்கள். அந்த நேரத்தில் கண்ணன் ஒரு எளிய சிறுவனாக வேலைக்குச் சேருகிறான். தனது சிறந்த பணிமூலம் அவரது மனத்தைக் கவர்ந்து அதனுள் குடிபுகுந்து அவரை ஞானி ஆக்குகின்றான்.

இதைப் பெரியாழ்வார் பாசுரத்தில் காணலாம். "உன்னை கொண்டு என்னுள் வைத்தேன் என்னையும் உன்னில் இட்டேன்" என்ற வரி பெரியாழ்வார் திருமொழியில் உள்ளது. இது, நான் உன்னை (பகவானை) என் இதயத்தில் வைத்து, என் ஆன்மாவையே உனக்குள் அர்ப்பணிக்கிறேன் என்ற ஆழ்ந்த பக்தியைக் குறிக்கிறது. இது ஆத்ம சமர்ப்பணம் எனப்படும் ஆழ்வார்களின் உயர்ந்த பக்தி நிலையைக் காட்டுகிறது. கவிநயம் மிக்க பாரதியின் வரிகளை அவரது எளிய தமிழில் காண்போம்.

"கூலிமிகக் கேட்பார் கொடுத்ததெலாம் தாம் மறப்பார்"என்று தொடங்கும் அப்பாடலில் அவர் கண்ணனின் சேவகத்தை கீழ்க்கண்டவாறு விவரிக்கிறார். எளிய நடையிலுள்ளதால் புரிதல் இனிது.

"சேவகரால் பட்ட சிரமம் மிக உண்டு கண்டீர்; சேவகரில்லாவிடிலோ, செய்கை நடக்கவில்லை. இங்கிதனால் யானும் இடர்மிகுந்து வாடுகையில்; எங்கிருந்தோ வந்தான், 'இடைச்சாதி நான்' என்றான்; மாடுகன்று மேய்த்திடுவேன், மக்களை நான் காத்திடுவேன் ... 15 - வீடு பெருக்கி விளக்கேற்றி வைத்திடுவேன்; சொன்னபடி கேட்பேன்; துணிமணிகள் காத்திடுவேன்; சின்னக் குழந்தைக்குச் சிங்காரப் பாட்டிசைத்தே ஆட்டங்கள் காட்டி அழாதபடி பார்த்திடுவேன்; காட்டுவழியானாலும், கள்ளர்பயமானாலும்; ... 20 - இரவிற் பகலிலே எந்நேரமானாலும் சிரமத்தைப் பார்ப்பதில்லை, தேவரீர் தம்முடனே சுற்றுவேன் உங்களுக்கோர் துன்பமுறாமற்காப்போன்; கற்ற வித்தையேதுமில்லை; காட்டு மனிதன்; ஐயே!

ஆன பொழுதின்கோலடி குத்துப்போர் மற்போர் ... 25 - நானறிவேன்; சற்றும் நயவஞ்சனைபுரியேன். என்றுபல சொல்லி நின்றான், 'ஏது பெயர்? சொல் என்றேன் ஒன்றுமில்லை; கண்ணனென்பார் ஊரிலுள்ளோர் என்னை என்றான். கட்டுறுதியுள்ளவுடல், கண்ணிலே நல்லகுணம் ஒட்டுறவே நன்றாய் உரைத்திடுஞ்சொல்-ஈங்கிவற்றால்; ... 30 - தக்கவனென்றுள்ளத்தே சார்ந்த மகிழ்ச்சியுடன்,மிக்கவுரை பலசொல்லி விருதுபல சாற்றுகிறாய்; கூலியென்ன கேட்கின்றாய்? கூறுகென்றேன். ஐயனே! தாலிகட்டும் பெண்டாட்டி, சந்ததிகளேதுமில்லை; நானோர் தனியாள்; நரைதிரை தோன்றாவிடினும் ... 35 - ஆன வயதிற்களவில்லை; தேவரீர் ஆதரித்தாற்போதும் அடியேனை; நெஞ்சிலுள்ள காதல் பெரிதெனக்குக் காசு பெரிதில்லையென்றான். பண்டைக் காலத்து பயித்தியத்தில் ஒன்றெனவேகண்டு மிகவும் களிப்புடனே நானவனை . ... 40 - ஆளாகக் கொண்டு விட்டேன் அன்று முதற்கொண்டு,நாளாக நாளாக, நம்மிடத்தே கண்ணனுக்குப் பற்று மிகுந்துவரல் பார்க்கின்றேன்; கண்ணனால் பெற்றுவரும் நன்மையெல்லாம் பேசி முடியாது கண்ணை இமையிரண்டும் காப்பதுபோல், என் குடும்பம் ... 45 - வண்ணமுறக் காக்கின்றான். வாய்முணுத்தல் கண்டிறியேன் வீதி பெருக்குகிறான்; வீடு சுத்தமாக்குகிறான்; தாதியர்செய் குற்றமெல்லாம் தட்டியடக்குகிறான்; மக்களுக்கு வாத்தி, வளர்ப்புத்தாய், வைத்தியனாய் ஒக்கநயங்காட்டுகிறான்; ஒன்றுங்குறைவின்றிப்... 50 - பண்டமெலாம் சேர்த்துவைத்துப் பால் வாங்கி, மோர் வாங்கிப்பெண்டுகளைத் தாய்போல் பிரியமுற ஆதரித்து நண்பனாய், மந்திரியாய், நல்லாசிரியனுமாய், பண்பிலே தெய்வமாய் பார்வையிலே சேவகனாய், எங்கிருந்தோ வந்தான், இடைச்சாதியென்று சொன்னான். ... 55 - இங்கிவனை யான் பெறவே என்ன தவம் செய்து விட்டேன்! கண்ணன் எனதகத்தே கால்வைத்த நாள் முதலாய் எண்ணம் விசாரம் எதுவுமவன் பொறுப்பாய்; செல்வம், இளமாண்பு, சீர், சிறப்பு, நற்கீர்த்தி, கல்வி, அறிவு, கவிதை, சிவ யோகம், ... 60 - தெளிவே வடிவாம் சிவஞானம், என்றும் ஒளிசேர் நலமனைத்தும் ஓங்கிவரு கின்றன காண்!

கண்ணனைநான் ஆட்கொண்டேன்! கண்கொண்டேன்! கண்கொண்டேன்! கண்ணனையாட்கொள்ளக் காரணமும் உள்ளனவே....65 "

இப்பாடல் அவ்வையாரின் ஆத்திச்சூடிப்போல் எளிய தமிழில் எழுதப்பட்டிருப்பதாலும் படிக்கையில் பொருளைப் புரிந்துகொள்ளுதல் சுலபமானதாலும் "எளியவனாக வீட்டில் நுழைந்த கண்ணன் எல்லாப்பணிகளையும் செய்வதுடன் மட்டுமல்லாது பாரதியாரை ஞானியாக மாற்றியது" அவர் கண்ணிலும் மட்டுமல்ல, நமது நெஞ்சிலும் கண்ணீரை வரவழைக்கும். இது போன்ற உணர்வுதான் கவிஞர் புதுச்சேரி கனக சுப்புரத்தினத்தை பாரதியாரின் கவிநயத்தை போற்றி மனமுகந்த பார்போற்றும் கவிஞர் பாரதிதாசனாகவும், செட்டிநாட்டு முத்தையாவை கண்ணன் ஈடுபாட்டினால் கவிஞர் கண்ணதாசனாகவும் மாற்றியது.

திருமால் அடியார்களின் சேவகம்

வைணவ ஆச்சார்யர்களில் மிகச்சிறந்தவர் இராமானுசர். தனது மிகச்சிறந்த மாற்றங்களை ஆலயங்களிலும், சமயத்திலும், வழிபாட்டிலும், சமூக முன்னேற்றத்திலும், கல்வியிலும் ஏற்படுத்தியவர். ஆலய மற்றும் வீட்டு வழிபாடுகளில் தமிழ்ப்பாசுரங்களையும் இடம் பெறச்செய்து புரட்சி ஏற்படுத்தினார். வடமொழி அறிஞர்களுக்கு தனது வடமொழி நூல்கள், விவாதங்கள், மூலம் பதிலளித்து தனது தத்துவத்தை நிலைநிறுத்தினார். ஓர் எளிய அடியாரின் வாழ்வில் மாறுதல்களுக்கு இறுக்கமான காலத்திலேயே பல மாறுதல்களலைக் கொணர்ந்தவர். கவிஞர் பாரதிதாசனும் இராமனுஜரின் சீர்திருத்தங்களைப் போற்றிப் பாடியுள்ளார். அவரது சீடர்களும் தொண்டர்களும் அவரது வழியை மாறாமல் பின்பற்றி, அவருக்கும் தங்களுக்கும் வைணவத்திற்கும் சிறப்பு சேர்த்தனர். அச்சீடர்களின் வழிமுறையும் பாரதியின் கண்ணனின் சேவையும் ஒன்றெனக் கூறலாம். அவற்றில் சிலவற்றைக் காணலாம் நாம் அனுபவிக்க போவது இராமானுசரின் சீடர்களான கூரத்தாழ்வான், முதலியாண்டான் மற்றும் அனந்தாழ்வான் ஆகியோரின் சேவைகளைப் பற்றி

கூரத்தாழ்வானும், முதலியாண்டானும் எம்பெருமானாருக்கு மிகவும் நெருக்கமானவர்கள், பிரிக்க முடியாதவர்கள். எம்பெருமானாரின் திரிதண்டம் என்னும் முக்கோலாக முதலியாண்டானும், ஜல பவித்ரம் எனப்படும் திரிதண்டத்தில் இணைக்கப்பட்டுள்ள கொடியாக கூரத்தாழ்வானும் ஆவார்கள். முதலியாண்டான் எம்பெருமானாரின் கட்டளைப்படி திருவரங்க ஆலய நிர்வாகத்தின் முழு பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்டு அனைத்து ஆலய கைங்கர்யமும் திறம்பட நடைபெறச் செய்தார். கூரத்தாழ்வான் இராமானுசரின் தத்துவ மற்றும் இலக்கியப் பணிகளில் துணை புரிந்தார். அனந்தாழ்வானும் இராமானுசரின் மிகச் சிறந்த ஒரு முக்கிய சீடர். இவரை

மதுரகவி ஆழ்வாருடன் ஒப்பிடுவார்கள். திருவேங்கடம் உயர்நிலை அடைய இவரே முக்கிய காரணம். மேற்குறிப்பிட்ட மூவரும் சிறந்த சீடர்களாகவும் தொண்டர்களாகவும் விளங்கியது மட்டுமல்லாது, இராமானுசரின் தத்துவம் தொடர்பான பல நூல்களையும் இயற்றியுள்ளனர்.

கூரத்தாழ்வானின் சேவகம்

சோழ நாட்டில் இராமானுசர் வீற்றிருந்தபோது வைணவம் தழைத்தோங்கியது. அப்போது ஒரு சமயப்பிணக்கு ஏற்பட்டபொழுது இராமானுசர் அரசரால் அவைக்கு அழைக்கப்பட்டார். அரண்மனைச் சேவகர்கள் இராமானுசர் மடத்தை அணுகி, மன்னனின் கட்டளையைத் தெரிவித்தார்கள். மன்னனின் கடுமையான போக்கையும் ஒருசார்பு நிலைமையும் அறிந்த இராமானுசரின் சீடர்கள் மிகவும் வருத்தப்பட்டார்கள். அப்பொழுது அங்கிருந்த கூரத்தாழ்வான் நிலைமையை ஆராய்ந்து அரசரால் இராமானுசருக்கு ஏற்படப்போகும் ஆபத்தையும் கடும் தண்டனையும் எதிர்பார்த்து, வைணவ சமயத்தை எதிர்காலத்தில் வளப்படுத்தப்போகும் இராமானுசரின் சேவையை கருதி இராமானுசர் விருப்பத்தை மீறி அவரை மாறுவேடமிட்டு மேல்நாட்டிற்கு பின்புறமாக அனுப்பிவைத்தார். பின்னர் அவர் காவி உடை அணிந்து தன்னை இராமானுசராக அறிவித்து ராமனுசரின் குருவாகிய பெரியநம்பியையும் அழைத்துக்கொண்டு அரசவைக்கு சென்றார்.. கூரத்தாழ்வானின் வாதங்கள் மன்னனைச் சினமுறச் செய்தன. அவன் கூரத்தாழ்வான் மற்றும் பெரியநம்பிகளின் கண்களைப் பிடுங்க ஆணையிட்டான். அவர்கள் கண்கள் பிடுங்கப்பெற்று வெளியேற்றப்பட்டனர். இந்த விவரம் வெகு நாள் கழித்தபின் இராமானுசருக்குத் தெரிய வந்தது. கூரத்தாழ்வான் இராமானுசர் இல்லாத திருவரங்கத்தில் இருக்க விரும்பாமல் வெளித்தலங்களில் தங்கி அவர் திரும்பி வரும்வரை காத்திருந்து பின்னர் அவருடன் இணைந்தார்.

இதை வைணவர்கள் "தரிசனத்திற்காக தரிசனத்தை இழந்தவர்" என கூரத்தாழ்வானைக் கொண்டாடுவார்கள். அதாவது "கூரத்தாழ்வான் எம்பெருமானார் என அழைக்கப்படும் இராமானுசர் தரிசனத்திற்காக (வைணவ சமயத்திற்காக) தன்

தரிசனத்தை (கண்ணை) இழந்து நிற்கிறார்" என்று பொருட்படும்.

இது தவிர, இராமானுசரும் பல அடியார்களும் திருவரங்கத்தை விட்டு செல்லவும், பெரிய நம்பிகளின் உயிர் வேதனையுடன் விலகவும், தான் கண்களை இழக்கவும் காரணமான அரசவையை சேர்ந்த நாலூரானுக்கும் நல்ல கதி வேண்டிப் பெறும் கூரத்தாழ்வானின் கருணை, 'தான் ஒருவன் நரகம் சென்றாலும் தகும், மற்றவர் எல்லோரும் நற்கதி பெறவேண்டும்' என்று அனைவருக்கும் திருமந்திரப் பொருளைச் சொன்ன எம்பெருமானாரின் கருணைக்கு ஈடாக இருக்கிறது. ஆசாரியனுக்குத் தகுந்த சீடன். சீடனுக்குத் தகுந்த ஆசாரியன்.

இராமானுசர் திருவரங்கக்கோவில் நிர்வாகத்தைச் செம்மைப்படுத்த விழைந்தபொழுது, கோவிலில் நிர்வாகப்பொறுப்பில் இருந்த திருவரங்கத்து அமுதனார் என்னும் அன்பர் அக்கோரிக்கையை நிராகரித்து ஒத்துழையாமல் காலம் தாழ்த்தினார். திருவரங்கத்து அமுதனாரின் தாயார் பரமபதம் (இறைவனின் திருவடி அடைந்தபொழுது) அடைந்தபொழுது, பதினொன்றாம் நாட்கருமங்களை செய்வதற்கு தகுந்த அந்தணர் கிடைக்கப்பெறாது இராமானுசரை அணுகினார். அப்பொழுது இராமானுசர் கூரத்தாழ்வானை நோக்க, அவர் குருவின் ஆணையை புரிந்துகொண்டு அமுதனார் இல்லம் ஏகினார். கருமங்கள் நல்லபடியே முடிய அமுதனார் மகிழ்ச்சியுடன் கூரத்தாழ்வானிடம் நோக்கி, "என்ன காணிக்கை வேண்டும் என வினவினார். கூரத்தாழ்வான் அரங்கக்கோவிலின் நிர்வாக உரிமையைக் கோர அக்கால வழக்கப்படி வேறு வழியின்றி அமுதனார் கோவிலின் திறவுக்கோல்களையும் நிர்வாக உரிமைகளையும் முறைப்படி ஒப்படைத்தார். அவற்றைப் பெற்றுக்கொண்டு இராமானுசரிடம் கூரத்தாழ்வான் சமர்ப்பித்தார். அவரின் இச்செயல் இராமானுசர் ஆலய நிர்வாகத்திலும், வழிப்பாட்டிலும் சமூகத்திலும் போற்றுதலுக்குரிய பல புரட்சிகளை கொண்டு வருவதற்கு அடிகோலியது.

கூரத்தாழ்வான் *சேவகம்*

சோழ நாட்டில் இராமானுசர் வீற்றிருந்தபோது வைணவம் தழைத்தோங்கியது. அப்போது ஒரு சமயப்பிணக்கு ஏற்பட்டபொழுது இராமானுசர் அரசனால் அவைக்கு அழைக்கப்பட்டார். அரண்மனைச் சேவகர்கள் இராமானுசர் மடத்தை அணுகி, மன்னவனின் கட்டளையைத் தெரிவித்தார்கள். மன்னவனின் கடுமையான போக்கையும் ஒருசார்பு நிலைமையும் அறிந்த இராமானுசரின் சீடர்கள் மிகவும் வருத்தப்பட்டார்கள். அப்பொழுது அங்கிருந்த கூரத்தாழ்வான் நிலைமையை ஆராய்ந்து அரசனால் இராமானுசருக்கு ஏற்படப்போகும் ஆபத்தையும் கடும் தண்டனையும் எதிர்பார்த்து வைணவ சமயத்தை எதிர்காலத்தில் வளப்படுத்தப்போகும் இராமானுசரின் சேவையை கருதி இராமானுசர் விருப்பத்தை மீறி அவரை மாறுவேடமிட்டு மேல்நாட்டிற்கு பின்புறமாக அனுப்பிவைத்தார். பின்னர் அவர் காவி உடை அணிந்து தன்னை இராமானுசராக அறிவித்து ராமனுசரின் குருவாகிய பெரியநம்பியையும் அழைத்துக்கொண்டு அரசவைக்கு சென்றார். கூரத்தாழ்வானின் வாதங்கள் மன்னனைச் சினமுற செய்தன. அவன் கூரத்தாழ்வான் மற்றும் பெரியநம்பிகளின் கண்களை பிடுங்க ஆணையிட்டான். அவர்கள் கண்கள் பிடுங்கப்பெற்று வெளியற்றபட்டனர். இந்த விவரம் வெகு நாள் கழித்ததுதான் இராமானுசருக்கு தெரிய வந்தது. கூரத்தாழ்வான் இராமானுசர் இல்லாத திருவரங்கத்தில் இருக்க விரும்பாமல் வெளித்தலங்களில் தங்கி அவர் திரும்பி வரும்வரை காத்திருந்து பின்னர் அவரை இணைந்தார்.

இதை வைணவர்கள் "தரிசனத்திற்காக தரிசனத்தை இழந்தவர்" என கூரத்தாழ்வானைக் கொண்டாடுவார்கள் அதாவது "கூரத்தாழ்வான் எம்பெருமானார் என அழைக்கப்படும் இராமானுசர் தரிசனத்திற்காக (வைணவ சமயத்திற்காக) தன் தரிசனத்தை (கண்ணை) இழந்து நிற்கிறார்" என்று பொருட்படும்.

இது தவிர இராமானுசரும் பல அடியார்களும் திருவரங்கத்தை விட்டு செல்லவும், பெரிய நம்பிகளின் உயிர் வேதனையுடன் விலகவும், தான் கண்களை இழக்கவும் காரணமான அரசவையை சேர்ந்த நாலூரானுக்கும் நல்ல கதி வேண்டிப் பெறும் கூரத்தாழ்வானின் கருணை, 'தான் ஒருவன் நரகம் சென்றாலும் தகும். மற்றவர் எல்லோரும் நற்கதி பெறவேண்டும்' என்று அனைவருக்கும் திருமந்திரப் பொருளைச் சொன்ன எம்பெருமானாரின் கருணைக்கு ஈடாக இருக்கிறது. ஆசாரியனுக்குத் தகுந்த சீடன். சீடனுக்குத் தகுந்த ஆசாரியன்.

இராமானுசர் திருவரங்கக்கோவில் நிர்வாகத்தைச் செம்மைப்படுத்த விழைந்தபொழுது கோவிலில் நிர்வாகப்பொறுப்பில் இருந்த திருவரங்கத்து அமுதனார் என்னும் அன்பர் அக்கோரிக்கையை நிராகரித்து ஒத்துழையாமல் காலம் தாழ்த்தினார். திருவரங்கத்து அமுதனாரின் தாயார் பரமபதம் (இறைவனின் திருவடி அடைந்தபொழுது) அடைந்தபொழுது பதினொன்றாம் நாட்கருமங்களை செய்வதற்கு தகுந்த அந்தணர் கிடைக்கப்பெறாது இராமானுசரை அணுகினார். அப்பொழுது

இராமானுசர் கூரத்தாழ்வானை நோக்க அவர் குருவின் ஆணையை புரிந்துகொண்டு அமுதனார் இல்லம் ஏகினார். கருமங்கள் நல்லனவே முடிய அமுதனார் மகிழ்ச்சியுடன் கூரத்தாழ்வானிடம் நோக்கி என்ன காணிக்கை வேண்டும் என வினவினார். கூரத்தாழ்வான் அரங்கக்கோவிலின் நிர்வாக உரிமையைக் கோர அக்கால வழக்கப்படி வேறு வழியின்றி அமுதனார் கோவிலின் திறவுக்கோல்களையும் நிர்வாக உரிமைகளையும் முறைப்படி ஒப்படைத்தார். அவற்றைப் பெற்றுக்கொண்டு ராமாநுஜரிடம் கூரத்தாழ்வான் சமர்ப்பித்தார். அவரின் இச்செயல் ராமானுர் ஆலய நிர்வாகத்திலும், வழிப்பாட்டிலும் சமூகத்திலும் போற்றுதலுக்குரிய பல புரட்சிகளை கொண்டு வருவதற்கு அடிகோலியது.

முதலியாண்டான் *சேவகம்*

இராமானுசரின் குருவாக விளங்கிய பெரிய நம்பியின் மகள் அத்துழாய். திருமணமான பிறகு ஒருநாள் விடியற்காலையில் காவிரி ஆற்றில் குளிக்க செல்ல விரும்பி தனது மாமியாரிடம் ஒரு ஆள் துணைக்கு வேண்டும் என வேண்ட, அவளது மாமியாரும் வேண்டாவெறுப்பாக " உன் பிறந்தகத்தில் இருந்து சீதன வெள்ளாட்டி கொண்டு வரச் சொல்" என்றாள். சீதன வெள்ளாட்டி என்பது அக்காலத்தில் ஒரு வீட்டு பெண்ணிற்குத் திருமணம் செய்தவுடன் அவர்களுக்கு சீருடன் சேர்த்து வேலைக்காரர்களை அனுப்பி வைப்பது வழக்கமாக இருந்தது. பெரும்பாலும் அக்காலத்தில் திருமணங்கள் உள்ளூர் சம்பந்தமாகவே நடந்ததால் வசதியானவர்களுக்கு இது சுலபமாக இருந்தது. பெரிய நம்பிகளோ எளிய வாழ்வு நடத்தி வந்தார். அத்துழாயும் தன் தந்தை பெரிய நம்பியிடம் இது பற்றி கேட்டாள். பெரிய நம்பியோ இராமனுசரையே சார்ந்துள்ளதாக கூறியதும், இவளும் எம்பெருமானாரைக் கேட்டாள்.

எம்பெருமான் தன் சீடர்களிடையே முதலியாண்டானை நோக்கினார். அவரும் குருவின் ஆணையை மகிழ்ச்சியுடன் ஏற்று அவளை பின் தொடர்ந்து சென்றார். ஆண்டானும் அவளுக்கு எல்லா உதவிகளும் தினசரி செய்து கொண்டிருக்கும் வேளையில் அத்துழாயின் மாமியார் வீட்டில் உள்ளவர்களுக்கு, இவ்வளவு உயர்ந்த பண்டிதர், இராமானுசரின் சிறந்த சீடனாக உள்ள முதலியாண்டான் சாதாரண வீட்டுப் பணியாளராக இருப்பது வருத்தமாய் இருந்தது. அவர்கள் அவரிடம் வேலையை நிறுத்தச் சொன்னார்கள். அவர் மறுத்து " இது எம் குருவின் கட்டளை. இதை நிறைவேற்றுவேன்' என்றார். அவர்கள் உடனே பெரிய நம்பியிடம் சென்று முறையிட்டார்கள். பெரிய நம்பியும் அவர்களை எம்பெருமானாரிடம் அனுப்ப, அவர்கள் குற்றத்தை உணர்ந்து இராமானுசரை வணங்கி ஆண்டானைப் பணி செய்வதை நிறுத்தச் சொன்னார்கள். பெரிய நம்பி, இராமானுசர், ஆண்டான் மற்றும் அத்துழாய் இவர்களின் மேன்மையை அறிந்து மன்னிப்புக் கேட்டார்கள். பிறகு அத்துழாயை அன்போடும் பரிவோடும் நடத்தினார்கள். இந்த நிகழ்ச்சியிலிருந்து முதலியாண்டான் எவ்வளவு உயர்ந்தவர் என்றும், ஆசார்யனின் வாக்குக்குக் கட்டுப்படுகிறார் என்றும் தெரிய வருகிறது.

அனந்தாழ்வான் *சேவகம்*

திருவரங்கத்தில் இராமானுசர் திருவாய்மொழியின் தேனான பாசுரங்களுக்கு பொருளுரை உரைத்துக் கொண்டிருந்தபோது ஒரு நாள், “ஒழிவில் காலமெல்லாம்” பதிகத்தில் (3.3) நம்மாழ்வார் “சிந்துபூ மகிழும் திருவேங் கடத்து, அந்தமில் புகழ்க் காரெழில் அண்ணலே."- திருமலை இறைவன் உயர்ந்த மலர்களில் ஆசை உடையவராக இருந்ததைக் கூறியிருந்தார். இதை மனதில் கொண்டு இராமானுசர் அங்கிருந்தோரைப் பார்த்து யாரேனும் திருமலைக்குச் சென்று அழகிய நந்தவனம் அமைத்து ஆழ்வார் விரும்பிய வண்ணம் செய்ய விருப்பம் உள்ளதா எனக் கேட்க அனந்தாழ்வான் உடனே எழுந்திருந்து ஆழ்வார் மற்றும் இராமானுசரின் அந்த திருவுள்ளத்தைத் தாம் பூர்த்தி செய்வதாகக் கூறினார். இராமானுசர் மகிழ அனந்தாழ்வான் திருமலைக்கு விடை பெற்றுச் சென்றார்.

அக்காலத்தில் திருமலைக் காடாக வனவிலங்குகள் இடையூறுடன் திகழ்ந்து வந்தது. மக்கள் அங்கு தங்கவே அச்சப்படும் நேரமது. அவர் முதலில் திருவேங்கடமுடையனுக்கு வழிபாடு செய்து புதிய நந்தவனம் அமைத்து அதற்கு “இராமானுசன்” என்று பெயரிட்டு திருவேங்கடமுடையனுக்கு தினமும் மலர்மாலை *சேவகம்* செய்து வந்தார். அவருடன் திருமலைத் தெய்வம் சிறிது விளையாடி லீலைகள் புரிந்தார். அனந்தாழ்வான் கர்ப்பிணியான தனது மனைவியுடன் பூந்தோட்டம் அமைத்து குளம் வெட்டியபொழுது சிறுவன் வடிவில் இறைவன் அவருக்கு உதவவுதுபோல் இடையூறு செய்ய, அனந்தாழ்வான் கடப்பாரையால் சிறிய அளவில் தாக்குண்டு சிறுவன் ஓடிக் கோவிலில் மறைய, துரத்திச்சென்ற அனந்தாழ்வான் மூலவர் முகத்தில் இரத்தம் வடியக் கண்டு திடுக்குற்று கண்ணீர் மல்கி கற்பூரத்தை மருந்தாக இட, ரத்த ஒழுக்கு நின்றது. இன்றளவும் இறைவனுக்கு இந்த கற்பூரம் சாற்றும் முறை அனந்தாழ்வான் நினைவாக நடைபெறுகிறது. அனந்தாழ்வான் கடப்பாரை முதல் கோபுரத்தில்

பதியப்பெற்று அவரது குருபக்தி மற்றும் இறைபக்தியின் பெருமையை ஆயிரம் ஆண்டுகளாக இன்றளவும் பறைச்சாற்றிக் கொண்டியிருக்கிறது. மற்றும் இறைவன் அனந்தாழ்வானுடன் நடத்திய சில லீலைகள் இன்றளவும் கோவில் திருவிழாவாக ஆண்டுதோறும் திருமலையில் நடந்து வருகின்றன.

முடிவுரை

இறைபக்தியிலும், குருபக்தியிலும் பலன் கருதா பணியாற்றவர்களையும், போற்றியவர்களையும் பக்தியுலகம் போற்றத்தவறியதில்லை. போன நூற்றாண்டில் தோன்றியவர்களான கண்ணனைக் கொண்டாடிய பாரதியரையும், பாரதியை தனது குருவாக முழுமனதோடு ஏற்றுக்கொண்டாடிய பாரதிதாசனையும் அவர்களது கவிதைகளையும், கவிதைத்திறனையும் போற்றத்தவறவில்லை. அவர்கள் பெயரில் பல்கலைக்கழகங்கள் அரசால் ஏற்படுத்தப்பட்டன. அவர்களது அனைத்து ஆக்கங்களும் அனைவரும் அனுபவிக்க எதுவாக நாட்டுடமை ஆக்கப்பட்டன. அவர்களது பெயரில் கருத்தரங்குகளும், ஆராய்ச்சிகளும், கவியரங்குகளும், சிலை நாட்டலும் இன்றளவும் நடைபெறுகின்றன. அவர்களது படைப்புகள் பாட நூல்களில் இடம் பெறுகின்றன.

பல நூற்றாண்டுகளுக்கு முன் தோன்றிய இ இராமானுசர் மற்றும் நாம்கண்ட கூரத்தாழ்வான், முதலியாண்டான் மற்றும் அனந்தாழ்வான் போன்றோரை பக்தியுலகம் காலம் காலமாக போற்றத் தவறவில்லை. அவர்களது வம்சத்தினரின் உரிமைகள் இன்றளவும் போற்றிப் பாதுகாக்கப்படுகின்றன . இவர்களின் திருமாளிகைகள் இன்றளவும் சில திவ்யதேசங்களில் காணப்பெறுகின்றன. அவர்களின் ஆக்கங்கள் இந்தியாவிலும் அயல்நாடுகளிலும் உள்ள நமது கோவில் மற்றும் வீட்டு வழிபாடுகளிலும், தத்துவம் மற்றும் வைணவ ஆராய்ச்சிகளிலும், பல்கலைக்கழகங்களிலும், கருத்தரங்களிலும், கல்வியிலும் இடம் பெற்றுள்ளன. இ இராமானுசரின் மிகப்பெரிய சிலை தெலுங்கானா மாநிலத்தில் அமைக்கப்பட்டு ஆன்மீக மற்றும் கல்வி மையமாக செயல்பட்டு, அனைவருக்கும் சமத்துவ உணர்வை ஏற்படுத்துகிறது. இந்தியத் தபால் துறையும் இத்தகைய மேலோர்க்குத் தபால் தலைகளையும் தபால் உரைகளையும் வெளியிட்டு கவுரப்படுத்தியுள்ளது. திரைப்படங்களும் உருவாகியுள்ளன.

பரிந்துரை

பொருளாதாரச் சுமைகளும், நாகரீகமயமும் முழுதுமாக நம்மை ஆட்கொள்ளும் இக்காலத்திலும் பல துறைகளில் ஒரு சில ஞானிகளும் அடியார்களும் பலன் கருதா சேவகத்தை மௌனமாகவும் அமைதியாகவும் ஆற்றி வருகின்றனர். சமகாலத்தினர் அவர்களை போற்ற மறந்தாலும் பிற்காலம் அவர்களைப்போற்றத் தவறுவதில்லை. இங்கு மேற்கண்ட உவமைப் பெருமக்களின் மதிப்பினைப் பிற்காலச் சந்ததியினராக நாம் கண்டு வருகிறோம். நாமும் இவர்களது ஆக்கங்களையும் வரலாறுகளையும் ஆழ்ந்து பயின்று, அவற்றின் பின் நின்று நம்மை உயர்த்திக்கொள்வது சாலச்சிறந்த வழிமுறையாகும். தகவல் தொழில்நுட்பம் வளர்ச்சிபெற்ற இந்நாளில் நாமும் மகான்களின் வரலாற்றுக் குறிப்புகளை ஆராய்ந்து சான்றுடன் எதிர்காலத்தினர்க்குத் தொகுத்து அளிப்பது நமது தலையாய கடமையாகக் கொள்வோம்.

References

Balasubramaniam. (1990). *Bharathiyum Bharathidasanum.* Narumalar Pathippagam, Chennai.

Ethiraja Ramanuja Dasar. (1987). *GURU PARAMPARAI VAIBHAVAM*. Azhavar Amutha Nilayam, Chennai

Bharathidasan Anna Centenary Library https://www.annacentenarylibrary.org/pages/view/64.%20%E0%AE%AA%E0%AE%BE%E0%AE%B5%E0%AF%87%E0%AE%A8%E0%AF%8D%E0%AE%A4%E0%AE%B0%E0%AF%8D%20%E0%AE%AA%E0%AE%BE%E0%AE%B0%E0%AE%A4%E0%AE%BF%E0%AE%A4%E0%AE%BE%E0%AE%9A%E0%AE%A9%E0%AF%8D

Sri Tharan. Nalayira Divya Prabhandam https://namperumal.wordpress.com/wp-content/uploads/2020/11/nalayira-divya-prabhandham.pdf

Vasanthal. Periyazhvar *Pallandu,* Andal *Thiruppavai,* Nammazhvar pasuram https://www.tamilvu.org/ta/courses-degree-p202-p2022-html-p202252-28719

Kannadasan facts for kids
https://kids.kiddle.co/Kannadasan#:~:text=the%20name%20Kannadasan.-
,His%20Journey%20of%20Faith,book%20series%2C%20Arthamulla%20Indhu%20Matham.
Menaing of Sevakam
https://en.bab.la/dictionary/tamil/%E0%AE%9A%E0%AF%87%E0%AE%B5%E0%AE%95
%E0%AE%AE%E0%AF%8D

கண்ணுக்குப் புலனாகா அரங்கு: யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழக அனுபவத்தின் சுயஇனவரைவியல் ஆய்வு

Performing the Invisible Theatre: An Autoethnographic Study of Augusto Boal's Theatre of the Oppressed at Jaffna University

தேவநாயகம் தேவநாத் / Thevanayagam Thevananth [1]

Date of submission: 2025-11-15
Date of acceptance: 2025-12-20
Date of Publication: 2026-07-30
Corresponding author's Name:
Mr. Thevanayagam Thevanath
Email: tamilperaivu@um.edu.my

Abstract

This research, grounded in Augusto Boal's *Theatre of the Oppressed* framework, explores how the performance form known as *Invisible Theatre* can function as a catalyst for social change and educational awareness. The study focuses on an Invisible Theatre intervention carried out in 1995 by newly admitted students at the University of Jaffna, staged as a peaceful artistic protest against the oppressive practice of "ragging" on the campus. Methodologically, the research integrates autoethnography with core principles of the Theatre of the Oppressed. Drawing upon personal experiences, memories, and reflective narratives, the researcher analyzes the psychological, cultural, and educational dimensions of this significant social event. The findings demonstrate that art, particularly Invisible Theatre, serves as a powerful medium for exposing systems of oppression, cultivating social consciousness, and generating critical educational dialogue. The work aligns with Freire's (1970) concept of Critical Pedagogy and Boal's (1992) notion of theatre as a "rehearsal for revolution." The Invisible Theatre action at the University of Jaffna stands as an early example of integrating artistic practice with liberation-oriented thinking within Sri Lankan higher education.

Keywords: Invisible Theatre, Theatre of the Oppressed, Autoethnography, Critical Pedagogy, Social Resistance, Performance Research, Jaffna University, Augusto Boal, Paulo Freire.

முன்னுரை

நாடகம் என்பது கலை வடிவங்களில் மிகவும் பழமையானதும், சமூக உணர்வுகளை நேரடியாகத் தொடும் வலிமையானதுமான ஒரு தொடர்பு வடிவமாகும். மனிதனின் வாழ்க்கை, போராட்டம், உறவுகள், உணர்வுகள் ஆகிய அனைத்தும் நாடகத்தின் மொழியில் உயிர் பெறுகின்றன. நாடகம் வெறும் பொழுதுபோக்கு அல்ல; அது சமூக மாற்றத்திற்கான ஒரு கருவி, எதிர்ப்பின் குரல், உரிமை கோரும் வெளி ஆகும். இத்தகைய சிந்தனையை உலக அளவில் பரப்பிய முக்கிய நபர்களில் ஒருவர் தான் அகஸ்டோ போவால் (Augusto Boal).

போவால் உருவாக்கிய Theatre of the Oppressed (ஒடுக்கப்பட்டவர்களின் அரங்கு) 1970-களின் பிரேசில் அரசியல் சூழலில் தோன்றியது. அந்தக் காலத்தில் மக்கள் இராணுவ ஆட்சியின் அடக்குமுறையால், தங்கள் குரலை வெளிப்படுத்த முடியாத நிலையில் இருந்தனர். போவால் நாடகத்தை "வாழ்க்கையின் மீள்நடிப்பு" என்று பார்க்கவில்லை; மாறாக, அவர் அதை "வாழ்க்கையை மாற்றும் முயற்சி" எனக் கண்டார். அவர் கூறியது:

"நாடகம் என்பது மனிதனுக்கான கண்ணாடி அல்ல; அது உலகத்தை மாற்றுவதற்கான ஆயுதம்." (Boal, 1985). இந்தக் கோட்பாட்டின் அடிப்படையில், நாடகம் ஒரு அரசியல் செயற்பாடாக மாறியது. மக்கள் தங்கள் அன்றாட வாழ்க்கையில் எதிர்கொள்ளும் ஒடுக்குமுறைகளையும், அநீதிகளையும் நாடகத்தின் மூலம் வெளிப்படுத்தத் தொடங்கினர். பார்வையாளர்கள் வெறும்

[1] The author is a Director at Active Theatre Movement

"சாட்சிகள்" அல்ல, மாறாக "பங்கேற்பாளர்கள்" ஆகினர். இந்த மாற்றம் தான் போவாலின் நாடகச் சிந்தனையின் உயிர்.

அகஸ்டோ போவால் தனது நாடக உத்திகளை பல வடிவங்களில் உருவாக்கினார்: *Forum Theatre, Image Theatre, Legislative Theatre,* மற்றும் மிக முக்கியமாக கண்ணுக்குப்புலனாகா அரங்கு *(Invisible Theatre)*. இவற்றுள் கண்ணுக்குப்புலனாகா அரங்கு சமூகத்தின் "அன்றாட இடங்களில்" நிகழும், ஆனால் பார்வையாளர்களுக்கு "நாடகமாகத் தெரியாத" ஒரு திடீர் நாடக வடிவமாகும்.

கண்ணுக்குப்புலனாகா அரங்கில் நடிகர்கள் பொதுஇடங்களில் உணவகம், பேருந்து, சந்தை, கல்லூரி வளாகம், அல்லது தெரு ஒரு சமூகப் பிரச்சினையை அடிப்படையாகக் கொண்ட சண்டை, உரையாடல், அல்லது நிகழ்வை நடத்துகிறார்கள். பார்வையாளர்கள் அதை ஒரு உண்மையான நிகழ்வாகவே நினைக்கிறார்கள். அவர்கள் அதில் உணர்ச்சி ரீதியாக ஈடுபடுகிறார்கள்; சிலர் பங்கேற்கவும் செய்கிறார்கள்; சிலர் கேள்வி கேட்க ஆரம்பிக்கிறார்கள். அதாவது, இந்த நாடகத்தின் நோக்கம் பார்வையாளர்களை சிந்திக்கத் தூண்டுவது, உணர வைப்பது, எதிர்ப்பை உருவாக்குவது ஆகும்.

போவால் இதை "சமூகத்தின் உண்மையான காட்சிகளை வெளிச்சம் போடுவதற்கான கண்ணுக்குப்புலனாகா நாடகம்" என்று குறிப்பிடுகிறார். கண்ணுக்குப்புலனாகா அரங்கில் மையக் கருத்து "சமூகம் தன்னைத் தானே காணட்டும்". பார்வையாளர்கள் அறியாமலே ஒரு நாடகத்தின் பாகமாக மாறும் அந்த நொடியில், அவர்கள் தங்கள் சொந்த நடத்தையையும், மனப்பாங்கையும் மறுபரிசீலனை செய்யத் தொடங்குகிறார்கள். இது தான் போவாலின் அரங்கியல் உத்தி .

அகஸ்டோ போவால் கூறும் ஒடுக்கப்பட்டவர்களின் அரங்கு ஒரு "கல்வியியல் கலை"யும் ஆகும். பவுலோ பிரெய்ரே *(Paulo Freire)* அவர்களின் *Pedagogy of the Oppressed* என்ற கல்விக் கோட்பாட்டால் அவர் ஈர்க்கப்பட்டார் . *Freire* கூறியது போல, "கல்வி என்பது விடுதலைக்கான செயல்" என்றால், போவாலின் கருத்தில் "நாடகம் என்பது விடுதலைக்கான பயிற்சி". இருவரும் மனிதன் தன்னை ஒடுக்கு முறையிலிருந்து விடுவிப்பதற்கான சிந்தனைச் செயற்பாட்டை ஊக்குவிக்கின்றனர்.

கண்ணுக்குப்புலனாகா அரங்கு, ஒரு வகையில் சமூக உளவியல் விளக்கச் செயற்பாடாக பார்க்கப்படுகிறது. ஒரு சமுதாயம் எதைக் 'சாதாரணம்' எனக் கருதுகிறது, அந்தச் சாதாரணத்தின் பின்னால் ஒடுக்குமுறையின் வடிவங்கள் எவ்வாறு மறைந்துள்ளன என்பதைக் காட்சிப்படுத்துவதே இதன் நோக்கம். இக்கோட்பாட்டின் அடிப்படையில், 1990களின் யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகச் சூழலில் கண்ணுக்குப்புலனாகா அரங்கின் வலிமை வெளிப்பட்டது. யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம் போரின் நடுவே கல்வி மையமாக இயங்கிக் கொண்டிருந்தது. அரசியல் கட்டுப்பாடுகள், பாதுகாப்பு அச்சங்கள், சமூகப் பிரிவுகள் ஆகியவற்றால் மாணவர்களின் சுய சிந்தனை அடக்கப்பட்டிருந்தது. அதற்கு மேலாக, வளாகத்தில் நிலவிய பகிடிவதை *(Ragging)* என்ற பெயரில் நடைபெற்ற வன்முறை கலாச்சாரம் புதுமுக மாணவர்களின் உடல், மனம், குரல் அனைத்தையும் கட்டுப்படுத்தும் ஒரு ஒடுக்குமுறை வடிவமாக வளர்ந்திருந்தது.

இந்தச் சூழலில், 1995ஆம் ஆண்டு, சில புதுமுக மாணவர்கள் தங்கள் குரலை வெளிப்படுத்தும் விதமாக கண்ணுக்குப்புலனாகா அரங்க உத்தியைப் பயன்படுத்தினர். ஒரு மாட்டு வண்டியில் பல்கலைக்கழக வாசலில் நுழைந்த அந்த நாடக நிகழ்வு, ஒரு நாளில் வளாகத்தின் வன்முறைக் கலாச்சாரத்தையே சவாலுக்குட்படுத்தியது. அந்தச் சம்பவம், வெளிப்படையாக "நாடகமாகத் தெரியாமல்", ஆனால் "அரசியல் செயற்பாடாக" சமூகத்தை அதிரச் செய்தது.

இதுவே போவால் சுட்டிக்காட்டிய கலை அரசியல் சந்திப்பின் எடுத்துக்காட்டு ஆகும். "அரங்கம் எங்கு வேண்டுமானாலும் இருக்கலாம்; நாடகம் மனிதனின் மனதில் துவங்குகிறது" என்ற போவாலின் கருத்து இங்கு நடைமுறையில் நன்கு வெளிப்படுகிறது. புதுமுக மாணவர்கள் தங்கள் எதிர்ப்பை வன்முறையின்றி, ஆனால் குறியீடாக வெளிப்படுத்தியது அந்த வண்டி அடிமைத்தனத்துக்கு எதிரான சுதந்திரப் பயணம் ஆகும். அது அதற்கான குறியீடாக மாறியது.

போவாலின் கண்ணுக்குப்புலனாகா அரங்கு முக்கிய நோக்கத்தைக் கொண்டது:

1. மக்களின் சிந்தனை தளத்துக்குள் கலக்கத்தை உண்டாக்குவது.
2. ஒடுக்கப்பட்டவர்கள் தங்கள் சொந்த நிலையை உணர்ந்து அதனைச் சவாலுக்குட்படுத்துவது.
3. பார்வையாளர்கள் "நான் இதற்கு என்ன செய்கிறேன்?" என்ற கேள்வியை எழுப்புவது.

இந்தக் கோட்பாடு நாடகத்தை "வெளிப்புறக் காட்சி"யிலிருந்து "உள் விழிப்புணர்வு செயல்" ஆக மாற்றுகிறது. கண்ணுக்குப்புலனாகா அரங்கு, உண்மை வாழ்க்கையின் மறைந்த அரசியலை மேடையேற்றுகிறது.

யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழக நிகழ்வில் இதன் விளைவுகள் மிகத் தெளிவாகக் காணப்பட்டன. பார்வையாளர்கள் அதாவது மூத்த மாணவர்கள் தாங்களே நாடகத்தின் நடிகர்களாக மாறினர். அவர்கள் "அடக்கம்" மற்றும் "அதிகாரம்" என்ற தங்களது மனநிலையை வெளிப்படுத்தும் நொடியில், அரங்கம் தன் நோக்கத்தை அடைந்தது. அந்த வன்முறைச் செயல் தானாகவே ஒரு "சுய வெளிப்பாடு" ஆனது.

இவ்வாறான நிகழ்வுகள் கண்ணுக்குப்புலனாகா அரங்கின் உயிர்துடிப்பை நமக்குக் காட்டுகின்றன. அது, அநீதியை வெளிப்படுத்தும் கலையல்ல; அநீதியின் உண்மையான முகத்தை காட்சியளிக்கும் சமூக ஆய்வு.

அகஸ்டோ போவால் வலியுறுத்தியபடி, நாடகத்தின் கடமை பார்வையாளரை அமைதியாகக் காத்திருப்பவனாக வைக்காது; அவனைச் சிந்திக்கவும் செயல்படவும் தூண்டும். மௌனமான சமூகத்தைக் கேள்வி கேட்க வைக்கும் கலையாய் அது இயங்குகிறது.

இதனால், இந்த ஆய்வுக்கட்டுரை, யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தில் நிகழ்த்தப்பட்ட கண்ணுக்குப் புலனாகா அரங்கைக் போவாலின் கோட்பாட்டின் அடிப்படையில் ஆராய்கிறது. ஆய்வாளர் தம் சொந்த அனுபவத்தை சுயஇனவரைவியல் முறையில் பதிவு செய்து, அந்தக் கலைச் செயற்பாடு எவ்வாறு சமூகப் புரட்சியின் நுண்ணிய வடிவமாக மாறுகிறது என்பதை விளக்குகிறார்.

அதனால், கண்ணுக்குப்புலனாகா அரங்கு என்பது வெறும் கலை நிகழ்ச்சி அல்ல; அது ஒடுக்கப்பட்டவர்களின் குரல் மீட்பு. அதில் கலை மற்றும் அரசியல் இணைகின்றன; அனுபவம் மற்றும் சிந்தனை ஒன்றாகச் செயல்படுகின்றன. "நாடகம் ஒரு செயல், அதை பார்த்தால் போதாது, அதில் பங்கேற்க வேண்டும்."

அகஸ்டோ போவால் *(Augusto Boal, 1931–2009)* பிரேசிலிய நாடகாசிரியர், இயக்குநர், அரசியல் செயற்பாட்டாளர் மற்றும் கல்வியாளர் ஆவார். அவரின் நாடகச் சிந்தனை உலக நாடக வரலாற்றில் ஒரு புதிய திசையை உருவாக்கியது. ஒடுக்கப்பட்டவர்களின் அரங்கு என்ற அவரது கோட்பாடு, சமூக நீதி, மக்கள் பங்கேற்பு மற்றும் மனித விடுதலை ஆகியவற்றை நாடகத்தின் மையமாகக் கொண்டது.

அவரின் சிந்தனைகள் பெரும்பாலும் பவுலோ பிரெய்ரே (Paulo Freire) அவர்களின் *Pedagogy of the Oppressed* நூலின் தாக்கத்தால் உருவானவை. பிரெய்ரே கல்வியை "மக்களின் விழிப்புணர்வை எழுப்பும் செயல்" என்று வரையறுத்தார். அதேபோல், போவால் நாடகத்தை "மக்களின் விழிப்புணர்வைத் தூண்டும் அரசியல் மேடை" எனக் கண்டார்.

அரங்கு நான்கு விடயங்களை விபரிக்கிறது, ஒடுக்கப்பட்டவர்களின் அரங்கு *(Theatre of the Oppressed)*. இது போவாலின் முழு நாடகத் தத்துவத்தின் அடித்தளம் ஆகும். இதன் மையக் கருத்து: "நாடகம் என்பது ஒடுக்கப்பட்ட மக்களின் குரலாக இருக்க வேண்டும்." மேலும் அவர் கூறுகிறார்: *"நாடகம் ஒடுக்கப்பட்டவர்களின் சொத்தாக இருக்க வேண்டும்; அதனைச் சிலர் மட்டுமே கையாளும் ஆயுதமாக இருக்கக் கூடாது."* இதன் நோக்கம், பார்வையாளர்களைச் செயலற்ற சாட்சிகளாக அல்ல, செயலில் ஈடுபடும் பங்கேற்பாளர்களாக மாற்றுவதாகும். நாடகம் இங்கு ஒரு "வாழ்வியல் ஆய்வகம்" ஆக மாறுகிறது; அதில் ஒடுக்கப்பட்டவர்கள் தங்களது நிலையைப் பிரதிபலித்து, மாற்றத்திற்கான முயற்சிகளைப் பயிற்சி செய்கிறார்கள். போவாலின் கருத்துப்படி, ஒடுக்கப்பட்டவர்களின் அரங்கு "அரசியல் கல்வியின் ஒரு வடிவம்". அது அதிகாரத்தின் முகமூடியை கிழிக்கிறது; அநீதியை வெளிச்சம் போடுகிறது; மனிதன் தனது நிலையை உணர்ந்து அதனை மாற்றும் திறனை வளர்க்கிறது.

போவால் உருவாக்கிய முக்கியமான கருத்துருவாக்கம் *Spect-Actor*. பாரம்பரிய நாடகத்தில் "பார்வையாளர்" ஒரு அமைதியான, செயல் இழந்த நபராகவே கருதப்படுகிறார். அவர் வெறுமனே "பார்க்கிறார்". ஆனால் பார்வையாளர் தானே ஒரு நடிகராக மாற முடியும். அதனால் அவர் "Spectator" மற்றும் "Actor" என்பதனை இணைத்து *Spect-Actor* என்ற புதிய பார்வையாளரை உருவாக்கினார். இதன் பொருள்: பார்வையாளர் தான் நிகழ்ச்சியின் ஒரு பகுதியாக மாறுவது.

இது ஒரு புரட்சிகரமான மாற்றம். இங்கு, கலை மற்றும் வாழ்க்கை இடையேயான எல்லை கரைகிறது. மக்கள் தங்கள் வாழ்க்கையின் மேடையில் தாமே நடிகர்களாக மாறுகிறார்கள்.

போவால் கூறும் படி, *Spect-Actor* ஆனவன் தன் *வாழ்க்கையின் சூழ்நிலையை மீண்டும் எழுதக் கூடியவன்."*

கண்ணுக்குப் புலனாகா அரங்கு என்பது போவாலின் மிகவும் தனித்துவமான நாடக வடிவம். இதன் சிறப்பு, இது "நாடகம் என்கிற அடையாளத்துடன்" நடத்தப்படாது. அது ஒரு சமூக இடத்தில் திடீரென நடக்கும் ஒரு நிகழ்வாக அமைகிறது. பார்வையாளர்கள் அதில் பங்கேற்கத் தள்ளப்படுகிறார்கள், ஏனெனில் அவர்கள் அதனை ஒரு உண்மை நிகழ்வாகவே உணருகிறார்கள். உதாரணமாக, ஒரு உணவகத்தில் பணியாளர் மற்றும் வாடிக்கையாளர் இடையேயான வன்முறை; ஒரு பேருந்தில் பெண்மீது ஒடுக்குமுறை நடத்தை; அல்லது ஒரு பல்கலைக்கழக வளாகத்தில் வன்முறைப் பண்பாடு. இவை அனைத்தும் "சாதாரண" காட்சிகளாகத் தோன்றினாலும், அவை சமூகத்தைப் பிரதிபலிக்கும் நாடகங்களாக மாறுகின்றன.

கண்ணுக்குப் புலனாகா அரங்கு , அதனால், ஒரு "சமூக ஆராய்ச்சி" வடிவமாகவும் செயல்படுகிறது. அது மக்களின் உடனடி எதிர்வினைகளைப் பதிவு செய்கிறது; அத்தகைய எதிர்வினைகள் சமூக மனப்பான்மையின் கண்ணாடி ஆகின்றன.

கண்ணுக்குப் புலனாகா அரங்கு பற்றி போவால் கூறிய புகழ்பெற்ற வாக்கியம் வருமாறு:

"நாடகம் அனைவருக்கும் சொந்தமானது. ஆனால் சில சமயம் அதைக் காண்பிக்காமல் நிகழ்த்த வேண்டியதுண்டு."

ஆய்வு முறையியல்

இக்கட்டுரையின் ஆய்வு முறையியல் கலைவழி ஆய்வு (*Art-based Research*) மற்றும் சமூக அனுபவத்தின் பகுப்பாய்வு ஆகிய இரு தளங்களையும் இணைக்கும் வடிவமாக அமைகிறது. 1995-ஆம் ஆண்டு யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தில் நடைபெற்ற கண்ணுக்குப் புலனாகா அரங்கு (*Invisible Theatre*) நிகழ்வை மையமாகக் கொண்டு, இக்கட்டுரை அந்தக் கலைச் செயற்பாட்டின் அரசியல், சமூக மற்றும் கல்வி விளைவுகளை ஆராய்கிறது. இதற்காக இரண்டு அடிப்படை அணுகுமுறைகள் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன: சுயஇனவரைவியல் (*Autoethnography*) ஆராய்ச்சி முறை மற்றும் அகஸ்டோ போவாலின் ஒடுக்கப்பட்டவர்களின் அரங்கு (*Theatre of the Oppressed*) முறைமையியல். இவை இரண்டும் இணைந்து "அனுபவத்தின் வழி சமூக விளக்கம்" என்ற ஆழமான கருத்தை உருவாக்குகின்றன.

சுயஇனவரைவியல் என்பது தனிநபர் அனுபவத்தின் வழியாக சமூக நினைவுகளைப் புரிந்துகொள்வதற்கான பண்பியல் ஆய்வு முறையியல் ஆகும். Ellis, Adams, மற்றும் Bochner (2011) குறிப்பிட்டபடி, *சுயஇனவரைவியல் என்பது தனிநபரின் கதை அல்ல; அந்த நபரின் வழியே சமூகத்தின் கதை வெளிப்படுவதாகும்.* இதன் மூலம் தனிநபரின் அனுபவங்கள் சமூகத்தின் அரசியல், கலாச்சாரம் மற்றும் உறவுகளின் பிரதிபலிப்பாகக் காணப்படுகின்றன. இவ்வாய்வில் ஆராய்ச்சியாளர் தாமே 1995ஆம் ஆண்டு நிகழ்த்தப்பட்ட கண்ணுக்குப் புலனாகா அரங்கில் பங்கேற்றவர் என்பதால், அவரது தனிப்பட்ட அனுபவம், நினைவு மற்றும் உணர்வுகள் சமூகச் சான்றுகளாகப் பயன்படுத்தப்படுகின்றன.

சுய இனவரைவியல் முறைமையியல், தனிப்பட்ட அனுபவங்களை கல்வியியல் ஆவணமாக மாற்றும் வலிமையைக் கொண்டது (Anderson, 2006). இது எண்களால் அளவிட முடியாத தரவுகளைக் கையாள்கிறது; அதற்குப் பதிலாக, உணர்வுகள், மனநிலைகள் மற்றும் கலாச்சாரச் செயற்பாடுகள் போன்றவற்றை ஆய்வுத் தகவல்களாகப் பயன்படுத்துகிறது. இதனால், ஆய்வின் தரவு *உணர்வு மற்றும் அனுபவ அடிப்படையிலானது* ஆகிறது (Ellis, 2004).

இக்கட்டுரையில் "நான்" என்ற குரல் முக்கிய அரசியல் நிலையைப் பெறுகிறது. சுயஇனவரவியலில் "நான்" என்பது தனிநபர் அகமல்ல, ஒடுக்கப்பட்ட குழுவின் சுயஅடையாளத்தையும் வெளிப்படுத்தும் அரசியல் குரலாகும் (Holman Jones, 2005). ஆய்வாளர் தம் அனுபவத்தை வெளிப்படுத்தும்போது, அவர் தனது குரலை "நாங்கள்" என்ற கூட்டுக் குரலாக மாற்றுகிறார். இது பவுலோ பிரெய்ரே (1970) கூறிய 'விழிப்புணர்வு உருவாக்கும் செயல்' என்ற கருத்துடன் ஒத்துப்போகிறது. அதாவது, அனுபவத்தின் வெளிப்பாடு தன்னிலையறிவு மட்டுமல்ல, சமூக விழிப்புணர்வை உருவாக்கும் கல்வியியல் செயல் ஆகும்.

இந்த அனுபவ அணுகுமுறைக்கு கோட்பாட்டு மற்றும் செயற்பாட்டு அடித்தளமாக அமைவது அகஸ்டோ போவாலின் *ஒடுக்கப்பட்டோருக்கான அரங்கு*ஆகும். Boal (1979, 1985) உருவாக்கிய இந்த முறைமையியல், நாடகத்தை ஒரு சமூக மாற்றக் கருவியாகக் காண்கிறது. அவர் கூறியபடி, "நாடகம் என்பது மனிதனுக்கான கண்ணாடி அல்ல; அது சமூகத்தை மாற்றும் ஆயுதம்." இதனால் நாடகம் ஒரு கல்வியியல் அரசியல் தளமாக மாறுகிறது. Boal (1992) *ஒடுக்கப்பட்டோருக்கான அரங்கு என்பது* "மக்களின் விடுதலைக்கான பயிற்சி அரங்கு" என வரையறுக்கிறார். இதன் நோக்கம் பார்வையாளரைச்

செயலற்ற சாட்சியிலிருந்து செயலில் ஈடுபடும் பங்கேற்பாளராக மாற்றுவதாகும்.

இக்கட்டுரையில் போவாலின் கோட்பாட்டின் முக்கிய உத்தியாக *கண்ணுக்குப்புலனாகா அரங்கு* நடைமுறையில் பயன்படுத்தப்பட்டது. *கண்ணுக்குப்புலனாகா அரங்கு* என்பது கலைக்கான மரபு வடிவங்களை உடைத்து, அன்றாட வாழ்க்கையிலேயே நிகழும் "அறியாமை மேடை"யை உருவாக்குகிறது *(Boal, 1990)*. யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தில் நடந்த நிகழ்வில், புதுமுக மாணவர்கள் ஒரு மாட்டு வண்டியில் வளாகத்திற்குள் நுழைந்து, ராக்கிங் பண்பாட்டை கலைவழியாக சவாலுக்கு உட்படுத்தினர். இதன் மூலம், அவர்கள் தங்கள் குரலை வன்முறை இல்லாமல் வெளிப்படுத்தினர். மூத்த மாணவர்கள் அந்த நிகழ்வை "உண்மை நிகழ்வு" எனக் கருதி பங்கேற்றனர்; அதாவது, அவர்கள் அறியாமலேயே நடிகர்களாக மாறினர். இது *Boal-ன் "Spect-Actor"* என்ற தத்துவத்தின் உயிர்வாய்ந்த வெளிப்பாடு ஆகும்.

ஒடுக்கப்பட்டோருக்கான அரங்க முறைமையியல், இதனால், ஆராய்ச்சி முறைப்பாட்டாகவும், தரவுத் தளமாகவும் செயற்படுகிறது. கண்ணுக்குப்புலனாகா அரங்கு தன்னிச்சையாக உருவான ஒரு *சமூக ஆய்வகமாக (Social Laboratory)* மாறியது. நிகழ்வின் ஒவ்வொரு கட்டமும் — பார்வையாளர்களின் உடல் மொழி, கூட்டு மனநிலை, வன்முறைச் சைகைகள், நிர்வாகத் தாக்கங்கள் — ஆகியவை *"சமூக உரைகள்" (Social Texts)* ஆகக் கருதப்பட்டன. இத்தகைய உரைகள் திறந்த குறியீட்டின் அடிப்படையில் *(Open Coding)* பகுக்கப்பட்டன: *ஒடுக்கம், எதிர்ப்பு, அதிகாரம், சின்னவியல், விழிப்புணர்வு* போன்ற பிரிவுகளாக வகைப்படுத்தப்பட்டன *(Charmaz, 2006)*.

சுயஇனவரவியல் மற்றும் ஒடுக்கப்பட்டோருக்கான அரங்கு ஆகிய இரு அணுகுமுறைகளும் இணைந்தபோது, இக்கட்டுரை *"Performative Research"* என்ற புதிய பரிமாணத்தை அடைகிறது. *Autoethnography* அனுபவத்தை எழுத்தாக்கமாக மாற்றும் போது, ஒடுக்கப்பட்டோருக்கான அரங்கு அந்த அனுபவத்தை செயற்பாட்டாக மாற்றுகிறது. ஒன்று அனுபவத்தின் உண்மையை விளக்குகிறது; மற்றொன்று அந்த உண்மையின் எதிர்ப்பைச் செயற்படுத்துகிறது *(Denzin, 2003)*. இவ்விரண்டின் இணைவு கலை மற்றும் கல்வி இடையிலான எல்லையை உடைத்து, "நாடகம் மூலம் அறிவு உருவாக்கம்" என்ற புதிய ஆய்வுப் புனைவை உருவாக்குகிறது.

இம்முறையின் வலிமை அதன் உண்மைத்தன்மையும் அனுபவத் திணிவும் ஆகும். ஆராய்ச்சியாளர் தாமே பங்கேற்பாளராக இருப்பதால், ஆய்வு தரவுகள் நேரடி அனுபவத்தின் அடிப்படையில் உருவாகின்றன *(Anderson, 2006)*. கலை வழியாக சமூக வன்முறை, ஒடுக்கம், மற்றும் எதிர்ப்பு ஆகியவை வெளிப்படுகின்றன. இதன் மூலம் கலை தன்னிச்சையாக ஒரு கல்வியியல் செயற்பாடாக மாறுகிறது *(Barone & Eisner, 2012)*.

ஆயினும், இம்முறையில் சில வரம்புகளும் உள்ளன. சுயஇனவரைவியல் முறை நினைவின் பக்கச்சார்பைத் தவிர்க்க முடியாது; அனுபவத்தின் உணர்ச்சி தீவிரம் சில சமயம் பகுப்பாய்வின் துல்லியத்தை பாதிக்கலாம் *(Ellis, 2004)*. கண்ணுக்குப்புலனாகா அரங்கு திடீர் நிகழ்வாக நடைபெறுவதால், எதிர்பாராத அபாயங்கள் உருவாகலாம் — குறிப்பாக பங்கேற்பாளர்களின் உணர்ச்சி பாதிப்பு, குழுவின் வன்முறை, நிர்வாகத்தின் எதிர்வினை போன்றவை. ஆனால் *Boal (1992)* கூறியபடி, "நாடகம் பாதுகாப்பான இடத்தில் நடைபெறும் சோதனை அல்ல; அது வாழும் சமூகத்தின் நடுவே நிகழும் எதிர்ப்பின் செயற்பாடு." எனவே, இவ்வாறான சிக்கல்கள் ஆராய்ச்சியின் உண்மைத்தன்மையை வலுப்படுத்துகின்றன.

இக்கட்டுரையில் பயன்படுத்தப்பட்ட முறைமையியல், அனுபவத்தையும் கலைச் செயற்பாட்டையும் ஒருங்கிணைக்கும் "சமூக விடுதலைக்கான ஆராய்ச்சி" ஆகும். சுய இனவரவியலில் தனிநபரின் அனுபவத்தின் வழியாக சமூக நினைவையும் உணர்வையும் பதிவுசெய்கிறது, அதேவேளையில் ஒடுக்கப்பட்டோருக்கான அரங்கு அந்த அனுபவத்தை சமூக மாற்றத்திற்கான செயற்பாடாக மாற்றுகிறது. இதனால், இக்கட்டுரை வெறும் வரலாற்று பதிவாக இல்லாமல், ஒரு உயிருள்ள கலைஆவணமாக மாறுகிறது.

Boal (1985) வலியுறுத்தியது போல, "நாடகம் என்பது ஒரு கண்ணாடி அல்ல; அது மாற்றத்தை ஏற்படுத்தும் சுடர்." இந்த ஆய்வும் அதே அடிப்படையில் கலை, கல்வி மற்றும் எதிர்ப்பை ஒன்றிணைத்து, ஒடுக்கப்பட்டவர்களின் குரலை எழுப்பும் முயற்சியாக விளங்குகிறது. யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழக கண்ணுக்குப்புலனாகா அரங்கு, இந்த முறைமையியலின் உயிர்ப்பான சான்றாக நிற்கிறது — தனிப்பட்ட அனுபவம் சமூக விழிப்புணர்வாக மாறும் அந்த நொடியில், நாடகம் உண்மையான விடுதலைக்கான பயிற்சியாக மாறுகிறது.

நூலாய்வு

அகஸ்டோ போவால் உருவாக்கிய *ஒடுக்கப்பட்டோருக்கான அரங்கு* உலக நாடக வரலாற்றில் ஒரு புரட்சிகரமான மாற்றத்தை ஏற்படுத்திய கோட்பாட்டாகும். இது பாரம்பரிய நாடகத்தின் "பார்வையாளர் - நடிகர்" இருமைப்பாட்டை உடைத்து, மனிதனைச் செயலில் ஈடுபடும் கலைச்செயற்பாட்டாளராக மாற்றியது *(Boal, 1979). Boal (1992)* வலியுறுத்தியபடி, நாடகம் என்பது "வாழ்வின் மீள் உருவாக்கம் அல்ல, அதனை மாற்றும் முயற்சி." இதன் மைய நோக்கம் ஒடுக்கப்பட்ட மக்களின் குரலை வெளிப்படுத்தி, அவர்களை தங்கள் சமூக சூழலின் செயற்பாட்டாளர்களாக மாற்றுவது. இதனால், *ஒடுக்கப்பட்டோருக்கான அரங்கு* கல்வியியல், அரசியல், சமூக துறைகளில் ஒரே நேரத்தில் தாக்கம் ஏற்படுத்தியது.

Boal (1985) தனது கோட்பாட்டை உருவாக்கிய பின்னணியில் பவுலோ பிரெய்ரேவின் *(Freire, 1970) Pedagogy of the Oppressed* நூல் முக்கிய தாக்கம் ஏற்படுத்தியது. பிரெய்ரே கல்வியை விடுதலைக்கான அரசியல் செயற்பாடாகக் கண்டார்; அதில் கற்றல் என்பது "மனிதரை தன் நிலையை உணரச் செய்து அதை மாற்றும் விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்தும் செயல்" என்று வரையறுக்கப்பட்டது. இதே தத்துவம் போவாலின் நாடகத்திலும் பிரதிபலிக்கிறது. *Freire "Conscientization"* என அழைத்த விழிப்புணர்வை, *Boal "Spect-Actor"* எனும் பங்கேற்பாளர் வடிவில் செயல்படுத்துகிறார். இவ்வாறு, *Boal*-ன் நாடகம் ஒரு கல்வியியல் இயக்கமாகவும், *Freire*-ன் கல்வி ஒரு நாடகமயமான சமூகச் செயல்பாடாகவும் இணைகின்றன *(Schutzman & Cohen-Cruz, 1994).*

Boal (1990) வடிவமைத்த *கண்ணுக்குப்புலனாகா அரங்கு* இந்தக் கோட்பாட்டின் மிக நுணுக்கமான வடிவமாகும். இதில் நடிகர்கள் பொதுமக்கள் நடுவே நாடகம் நிகழ்த்துகிறார்கள்; ஆனால் பார்வையாளர்கள் அதனை நாடகம் என உணருவதில்லை. *Boal* இதை "கண்கூடாகக் காணப்படாத அரசியல் தளபாடம்" என வரையறுக்கிறார். நாடகம் நிகழும் இடம் — ஒரு பேருந்து, உணவகம், பல்கலைக்கழக வளாகம் அனைத்தும் சமூகத்தின் அன்றாட இடங்களாகவே இருக்கும். இதன் நோக்கம், பார்வையாளர்களை வாதத்தில், விவாதத்தில், எதிர்வினையில் ஈடுபடுத்தி, அவர்கள் தங்கள் நிலைப்பாட்டை மறுபரிசீலனை செய்யச் செய்வதாகும் *(Boal, 1992).* கண்ணுக்குப்புலனாகா அரங்கு, "அறிவியல் ஆய்வகத்திற்குப் பதிலாக சமூகத்தையே ஆய்வகமாக்கும்" முயற்சி ஆகும்.

Schutzman மற்றும் *Cohen-Cruz (1994)* தொகுத்த *Playing Boal: Theatre, Therapy, Activism* என்ற நூல், *Boal*-ன் நாடக உத்திகளை பல துறைகளில் — கல்வி, மனவியல், சமூக நீதி, மருத்துவப் புனர்வாழ்வு — பயன்படுத்தியுள்ள ஆய்வுகளை தொகுக்கிறது. அவை அனைத்தும் *Boal*-ன் நாடக வடிவங்கள் மனிதனைச் சுய சிந்தனையுள்ள குடிமகனாக மாற்றும் திறனை வலியுறுத்துகின்றன. *Prentki* மற்றும் *Preston (2009)* குறிப்பிட்டது போல, ஒடுக்கப்பட்டோருக்கான அரங்கு என்பது "கலை, கல்வி மற்றும் சமூக செயற்பாடு ஆகியவற்றின் சந்திப்புத் தளம்" ஆகும்.

Boal-ன் கோட்பாட்டை விரிவுபடுத்திய பல ஆய்வாளர்கள் நாடகத்தை ஒரு "செயற்பாட்டு ஆராய்ச்சி வடிவம்" *(Participatory Research Method)* எனப் பார்த்தனர். *Denzin (2003)* குறிப்பிடும் *"Performance Ethnography"* இதற்குச் சிறந்த எடுத்துக்காட்டு. அவர் கூறும் படி, கலை என்பது சமூகத்தின் அரசியல் நிஜங்களைப் புரிந்துகொள்வதற்கான பிரதிபலிப்பு கருவி மட்டுமல்ல; அது *சமூகத்தின் எதிர்வினை உருவாக்கும் செயற்பாடும்* ஆகும். இதே கருத்தை *Faulkner (2009) "Performative writing is political resistance"* என்ற சொற்றொடரால் விளக்குகிறார். இதனால், கலை, அரசியல் மற்றும் ஆராய்ச்சி ஆகியவை ஒரே அடித்தளத்தில் இணைகின்றன.

சுயஇனவரவியல் எனப்படும் முறை, இத்தகைய கலாச்சார- அனுபவ அடிப்படையிலான ஆராய்ச்சிகளில் முக்கிய பங்காற்றுகிறது. *Ellis, Adams* மற்றும் *Bochner (2011)* சுயஇனவரவியலில் "தனிநபரின் வாழ்க்கை அனுபவத்தின் வழியாக சமூக அமைப்புகளின் பொருளை விளக்கும் முறை" என வரையறுக்கிறார்கள். இதன் முக்கியத்துவம் என்னவெனில், தனிநபர் குரல் ஒரு சமூக குரலாக மாறுகிறது. *Holman Jones (2005)* கூறியபடி, சுயஇனவரவியலில் "தனிப்பட்ட அனுபவத்தை அரசியல் வாதமாக மாற்றும் செயல்." இதனால், ஒடுக்கப்பட்டவர்களின் குரல் கல்வியியல் வடிவத்தில் வெளிப்படுகிறது.

Anderson (2006) இந்த முறைமையை *"Analytic Autoethnography"* என விரிவுபடுத்தி, அதில் ஆராய்ச்சியாளர் பங்கேற்பாளராகவும் விமர்சகராகவும் செயல்பட முடியும் என வலியுறுத்துகிறார். இதன் மூலம், அனுபவம் ஒரு தரவுத் தளமாக மாறுகிறது. அதேபோல், *Denzin (2003)* கூறும் *Performance Ethnography* கோட்பாடு,

சுயஇனவரவியலில் வெளிப்பாட்டை மேடைக் காட்சியாக மாற்றுகிறது. இவ்விரண்டு கோட்பாடுகளும் Boal-ன் ஒடுக்கப்பட்டோருக்கான அரங்கு உடன் தத்துவ ரீதியாக இணைந்துள்ளன; ஏனெனில் அவை அனைத்தும் "அனுபவத்தின் வழி சிந்தனை உருவாக்குதல்" என்ற இலக்கை பகிர்ந்து கொள்ளுகின்றன.

Barone மற்றும் Eisner (2012) கலைவழி ஆராய்ச்சியை (Arts-Based Research) சமூக அறிவியல் துறையின் ஒருங்கிணைந்த கூறாகக் கருதி, அதில் கலை "அறிவை உருவாக்கும் கருவி" ஆகச் செயல்பட முடியும் என விளக்கினர். இதனால் கண்ணுக்குப்புலனாகா அரங்கு போன்ற கலை வடிவங்கள் கல்வியியல் ஆராய்ச்சியின் நம்பகமான கருவிகளாகப் பயன்படுத்தப்படலாம். அவர்களின் கூற்றுப்படி, கலைவழி ஆராய்ச்சி மனித அனுபவங்களின் நுட்பமான பரிமாணங்களைப் புரிந்துகொள்வதற்கான சிறந்த பாதை; ஏனெனில் அது "உணர்வின் வழியே உண்மையை விளக்குகிறது."

சமீபத்திய ஆண்டுகளில், ஒடுக்கப்பட்டோருக்கான அரங்கு கல்வித் துறைகளில் "Critical Pedagogy" யுடன் இணைக்கப்படுகிறது (Jackson, 2019). ஆசிரியர்–மாணவர் உறவில் அதிகாரம், வன்முறை, பாலின சமச்சீர் போன்ற கேள்விகளை Boal-ன் நாடகங்கள் வெளிக்கொணருகின்றன. பல்கலைக்கழக வளாகங்களில் கண்ணுக்குப் புலனாகா அரங்க வடிவம் மாணவர் எதிர்ப்புகளின் வடிவமாகப் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளதற்கான பல சான்றுகள் உள்ளன (Rohd, 1998). இதேபோல், Mienczakowski (2001) "Applied Theatre" எனும் துறையில் Boal-ன் உத்திகளை சமூக ஆரோக்கிய மற்றும் மனநலம் மேம்பாட்டு நிகழ்வுகளில் பயன்படுத்தியுள்ளார். இத்தகைய நாடக வடிவங்கள் அனுபவம், குணமடைதல் மற்றும் எதிர்ப்பு ஆகிய மூன்றையும் ஒரே நேரத்தில் இணைக்கின்றன.

இலங்கைச் சூழலில் Boal-ன் கோட்பாட்டுடன் தொடர்புடைய ஆராய்ச்சிகள் குறைவாக உள்ளன. ஆனால் சமூக வன்முறை, இடம்பெயர்வு, மற்றும் கல்வி நிறுவனங்களில் உள்ள ஒடுக்குமுறை ஆகியவற்றை பிரதிபலிக்கும் நாடக முயற்சிகள் 1980களிலிருந்து உருவாகின. குறிப்பாக, வடமராட்சியிலும் யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்திலும் நிகழ்த்தப்பட்ட நாடகங்களில் "காணாத எதிர்ப்பு" (Invisible Resistance) என்ற கூறு தெளிவாக காணப்படுகிறது. இந்நிகழ்வுகள் Boal-ன் Invisible Theatre உத்தியின் உள்ளூர் வடிவங்களாகப் பார்க்கப்படுகின்றன. அவற்றின் நோக்கம் அரசியல் கருத்துக்களை நேரடியாகச் சொல்லாமல், பார்வையாளர்களின் சிந்தனையில் கேள்விகளை எழுப்புவதாகும்.

யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தில் 1995ஆம் ஆண்டு புதுமுக மாணவர்கள் நிகழ்த்திய Invisible Theatre நிகழ்வு, இத்தகைய உலகளாவிய கோட்பாட்டை உள்ளூர் நிலத்தில் நடைமுறையாகப் பயன்படுத்திய அர்த்தமுள்ள முயற்சி ஆகும். அந்நிகழ்வு "ராக்கிங் கலாச்சாரம்" எனப்படும் அதிகாரவாதத்தின் எதிர்ப்பு வடிவமாக உருவானது. Boal (1992) குறிப்பிட்ட Spect-Actor முறைபோல், மூத்த மாணவர்கள் அறியாமலேயே அந்த நாடகத்தில் பங்கேற்றனர். இதனால், கலை நேரடியாக சமூக மாற்றத்தின் செயற்பாடாக மாறியது. இதே போன்று South Asian பரப்பில் Bhatia (2013) இந்தியாவில் ஒடுக்கப்பட்டோருக்கான அரங்குவடிவத்தைப் பயன்படுத்தி பாலின சமச்சீர் கல்வி முயற்சிகளில் வெற்றிகரமான மாதிரிகளை உருவாக்கினார்.

சுயஇனவரவியல் மற்றும் ஒடுக்கப்பட்டோருக்கான அரங்கு ஆகியவை இணையும் இடம், "Performative Autoethnography" எனப்படும் புதிய ஆராய்ச்சி வகையை உருவாக்குகிறது (Spry, 2001). இதன் அடிப்படையில், ஆராய்ச்சியாளர் தனது உடல், குரல் மற்றும் நினைவுகளை தரவாகப் பயன்படுத்தி, சமூக ஒடுக்கத்தின் வடிவங்களை மேடையில் மீண்டும் உருவாக்குகிறார். இந்த அணுகுமுறை கலை, கல்வி மற்றும் விடுதலை ஆகியவற்றை ஒருங்கிணைக்கிறது. கண்ணுக்குப்புலனாகா அரங்க நிகழ்வை சுயஇனவரைவியல் முறையில் ஆராய்வது, அதனால், Boal-ன் தத்துவத்தின் உயிர்மையை கல்வியியல் வடிவில் மீண்டும் உயிர்த்தெழச் செய்கிறது.

மொத்தத்தில், முந்தைய இலக்கியங்கள் Boal-ன் ஒடுக்கப்பட்டோருக்கான அரங்கு சமூக மாற்றத்திற்கான கலைவழி செயற்பாடாக செயல்படுகிறது என்பதையும், சுயஇனவரவியலில் தனிநபர் அனுபவத்தின் வழியே அந்த மாற்றத்தின் அர்த்தத்தை விளக்குகிறது என்பதையும் வெளிப்படுத்துகின்றன. இவ்விரண்டும் இணைந்த போது, நாடகம் வெறும் கலை வடிவமாக அல்லாமல், மனித விடுதலைக்கான அறிவியலாக மாறுகிறது. இந்த ஆய்வின் இலக்கிய அடித்தளம் அதனை உறுதிப்படுத்துகிறது: அனுபவம் என்பது அறிவு; கலை என்பது எதிர்ப்பு; நாடகம் என்பது கல்வியியல் செயற்பாடு.

தரவளிக்கையும் கலந்துரையாடலும்

இக்கட்டுரையின் ஆராய்ச்சி முடிவுகள் மற்றும் விவாதங்கள், கண்ணுக்குப் புலனாகா அரங்கு என்ற கலைச்செயற்பாட்டின் பல அடுக்குகளைக்

காட்டுகின்றன — அனுபவத்தின் உளவியல் விளைவுகள், சமூகச் சிந்தனை எழுச்சி, கல்வியியல் தாக்கம், மற்றும் கலாச்சார எதிர்ப்பு ஆகியவற்றை ஒருங்கிணைத்து புரிந்துகொள்ளலாம். யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தின் 1995 நிகழ்வு வெறும் கலைச் செயற்பாடு அல்ல; அது ஒரு சமூக அரசியல் விழிப்புணர்வின் தொடக்கம்.

Boal (1990) குறிப்பிடுவது போல, கண்ணுக்குப்புலனாகா அரங்கு என்பது "நாடகம் என அறியப்படாத இடத்தில் நிகழும் அரசியல் உரையாடல்." அதேபோல, இந்நிகழ்வும் ஒரு திறந்த உரையாடலாகவே திகழ்ந்தது. புதுமுக மாணவர்கள் மாட்டு வண்டியில் வளாகத்திற்குள் நுழைந்தபோது, அவர்கள் ஒரு காட்சியையே உருவாக்கவில்லை; மாறாக, "ஒடுக்கப்பட்ட மாணவர் அடையாளத்தின் அரசியல் உரை" ஒன்றை வெளிப்படுத்தினர். இது Boal கூறிய "Spect-Actor" கொள்கையின் நேரடி வெளிப்பாடாகும் — அதாவது, பார்வையாளர்கள் தாமாகவே நாடகத்தின் பங்கேற்பாளர்களாக மாறினர். மூத்த மாணவர்கள், நிகழ்வு நாடகம் என்பதை உணராமல், உண்மையான எதிர்வினைகளை வெளிப்படுத்தினர். இந்த எதிர்வினைகள் தான் இந்த ஆய்வின் முக்கியமான தரவுகளாக மாறுகின்றன (Ellis et al., 2011).

இந்த நிகழ்வு மூலமாக மூன்று அடிப்படை விளைவுகள் தெளிவாகக் காணப்படுகின்றன: (1) உளவியல் மற்றும் உணர்வியல் விளைவு, (2) சமூக மற்றும் கல்வியியல் மாற்றம், (3) கலாச்சார எதிர்ப்பு மற்றும் நினைவுக் கட்டமைப்பு.

முதலில், உளவியல் மற்றும் உணர்வியல் தளத்தில், இந்த அரங்கு நிகழ்வு பங்கேற்பாளர்களுக்கு தங்களது அனுபவ வலியை வெளிப்படுத்தும் வாய்ப்பை ஏற்படுத்தியது. Boal (1992) குறிப்பிடும் "de-mechanization of the body" — அதாவது உடலை அதிகாரத்தின் அடிமை நிலையிலிருந்து விடுவிப்பது — என்ற கருத்து இங்கே நன்கு பிரதிபலிக்கிறது. புதுமுக மாணவர்கள் தங்களது பயம், அச்சம், அமைதி ஆகியவற்றை ஒரு கலாபூர்வ வெளிப்பாட்டாக மாற்றினர். கலை அவர்களுக்குப் பாதுகாப்பான வெளி ஒன்றை உருவாக்கியது, அதில் வலி சின்னமாக மாறியது, சின்னம் உரையாக மாறியது, உரை விழிப்புணர்வாக மாறியது. இது Freire (1970) குறிப்பிடும் "conscientization" என்ற கல்வியியல் விழிப்புணர்வின் தொடக்கம் ஆகும்.

இந்த உளவியல் வெளிப்பாடு தனிநபரின் விடுதலைக்கு வழிவகுத்தது. ஆராய்ச்சியாளரின் அனுபவ குறிப்புகள் (field reflections) கூறும் படி, நிகழ்வு முடிந்த பின் மாணவர்கள் தங்களது பயத்தை குறைத்து, தங்களைச் சொல்பவர்களாக மாற்றிக் கொண்டனர். Ellis (2004) குறிப்பிடும் "emotional truth" என்ற கருத்துப்படி, சுயஇனவரவியலில் உணர்வுகள் தரவாக மாறும் போது அது ஒரு சமூக உண்மையை வெளிப்படுத்துகிறது. இங்கே அந்த உண்மை, ஒடுக்கத்தின் மனநிலையைச் சிதைக்கும் ஒரு செயற்பாடாக வெளிப்பட்டது.

இரண்டாவது, சமூக மற்றும் கல்வியியல் மாற்றத்தின் தளத்தில், இந்த நிகழ்வு பல்கலைக்கழகத்தின் உள் அமைப்பை அதிர்ச்சியுறச் செய்தது. Boal (1985) கூறியபடி, "நாடகம் அதிகாரத்தின் முகமூடியை கிழிக்கும் செயல்." அதுபோல, பல்கலைக்கழகத்தில் நிலவிய "மூத்தவர்–புதியவர்" எனும் அதிகார வலையை வெளிக்கொணர்ந்தது. அந்தக் கட்டமைப்பு ஒரு "மௌன ஒழுக்கம்" (Culture of Silence) ஆக இருந்தது (Freire, 1970). ஆனால் கலைச் செயற்பாட்டின் மூலம் அந்த மௌனம் உடைக்கப்பட்டது. மாணவர்கள் உரையாடத் தொடங்கினர், கேள்வி எழுப்பத் தொடங்கினர்.

இந்த நிகழ்வின் பின்னர் மாணவர்களிடையே காணப்பட்ட மாற்றம் கல்வியியல் பார்வையில் முக்கியத்துவம் பெறுகிறது. Jackson (2019) குறிப்பிடுவது போல, ஒடுக்கப்பட்டோருக்கான அரங்கு கல்வித் துறையில் "Critical Pedagogy" யின் ஒரு வடிவமாகும் — அது மாணவர்களை சிந்திக்க, எதிர்ப்பதற்கும், கூட்டுறவு கற்றலுக்கும் ஊக்குவிக்கிறது. கண்ணுக்குப் புலனாகா அரங்கு இதையே பிரதிபலித்தது. மாணவர்கள் தங்களது சமூக நிலையைப் பற்றிச் சிந்திக்கத் தொடங்கினர். சிலர் அதை எதிர்ப்பின் கல்வியாகப் புரிந்துகொண்டனர். இதனால், நாடகம் ஒரு கலைவழி கற்றல் அனுபவமாக மாறியது.

பின்னர், நிர்வாகத் தளத்தில் ஏற்பட்ட கலக்கம் மற்றும் ஆசிரியர்-மாணவர் உரையாடல்களின் மீள்தொடக்கம், கலைவழி வெளிப்பாடு எவ்வாறு ஒரு கல்வியியல் மறுசீரமைப்பைத் தூண்ட முடியும் என்பதற்கான சான்றாகும். Barone மற்றும் Eisner (2012) கூறுவது போல, கலைவழி ஆராய்ச்சி கல்வி உலகில் "அறிவை உணர்வின் வழி உருவாக்கும் செயல்." இதன் வெளிப்பாடே இங்கு காணப்பட்டது.

மூன்றாவது, கலாச்சார எதிர்ப்பு மற்றும் நினைவுக் கட்டமைப்பின் தளத்தில், கண்ணுக்குப்புலனாகா அரங்கு ஒரு வரலாற்று மாறுபாட்டை உருவாக்கியது. Boal (1990) குறிப்பிட்ட கண்ணுக்குப்புலனாகா அரங்கு இன் முக்கிய நோக்கம் "தொடர்ச்சியான சமூக சிந்தனை

உருவாக்குதல்." யாழ்ப்பாண நிகழ்வு இதையே நடைமுறையாகச் செய்தது. மாணவர்கள் தங்கள் ஒடுக்கப்பட்ட அனுபவத்தை ஒரு கலைச் சின்னமாக மாற்றி, அதை தலைமுறைகளுக்கு நினைவாக விட்டுச் சென்றனர். இந்த நினைவு ஒரு "கூட்டு நினைவாக" (Collective Memory) மாறி, பிந்தைய மாணவர்களின் பண்பாட்டையும் தாக்கியது.

Halbwachs (1992) கூறும் படி, சமூக நினைவு என்பது வெறும் கடந்தகால நினைவல்ல; அது சமூக அடையாளத்தை உருவாக்கும் நிகழ்காலச் செயற்பாடு. கண்ணுக்குப்புலனாகா அரங்கு இதன் சிறந்த எடுத்துக்காட்டு. ஒடுக்கப்பட்ட மாணவர்களின் கதைகள், வலிகள், குரல்கள்—all became part of the university's collective consciousness. இதனால் கலை ஒரு வரலாற்று ஆவணமாக மாறியது.

இந்த நிகழ்வின் விளைவுகளை மனவியல் நோக்கில் பார்க்கும்போது, Boal (1992) கூறும் "Cognitive Liberation" என்ற கருத்து பொருந்துகிறது — அதாவது, ஒடுக்கப்பட்டவர் தன்னை ஒடுக்கப்பட்டவராக உணராமல் விடுதலையின் சாத்தியத்தை உணர்கிறார். இந்த மாற்றம் கலைச்செயற்பாட்டின் உளவியல் ஆற்றலால் நிகழ்கிறது. புதுமுக மாணவர்கள் "பயப்படும் பொருள்" என்ற நிலையிலிருந்து "புரிந்துகொண்டு பேசும் பொருள்" என்ற நிலைக்குத் தள்ளப்பட்டனர். இது மனவியல் மீட்சியின் தொடக்கம்.

சமூக மட்டத்தில், இந்த அரங்கு பல்கலைக்கழகத்தில் காணப்பட்ட "மந்தை மனப்பாங்கு" (Herd Mentality) மற்றும் "கட்டுப்பாடு-பய கலாச்சாரம்" ஆகியவற்றை கேள்விக்குட்படுத்தியது. Boal (1985) கூறியபடி, நாடகம் ஒரு சமூக ஆராய்ச்சி — அது மக்களின் செயற்பாடுகளைப் பிரதிபலித்து, புதிய சிந்தனைப் பாதையைத் திறக்கிறது. இக்கட்டுரையில் பயன்படுத்தப்பட்ட Autoethnographic reflections காட்டும் படி, கண்ணுக்குப்புலனாகா அரங்க நிகழ்வின் பின் மாணவர்கள் இடையே புதிய ஒற்றுமை உருவாகியது; "நாங்கள்" என்ற குழுக் குரல் "நான்" என்ற பயத்தின் குரலை மாற்றியது. இது Holman Jones (2005) கூறும் "The personal is political" என்ற தத்துவத்தின் நேரடி வெளிப்பாடாகும்.

இந்த நிகழ்வின் மிகப் பெரும் முக்கியத்துவம், அது ஒரு கல்வியியல் மற்றும் கலைவழி எதிர்ப்பின் மாதிரியை உருவாக்கியது என்பதில்தான். Freire (1970) கூறியது போல, கல்வி என்பது ஒடுக்கப்பட்டவர்களின் விழிப்புணர்வை வளர்ப்பதற்கான கருவி. கண்ணுக்குப்புலனாகா அரங்கு இதனை நடைமுறைப்படுத்தியது. மாணவர்கள் தங்களது நிலையைப் புரிந்துகொண்டு, அதன் மீதான சமூக உரையாடல்களைத் தொடங்கினர். இதனால் கலை ஒரு கல்வியியல் உத்தியாக மாறியது — அது "Critical Pedagogy through Performance" என்ற புதிய கல்வி வடிவத்தை உருவாக்கியது (Prentki & Preston, 2009).

இந்த நிகழ்வின் பின்னணியில் உருவான கலாச்சார விளைவும் குறிப்பிடத்தக்கது. நாடகம் முடிந்த பின், வளாகத்தில் ஏற்பட்ட விவாதங்கள், கடிதங்கள், சுவரொட்டிகள் ஆகியவை "சமூக உரைநடைகளாக" (Discursive texts) உருவாகின. இவை அனைத்தும் Boal (1992) குறிப்பிட்ட "Dialogue beyond the stage" என்ற கருத்தின் வெளிப்பாடாகும். நாடகம் மேடையில் முடிவதில்லை; அது வாழ்வில் தொடர்கிறது.

அத்துடன், இந்த அரங்கு நிகழ்வு சுய இனவரைவியல் பாணியில் பதிவு செய்யப்படுவதால், அது தனிநபர் அனுபவம் மற்றும் சமூக நினைவின் இணைப்பாக அமைகிறது. Ellis (2011) கூறுவது போல, சுயஇனவரவியல் "அனுபவத்தை எழுதுவதற்கான முயற்சி அல்ல; அனுபவத்தின் வழி சமூகத்தை மறுபடியும் எழுதும் முயற்சி." இக்கட்டுரை அதையே செய்திருக்கிறது. யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழக கண்ணுக்குப்புலனாகா அரங்கு நிகழ்வு தனிநபர் அனுபவமாகத் தொடங்கி, ஒரு சமூக ஆவணமாக முடிகிறது.

அத்துடன், முறைமையியல் ரீதியாக, கண்ணுக்குப்புலனாகா அரங்கு ஆராய்ச்சி தரவை உருவாக்கும் புதிய வடிவமாகவும் வெளிப்பட்டது. நிகழ்வின் போது ஏற்படுத்தப்பட்ட ஒவ்வொரு உரையாடலும், எதிர்வினையும் "தரவுத் தொகுப்பாக" (Data Corpus) மாறியது. Charmaz (2006) கூறும் Grounded Theory முறைபடி, திறந்த குறியீட்டு முறையில் (Open Coding) இத்தரவுகள் பிரிக்கப்பட்டன: ஒடுக்கம், எதிர்ப்பு, விழிப்புணர்வு, மாற்றம். இதனால், கலை மற்றும் ஆராய்ச்சி இடையிலான எல்லை மறைந்தது; கலை தரவாயிற்று, தரவு கலைமயமானது.

மொத்தத்தில், இந்த விளைவுகள் Boal (1990) மற்றும் Freire (1970) இருவரின் சிந்தனையையும் உறுதிப்படுத்துகின்றன: ஒடுக்கப்பட்டவர்களின் விடுதலை கல்வி மற்றும் கலை இணைந்தபோதுதான் சாத்தியமாகும். கண்ணுக்குப்புலனாகா அரங்க நிகழ்வு இதற்கு உயிரூட்டும் சான்றாகும். அது தனிநபர் வலியை சமூக உரையாடலாக மாற்றியது; மௌனத்தை

குரலாக மாற்றியது; பயத்தை நம்பிக்கையாக மாற்றியது.

இதனால், கண்ணுக்குப்புலனாகா அரங்கு ஒரு சமூக மாற்றம் நிகழ்த்தும் கலைவழி ஆராய்ச்சி முறை என உறுதிப்படுத்தப்படுகிறது. அது Boal (1992) கூறிய "Rehearsal for Revolution" புரட்சிக்கான பயிற்சி என்ற தத்துவத்தை வாழ்விலே நடைமுறையாக்குகிறது. யாழ்ப்பாண நிகழ்வு இதன் சிறந்த எடுத்துக்காட்டாகும்; அதில் கலை, கல்வி மற்றும் விடுதலை ஒன்றிணைந்துள்ளன.

முடிவுரை

இந்த ஆய்வின் மைய நோக்கம், கண்ணுக்குப் புலனாகா அரங்கு என்ற கலை வடிவம் சமூக மாற்றத்திற்கும் கல்வியியல் விழிப்புணர்விற்கும் எவ்வாறு ஒரு கருவியாகப் பயன்படுகிறது என்பதை ஆராய்வதாகும். யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தில் 1995-ஆம் ஆண்டு நிகழ்த்தப்பட்ட கண்ணுக்குப் புலனாகா அரங்கு, அகஸ்டோ போவால் உருவாக்கிய ஒடுக்கப்பட்டோருக்கான அரங்கு கோட்பாட்டின் தத்துவ மற்றும் செயற்பாட்டு கூறுகளை இலங்கையின் கல்வி சூழலில் நடைமுறையாக்கிய அர்த்தமுள்ள நிகழ்வாகும்.

Boal (1990) கூறுவது போல, "நாடகம் என்பது சமூகத்தின் பிரதிபலிப்பு அல்ல, அதனை மாற்றும் செயற்பாடு." இந்தச் சிந்தனை, இவ்வாய்வின் மையக் கோட்பாடாக அமைந்தது. யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழக நிகழ்வில் மாணவர்கள் கலை வழியாக சமூக வன்முறைக்கும் ஒடுக்கத்திற்கும் எதிர்வினையளித்தனர். இது ஒரு அரசியல் உரையாகவும், கல்வியியல் எதிர்ப்பாகவும், கலாச்சார நினைவாகவும் மாறியது. இந்த நிகழ்வின் வழியாக, Boal கூறும் "Spect-Actor" என்ற கருத்து நடைமுறையில் வெளிப்பட்டது. பார்வையாளர்கள் (மூத்த மாணவர்கள்) அறியாமலேயே பங்கேற்பாளர்களாக மாறினர்.

இவ்வாய்வின் முக்கிய முடிவுகள் மூன்று அடுக்குகளில் புரிந்துகொள்ளப்படுகின்றன: தனிநபரின் விடுதலை, சமூக விழிப்புணர்வு, மற்றும் கல்வியியல் மறுசீரமைப்பு.

கண்ணுக்குப்புலனாகா அரங்குபுதுமுக மாணவர்களுக்கு தங்கள் பயம் மற்றும் அடக்கப்பட்ட உணர்வுகளை வெளிப்படுத்தும் வெளி ஒன்றை உருவாக்கியது. Boal (1992) கூறியபடி, நாடகம் மனிதனின் உடல், குரல், உணர்வு ஆகியவற்றை விடுதலை செய்யும் பயிற்சி தளம். மாணவர்கள் தங்களது உடல் நடத்தை மற்றும் குரல் வழியாக வலியை சின்னமாக மாற்றினர். Freire (1970) குறிப்பிட்ட *conscientization* 'சிந்தனை எழுச்சி' இங்கே நிகழ்ந்தது. அதாவது, "நான் பேச முடியாதவன்" என்ற நிலையிலிருந்து "நான் பேசுகிறவன்" என்ற நிலைக்கு மாற்றம் ஏற்பட்டது.

இரண்டாவது, சமூக விழிப்புணர்வு. இந்த நிகழ்வு பல்கலைக்கழகத்தில் நிலவிய அமைதியான ஒடுக்கத்தைக் கேள்விக்குட்படுத்தியது. மூத்த–புதிய மாணவர்களிடையேயான அதிகார உறவு, ஒரு சமூக அரசியல் பிரச்சினையாக வெளிப்பட்டது. இதன் மூலம், Boal (1985) குறிப்பிட்ட "oppressor oppressed dialectic" அரங்கில் வெளிப்படையாகக் காணப்பட்டது. கண்ணுக்குப்புலனாகா அரங்கு அந்த உரையாடலைத் தூண்டி, மாணவர்களிடையே புதிய கலந்துரையாடல் சூழலை உருவாக்கியது. இது Freire (1970) கூறும் *dialogical pedagogy* என்ற கருத்தின் நன்கு வெளிப்பட்ட வடிவமாகும். கல்வி என்பது ஒருதலைமையில்லாத உரையாடல்; அதில் ஒவ்வொருவரும் அறிவை உருவாக்குபவராக பங்கேற்கிறார்.

மூன்றாவது, கல்வியியல் மறுசீரமைப்பு. இந்த நிகழ்வு ஆசிரியர் மாணவர் உறவில் புதிய சிந்தனைப் பாய்ச்சலை ஏற்படுத்தியது. கலை, கல்வியின் அங்கமாக மாறியது. Barone மற்றும் Eisner (2012) கூறுவது போல, "Arts-based Research" என்பது உணர்வின் வழி அறிவை உருவாக்கும் செயல். கண்ணுக்குப்புலனாகா அரங்கு இதனை நடைமுறையில் வெளிப்படுத்தியது. கலை இங்கே வெறும் வெளிப்பாடு அல்ல; அது அறிவு உருவாக்கும் கல்வி முறையாக மாறியது. மாணவர்கள் தங்களது சமூக நிலை, ஒடுக்கம் மற்றும் எதிர்ப்பு ஆகியவற்றைப் பற்றி சிந்திக்கத் தொடங்கினர். இதன் மூலம் "Critical Pedagogy through Performance" என்ற புதிய கற்றல் நடை உருவாகியது (Jackson, 2019).

இந்த ஆய்வின் மற்றொரு முக்கியத்துவம் அதன் முறைமையியலில்தான் உள்ளது. சுயஇனவரைவியல் முறை தனிநபர் அனுபவத்தை சமூக நினைவாக மாற்றி, Theatre of the Oppressed முறைமையியல் அந்த நினைவைக் சமூக செயற்பாடாக மாற்றுகிறது. இவ்விரண்டின் இணைவு "Performative Autoethnography" எனப்படும் புதிய ஆராய்ச்சி வகையை உருவாக்குகிறது (Spry, 2001; Denzin, 2003). ஆராய்ச்சியாளர் தமது உடல், குரல், நினைவு ஆகியவற்றை தரவாகப் பயன்படுத்தும்போது, அனுபவம் கலைவழி விளக்கமாக மாறுகிறது. இது பாரம்பரிய அறிவியல் முறைகளுக்கு மாற்றாக "வாழ்வின் வழி அறிவு உருவாக்கம்" என்ற புதிய நோக்கத்தை முன்வைக்கிறது.

மேலும், கண்ணுக்குப்புலனாகா அரங்கு நிகழ்வின் விளைவாக உருவான "கூட்டு நினைவு" (Collective Memory) சமூக அடையாளத்தின் ஒரு பகுதியாக மாறியது (Halbwachs, 1992). யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழக மாணவர் சமூகத்தில் அடுத்த தலைமுறைகள் வரை அந்த நிகழ்வின் நினைவு நிலைத்தது. இது ஒடுக்கப்பட்டவர்களின் வரலாற்றை பதிவு செய்யும் கலாச்சார ஆவணமாக மாறியது.

இந்த ஆய்வு, கலை, கல்வி, மற்றும் சமூக நீதி ஆகியவற்றின் உறவை மீண்டும் சிந்திக்க வைக்கிறது. Boal (1985) கூறியபடி, "ஒடுக்கப்பட்டவர்கள் தமது குரலை மீட்டெடுக்கும் போது நாடகம் தனது அரசியல் அர்த்தத்தை அடைகிறது." இக்கட்டுரையில் அந்தக் கருத்து நடைமுறையாகத் திரண்டுள்ளது. கண்ணுக்குப்புலனாகா அரங்கு, மாணவர்களுக்கு தங்களது அடக்கப்பட்ட அனுபவங்களை உரையாக்கும் குரலை வழங்கியது. இதனால், நாடகம் ஒரு விடுதலைக்கான கல்வியியல் கருவியாக மாறுகிறது.

இவ்வாய்வு மேலும், கல்வி நிறுவனங்களில் உள்ள அதிகார அமைப்புகள், மௌன கலாச்சாரம் மற்றும் ஒடுக்குமுறை எவ்வாறு மாணவர்களின் கற்றல் அனுபவத்தைக் குறைக்கின்றன என்பதையும் வெளிப்படுத்துகிறது. கண்ணுக்குப்புலனாகா அரங்கு மூலம் அந்த அமைப்பை சவாலுக்குட்படுத்தும் புது கலை வடிவம் உருவானது. இதன் மூலம் "Participatory Learning through Art" என்ற புதுமையான கல்வி வடிவம் உருவானது.

Boal (1992) கூறியது போல, "ஒடுக்கப்பட்டவர் விடுதலை பெறும்போது, அவர் தன் ஒடுக்குபவரையும் விடுவிக்கிறார்." இதன் அடிப்படையில், யாழ்ப்பாண கண்ணுக்குப்புலனாகா அரங்குநிகழ்வு மூத்த–புதிய மாணவர்களுக்கு இடையேயான எதிர்ப்பை ஒரு மனிதநேய உரையாடலாக மாற்றியது. வன்முறை அல்லது பழிவாங்கல் வழியாக அல்ல, கலைவழி உரையாடலின் வழியே மாற்றத்தை ஏற்படுத்தியது. இது Boal-ன் "Rehearsal for Revolution" என்ற தத்துவத்தின் உயிரோட்டமான வெளிப்பாடு ஆகும்.

எதிர்கால ஆய்வுக்கான திசைகள்

இந்த ஆய்வின் கண்டுபிடிப்புகள், எதிர்கால ஆராய்ச்சிக்கான பல திசைகளை முன்வைக்கின்றன. முதலில், கல்வியியல் தளத்தில், கண்ணுக்குப்புலனாகா அரங்கு போன்ற கலைவழி முறைகளை பல்கலைக்கழகக் கல்வியில் இணைக்கும் புதிய கற்பித்தல் வடிவங்கள் உருவாக்கப்படலாம். "Critical Pedagogy through Performance" என்ற Boal–Freire அடிப்படையில், சமூகப் பிரச்சினைகள், பாலின சமச்சீர், சுற்றுச்சூழல் விழிப்புணர்வு போன்ற பாடங்களில் மாணவர் பங்கேற்பு அடிப்படையிலான கற்றல் செயல்பாடுகள் வடிவமைக்கலாம் (Prentki & Preston, 2009).

இரண்டாவது, மனவியல் மற்றும் சமூக ஆய்வுகளில், கண்ணுக்குப்புலனாகா அரங்கு போன்ற வடிவங்கள் "Healing Theatre" அல்லது "Therapeutic Drama" ஆகப் பயன்படுத்தப்படலாம். Boal-ன் *Rainbow of Desire* (1995) நூலில் அவர் குறிப்பிட்டது போல, நாடகம் மனஅழுத்தங்களையும் சமூக வலிகளையும் வெளிப்படுத்தி, அவற்றை குணமடையச் செய்கிறது. யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழக மாணவர் அனுபவங்களை மனநல ஆராய்ச்சியுடன் இணைக்கும் புது துறைகள் உருவாகலாம்.

மூன்றாவது, பாலினம் மற்றும் சமூக நீதி ஆய்வுகளில், Boal-ன் உத்திகள் மற்றும் சுய இனவரவியலில் இணைந்து பெண்கள், சிறுபான்மையினர், மாற்றுத்திறனாளிகள் போன்ற ஒடுக்கப்பட்டக் குழுக்களின் அனுபவங்களை வெளிப்படுத்தும் சமூக கலை ஆராய்ச்சிகள் மேற்கொள்ளப்படலாம். இதன்மூலம் "Feminist Performance Autoethnography" என்ற துறையை இலங்கைச் சூழலில் விரிவுபடுத்தலாம் (Holman Jones, 2005).

நான்காவது, கலாச்சார நினைவாய்வில், கண்ணுக்குப்புலனாகா அரங்கு நிகழ்வுகள் சமூக நினைவுகளை எப்படி வடிவமைக்கின்றன, அவை எவ்வாறு தலைமுறை நினைவாக மாறுகின்றன என்பதையும் ஆராயலாம். இதன் மூலம், இலங்கையின் போர் பிந்தைய சமூகத்தில் கலை எவ்வாறு சமாதானம் மற்றும் சமரசத்தின் கருவியாக மாற முடியும் என்பதற்கான வழிகாட்டி உருவாகும் (Selvarajah, 2017).

மொத்தத்தில், இவ்வாய்வு காட்டுவது — கலை என்பது வெறும் வெளிப்பாடு அல்ல; அது ஒரு அறிவியல், கல்வி, மற்றும் அரசியல் செயற்பாடு. கண்ணுக்குப்புலனாகா அரங்கு மனித அனுபவத்தை கல்வியியல் மாற்றத்திற்கும் சமூக விடுதலைக்கும் வழி வகுக்கும் உயிருள்ள வடிவமாக வெளிப்படுகிறது.

Boal (1992) மற்றும் Freire (1970) ஆகியோரின் சிந்தனைகள் இவ்வாய்வில் ஒன்றிணைந்துள்ளன. Freire-ன் கல்வியியல் விழிப்புணர்வும் Boal-ன் கலைவழி செயற்பாடும் ஒன்றிணையும் இடம்

அதுவே "மக்களுக்கான கலை, மக்களிடமிருந்து உருவாகும் கலை" என்பதன் உண்மை வடிவம். இதன் அடிப்படையில், கண்ணுக்குப்புலனாகா அரங்கு மனிதனின் விடுதலையை நோக்கிச் செல்கிறது; அது குரலற்றவர்களுக்கு குரல் அளிக்கிறது, புறக்கணிக்கப்பட்டவர்களுக்கு மேடை வழங்குகிறது, மௌனத்தைப் பொருளாக மாற்றுகிறது.

இவ்வாய்வின் முடிவுரை எளிதானது, ஆனால் ஆழமானது: நாடகம் என்பது வெறும் கலை அல்ல, அது சமூக மாற்றத்தின் கல்வியியல் மொழி.

References

Anderson, L. (2006). Analytic autoethnography. *Journal of Contemporary Ethnography*, 35(4), 373–395.

Barone, T., & Eisner, E. W. (2012). *Arts Based Research*. Sage.

Bhatia, R. (2013). Theatre of the Oppressed in India: A pedagogical and activist tool. *Asian Theatre Journal*, 30(2), 285–308.

Boal, A. (1979). *Theatre of the Oppressed*. Pluto Press.

Boal, A. (1985). *Theatre of the Oppressed* (Trans. C. A. & M. L. McBride). Theatre Communications Group.

Boal, A. (1990). Invisible Theatre. *The Drama Review*, 34(4), 35–49.

Boal, A. (1992). *Games for Actors and Non-Actors*. Routledge.

Denzin, N. K. (2003). *Performance Ethnography: Critical Pedagogy and the Politics of Culture*. Sage.

Ellis, C. (2004). *The Ethnographic I: A Methodological Novel About Autoethnography*. AltaMira Press.

Ellis, C., Adams, T. E., & Bochner, A. P. (2011). Autoethnography: An overview. *Forum: Qualitative Social Research*, 12(1).

Faulkner, S. L. (2009). *Poetic inquiry: Poetry as qualitative research*. Left Coast Press.

Freire, P. (1970). *Pedagogy of the Oppressed*. Continuum.

Holman Jones, S. (2005). Autoethnography: Making the personal political. In N. K. Denzin & Y. S. Lincoln (Eds.), *The Sage Handbook of Qualitative Research* (3rd ed., pp. 763–791). Sage.

Jackson, T. (2019). *Learning through theatre: The changing face of Theatre in Education*. Routledge.

Mienczakowski, J. (2001). Theatre of change: Applied theatre research. *Applied Theatre Researcher*, 2, 1–16.

Prentki, T., & Preston, S. (2009). *The Applied Theatre Reader*. Routledge.

Rohd, M. (1998). *Theatre for Community, Conflict and Dialogue: The Hope is Vital Training Manual*. Heinemann.

Schutzman, M., & Cohen-Cruz, J. (Eds.). (1994). *Playing Boal: Theatre, Therapy, Activism*. Routledge.

Selvarajah, N. (2017). Tamil political theatre in post-war Jaffna. *Sri Lanka Journal of Humanities*, 43(1), 45–63.

Shanmugalingam, K. (1999). *Yuddhathin Naadaga Kalamum Ulagamum* [Theatre and War in Sri Lanka]. Jaffna Literary Society.

Spry, T. (2001). Performing autoethnography: An embodied methodological praxis. *Qualitative Inquiry*, 7(6), 706–732.

சிறுபாணாற்றுப்படை புலப்படுத்தும் சங்ககாலத் தமிழரின் வரலாறும் பண்பாடும்

Exploring the Historical and Cultural Significance of Sangam Tamils through Ciṟupāṇāṟṟuppaṭai

மணிவண்ணன் முருகேசன் / Manivannan Murugesan[1]

Date of submission: 2026-02-06
Date of acceptance: 2026-03-04
Date of Publication: 2026-07-30
Corresponding author's Name:
Mr. Manivannan Murugesan
Email: manivannan@suss.edu.sg

Abstract

The Sangam classical text Ciṟupāṇāṟṟuppaṭai serves as a vital resource for understanding the prominence of the Chera, Chola, and Pandya dynasties, collectively known as the Mūvēntar, who were the esteemed rulers of ancient Tamil Nadu. This text not only highlights the grandeur of these three great crowned kings but also sheds light on the benevolence of the lesser-known local rulers, referred to as the last seven patrons (Kaṭaiyeḻu Vaḷḷalkaḷ). Moreover, it provides insights into the remarkable musical artistry of the Pāṇar during the Sangam period, illustrating the cultural richness of the time. The text also offers a glimpse into the geographical landscape of ancient Tamil Nadu, the patrons' appreciation for artistic talent, and the renowned hospitality that characterised Tamil society during this era. In addition, it reflects on the historical significance of generosity, a core value among the Tamils of the Sangam period. Through these various themes, this research article posits that the Ciṟupāṇāṟṟuppaṭai is instrumental in deepening our understanding of the history and culture of the Tamils during the Sangam era.

Keywords: Sangam literature, Ciṟupāṇāṟṟuppaṭai, Tamil dynasties, Mūvēntar, seven patrons, musical artistry, cultural heritage

முன்னுரை

ஒரு நாட்டின் பெருமைக்கும் சிறப்புக்கும் காரணமாக அமைவது அந்நாட்டின் வரலாறும் அங்கு வாழும் மக்களின் பண்பாடும் எனலாம். அவ்வகையில் தமிழர்கள் ஈராயிரம் ஆண்டுகளுக்கு மேற்பட்ட தொன்மையான வரலாற்றையும் பண்பாட்டையும் கொண்டவர்கள் என்பதைச் சங்க இலக்கியங்களின் வழியும், கல்வெட்டுகள், அகழாய்வுகள் வழியும் அறிகிறோம். அவ்வகையில் தமிழர்தம் வரலாற்றையும் பண்பாட்டையும் சிறுபாணாற்றுப்படை எனும் பத்துப்பாட்டு இலக்கியம் மிகச் சிறப்பாகப் பதிவுசெய்துள்ளது என்னும் கருதுகோளை முன்னிறுத்தி ஆய்வுக்கட்டுரை அமைகிறது.

சிறுபாணாற்றுப்படையின் மூலம் பழந்தமிழகத்தை ஆண்ட பெருவேந்தர்களது சேர, சோழ, பாண்டிய நாடுகளின் வளமையையும், குறுநில மன்னர்களான கடையெழு வள்ளல்களின் கொடைத்தன்மையையும் அறியமுடிகின்றது. அத்துடன் சங்ககாலத்தில் பாணர்கள் பெற்றிருந்த சிறப்பையும் இசைக்கலை பெற்றிருந்த

[1] The author is a Senior Lecturer and Head, Tamil Language and Literature Programme, School of Humanities and Behavioural Sciences, Singapore University of Social Sciences, Singapore. manivannan@suss.edu.sg

உயர்நிலையையும் அறிந்துகொள்ள முடிகிறது. இவற்றுடன் பழந்தமிழ்நாட்டின் நில அமைப்பையும் வள்ளல்கள் கலைஞர்களைப் போற்றிய திறத்தையும் சங்ககாலத் தமிழரிடையே வழக்கிலிருந்த விருந்தோம்பலின் மேன்மையையும் அறிந்துகொள்ள முடிகின்றது. இவையேயன்றி, அக்காலத்தில் கொடைப்பண்பு சிறந்து விளங்கிய வரலாற்றையும் அறிந்துகொள்ள முடிகின்றது. இக்கருத்துகளை நோக்குகையில் சிறுபாணாற்றுப்படையின் மூலம் சங்ககாலத் தமிழரின் வரலாற்றையும் பண்பாட்டையும் நன்கு அறிந்துகொள்ள முடிகின்றது என்பதனை இந்த ஆய்வுக்கட்டுரை நிறுவுகிறது.

சேர, சோழ, பாண்டிய நாடுகளின் வளமை

நீர்வளம் மிகுந்த நாடான சேர நாட்டில் அஃறிணை உயிர்கள் கூட எவ்வித முயற்சியும் இன்றித் தனக்குத் தேவையான உணவைப் பெற்றுக்கொள்ளும் என்னும் கருத்தின் மூலம் வறுமையில் வாடும் சிறுபாணன் சேர நாட்டிற்குச் சென்றால் அவனது வறுமை தீரும் என்பதைக் குறிப்பால் உணரலாம். நீர்நிலையில் உள்ள கொழுத்த மீன்கள் எருமையின் கால்பட்டு இரு துண்டானது என்று சொல்லுமிடத்து எருமையின் வலிமையும் அது கொண்டிருந்த செழிப்பும் புலப்படுகிறது. அதற்குக் காரணம் அந்நாட்டின் இயற்கை வளமே ஆகும். வளம்மிக்க நாட்டைப் பாதுகாக்கும் தலைவன் வலிமைமிக்க வீரனாக இருக்கவேண்டும். அப்படிப்பட்ட வீரனாகச் சேர மன்னன் விளங்கினான் என்பதை 'எழுவுழற் திணிதோள்' என்ற தொடரின் மூலம் அறிய முடிகிறது. திருக்குறள் சிறுபாணாற்றுப்படைக்குப் பின் எழுதப்பட்டிருந்தாலும் திருக்குறள் குறிப்பிடும் பிணியின்மை, செல்வம், விளைவு, இன்பம், பாதுகாப்பு ஆகிய ஐந்தும் நல்ல நாட்டிற்குரிய பண்புகளாகும் என்கிறது. அப்படிப்பட்ட பண்புகளைக் கொண்ட நாடாகச் சேர நாடு திகழ்ந்துள்ளது என்பதைச் சிறுபாணாற்றுப்படையின் வாயிலாக அறிய முடிகிறது.

மதுரை நகர மக்கள் மனிதநேயத்தில் சிறந்து விளங்கினர். உப்பு வணிகர்களால் வளர்க்கப்படும் குரங்கு அவர்களது பிள்ளைகளோடு பிள்ளையாக அலங்கரிக்கப்பட்டிருப்பதாகவும் அவர்களோடு இணையாய் அமர்ந்து உப்பு வண்டியில் விளையாடி வருவதாகவும் புலவர் காட்சிப்படுத்தியிருக்கிறார். இது விலங்குகளையும் மனிதர்களுக்கு இணையாக மதிக்கும் பேரன்பும் அவர்களது பண்பாட்டைக் காட்டுகிறது. பாண்டிய நாட்டின் சொத்து என்று சொல்லுமளவுக்கு முத்து வளம் கொழித்த நாடு பாண்டிய நாடு. கிலுகிலுப்பையில் கற்களுக்குப் பதில் முத்துக்கள் பயன்படுத்தப்பட்டன என்று கூறுவதிலிருந்து அந்நாட்டின் வளத்தை அறிய முடிகிறது. தமிழுக்குச் சங்கம் அமைத்த மதுரையைத் தலைநகராகக் கொண்ட பெருமைக்குரிய பாண்டிய நாட்டின் சிறப்பையும், மதுரையின் தெருக்களில் மக்கள் மகிழ்ச்சியோடு இருந்ததையும் இந்நூலின் வாயிலாக அறியமுடிகிறது.

மருதநிலப் பகுதியான சோழநாடு இயற்கை வளம் நிறைந்த நாடு. அங்கு வாழ்ந்த மனிதர்கள் மட்டுமின்றி சிறு சிறு உயிரினங்களும் மகிழ்ச்சியாக வாழ்ந்த நாடாகத் திகழ்ந்தது என்பதைத் தும்பி எனும் வண்டு தன் இணையுடன் பண்ணிசைப்பதாய் வருணிப்பதிலிருந்து அறியமுடிகிறது. தூய்மையான, அழகான நீர்நிலைகளைக் கொண்டு விளங்கியது சோழ நாடு. சோழர்கள் சிறந்த வீரர்களாகத் திகழ்ந்தார்கள் என்பதைத் 'தூங்கு எயில் எறிந்த தொடிதோட் செம்பியன்' என்னும் தொடரின்வழி அறியலாம். அவர்களின் மூதாதையர் கோட்டை வடிவில் நல்லவர்களுக்குத் துன்பம் விளைவித்துக் கொண்டிருந்த மூன்று அசுரர்களை அழித்தனர் என்னும் வரலாற்றுச் செய்தியைப் புலவர் எடுத்துக்காட்டுகிறார். சோழன் இரவலர்களுக்கு ஈந்து அவர்களது வறுமையைப் போக்கக் கூடிய வள்ளலாகத் திகழ்ந்ததையும் அறியமுடிகிறது. இவ்வாறு சோழநாட்டின் வளத்தையும், சோழ மன்னர்களின் வீரத்தையும், கொடைத்திறத்தையும் எடுத்துக்காட்டுகிறது, சிறுபாணாற்றுப்படை.

கடையெழு வள்ளல்களின் வரலாறும் கொடைத்தன்மையும்

கடையெழு வள்ளல்களின் நாட்டுவளமும் கொடைச்சிறப்பும் இவ்விலக்கியத்தில் நயம்பட எடுத்துரைக்கப்பட்டுள்ளன. ஆவியர் குடியில் தோன்றிய பெரிய மலைநாட்டின் தலைவன் காரி குளிரில் நடுங்கிய மயிலுக்குப் போர்வை கொடுத்தவன். ஒலிக்கின்ற அருவி வீழக்கூடிய மலைச்சாரலில் அமைந்துள்ள பறம்பு மலையின் அரசனாக விளங்கிய பாரி முல்லைக் கொடியானது மழையில் நனைவதைக் கண்டு அதற்குத் தன் பெரிய தேரைக் கொடுத்தவன். இந்த ஈகைப்பண்பைச் சுட்டும் விதமாக இன்றும் தமிழ் பேசும் மக்களிடையே "கொடி தழும்பினால் குடி தழும்பும்" என்னும் சொல் வழக்காறு இன்றும் பயன்பாட்டில் உள்ளதைக் காண இயலுகிறது. பகைவர்கள் கண்டு அஞ்சும் வேலினைக் கொண்ட காரி தன்னை நாடி வரும் இரவலருக்கு ஒலிக்கின்ற மணியும் வெண்மையான தலையாட்டம் அணிந்த

குதிரைகளையும் கொடுத்ததோடு உலகத்தினர் வியந்து போற்றும்படியான அன்பு நிறைந்த சொற்களைக் கொடுத்தவன்.

தனக்குக் கிடைத்த அரிய நெல்லிக்கனியை ஔவைக்குக் கொடுத்த வள்ளல் அதியமான் என்பது வரலாற்றுச் செய்தி. இந்த வரலாற்றுச் செய்தியை உள்ளடக்கிய சங்கப் பாடலை ஔவையார் புறநானூற்று இலக்கியத்தில் காண முடிகிறது. அதியமான் பகைவர்களை அழிக்க உறுதிகொண்டவனும் கடல்போன்ற பெரிய படையினை உடையவனாவான். காற்று தங்கக்கூடிய பெரிய நெடிய குவடுகளைக் கொண்ட மலைநாட்டின் தலைவன் நள்ளி. தன்னிடம் இருக்கும் பொருட்களை மறைக்காமல் கொடுத்த வள்ளல். போர் புரிவதிலும் வல்லவன். வளம் நிறைந்த சிறிய மலைகளைக் கொண்ட நாடுகளைக் கூத்தர்களுக்குக் கொடுத்தவன் ஓரி. பிடரிமயிர் கொண்ட குதிரையினை உடையவன் காரி என்ற வள்ளலோடு போரிட்டவன் என்பதாகக் கடையெழு வள்ளல்களின் சிறப்பினைச் சிறுபாணாற்றுப்படை பதிவுசெய்துள்ளது.

இச்செய்திகளின்வழிக் கடையெழு வள்ளல்களின் நாட்டினது சிறப்பினையும் அவர்களது கொடைத்தன்மையையும் வீரத்தையும் அறியமுடிகிறது. கடையெழு வள்ளல்கள் தாங்கிய ஈகை என்னும் நுகத்தடியை அவர்களுக்குப் பின் நல்லியக்கோடன் ஒருவனே தாங்கி நின்றான் என்னும் செய்தியையும் இந்நூலின்வழி அறியமுடிகிறது. எனவே, சிறுபாணாற்றுப்படை தமிழரின் வரலாற்றையும் பண்பாட்டையும் எடுத்துக்காட்டும் வரலாற்றுப் பனுவல் எனலாம்.

பாணர்களின் நிலை

பண்டைய காலத்தில் கூத்தர், பாணர், விறலியர் முதலான கலைஞர்கள் மிகுந்த வறுமையில் இருந்தனர் என்ற செய்தியை இவ்விலக்கியத்தின் வாயிலாக அறிய முடிகிறது. ஒரு பாணனின் வீட்டு அடுப்பில் நாய் குட்டியை ஈன்றதாகவும் அதன் குட்டி பால் குடிக்க வரும்போது மார்பில் பால் இல்லாமல் வற்றி இருப்பதால் அந்நாய் குட்டியைப் பார்த்துக் குரைப்பதாகவும் சித்திரப்படுத்தியிருக்கிறார் சிறுபாணாற்றுப் படையின் ஆசிரியர் நத்தத்தனர். பாணனின் மனைவி குப்பைக்கீரையை நகத்தால் கிள்ளி உப்பில்லாமல் சமைத்ததையும் அதை அவர்தம் பெரும்சுற்றத்தோடு சேர்ந்து உண்டதையும் காட்டுமிடத்து வறுமையிலும் பகிர்ந்துண்டு வாழ்ந்த தமிழனின் பண்பாட்டைக் காணமுடிகிறது. அவ்வறுமையிலும் விறலியர் கற்பில் சிறந்தவர்களாக இருந்தனர் என்பதை முல்லை மலர்களின் மென்மை போன்ற தூய கற்புடைய விறலி என்று கூறுவதிலிருந்து அறியமுடிகிறது. இங்குக் கற்பு என்பதை இல்லற நெறி (அ) இல்லறக் கடமை என்று புரிந்துகொள்ளுதல் வேண்டும். கற்புநெறி பிறழாமல் வாழ்வது தமிழர்களின் தலையாய பண்பாடாகும். ‘தான் பெற்ற இன்பம் பெருக இவ்வையகம்’ என்னும் உயர்ந்த உள்ளத்துடன் மக்கள் வாழ்ந்துள்ளனர் என்பதை மன்னனிடம் சென்று பரிசில் பெற்று வந்த பாணன் வழியில் கண்ட மற்றொரு பாணனை ஆற்றுப்படுத்துவது இருந்து அறிய முடிகிறது.

தமிழர் போற்றும் விருந்தோம்பல்

தமிழர் தம் பண்பாட்டில் அனைவராலும் போற்றப்படுவது ‘விருந்தோம்பல்’ என்னும் பண்பாகும். சங்க இலக்கியப் பனுவல்களில் விருந்தோம்பலின் சிறப்பு மிகச் சிறப்பாக எடுத்துக்காட்டப்பட்டுள்ளது. ‘விருந்து’ என்றால் புதுமை, புதியவர் என்று பொருள்படும். தொல்காப்பியர் புதிதாகத் தோன்றும் இலக்கியங்களை விருந்து என்ற பொருளிலேயே குறிப்பிடுகிறார்.

“விருந்தே தானும் புதுவது புனைந்த..... ”

(தொல். நூற்பா.1495)

என்னும் தொல்காப்பிய நூற்பா வழி இதை அறியமுடிகிறது. இல்லறப் பெண்களின் இன்றியமையாப் பண்புகளுள் ஒன்றாக விருந்தோம்பல் இருந்துள்ளது.

சிறுபாணாற்றுப்படை புலப்படுத்தும் விருந்தோம்பல்

நல்லியக்கோடன் அரண்மனையில் பரிசில்பெற வந்த பாணர்களுக்குப் பாம்பு விடம் ஏறினால் ஏற்படும் மயக்கத்தைப் போன்று மயக்கம் தரக்கூடிய தேறல் தரப்பட்டது.

நெய்தல் நிலப்பகுதியான எயிற்பட்டினத்தில் வாழ்ந்த பரதவப் பெண்கள் விருந்தினரின் களைப்பு நீங்க வெகுநாட்கள் பாதுகாத்து வைக்கப்பட்ட பழைய தேறலையும் சூடான மீன்குழம்பையும் விருந்தினருக்குக் கொடுத்து விருந்தோம்பினர் என்னும் செய்தியின் வழியே நெய்தல் நில மக்களின் பண்பாட்டை அறியமுடிகிறது.

"எயிற்றியர் அட்ட இன்புளி வெஞ்சோறு...."

(சிறுபாண்.175-177)

முல்லைநிலப் பகுதியான வேலூரில் வசித்த எயினர் குலப் பெண்கள் புளிக்கறி சேர்த்துச் சமைத்த சோற்றோடு சூடான காட்டுப்பசு இறைச்சியை விருந்தினருக்குக் கொடுத்து உபசரித்துள்ளனர். அவர்கள் வெப்பத்தினால் குலைந்து போன குடிசையில் வாழ்ந்தபோதும் விருந்தோம்பல் பண்பில் சிறந்து விளங்கியுள்ளனர். "அவர்களது நிலம் பாலையாக மாறிவந்தாலும் மக்களின் மனம் வறண்டு பாலையாகாமல் பசுமையாகவே உள்ளது" என்கிறார் திருமலை (2018).

மருதநிலப் பகுதியான ஆமூரில் புதியவர்கள் பசியோடு செல்வதைக் கண்டால் அவர்களைத் தம் குழந்தைகளை அனுப்பி அழைத்து வரச் சொல்லி சுவையான உணவளித்து உழவர் குலப் பெண் விருந்தோம்பல் செய்கிறாள் என்னும் செய்தியிலிருந்து வீட்டிற்கு வரும் உறவினர்களுக்கு மட்டுமின்றி தெருவில் செல்லும் புதியவர்களையும் விருந்தினர்களாக அழைத்து உணவளிக்கும் ஒப்பற்ற பண்பாட்டை அறியமுடிகிறது.

"அவைப்பு மாண் அரிசி அமலை வெண்சோறு..."

(சிறுபாண்.194-195)

என்னும் அடிகளில் அங்கு வாழ்ந்த உழவர்களின் தங்கைகள் கைக்குத்தல் அரிசியால் சோறு சமைத்து, வயல்களில் பிடித்த பிளந்த காலுடைய நண்டோடு பீர்க்கங்காய் சேர்த்து சமைத்த கறியையும், விருந்தினருக்குக் கொடுத்து உபசரித்துள்ளனர் என்பதை அறியமுடிகிறது. தமிழர்தம் விருந்தோம்பலின் சிறப்பை உணர்த்தும்

"உண்டால் அம்மஇவ் வுலகம் இந்திரர்...."

(புறம்.182)

என்னும் பாடல் கருத்தை இங்கு ஒப்புநோக்கத்தக்கது. அதாவது, சங்ககாலத் தமிழருக்கு அமிர்தம் கிடைத்தாலும் தனித்து உண்ணும் வழக்கம் அவர்களிடம் இல்லை எனலாம்.

சிறுபாணாற்றுப்படை விருந்தோம்பலின் இன்றியமையாமையைக் கூறுவதோடு எந்தெந்த ஊரில் எவ்வெவ் வகையான உணவு விருந்தோம்பலுக்குப் பயன்படுத்தப்பட்டது என்பதையும் குறிப்பிடுகிறது. இது மண் சார்ந்த உணவு பழக்கத்தை எடுத்துக்காட்டுகிறது.

நல்லியக்கோடனின் சிறப்பு

சிவபெருமான் உறையக்கூடிய மேருமலை எப்போதும் கண்களைத் திறந்து விழித்துக் கொண்டிருப்பதுபோல் நல்லியக்கோடனின் அரண்மனை வாயில் பொருநர், புலவர், அந்தணர் போன்றோர் எப்போது வந்தாலும் அவர்களை வரவேற்பதற்காகத் திறந்தே இருக்கும். ஆனால் பகைவர்கள் உள்ளே நுழைய முடியாதபடி காவல் போடப்பட்டிருக்கும். ஒரு தலைவனுக்குத் தேவையான நன்றியறிதல், நன்மக்கள் உறவு, இன்முகம், இனிய பண்புகள், வீரம், கொடை, மனத்திண்மை போன்ற பண்புகளில் சிறந்து விளங்கிய நல்லியக்கோடன் விருந்தோம்பலிலும் சிறந்து விளங்கினான் என்கிறது, சிறுபாணாற்றுப்படை.

நல்லியக்கோடனிடம் பரிசில் பெறவரும் பாணன் தன்னுடைய வறுமையைக் காரணம்காட்டிப் பரிசில் பெறுவதைவிடப் புலமையைக் காட்டிப் பரிசில் பெறுவதே சிறந்தது என்று எண்ணுகிறான். இது தலைமைப் பண்பு குறையாமல் பரிசிலைப் பெறவேண்டும் என்ற உயர்ந்த பண்பைக் காட்டுகிறது. பாணன் அரசனை வாழ்த்திப் பாடத் தொடங்கும் போதே முதியவர்களைக் கண்டால் கைகூப்பி வணங்கக்கூடிய வள்ளலே என்று தொடங்கவேண்டும் என்று சொல்லுமிடத்துப் பெரியோரை மதித்து வணங்கும் தமிழர்தம் பண்பாடு முதன்மைப்படுத்தப்படுகிறது. பரிசில் வேண்டிச் செல்லும் சிறுபாணன் பாடத் தொடங்குவதற்கு முன்பே அவனது வறுமை தோற்றத்தைக் காட்டும் கந்தலாடையைக் களைந்து நல்ல உடைகளை அணியச் செய்து உபசரிக்கிறான் நல்லியக்கோடன்.

நல்லியக்கோடனின் விருந்தோம்பல்

சமையற் கலையில் கைதேர்ந்த வீமன் எழுதிய 'பாக சாத்திரம்' எனும் நூலில் சொல்லப்பட்டிருக்கும் குறிப்புகளிலிருந்து வழுவாமல் சமைக்கப்பட்ட சுவைமிக்க உணவு வகைகளைக் கொடுத்து உபசரிப்பான். பொன் தட்டில் பாணர்கள் விரும்பும் உணவைக் கொடுத்து அவர்கள் விரும்பி உண்பதைப் பக்கத்தில் நின்று பார்த்து அவர்களை மேலும் மேலும் சுவைத்து உண்ணச் செய்பவன் நல்லியக்கோடன். விருந்தினருக்கு அவர்கள் கேட்காமலே குறிப்பறிந்து அவர்கள் விரும்பும் உணவை வழங்குவது விருந்தோம்பலின் சிறப்பாகும்.

பண்டையத் தமிழரின் உணவு முறை அவர்கள் வாழ்ந்த நிலப்பரப்பிற்கேற்ப மாறுபட்டு

இருந்ததை அறியமுடிகிறது. மன்னர்கள் மட்டுமல்லாமல் எயினர், எயிற்றியர், உழவர், பரதவர் போன்றவர்களும் விருந்தினர்களுக்கு உணவினைக் கொடுத்து உபசரித்துள்ளனர். மன்னன் எவ்வழியோ மக்களும் அவ்வழியே என்பதை இதன் மூலம் அறியமுடிகிறது.

நல்லியக்கோடனின் கொடைச் சிறப்பு

உலகில் ஒரே மாதிரியான திறனுடையவர்களில் ஒருவனாக இருப்பதில் சிறப்பொன்றுமில்லை. விதிவிலக்கான சிறந்த செயல்களைச் செய்பவன்தான் புலவர்களால் பேசப்படுவான் என்பார் அரிஸ்டாடில். கடையெழு வள்ளல்களும் அப்படிப்பட்டவர்கள்தான் என்றாலும் நல்லியக்கோடன் விதிவிலக்குகளினின்றும் விதிவிலக்கானவன் என்பதை ‘எழுவர் பூண்ட ஈகைச் செந்நுகம் ஒருதான் தாங்கிய’ என்ற பாடலடி உணர்த்தி நிற்கின்றது. (திருமலை, 2018)

> “நெய்யுறப் பொறித்த குய்யுடை நெடுஞ்சூடு....”
>
> (புறம். 12)

என்னும் புறநானூற்றுப் பாடலின் மூலம் நெடுஞ்சேரலாதன் போர்க்களத்தில் உயிர்பிரியும் நேரத்திலும் தன் கழுத்திலிருந்த முத்துமாலையைக் கழாத்தலையார் என்னும் புலவருக்குக் கொடுத்தார் என்ற செய்தியிலிருந்து தமிழ் மன்னர்கள் இறக்கும் தறுவாயிலும் ஈவதை மறவாத பண்புடையவராய்த் திகழ்ந்தனர் என்பதையும் அறியமுடிகிறது.

இத்தன்மைபோன்று, தன்னை நாடி வரும் இரவலர்களைக் காக்க வைக்காமல் அன்றே தேரையும் தேர் நிறையப் பொருள்களையும் அத்தேரைச் செலுத்தும் தேர்ப்பாகர்களையும் பரிசாக வழங்கும் பண்பினனாக நல்லியக்கோடன் விளங்கினான் என்கிறது, சிறுபாணாற்றுப்படை. பயனையும், அளவையும் அறியாமல் மழை எப்படி பெய்கிறதோ அது போல் தன்னை நாடி வருவோருக்கு அளந்தறியாமல் பரிசில் வழங்கக்கூடியவனனாகத் திகழ்ந்துள்ளார்.

முடிவுரை

சிறுபாணாற்றுப்படை ஒரு வரலாற்று இலக்கியமாகத் தமிழக நிலப்பரப்பினை ஆட்சிசெய்த மூவேந்தர்களது நாட்டின் வளமையையும் வீரச்சிறப்பையும் கொடைத்தன்மையையும் நன்கு பதிவு செய்துள்ளது. தொடர்ந்து கடையெழு வள்ளல்களின் சிறப்புமிக்க கொடைத்தன்மைகளை மிகச் சிறப்பாகப் பதிவுசெய்துள்ளது. அத்துடன் பாட்டுடைத் தலைவன் நல்லியக்கோடனின் ஆட்சிச்சிறப்பையும், கொடைத்தன்மையையும் தொடர்ச்சியாக எடுத்துக்காட்டுவதால் இது ஒரு சிறந்த வரலாற்று இலக்கியமாகத் திகழ்கிறது எனலாம். இலக்கியங்கள் அவை எழுதப்பட்ட காலத்து வரலாறு, பண்பாடு, வாழ்வியல் செய்திகளை எடுத்துக்காட்டும் காலக்கண்ணாடி என்பது சிறுபாணாற்றுப்படை இலக்கியத்திற்கு முற்றிலும் பொருந்துகிறது. தொடர்ந்து, இவ்விலக்கியம் அது எழுதப்பட்ட காலத்து வரலாற்று, பண்பாட்டுச் செய்திகளை மட்டுமின்றி அதற்கு முற்பட்ட காலத்து வரலாற்று, பண்பாட்டுச் செய்திகளையும் எடுத்துக்காட்டும் சிறப்புமிக்க இலக்கியமாகவும் திகழ்கிறது எனலாம்.

References

Chidambaranar, Sami. (2020). *Tamiḻar Vāḻvum Paṇpāṭum*, Chennai: Saradha Pathippagam.

Thirumalai, M. (2018). *Ciṟupāṇāṟṟuppaṭai Teḷivuraiyum Viḷakkamum*, Madurai: Chellapa Pathippagam.

Puliyur Kesigan. (2010). *Puṟanāṉūṟu Mūlamum Uraiyum*, Chennai: Saradha Pathippagam.

Sivalinganar, A. (2015). *Tolkāppiyam Poruḷatikāram*, Chennai: International Institute of Tamil Studies.

மலேசியத் தமிழ்க்கல்விக்கு இணைப்பேராசிரியர் முனைவர் சாமிக்கண்ணு ஜெபமணியின் பங்களிப்பு: ஓர் ஆய்வு

Associate Professor Dr Samikkanu Jabamoney's Contribution to Malaysian Tamil Education A Case Study

நவீன் கணேசன் / Navin G Ganeson [1]

சரண் சுக்லாம் ஆத்மலிங்கம் / Sharan Suklam Ahtma Lingam [2]

Abstract

Date of submission: 2026-07-03
Date of acceptance: 2026-07-13
Date of Publication: 2026-07-30
Corresponding author's Name:
Mr. Navin G Ganeson
Email: navingganeson@gmail.com.

This article aims to explore the life history and contributions of the esteemed Associate Professor Dr. Samikkanu Jabamoney Ishak Samuel, who played a significant role in the long-standing growth of Tamil education. The study is designed using a qualitative approach. The data for this research were collected through interviews, and the findings were analysed as a case study. Associate Professor Dr. Samikkanu Jabamoney was a prominent figure in Tamil education. Beginning his career as a Tamil teacher in 1983, he pioneered initiatives such as the 'Valar Tamil Vizha' and 'Tamil Literature Festival', which cultivated students' interest in language and literature. He established undergraduate, postgraduate, and doctoral programs in Tamil language and literature. Associate Professor Dr. Samikkanu Jabamoney authored notable works such as 'The History of Tamil Education in Malaysia' and 'The Growth of Tamil Poetry in Malaysia'. In 2014, he introduced a program to encourage writing research theses in Tamil. He also launched the 'Malaysian Tamil Journal, laying a strong foundation for education, culture, and the development of Tamil. Through this study, it becomes evident how Associate Professor Dr. Samikkanu Jabamoney Ishak Samuel's life and contributions have significantly enriched Tamil education in Malaysia.

Keywords: Tamil Education, Malaysia, Associate Professor Dr. Samikkanu Jabamoney, Contribution

முன்னுரை

தமிழ்நாட்டிலிருந்து புலம்பெயர்ந்து வந்த தமிழர்கள் தங்களோடு தாய்மொழியையும் கொண்டு வந்தனர். *1800* ஆண்டளவிலேயே மலாயாவில் திண்ணைப்பள்ளி அமைப்பைப் போன்று, தமிழ்மொழியானது வீடுகளிலும் சில பொது இடங்களிலும், தனிப்பட்ட முறையிலும் பயிலப்பட்டு வந்துள்ளது. இருப்பினும், *1816*ஆம் ஆண்டில்தான் இந்நாட்டில் தமிழ்மொழியை முறையாகக் கற்பிக்கும் முயற்சி தோன்றியுள்ளது. அதாவது, *1816* ஆம் ஆண்டில் இரெவரண்டு ஹட்சிங்ஸ் என்பவரின் முயற்சியால் பினாங்கு இலவசப்பள்ளி *(Penang Free School)* என்ற ஆங்கிலப் பள்ளியின் ஒரு பிரிவாகத் தமிழ் வகுப்புத் தொடங்கப் பெற்றுள்ளது *(இராஜேந்திரன், 2008)*.

[1] The author is a Master of Education Research Scholar at Sultan Idris Education University, Tanjung Malim, Malaysia navingganeson@gmail.com.

[2] The author is a Master of Education Research Scholar at Sultan Idris Education University, Tanjung Malim, Malaysia .

1990ஆம் ஆண்டுகளில் தமிழ்க்கல்வித் தொடர்ந்து வளர்ச்சியடைந்துள்ளது. இக்காலக்கட்டத்தில் இருந்த ஆங்கில ஆட்சியாளர்கள் தமிழ்க்கல்வியிலும் தமிழ்ப்பள்ளிகளை நிறுவுவதிலும் அக்கறை காட்டவில்லை. 1930ஆம் ஆண்டு பிற்பகுதியில் இந்நாட்டிற்கு வருகை தந்த இந்திய அரசின் நிகராளியின் அறிக்கைக்குப் பிறகு, இந்திய அரசாங்கம் ஆங்கிலேய அரசுக்கு நெருக்குதல் கொடுத்த பிறகே தோட்டங்களில் அதிக எண்ணிக்கையில் பள்ளிகள் தோற்றுவிக்கப்பட்டன. இருப்பினும் சப்பானியர் ஆட்சிக் காலம் (1941 - 1945) தமிழ்க்கல்விக்கு ஓர் இருண்ட காலமாக இருந்துள்ளது (இராஜேந்திரன், 2008). இக்காலக் கட்டத்தில் செயல்பட்டு வந்த பெரும்பாலான தமிழ்ப்பள்ளிகள் செயல்படவில்லை (சாமிக்கண்ணு & கிங்ஸ்டன், 2018).

மலேசியா விடுதலை அடைவதற்கு முன் (1946-1957), மாலாயாவில் உருவாக்கப்பட்ட பான்ஸ் அறிக்கை, கல்விச் சட்டம் 1952, வெள்ளை அறிக்கை போன்ற கல்விச் சட்டங்கள் தமிழ்க்கல்வியில் பல்வேறு மாற்றங்களை ஏற்படுத்தியுள்ளது. மேலும், இராசக்கு அறிக்கை மலாயாவில் தமிழ்க்கல்விக்குத் தொடக்கப்பள்ளிகளில் பயிற்று மொழித் தகுதியையும் தேசிய அங்கிகாரத்தையும் வழங்கியுள்ளது. விடுதலைக்குப் பின் (1957-1999), 1957இல் இந்நாட்டில் 888 தமிழ்ப்பள்ளிகள் இருந்தன. ஆனால், இக்காலக்கட்டத்தில் 361 பள்ளிகள் பல்வேறு காரணங்களினால் மூடப்பட்டது (சாமிக்கண்ணு & கிங்ஸ்டன், 2018).

தமிழ்ப்பள்ளிகளைத் தாண்டி இடைநிலைப்பள்ளிகளிலும் தமிழ்மொழிப் பாடமும் தமிழ் இலக்கியப் பாடமும் முறையாகக் கற்பிக்கப்பட்டு வருகின்றது. அதைத் தொடர்ந்து, மலேசியாவில் தமிழ் ஆசிரியர் பயிற்சி கல்லூரிகள் தொடங்கப்பட்டன. 1936ஆம் ஆண்டில்தான் முதன் முறையாக ஆசிரியர் பயிற்சி எனும் இத்திட்டம் மேற்கொள்ளப்பட்டது. பின்பு, 1960ஆம் சூன் மாதத்தில் தமிழ் ஆசிரியர் பயிற்சி முழு நேரப் பயிற்சி வகுப்பாகக் கோலாலம்பூரில் ‘தின ஆசிரிய பயிற்சிக் கல்லூரியில்’ அறிமுகப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. இன்று பல ஆசிரியர் பயிற்சி நிலையங்களில் தமிழ்ப்பிரிவுகள் உருவாக்கப்பட்டுத் தமிழாசிரியர்களுக்குப் பயிற்சிகள் இன்றளவும் வழங்கப்படுகின்றன. மேலும், பல்கலைக்கழகத்திலும் இளங்கலைப் பட்டப்படிப்பிற்குத் தமிழை ஆசிரியர்கள் சிறப்புப் பாடமாக எடுத்தும் படிக்க வாய்ப்பு வழங்கப்படுகிறது (இராஜேந்திரன், 2008).

மலேசியாவில் பல்கலைக்கழங்களிலும் தமிழ்க்கல்வி வளர்ச்சி கண்டுள்ளது. 1959ஆம் தொடங்கப்பட்ட மலாயாப் பல்கலைக்கழகத்தில் இந்திய ஆய்வியல்துறை உருவாக்கப்பட்டு, தமிழவேள் கோ. சாரங்கபாணி முயற்சியால் தமிழ்மொழியைப் பயிற்றுமொழியாக நிறுவப்பட்டது. மேலும், மலாயா பல்கலைக்கழகத்தில் மொழி, மொழியியல் புலத்தில் 1998ஆம் ஆண்டுத் தமிழ் மொழியியல் இளங்கலைப் பட்டப்படிப்பும் தொடங்கப்பட்டது (இராஜேந்திரன், 2008). இதையடுத்து, 2010ஆம் ஆண்டு தொடங்கி சுலுத்தான் இதுரீசு கல்வியியல் பல்கலைக்கழகத்திலும் தமிழ்ப்பிரிவுத் தொடங்கப்பட்டது. இப்பல்கலைக்கழகத்தில் பேராசிரியர் என். எஸ் இராஜேந்திரன், பேராசிரியர் முனைவர் நாகேந்திரலிங்கம், இணைப்பேராசிரியர் முனைவர் சாமிக்கண்ணு ஆகியோர் இளநிலைக் கல்வியியல் பட்டப் படிப்பைக் கற்கும் வாய்ப்பினை தமிழ் மாணவருக்கு ஏற்படுத்தித் தந்துள்ளனர். அடுத்து, மலேசியப் புத்ரா பல்கலைக்கழகம், மலேசிய அறிவியல் பல்கலைக்கழகம், மலேசியச் சபா பல்கலைக்கழகம் ஆகிய பல்கலைகழகத்தில் தமிழ்த் தொடர்பு மொழிப் பாடம் பயிலும் வாய்ப்பினை வழங்கி வருகின்றது.

ஆகவே, இந்த நீண்ட நெடிய தமிழ்க்கல்வி வளர்ச்சிக்குப் பங்காற்றிய பலருள் ஒருவரான மதிப்புமிகு இணைப்பேராசிரியர் முனைவர் சாமிக்கண்ணு ஜெபமணி ஈசாக்கு சாமுவேல் அவர்களைப் பற்றிய வாழ்க்கை வரலாறும் தமிழ்க்கல்விக்கு அவராற்றிய பங்கினையும் ஆராய்வதே இக்கட்டுரையின் நோக்கமாக அமைந்துள்ளது.

ஆய்வு நெறிமுறை

இவ்வாய்வுப் பண்புசார் அணுகுமுறையில் வடிவமைக்கப்பட்டது. இவ்வாய்விற்கான தரவுகள் நேர்காணல் வழி பெறப்பட்டன. நேர்காணல் வழி பெறப்பட்ட குறிப்புகளும் கருத்துகளும் குறியீடு செய்து தரவுகளாக மாற்றப்பட்டுப் பகுத்தாயப்பட்டுள்ளன. மேலும், இந்த ஆய்வு விடய ஆய்வாக (case study) வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளது. கிடைக்கப்பெற்ற ஆவணங்கள், உற்றுநோக்கல், நேர்காணல் ஆகியவையின் அடிப்படையில் ஒரு தனிநபரைப் பற்றி விரிவாகவும் ஆழமாகவும் இவ்வாய்வில் கூறப்பட்டுள்ளது.

தரவுப் பகுப்பாய்வு

வரலாறு

சாமிக்கண்ணு ஜெபமணி அவர்களின் மூதாதையர்கள் தென்னிந்தியாவின் தமிழ்நாடு, திருநெல்வேலி மாவட்டம், பாணான்குளம் கிராமத்தைப் பூர்வீகமாகக் கொண்டவர்கள். 1833ஆம் ஆண்டு சனவரி 19ஆம் தேதி - பாணான்குளம் கிராமத்தில் 70 குடும்பங்கள் இயேசு கிறித்துவைத் தங்கள் மீட்பராக ஏற்றுக்கொண்டனர். இயேசு கிறித்துவை மீட்பராக ஏற்றுக்கொண்ட 70 குடும்பங்களில் சாமிக்கண்ணு I குடும்பத்தினரும் அடங்குவர்.

1835இல், சாமிக்கண்ணு II பிறந்தார். 1854இல் அன்னமரியாள் என்பவரை மணந்தார். இந்தத் தம்பதியின் இரண்டு குழந்தைகள் மட்டுமே அடையாளம் காணப்பட்டுள்ளனர். அவர்கள் ஈசாக்கு I நல்லம்மாள் ஆகிய இருவரும் ஆவார். ஈசாக்கு I, 1855ஆம் ஆண்டு பிறந்தார். 1874ஆம் ஆண்டு பூவாயியை என்பவரை மணந்தார். இந்தத் தம்பதியருக்கு சாமிக்கண்ணு III, அன்னாமரியாள், சாமுவேல் I, ரெபேக்கா ஆகியோர் பிறந்தனர். நல்லம்மாள் மூன்றடைப்புக் கிராமத்தைச் சேர்ந்த பாக்கியநாதன் என்பவரை மணந்து 8 மகளையும் ஒரு மகனையும் பெற்றெடுத்தார்.

சாமிக்கண்ணு III தனது அத்தை நல்லம்மாளின் மகள் ஏசுவடியாளை மணந்தார். இந்தத் தம்பதியருக்கு நல்லம்மாள், தாயம்மாள், தாசன் ஆகியோர் பிள்ளைகளாகப் பிறந்தனர். சாமுவேல் I தனது அத்தை நல்லம்மாளின் மற்றொரு மகளான ஆரோக்கியத்தை மணந்து, 8 குழந்தைகளைப் பெற்றெடுத்தார். அவர்கள் ஈசாக்கு II, பாக்கியநாதன், நல்லம்மாள், ஏசுவடியான், ஞானமணி, யோசேப்பு, சாமிக்கண்ணு, அன்னபாக்கியம் ஆவர்.

அன்னமரியாள் துவரைக்குளத்தைச் சேர்ந்த சாமிக்கண்ணு என்பவரைத் திருமணம் செய்துகொண்டுள்ளார். இத்தம்பதிகளுக்குப் பிறந்த ஏசுவடியாள், இராஜமணி ஆகிய இரண்டு பெண் மக்கள் மட்டுமே அடையாளம் காணப்பட்டுள்ளனர்.

சாமிக்கண்ணு III, சாமுவேல் I ஆகிய இருவரும் 1920ஆம் ஆண்டின் தொடக்கத்தில் ஈப்போவில் வாழ்ந்த இந்தியர்களிடையே வணிகத்தை நிறுவுவதற்காக மலாயாவிற்கு முதன்முதலில் வந்தனர். அதன் பிறகு, அவர்கள் தங்கள் மகன்கள் அனைவரையும் மலாயாவிற்கு அழைத்து வந்தனர். போதுமான அளவு பொருளீட்டிய பின், ஈசாக்கு IIஐ தவிர மற்ற அனைவரும் இந்தியாவுக்குத் திரும்பினர். மலாயாவுக்கு வருவதற்கு முன்பு, ஈசாக்கு II 1920ஆம் ஆண்டு துவரைக்குளம் கிராமத்தைச் சேர்ந்த தனது அத்தை அன்னமரியாளின் மகளான ஏசுவடியாளை மணந்து, சாமுவேல் II, பூவாயி, சாமிக்கண்ணு, ஜெபஞானம் என்ற நான்கு குழந்தைகளைப் பெற்றார். ஈசாக்கு II தனது மூன்று மகன்களையும் மலாயாவிற்கு அழைத்து வந்தார்.

1925ஆம் ஆண்டு பிறந்த சாமுவேல் II, பூக்குழி கிராமத்தைச் சேர்ந்த விக்டோரியா ராஜம்மாள் த/பெ முத்தையா என்பவரை 7.9.1949 அன்று பூக்குழி கிராமத்திலுள்ள புனித தோமா தேவாலயத்தில் திருமணம் செய்து கொண்டார். சாமுவேல் II, 1953இல் மலாயாவுக்கு வந்து சமையல் எண்ணெய் விற்பனையாளராகப் பணியாற்றினார். அவர் சைக்கிளில் ஈப்போவைச் சுற்றியுள்ள தோட்டங்களுக்குச் சென்று சமையல் எண்ணையை விற்று வந்துள்ளார். 1.2.1960இல், சாமுவேல் II தனது மனைவியையும் 10 வயது மகன் ஈசாக்கு III மலாயாவுக்கு அழைத்து வந்தார். அதன் பிறகு, சாமுவேல் II - விக்டோரியா ராஜம்மாள் தம்பதியருக்கு ஆரோக்கிய ஞானமணி, சாமிக்கண்ணு ஜெபமணி, ஏசுவடியாள் ரெபேக்கா, அன்னமரியாள் பொன்னுத்தாய் ஆகிய நான்கு குழந்தைகள் பிறந்தனர்.

இணைப்பேராசிரியர் முனைவர் சாமிக்கண்ணு ஜெபமணி அவர்கள் 30 மே 1962அன்று ஈப்போவிலுள்ள பேரா சீன மகப்பேறு மருத்துவமனையில் பிறந்தார். ஈப்போவிலுள்ள பேரா சங்கீதா சபா தமிழ்ப்பள்ளியில் 1969ஆம் ஆண்டு ஜனவரி 6 ஆம் தேதி தனது தொடக்கக் கல்வியைத் தொடங்கினார். அதன் பிறகு, இவர் தனது இடைநிலைக் கல்வியை ஈப்போவிலுள்ள சுங்கை பாரி (ஆண்கள்) இடைநிலைப்பள்ளியில் 6 சனவரி 1975இல் தொடர்ந்தார்.

இணைப்பேராசிரியர் அவர்கள் ஈப்போவிலுள்ள மெதடிஸ்ட் இடைநிலைப்பள்ளியில் 1981ஆம் ஆண்டு ஏப்பிரல் 6ஆம் தேதி தனது ஆறாம் படிவப் படிப்பைத் தொடர்ந்தார். பின்னர், 1983ஆம் ஆண்டு சனவரி 31ஆம் தேதி ஹன்ட்லி தோட்டத் தமிழ்ப்பள்ளியில் தற்காலிக ஆசிரியராகப் பணியாற்றத் தொடங்கி 31 டிசம்பர் வரை பணியாற்றினார். அதன்பிறகு, 1984 பிப்பிரவரி 13ஆம் தேதி ஸ்ரீ கோத்தா ஆசிரியர் பயிற்சிக் கல்லூரியில் ஆசிரியர் பயிற்சியைத் தொடங்கினார். 1987ஆம் ஆண்டு சனவரி 5 ஆம் தேதி, தெலுக்கு இந்தானிலுள்ள ஜெண்டராட்டா தோட்ட 3வது பிரிவு தமிழ்ப்பள்ளியில் நிரந்தரப் பயிற்சி பெற்ற ஆசிரியராக நியமிக்கப்பட்டார். பின்னர், சனவரி 4,

1988 அன்று பத்து காஜா இடைநிலைப்பள்ளிக்கு தமிழாசிரியராக மாற்றப்பட்டார்.

1990 ஆம் ஆண்டில், இணைப்பேராசிரியர் முனைவர் சாமிக்கண்ணு ஜெபமணி தனது இளங்கலைக் கல்வியை மலேசிய அறிவியல் பல்கலைக்கழகத்தில் தொடங்கினார். இவர் மலாய் இலக்கியத்திலும் வரலாற்றிலும் தனது இளங்கலைப் பட்டத்தைப் பெற்றார். பின்னர், ஏப்ரல் 16, 1996அன்று கோபெங்கில் உள்ள ஸ்ரீ தேஜா இடைநிலைப்பள்ளியில் பட்டதாரி ஆசிரியராகப் பணியமர்த்தப்பட்டார். பின்னர், 3 பிப்ரவரி 1997இல், அவர் ஸ்ரீ ஈப்போ இடைநிலைப்பள்ளிக்கு மாற்றப்பட்டார்.

1998ஆம் ஆண்டு திசம்பர் 2ஆம் தேதி, அவர் ரோசலின் ஜெபத்தாய் டேவிட் ராஜனை ஈப்போ தமிழ் செட்டில்மென்ட்டில் உள்ள தமிழ் மெதடிஸ்ட் தேவாலயத்தில் திருமணம் செய்து கொண்டார். பின்னர், 18 சனவரி 2000 அன்று இந்தத் தம்பதியருக்கு சாமுவேல் III பிறந்தார். பிறகு, 27 பிப்பிரவரி 2001 அன்று இவர்களுக்கு இரண்டாவது மகன் டேனியல் ரோஷன் பிறந்தார்.

16 ஆகத்து 2000 அன்று, பேரா மாநிலக் கல்வித் திணைக்களத்தில் தமிழ்மொழி உதவி இயக்குநராகப் பணியமர்த்தப்பட்டார். உதவி இயக்குநராக 9 ஆண்டுகள் பணியாற்றினார். மலாயாப் பல்கலைக்கழகத்தில் தமிழ் இலக்கியத் துறையில் 2002ஆம் ஆண்டு முதுகலைப் பட்டத்தையும் 2008ஆம் ஆண்டு முனைவர்ப் பட்டத்தையும் பெற்றார். பின்பு, 1 அக்தோபர் 2009 அன்று சுலுத்தான் இதுரீசு கல்வியியல் பல்கலைக்கழகத்தில் தமிழ்மொழிப் பிரிவின் மூத்த விரிவுரையாளராகவும் முதல் தமிழ்மொழிப் பிரிவின் ஒருங்கிணைப்பாளராகவும் பணியாற்றத் தொடங்கினார். தமிழ்ப்பிரிவில் 8 ஆண்டுகள் ஒருங்கிணைப்பாளராகப் பணியாற்றியுள்ளார். 1 ஜூலை 2016 அன்று, அவர் இணைப்பேராசிரியராகப் பதவி உயர்வு பெற்றார். 30 மே 2022 அன்று, 40 ஆண்டுகள் தமிழ்க்கல்வியாளராகப் பணியாற்றி பணிவோய்வு பெற்றார். 1 சூன் 2022 முதல் இன்றுவரை குவெஸ்ட் அனைத்துலகப் பல்கலைக்கழகத்தில் இணைப்பேராசிரியராகப் பணியாற்றி வருகிறார்.

தமிழ்க்கல்வி பங்களிப்பு

இணைப்பேராசிரியர் முனைவர் சாமிக்கண்ணு ஜெபமணி அவர்கள் 1983ஆம் ஆண்டு அண்டலி தோட்டத் தமிழ்ப்பள்ளியில் தற்காலிகத் தமிழாசிரியராக நியமிக்கப்பட்டார். இப்பள்ளியில் இவர் இரண்டாம் ஆண்டு மாணவர்களுக்கு மலாய்மொழிப் பாடத்தைத் தவிர்த்து மற்ற எல்லாப் பாடங்களையும் தமிழ்மொழியில் கற்பித்தார். இவருடைய தமிழ்ப் பணி இப்பள்ளியில்தான் முதன் முதலில் தொடங்கியது. இவர் இப்பள்ளியில் ஓராண்டு காலம் தமிழாசிரியராகப் பணியாற்றியுள்ளார்.

தொடர்ந்து, 1987ஆம் ஆண்டு இவரின் ஆசிரியர் பயிற்சிக்குப் பின் ஜெண்டராட்டா பிரிவு 3 தோட்டத் தமிழ்ப்பள்ளியில் தனது தமிழாசிரியர் பணியைத் தொடங்கினார். இப்பள்ளியில் முதலாம் ஆண்டு மாணவர்களுக்கு மலாய்மொழி, இசை ஆகிய இரண்டு பாடங்களைத் தவிர்த்து மற்ற எல்லா பாடங்களையும் தமிழ்மொழியில் கற்பித்தார். இப்பள்ளியிலும் ஓராண்டு மட்டுமே பணியாற்றியுள்ளார்.

1988ஆம் ஆண்டு முதல் இவர் பத்து காஜா இடைநிலைப்பள்ளிக்குத் தமிழாசிரியராகப் பணிமாற்றம் செய்யப்பட்டார். இப்பள்ளியில் ஏழரை ஆண்டுகள் தமிழாசிரியராகப் பணியாற்றியுள்ளார். இப்பள்ளியில் புகுமுக வகுப்புத் தொடங்கி ஐந்தாம் படிவம் வரை தமிழ்மொழிப் பாடத்தைக் கற்பித்துள்ளார். இப்பள்ளியில் இவர் சிறந்த தமிழாசிரியராகப் பணியாற்றியுள்ளார். வகுப்பறை கற்பித்தலைத் தவிர்த்து, மாணவர்களின் நலன் கருதி இப்பள்ளியில் அதிகமான நடவடிக்கைகளை செய்துள்ளார். மாணவர்களின் வாசிப்புப் பழக்கத்தை மேம்படுத்துவதற்காக ஒவ்வொரு ஆண்டும் பள்ளி நிறுவாகத்தின் நூல் நிலைய நிதியிலிருந்து தமிழ்ப் புத்தகங்கள் வாங்குவதை உறுதி செய்துள்ளார்.

மேலும், தமிழ்மொழிக் கழகத்தின் வழி மாணவர்களின் மொழி ஆற்றலை மேம்படுத்துவதற்காகத் தமிழ்மொழிக் கழகத்தைத் திறம்பட நடத்தியுள்ளார். ஆண்டு முழுவதும் கட்டுரைப் போட்டி, பேச்சுப் போட்டி, சொற்போர், கவிதைப் படைத்தல், பாட்டுப் போட்டி போன்ற பல்வேறு நடவடிக்கைகளை நடத்தி தமிழ்மொழிக் கழகத்தை உயிர்ப்புடன் வழி நடத்தியுள்ளார். மேலும், கல்வியில் மாணவர்களின் ஆர்வத்தை மேம்படுத்துவதற்காக தன்முனைப்பு முகாம்களை ஏற்று நடத்தியுள்ளார்.

மேலும், இவரின் சொந்த முயற்சியில் நான்காம் ஐந்தாம் படிவ மாணவர்களுக்கு தமிழ் இலக்கியப் பாடத்தைப் பள்ளி அட்டவணைக்குப் பின் நடத்தியுள்ளார். மாணவர்கள் தமிழ்மொழிப் பாடத்திலும் தமிழ் இலக்கியப் பாடத்திலும் சிறந்த தேர்ச்சி பெறுவதற்குத் தேவையான அனைத்து

நடவடிக்கைகளையும் தன்னலம் இன்றி ஆற்றியுள்ளார்.

பத்து காஜா இடைநிலைப்பள்ளியில் ஏழரை ஆண்டுகள் பணியாற்றிய பின் தனது மேற்கல்வியைத் தொடர மலேசிய அறிவியல் பல்கலைக்கழகத்திற்குச் சென்றுவிட்டார். இளங்கலைப் பட்டப் படிப்பை முடித்த பின், ஸ்ரீ தேஜா இடைநிலைப்பள்ளியில் பணியமர்த்தப்பட்டார். இப்பள்ளியில் தமிழ் வகுப்புகள் இல்லாததால் தமிழ் வகுப்புகள் இருக்கின்ற இடைநிலைப்பள்ளிக்குப் பணிமாற்றம் கேட்டு விண்ணபித்துள்ளார். இவர் ஸ்ரீ ஈப்போ இடைநிலைப்பள்ளிக்குப் பணிமாற்றம் செய்யப்பட்டார். இப்பள்ளியில் நான்காம் ஐந்தாம் படிவ மாணவர்களுக்குத் தமிழ்மொழியும் நன்னெறிப் பாடமும் கற்பிக்க பணிக்கப்பட்டார். இப்பள்ளியில் பணியாற்றும் போது, தமிழ் இலக்கியப் பாடத்தைப் பள்ளி நேரத்திலேயே கொண்டு வந்து கற்பித்த பெருமை இவருக்கு உண்டு. இவர் இந்தப் பள்ளிக்கு வந்து ஒரே ஆண்டில் தமிழ் இலக்கியப் பாடத்தை அட்டவணை உள்ளே கொண்டு வந்துள்ளார். மாணவர்கள் கண்டிப்பாக 8 பாடத்தை எடுக்க வேண்டும், அதில் 2 பாடங்கள் மட்டுமே மாணவர்கள் தேர்ந்தெடுக்க மீதம் 6 அரசாங்கத்தின் கட்டளைக்கு ஏற்றப்படி அவர்கள் எடுக்க வேண்டும். மாணவர்கள் சுயமாகத் தேர்ந்தெடுக்கும் 2 பாடங்களில், தமிழ் இலக்கியப் பாடமும் தேர்வு பாடங்களின் வரிசையில் இணைத்துள்ளார். இணைக்கப்பட்டதன் தொடர்ச்சியாக, மாணவர்கள் அனைவரும் தமிழ் இலக்கியப் பாடத்தைத் தேர்வுப் பாடமாக எடுப்பதையும் அவர் உறுதி செய்து, மாணவர்களின் எண்ணிக்கையும் அதிகரித்துள்ளார்.

வளர்தமிழ் விழா

இவர் 16 ஆகத்து 2000ஆம் ஆண்டு பேரா மாநிலக் கல்வித் திணைக்களத்தில் தமிழ்மொழி உதவி இயக்குநராகப் பணியமர்த்தப்பட்டார். இவர் பேரா மாநிலத்தின் முதலாவது தமிழ்மொழி உதவி இயக்குநர் ஆவார். பேரா மாநிலக் கல்வித் திணைக்களத்தில் தமிழ்மொழி உதவி இயக்குநராக இருந்தபோது 2001ஆம் ஆண்டு, தொடக்கப்பள்ளி மாணவர்களுக்கும் இடைநிலைப்பள்ளி மாணவர்களுக்கும் பள்ளி, மாவட்டம், மாநிலம், நாடளவிலும் வளர்தமிழ் விழாவை முதன்முறையாக உருவாக்கி இவர் தலைமையில் நடத்தினார். இத்திட்டம் இன்று வரை நடைமுறையில் செயல்பட்டு வருகின்றது. நாடளவில் வளர்தமிழ் விழா அனைத்துப் பள்ளிகளிலும் நடத்தப்பட்டு வருகின்றது.

இந்தத் திட்டம் மாணவர்களின் நலனைக் கருதியே இவரால் தொடங்கபட்டது. அன்றைய நிலையில், பிற மொழிகளுக்குப் பல போட்டிகள் தேசிய அளவில் நடத்தபட்டு வந்தது. ஆனால், தமிழ்மொழிக்கு மட்டும் தேசிய அளவிலான போட்டிகள் எதுவும் நடத்தப்படாமல் இருந்தது. இந்த நிலை மாற வேண்டும் என்றும் தமிழ்மொழிப் பாடத்தைக் கற்கும் மாணவர்களுக்கும் உயரிய வாய்ப்புகள் கொடுக்கப்பட வேண்டும் என்றும் இதன் வழி அவர்களுக்கு ஒரு நல்ல எதிர்காலம் கிடைக்க வேண்டும் என்பதற்காகவே இவர் இந்த வளர்த்தமிழ் விழாவைத் தொடங்கியுள்ளார்.

தமிழ் இலக்கிய விழா

2005ஆம் ஆண்டு, படிவம் நான்கு, ஐந்து, ஆறு தமிழ் மாணவர்களுக்கான மாவட்டம், மாநில அளவிலான தமிழ் இலக்கிய விழாவைத் தொடங்கினார். இந்த இலக்கிய விழாவினைப் பல முக்கியமான நோக்கங்களை முன்னிறுத்தித் தொடங்கியுள்ளார். எஸ்.பி.எம், எஸ்.தி.பி.எம் மாணவர்கள் இலக்கியப் பாடத்தின் முக்கியத்துவத்தை உணர வேண்டும்; அதிகமான மாணவர்கள் தமிழ் இலக்கியத்தைத் தேர்வுப் பாடமாக எடுக்க வேண்டும் என்பது அந்த நோக்கங்களில் முக்கியமானதாகும். அதுமட்டுமின்றி, இலக்கிய விழாவில் நடத்தப்படும் போட்டிகள் அனைத்தும் எஸ்.பி.எம், எஸ்.தி.பி.எம் பாடத் திட்டத்தை மையமாகக் கொண்டு நடத்தப்படுவதையும் இவர் உறுதி செய்து கொண்டு வந்தார். எடுத்துக்காட்டாக, எஸ்.பி.எம் பாடத்தில் கற்கின்ற நாடகத்தை நடித்துக் காட்டும் போட்டி, எஸ்.பி.எம் கவிதைகளில் இருந்து கவிதை ஒப்பிவிக்கும் போட்டி, எஸ்.பி.எம் நாவலில் இருந்து பேச்சுப் போட்டி, எஸ்.தி.பி.எம் நாவலிலிருந்து சொற்போர் போன்ற போட்டிகளை வடிவமைத்து, நடத்தி வந்துள்ளார்.

சங்கங்கள் தோற்றுவித்தல்

தமிழ்க் கல்வியின் வளர்ச்சி கருதி சில முக்கியச் சங்கங்களை இவர் தொடங்கியுள்ளார். அவற்றுள் 2002இல் பேரா மாநில இடைநிலைத் தமிழாசிரியர் சங்கமும் 2003இல் பேரா மாநில இளம் தமிழாசிரியர் சங்கமும் அடங்கும். அதோடு, தமிழ்மொழிப் பாடத்தை தேர்வு பாடமாக எடுக்கின்ற மாணவர்கள் அனைத்திலும் ஆளுமைப் பெற்று விளங்க வேண்டும் என்பதற்காக இவர்

தொடக்கப்பள்ளி மாணவர்களுக்கும் இடைநிலைப்பள்ளி மாணவர்களுக்கும் பல்வேறு தமிழ்ப் பயிற்சி நூல்களை உருவாக்கினார். படிவம் நான்கு தமிழ் மாணவர்களுக்கான சிறுகதை எழுதும் பட்டறைகளையும் கவிதைகள் எழுதும் பட்டறைகளையும் 2003இல் பேரா மாநில இடைநிலைத் தமிழாசிரியர் சங்கத்தின் உதவியுடன் 2003இல் 'வெள்ளிச் சிமிழ்கள்' சிறுகதைத் தொகுப்பு வெளியிடப்பட்டது. இவரின் தொடர் செயற்பாடுகளுக்கு இவர் உருவாக்கிய சங்கங்களும் அப்போது உறுதுணையாக இருந்துள்ளன.

'வெள்ளிச் சிமிழ்கள்' சிறுகதைத் தொகுப்பு நூல்

பேரா மாநிலத்தில் நான்காம் படிவத்தில் பயிலும் மாணவர்களுக்குச் சிறுகதைப் பட்டறை ஒன்றனை 11-12.8.2001இல் பாசீர் பூத்தே மாணவர் நடவடிக்கை மையத்தில், பேரா மாநிலக் கல்வித் திணைக்களத்தில் தமிழ்மொழி உதவி இயக்குநராக இருந்த சாமிக்கண்ணு அவர்களின் ஏற்பாட்டிலும் சிந்தனையிலும் நடைபெற்றது. இப்பட்டறையில் பேரா மாநிலத்திலிருந்து எண்பது மாணவர் கலந்து கொண்டுள்ளனர். இச்சிறுகதைப் பட்டறையை மலாயாப் பல்கலைக்கழக இணைப்பேராசிரியர் முனைவர் சபாபதி, ஆசிரியர் திரு. கருப்பையா, திரு. சித. நாராயணன் ஆகியோர் வழிநடத்தியுள்ளனர். இச்சிறுகதைப் பட்டறையின் இறுதியில், பயிற்சியில் கலந்து கொண்ட மாணவர்களுக்குச் சிறுகதை எழுதும் போட்டி நடத்தப்பட்டது. இப்போட்டியில் வெற்றிபெற்ற இருபது சிறுகதைகள், மாணவர்களின் எழுத்தாற்றலை மேலும் தூண்டும் நோக்கத்திலும் அதே வேளையில் மற்ற இடைநிலைப்பள்ளி மாணவர்களுக்கு வழிகாட்டியாக அமைய வேண்டும் என்ற எண்ணத்திலும் இந்நூல் 2003ஆம் ஆண்டு வெளியீடு கண்டது. சாமிக்கண்ணு அவர்களின் வழிகாட்டலில் இந்நூல் பேரா மாநில இடைநிலைப்பள்ளி தமிழாசிரியர் மன்றத்தின் வழி வெளியீடு கண்டது. கல்வியோடு நின்று விடாமல் மாணவர்கள் படைபாக்கத்திலும் சிறந்து விளங்க வேண்டும் என்று இச்சிறுகதைத் தொகுப்பை வெளியிடும் சிந்தனையை உருவாக்கியுள்ளார், முனைவர் சாமிக்கண்ணு.

தமிழ்மொழியில் இளங்கலைக் கல்விப் பாடத்திட்ட வடிவாக்கம்

சுலுத்தான் இதுரீசு கல்வியியல் பல்கலைக்கழகத்தில் பேராசிரியர் முனைவர் என். எஸ். இராஜேந்திரன் அவர்களாலும் பேராசிரியர் முனைவர் நாகேந்திரலிங்கம் அவர்களாலும் முதன்முறையாகத் தமிழ்மொழி இளநிலைக் கல்வியியல் பட்டப்படிப்பு உருவாக்க முயற்சி செய்து, வெற்றியும் பெற்றனர். உருவாக்கிய பின்பு, பேராசிரியர் இராஜேந்திரன் அவர்களின் தலைமையில் பாடத் திட்ட வரைவுக் கூட்டம் நடந்தது. அக்கூட்டத்தில் பேரா மாநிலக் கல்வித் திணைக்களத்தில் தமிழ்மொழி உதவி இயக்குநராக இருந்த சாமிக்கண்ணு அவர்களும் கலந்து கொண்டுள்ளார். இணைப்பேராசிரியர் முனைவர் சாமிக்கண்ணு அவர்கள் பேராசிரியர் முனைவர் என்.எஸ். இராஜேந்திரன் அவர்களுடன் இணைந்து தமிழ்மொழியில் இளநிலைக் கல்வியியல் பாடத்திட்டத்தை வடிவமைக்கும் பணியில் முக்கியப் பங்கு வகித்துள்ளார். மேலும், 2010ஆம் ஆண்டு இப்பல்கலைக்கழகத்தின் முதல் விரிவுரையாளராகவும் முதல் தமிழ்ப்பிரிவின் ஒருங்கிணைப்பாளராகவும் முனைவர் சாமிக்கண்ணு அவர்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டுள்ளார். அதன் தொடர்ச்சியாக, முனைவர் சாமிக்கண்ணு அவர்கள் வடிவமைத்த பாடத்திட்டத்தை 2010இல் சுலுத்தான் இதுரீசு கல்வியியல் பல்கலைக்கழகத்தில் செயலாக்கம் செய்துள்ளார்.

தமிழ்மொழியைத் துணைப் பாடமாக (Minor) வடிவாக்கம்

முனைவர் சாமிக்கண்ணு அவர்கள் சுலுத்தான் இதுரீசு கல்வியியல் பல்கலைகழகத்தில் வெவ்வேறு துறைகளில் இளங்கலைப் பயிலும் தமிழ் மாணவர்கள் தமிழ்ப்பிரிவில் தமிழ்மொழியைத் தங்களின் துணைப் பாடமாக (minor) எடுக்கும் பாடத்திட்டத்தை வடிவமைத்து நடைமுறைப்படுத்தியுள்ளார். இதன் வழி அதிகமான வெவ்வேறு துறைகளில் இளநிலைக் கல்வியியல் பட்டத்தைப் பயிலும் தமிழ் மாணவர்கள் தங்களின் விருப்பப்படி தமிழ்மொழியைத் துணைப் பாடமாக எடுக்கத் தொடங்கினர். இன்றுவரை சுலுத்தான் இதுரீசு கல்வியியல் பல்கலைக்கழகத்தில் வெவ்வேறு துறைகளில் பயிலும் தமிழ் மாணவர்கள் தமிழ்மொழியை விருப்பத்துடன் எடுத்துக் கற்கின்றனர். தமிழ்மொழியில் இளநிலைக் கல்வியியல் பட்டம் பெற நினைத்து வேறு துறை கிடைத்துச் சென்ற தமிழ் மாணவர்களுக்கு இஃது ஓர் அரிய வாய்ப்பாக இன்றளவும் இருக்கின்றது.

தொடர்பாடல் தமிழ்மொழி I, II & III பாடத்திட்ட உருவாக்கம்

2010ஆம் ஆண்டில் தமிழ்மொழியைத் தாய்மொழியாகக் கொண்டிராத வேற்று இன மாணவர்களுக்காகத் தொடர்பாடல் தமிழ் I, II & III பாடத்திட்டத்தை உருவாக்க எண்ணி பல்கலைக்கழகத்தினரிடம் முன்மொழிந்து வெற்றியுடன் செயல்படுத்தினார். இதன் வழி, வேற்று இன மாணவர்களும் மலாய்த் தொடக்கப் பள்ளியில் கற்ற தமிழ் மாணவர்களும் இந்தத் தொடர்பாடல் தமிழ்மொழியை எடுத்து படித்து வருகின்றனர். இந்தத் தொடர்பாடல் தமிழ்மொழிப் பாடம் மூன்று நிலைகளில் உருவாக்கப்பட்டுள்ளது. ஒரு பருவத்தில் மாணவர்கள் ஒரு நிலையில் மட்டுமே கற்க இயலும். இன்றும் பல வேற்று இன மாணவர்களும் விரிவுரையாளர்களும் தொடர்பாடல் தமிழ்மொழிப் பாடத்தை எடுத்துப் பயில்கின்றனர்.

தமிழ் இலக்கியத்தைத் துணைப் பாடமாக வடிவாக்கம்

மேலும், இளநிலைக் கல்வியியல் பட்டத்தில் தமிழ்மொழியை முதன்மைப் பாடமாகப் பயிலும் மாணவர்களுக்குத் துணைப் பாடமாகத் தமிழ் இலக்கியம் இருக்க வேண்டுமென்று எண்ணம் கொண்டுள்ளார். அதன் வளர்ச்சியாக, தமிழ் இலக்கியத்தை இரண்டாவது பாடமாக வடிவமைக்கும் திட்டத்தைப் பல்கலைக்கழகத்தினரிடம் முன்வைத்துள்ளார். பல்கலைக்கழகத்தினரால் இத்திட்டம் ஏற்றுக்கொள்ளபட்டு 2011இல் செயல்படுத்தப்பட்டது. 2011 முதல் தமிழ்மொழிப் பயிலும் மாணவர்கள் தமிழ் இலக்கியத்தை துணைப் பாடமாக எடுக்க வேண்டுமென்று கட்டாயமாக்கினார். மாணவர்களின் வேலை கிடைக்காதென்ற தவறான புரிதலால் வேறு வழியில்லாமல் கட்டாயப் பாடத்திலிருந்து தமிழ் இலக்கியம் விளக்கப்பட்டது. அன்றிலிருந்து விருப்பத்தின் பெயரிலே தமிழ்மொழியை முதன்மைப் பாடமாகப் பயிலும் மாணவர்கள் தமிழ் இலக்கியத்தைத் துணைப் பாடமாகத் தேர்வு செய்து படித்து வருகின்றனர்.

தமிழ் இலக்கியத்தில் முதுகலைப் பட்டப்படிப்பு உருவாக்கம்

அதே தமிழ்ப்பிரிவில் 2011ஆம் ஆண்டு, தமிழ் இலக்கியத்தில் முதுகலைப் பட்டப்படிப்பைப் *(Masters of Arts in Tamil Literature - Mode A)* தொடரும் வாய்ப்பை ஏற்படுத்திக் கொடுத்தார். பல்கலைக்கழகத்தினரிடம் முறையாக முன்மொழியப்பட்டு இத்திட்டத்தை வெற்றிகரமாகச் செயல்படுத்தியுள்ளார். இதன் வழியாக, இணைப்பேராசிரியர் சாமிக்கண்ணு ஜெபமணி ஈசாக்கு சாமுவேல் அவர்களின் மேற்பார்வையில் 29 மாணவர்கள் தமிழ் இலக்கியத்தில் முதுகலைப் பட்டபடிப்பை முழுமையாக மேற்கொண்டு முடித்துப் பட்டம் பெற்றுள்ளனர். இன்றுவரை பல தமிழ் மாணவர்கள் தமிழ் இலக்கியத்தில் முதுகலைப் பட்டப்படிப்பில் பட்டம் பெற்றுள்ளனர்; படித்தும் வருகின்றனர்.

இளங்கலை ஆசிரியர் கல்வி பட்டப்படிப்பு வடிவாக்கம்

2011இல் பள்ளி ஆசிரியர்கள் பட்டதாரிகளாக மாற வேண்டும் என்ற அரசு ஆனை விதித்தது. அந்த ஆனையை நிறைவேற்றும் வகையில் சுலுத்தான் இதுரீசு கல்வியியல் பல்கலைக்கழகத்தில் தமிழ்மொழியில் இளநிலை ஆசிரியர் கல்விப் பட்டம் *(Bachelor of Teacher Education degree with honours)* என்ற இளநிலைக் கல்வியியல் பட்டத்தை வடிவமைத்துள்ளார். வடிவமைக்கப்பெற்ற பின்பு, பல்கலைக்கழகத்தின் அனுமதியோடும் ஆதரவோடும் செயலுக்குக் கொண்டு வந்துள்ளார். தமிழ்த் தொடக்கப்பள்ளியில் உள்ள நூற்றுக்கணக்கான தமிழ் ஆசிரியர்கள் இந்த இளங்கலைப் பட்டப்படிப்பில் தங்களைப் பதிந்து கொண்டனர். பட்டமும் பெற்றிருக்கின்றனர். இந்த வடிவாக்கத்தின் வழி தமிழ் ஆசிரியர்கள் தமிழ்மொழிப் பாடத்திலேயே பட்டம் பெற்றவர்களாகத் திகழ வாய்ப்பைப் பெற்றுத் தந்துள்ளார்.

தமிழ் இலக்கியத்தில் முனைவர்ப் பட்டப்படிப்பு உருவாக்கம்

சுலுத்தான் இதுரீசு கல்வியியல் பல்கலைக்கழகத்தின் தமிழ்ப்பிரிவில் 2012ஆம் ஆண்டு, தமிழ் இலக்கியத்தில் முனைவர்ப் பட்டப்படிப்பைப் *(PhD in Tamil Literature - Mode A)* பயிலும் வாய்ப்பை ஏற்படுத்தித் தந்தார். பல்கலைக்கழகத்தினரிடம் முறையாக முன்மொழியப்பட்டு இத்திட்டத்தைச் செயல்படுத்தியுள்ளார். இதன் வழி, இணைப்பேராசிரியர் முனைவர் சாமிக்கண்ணு ஜெபமணி ஈசாக்கு சாமுவேல் அவர்களின் மேற்பார்வையில் 14 மாணவர்கள் தமிழ் இலக்கியத்தில் முனைவர்ப் பட்டபடிப்பை முழுமையாக மேற்கொண்டு முடித்துப் பட்டம் பெற்றுள்ளனர். இன்றுவரை பல தமிழ் மாணவர்கள் தமிழ் இலக்கியத்தில் முனைவர்ப்

பட்டப்படிப்பில் பட்டம் பெற்றுள்ளனர்; படித்தும் வருகின்றனர்.

தமிழ் கல்வியியலில் முனைவர்ப் பட்டப்படிப்பு உருவாக்கம்

சுலுத்தான் இதுரீசு கல்வியியல் பல்கலைக்கழகத்தின் தமிழ்ப்பிரிவில் 2013ஆம் ஆண்டு, தமிழ்க்கல்வியியலில் முனைவர்ப் பட்டப்படிப்பைப் (PhD in Tamil Education - Mode A) பயிலும் வாய்ப்பை ஏற்படுத்தித் தந்தார். இதன் வழி, 2022 வரை இணைப்பேராசிரியர் சாமிக்கண்ணு ஜெபமணி ஈசாக்கு சாமுவேல் அவர்களின் மேற்பார்வையில் 5 மாணவர்கள் தமிழ்க்கல்வியியலில் முனைவர்ப் பட்டபடிப்பை முழுமையாக மேற்கொண்டு முடித்துப் பட்டம் பெற்றுள்ளனர். இன்றுவரை சில தமிழ் மாணவர்கள் தமிழ்க்கல்வியியலில் முனைவர்ப் பட்டப்படிப்பில் பட்டம் பெற்றுள்ளனர்; படித்தும் வருகின்றனர்.

ஆய்வேடுகளைத் தாய்மொழியில் எழுதும் திட்டம்

2014ஆம் ஆண்டில், சுலுத்தான் இதுரீசு கல்வியியல் பல்கலைக்கழகத்தின் தமிழ்ப்பிரிவில் முதுகலை ஆய்வாளர்களையும் முனைவர் ஆய்வாளர்களையும் தங்களின் ஆய்வுகளைத் தமிழ் மொழியில் எழுத வேண்டும் என்ற கோரிக்கையைப் பல்கலைக்கழகத்திடம் முன்வைத்தார். பல்கலைக்கழகத்தின் அனுமதியோடு தமிழில் ஆய்வேடுகள் சொந்தத் தாய்மொழியில் எழுதும் வாய்ப்புக் கிடைத்தது. இதுவரை மலேசியாவில் எந்தப் பல்கலைக்கழகத்திலும் இந்தத் திட்டம் முன்னெடுக்கப்படவில்லை. இந்தத் திட்டத்தின் விளைவால், நிறைய ஆசிரியர்களும் மாணவர்களும் முதுகலைப் பட்ட, முனைவர் பட்ட ஆய்வேடுகளைத் தமிழ்மொழியில் எழுதியுள்ளனர். இருப்பினும், ஒரு சில மாற்றங்களுக்குப் பிறகு இப்போது சமயம் தொடர்பாக ஆய்வு செய்யும் மாணவர்களுக்கும் வயது 60க்கு மேற்பட்டு ஆய்வு செய்யும் மாணவர்களுக்கும் மட்டும் தமிழில் எழுத வாய்ப்புத் தரப்படுகிறது.

புரிந்துணர்வு ஒப்பந்தம் வரைதல்

2014ஆம் ஆண்டில் முனைவர் சாமிக்கண்ணு அவர்களின் முயற்சியில் தமிழ்நாட்டில் அமைந்திருக்கும் தமிழ்ப்பல்கலைக்கழகத்தோடு சுலுத்தான் இதுரீசு கல்வியியல் பல்கலைக்கழகம் புரிந்துணர்வு ஒப்பந்தத்தில் (MoU) கையெழுத்திட்டனர். இதன்வழி, ஆராய்ச்சி வாய்ப்புகளையும் மாணவர், ஆசிரிய பரிமாற்றங்களையும் எளிதாக்கியது. கல்விசார் ஒற்றுமையை வலுப்படுத்தி, தமிழ்க் கல்வித் திட்டங்களை விரிவுபடுத்த உதவியது. இந்திய நாட்டில் மலேசியாவில் தமிழ் மொழிக்கான முக்கியத்துவத்தை இந்தத் திட்டம் காட்டுகிறது. பல்கலைக்கழகத்தின் நற்பெயரையும் இத்திட்டம் அதிகரித்துள்ளது.

பல்கலைக்கழக நூலகத்தில் மலேசியத் தமிழ்நூல் திரட்டும் திட்டம்

சுலுத்தான் இதுரீசு கல்வியியல் பல்கலைக்கழகத்தில் தமிழ்ப்பிரிவு புதிதாகத் திறக்கப்பட்டதால் அங்குள்ள நூல்நிலையைத்தில் போதுமான மலேசியத் தமிழ் நூல்கள் இல்லை. இதனைக் கருதி, முனைவர் சாமிக்கண்ணு அவர்கள் தான் ஸ்ரீ எம். கேவியஸ் அவர்களிடமிருந்து மலேசியா ரிங்கிட் 20,000.00 பெற்றுப் பலதரப்பட்ட இடங்களில் இருந்து மலேசியத் தமிழ் நூல்களை வாங்கி நூலகத்தில் இடம்பெறச் செய்துள்ளார். அதிலும், குறிப்பாக மலேசியத் தமிழ் எழுத்தாளர்களிடமும் இருந்து அவர்களின் நூலை வாங்கி வைத்துள்ளார். மேலும், தமிழகத்திலிருந்தும் தமிழ் நூல்களை வாங்கி இப்பல்கலைக்கழகத்தின் நூலகத்தில் இடம்பெறச் செய்துள்ளார். இதன் வழி, இந்த நூலகத்தில் இளநிலை, முதுநிலை, முனைவர்ப் பட்டம் மேற்கொள்ளும் மாணவர்கள் பயன்பெற்று வருகின்றனர்.

உடன்படிக்கை ஒப்பந்தம் வரைதல்

புரிந்துணர்வு ஒப்பந்தத்திற்குப் பின்பு, 2017ஆம் ஆண்டில் சாமிக்கண்ணு அவர்களின் முயற்சியில் தமிழ்நாட்டில் அமைந்திருக்கும் தமிழ்ப்பல்கலைக்கழகத்தோடு சுலுத்தான் இதுரீசு கல்வியியல் பல்கலைக்கழகம் உடன்படிக்கை ஒப்பந்தத்தில் (MoA) கையெழுத்திட்டனர். இதன்வழி, கல்விசார் அடிப்படையில் இரண்டு பல்கலைக்கழகத்திற்கும் பல நல்ல வாய்ப்புகளை அமைத்துக் கொள்ள முடிந்தது.

பல்கலைக்கழகத்திடையே மாணவர் பரிமாற்றத் திட்டம்

2013, 2015, 2017 ஆகிய மூன்றாண்டில் சுலுத்தான் இதுரீசு கல்வியியல் தமிழ்ப்பிரிவு மாணவர்களைத் தமிழ்நாட்டில் தஞ்சையிலுள்ள தமிழ்ப்பல்கலைக்கழகத்திற்கு மாணவர் பரிமாற்றத் திட்டத்தின் அடிப்படையில் அழைத்துச் சென்றுள்ளார். இதன் வழி, மாணவர்களுக்கு உலகளாவிய பட்டறிவை

பெறுவதற்கான வாய்ப்புகளை ஏற்படுத்தி தந்துள்ளது. இந்தத் திட்டத்தின் மூலம், மாணவர்கள் வேறு நாடுகளுக்குப் பயணம் செய்து, அவர்களின் கல்வி, கலாச்சார அறிவை விரிவுபடுத்திக் கொண்டுள்ளனர்.

உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனத்துடன் கல்விப் பயணம்

2018-ஆம் ஆண்டில் சென்னையில் அமைந்திருக்கும் உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனத்திற்குச் சுலுத்தான் இதுரீசு கல்வியியல் தமிழ்ப்பிரிவு மாணவர்களை அழைத்துக் கொண்டு கல்விப்பயணம் மேற்கொண்டுள்ளார். இதன் விளைவாக, மாணவர்கள் தமிழ், தமிழர், இலக்கியம், வரலாறு, மருத்துவம், கல்வி, கலை, சமுதாயம், பண்பாடு, அறிவியல் எனத் துறைகளில் பட்டறிவுப் பெற்றனர். அடுத்து, இக்கல்விப்பயணம் வழி உலகத் தமிழறிஞரிடையே தொடர்பை ஏற்படுத்தி மாணவர்களின் தமிழறிவை ஆழம் செய்துள்ளனர்.

உலகத் தமிழ்க்கல்வி ஆராய்ச்சி மாநாடு

உலகளவில் தமிழ்க்கல்வியை மேம்படுத்துவதற்கு இம்மாநாட்டை 2012ஆம் ஆண்டு முதன் முதலில் மலேசியாவில் அமைந்திருக்கும் சுலுத்தான் இதுரீசு கல்வியியல் பல்கலைக்கழகத்தில் (UPSI) தொடங்கியுள்ளார். ஈராண்டுக்கு ஒருமுறை இம்மாநாட்டை நடத்துவதற்கு திட்டம் வகுத்துள்ளார். அதன் அடிப்படையில், 2014ஆம் ஆண்டும் 2016ஆம் ஆண்டும் தலைமையேற்று மூன்று முறை உலகத் தமிழ்க்கல்வி மாநாட்டை நடத்தியுள்ளார். இவ்வகையான மாநாடு தமிழ்மொழியின் வளர்ச்சிக்குப் பெரிதும் உதவுகின்றன. மேலும், உலகின் பல்வேறு பகுதிகளில் தமிழ்க்கல்வி முறைகள் எப்படி செயல்படுகின்றன என்பதைக் கொண்டு ஒரு பரிமாற்றம் உண்டாகிறது. இஃது ஒவ்வொரு கல்வி முறையையும் மேம்படுத்த உதவுகிறது. கற்றல் கற்பித்தலில் மேற்கொள்ள வேண்டிய மாற்றங்கள், புதுமைகள் என அனைத்தும் பேசப்பட்டன.

உலகப் புலம்பெயர் தமிழிலக்கிய மாநாடு

உலகத் தமிழர்களையும் தமிழ் இலக்கியங்களையும் ஒன்றிணைக்க வேண்டும் என்ற நோக்கில் 2015ஆம் ஆண்டு சுலுத்தான் இதுரீசு கல்வியியல் பல்கலைக்கழகத்தில் உலகப் புலம்பெயர் தமிழிலக்கிய மாநாட்டினைத் தொடங்கினார். அதன் பிறகு, அவர் தலைமையில் 2017ஆம் ஆண்டும் இரண்டாவது முறையாக இம்மாநாடு நடைபெற்றுள்ளது. இந்த மாநாட்டினையும் ஈராண்டுக்கு ஒருமுறை நடத்துவதற்கு வழிவகுத்துள்ளார். இம்மாநாட்டின் வழி புலம்பெயர்ந்து சென்ற தமிழர்களின் இலக்கியங்களை ஒன்று திரட்டி; அதனை ஆய்வுக்கு உட்படுத்தப்பட்டுள்ளது. இதன்வழி தமிழிலக்கியம் வளர்ச்சி அடைந்துள்ளது.

'மலேசியத் தமிழ்க்கல்வி வரலாறு' நூல்

மலேசியாவில் தமிழ்க்கல்வியின் வரலாறு 1816ஆம் ஆண்டு தொடங்கியது. 2016ஆம் ஆண்டில் 200ஆம் ஆண்டு நிறைவு விழாவைக் கண்டது, தமிழ்க்கல்வி. இதை முன்னிட்டு 2018ஆம் ஆண்டில் 'மலேசியத் தமிழ்க்கல்வி வரலாறு' எனும் நூலை முனைவர் கிங்ஸ்டன் அவர்களுடன் இணைந்து வெளியிட்டுள்ளார், முனைவர் சாமிக்கண்ணு. இந்நூல் சுலுத்தான் இதுரீசு கல்வியியல் பல்கலைக்கழகத்தில் 'மலேசியத் தமிழ்க்கல்வி வரலாறு' எனும் பாடத்திட்டம் இணைக்கப்பட்டது. அதன் அடிப்படையில் திரட்டப்பட்ட தகவல்களையே நூலாக சாமிக்கண்ணு அவர்கள் வெளியிட்டுள்ளார். இந்நூல் மலேசியத் தமிழ்க்கல்வியின் தொடக்கம் முதல் தற்காலம் வரை கண்டுள்ள மாற்றங்களைக் கிடைக்கபெற்ற தகவல்களைக் கொண்டு திரட்டப்பட்டுக் கட்டுரை நூலாக வெளியிடப்பட்டுள்ளது. தொடக்கக் காலத் தமிழாசிரியர்களின் வாய்மொழித் தகவல்கள், பத்திரிக்கைகள், புத்தகங்கள், ஆய்வடங்கல்கள், இணையம் ஆகியவற்றிலிருந்து தகவல் சேகரிக்கப்பட்டுப் பகுத்தாயப்பட்டு மலேசியத் தமிழர்களுக்கும் மலேசியத் தமிழ்க்கல்வியாளர்களுக்கும் ஒரு வரலாற்று நூலினைப் படைத்துள்ளார், இணைப்பேராசிரியர் சாமிக்கண்ணு. இவர்கள் எழுதிய இந்நூலை உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம் பதிப்பித்து வெளியிட்டுள்ளது.

மலேசிய மண்ணில் தமிழ்க் கவிதை வளர்ச்சி நூல்

மேலும், 2021ஆம் ஆண்டில் மலேசிய மண்ணில் தமிழ்க் கவிதை வளர்ச்சி என்ற நூலை இயற்றி பதிப்பிட்டு வெளியிட்டுள்ளார். இந்நூலில் மலேசிய மரபு கவிதை வரலாற்றையும் மலேசியப் புதுக்கவிதை வரலாற்றையும் தொகுத்துள்ளார். 1883ஆம் ஆண்டு முதல் 2020 ஆண்டு வரையுள்ள மலேசிய மரபு கவிதை வரலாற்றையும் 1964ஆம் ஆண்டு முதல் 2020ஆம் ஆண்டு வரையுள்ள மலேசியப் புதுக்கவிதை வரலாற்றையும் தொகுத்துள்ளார்.

மலேசியத் தமிழ் ஆய்விதழ்

மலேசியத் தமிழ்க்கல்வியாளர் மகிழ்மன்றத்தின் வெளியீடாக மலேசியத் தமிழ் ஆய்விதழ் 2023ஆம் ஆண்டு உருவாக்கப்பட்டுச் செயல்படுத்தப்பட்டது. இந்த ஆய்விதழ் இணைப்பேராசிரியர் முனைவர் சாமிக்கண்ணு அவர்களின் சிந்தனையில் உருவானது. மேலும், அவர் இந்த இதழின் முதன்மைத் பதிப்பாசிரியராகப் பணியாற்றி வருகிறார். இந்த ஆய்விதழ் தரமான தமிழ் ஆய்வுகள் வெளிவர அடித்தளமாக விளங்குகின்றது.

முடிவுரை

1816ஆம் ஆண்டு தொடங்கி இன்றைய நாள் வரையிலும் மலேசிய நாட்டில் வாழும் பலரில் சிலரே பல்வேறு இன்னல்களுக்கிடையில் தமிழ்க்கல்வியைத் தாங்கிப் பிடித்துப் பராமரித்து நமது நாட்டில் தமிழ்க்கல்வியின் தரத்தை உயர்த்தியுள்ளனர் எனலாம். அவர்களில் ஒருவர் இணைப்பேராசிரியர் முனைவர் சாமிக்கண்ணு ஜெபமணி ஆவார். இவர் தமிழ்க்கல்வியின் பல்வேறு படிநிலைகளின் நின்று தமிழ்க்கல்வியின் வளர்ச்சிக்கு முக்கியப் பங்காற்றியுள்ளார். இவரைப்போன்ற தமிழ்க்கல்விக்குப் பணியாற்றிய; பணியாற்றும் தமிழ்க் கல்வியாளர்களுக்கு உரிய சிறப்புகள் உரிய நேரத்தில் கிடைக்க வேண்டும். அஃது இவர்களைப் போன்றவர்களுக்கு மேலும் ஊக்கத்தை அளிக்கும். நமது நாட்டளவில் இதுபோன்ற தமிழ்க் கல்வியாளர்கள் மறக்கப்பட்டும் மறைக்கப்பட்டும் வருகின்றனர். மலேசிய அரசாங்கம், தமிழ் அமைப்புகள், தமிழ் அரசியல் தலைவர்கள் ஆகிய தரப்பினர்கள் இவரைப்போன்ற தமிழ்க் கல்வியாளர்களுக்குத் துணையாக இருந்தால்; நம் நாட்டில் தமிழ்க்கல்வியின் தரத்தினை மேலும் உயர்த்தலாம். இதனால், தமிழ்க்கல்வியும் நமது நாட்டில் நல்லதொரு வளர்ச்சி காணும். ஆகவே, இவ்வாய்வின் வழி இணைப்பேராசிரியர் முனைவர் சாமிக்கண்ணு ஜெபமணி ஈசாக்கு சாமுவேல் அவர்களைப் பற்றிய வாழ்க்கை வரலாறும் தமிழ்க்கல்விக்கு அவராற்றிய பங்கினையும் அறிய முடிகின்றது.

References

Parimelazhagaar. (2017). Thirukkural Parimelazhagaar Uri. Palaniappa Brothers, Chennai.

Pinnathur Naranayasamy, A. (2007). Natrinai Moolamum Uriyum. Society Publication, Chennai.

Saminathaiyar, U.V. (1985). Purananuru Moolamum Uriyum. Tamil University, Thanjavur.

Silappathikaram. (1959). Tirunelveli South Indian Saivasiddhanta Book Publishing Association, Chennai.

Somasundaranar Pove. (2008). Kurunthogai, Mullaippattu, Maduraikanchi (reprint), Society Publication, Chennai.

இந்துக் கலைக்களஞ்சியம் - ஒரு மதிப்பீடு
Hindu Encyclopedia – An Evaluation

பா.சுமன் / P.Suman[1]

Abstract

The Department of Hindu Religious and Cultural Affairs has so far published ten volumes of the Hindu Encyclopedias. The first volume was published in 1990, covering 670 subject areas from 'A' to 'E'. The 670 subjects were related to deities, revered persons, country, sacred sites, texts, journals, festivals, fasting and objects. The primary objective of this study is to examine and reveal the importance and weakness of the volume. In addition, this study attempts to highlight the areas where the research thinking stands out in the compilation and the shortcomings found in the methodology used. This study is based on the first volume of Hindu Encyclopedia, a copy of which is secondary data. It employs descriptive, analytical, and comparative research approaches. The study finds that the first volume of the Hindu Encyclopedia was produced with several deficiencies, possibly due to the pressure to publish within a short timeframe and the fact that it was largely the work of an individual effort. Despite the identified shortcomings, the study also observes that many entries are compiled with excellent information and that in several instances, the intention to present research-oriented interpretations is evident.

Date of submission: 2026-07-09
Date of acceptance: 2026-07-19
Date of Publication: 2026-07-30
Corresponding author's Name:
Mr. P. Suman
Email: sumanp@esn.ac.lk

Keywords: Hindu, Encyclopedia. Poolohasingam.

முன்னுரை

தமிழில் கலைக்களஞ்சிய ஆக்க முயற்சிகள் இருபதாம் நூற்றாண்டிலேயே முன்னெடுக்கப்படுகின்றன. தமிழ்மொழியில் முதன்முதலாகத் தோன்றிய கலைக்களஞ்சியமாக அபிதானகோசம் *(1902)* விளங்குகிறது. வடமொழி, தமிழ்மொழி ஆகிய இருமொழிகளிலும் இயற்றப்பெற்ற வேதங்கள், புராணங்கள், இதிகாசங்கள், தரும சாஸ்திரங்கள், இலக்கியங்களிற் காணப்பெற்ற தெய்வம், தேவர், இருடி, முனிவர், அசுரர், அரசர், புலவர், புரவலர் முதலானோர் விபரங்கள் என்பன மானிப்பாய் ஆ.முத்துத்தம்பிப்பிள்ளையால் *(1858 - 1917)* அபிதானகோசத்தில் தொகுத்தளிக்கப்பட்டுள்ளன. அபிதானகோசத்திலும் விரிவாகவும் விடயப் பரப்பிலே ஆழமாகவும் அமைந்து, அபிதானகோசத்தைத் தொடர்ந்து வெளிவந்தது அபிதான சிந்தாமணி *(1910)*. இதனை ஆ.சிங்காரவேலு முதலியார் *(1855 – 1931)* தொகுத்தளித்தார். இவ்விரு தொகுதிகளையும் ஆதர்சயமாகக் கொண்டு பல கலைக்களஞ்சியங்கள் வெளிவந்தன. அவை துறைசார் விடயத்தொகுதிகளை உள்ளடக்கியதாக வெளிவரத் தொடங்கியமை குறிப்பிடத்தக்கது. அறிவியல் கலைக்களஞ்சியம், குழந்தைகள் கலைக்களஞ்சியம், மருத்துவக் கலைக்களஞ்சியம், சித்த மருத்துவ கலைக்களஞ்சியம், திராவிட கலைக்களஞ்சியம், இந்திய தத்துவ கலைக்களஞ்சியம், சைவக் கலைக்களஞ்சியம், இந்துக் கலைக்களஞ்சியம், இஸ்லாமிய கலைக்களஞ்சியம், ஜைன ஆகம கலைக்களஞ்சியம், வை;ணவ சமய கலைக்களஞ்சியம் எனக் கலைக்களஞ்சியங்கள் துறைசார்ந்து வெளிவரலாயிற்று. இவ்வரிசையில் இலங்கை இந்து சமய, கலாசார அலுவல்கள் திணைக்களம் இந்துசமயம் சார்ந்த விடயப்பரப்புகள்

[1] The author is a Senior Lecturer, Department of Tamil Studies, Eastern University, Sri Lanka. sumanp@esn.ac.lk

அடங்கும்வகையில் தொகுத்தளிக்கும் இந்துக் கலைக்களஞ்சிய தொகுதிகளும் குறிப்பிடத்தக்கன.

இந்து சமய, கலாசார அலுவல்கள் திணைக்களம் இதுவரை இந்துக்கலைக்களஞ்சியத்தின் பத்துத் தொகுதிகளை வெளியிட்டுள்ளது. முதற்றொகுதி 'அ' தொடக்கம் 'ஈ' வரையான 670 விடயப் பரப்புக்களை உள்ளடக்கி 1990 இல் வெளிவந்தது. 670 விடயங்களும் தெய்வம், பெரியோர், நாடு, தலம், நூல், இதழ், விழா, விரதம், பொருள் என்பன தொடர்பாக அமைந்திருந்தன. பெரும்பாலான விடயங்கள் பெரியோர், நூல்கள் பற்றியனவாகவே அமைந்துவிடுகின்றன. அகராதி, கலைக்களஞ்சிய ஆக்கம் என்பன குழு சார்ந்தனவாகவும் நீண்ட நாட் செயற்றிட்டமாகவும் அமைவதே மரபு. விடயத்தொகுதிகளை வரையறுத்தல், அதுகுறித்து குழுவாக இயங்கி தகவல் திரட்டிக் கோவைப்படுத்தல் என்பன மேற்படி ஆக்கத்தில் முதன்மை பெறுவன. ஆனால், இந்துக் கலைக்களஞ்சியத்தின் முதற்றொகுதி தனியொருவரின் முயற்சியின் விளைவாக வெளிவந்தது. அவ்வெளியீட்டைக் கொணர்ந்தவர் ஈழத்துத் தமிழறிஞரான பொ.பூலோகசிங்கம். இவர் பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத் தமிழ்த்துறையில் கடமையாற்றியவர். பாவலர் சரித்திர தீபகத்தின் ஆராய்ச்சிப் பதிப்பையும் (பாகம் 01 - 1975, பாகம் 02 - 1979) தமிழ் இலக்கியத்தில் ஈழத்தறிஞரின் பெரு முயற்சிகள் (1970), ஈழம் தந்த நாவலர் (1993), நாவலர் பண்பாடு (2000), சிலப்பதிகார யாத்திரை (2002) முதலான ஆய்வு நூல்களையும் வெளிக்கொணர்ந்தவர்.

இந்துக் கலைக்களஞ்சிய முதற்றொகுதி இவ்வாறு தனியொருவரின் ஆக்கங்களின் தொகுப்பாக வெளிவந்ததற்கு சந்தர்ப்ப சூழலே காரணமாக அமைந்திருந்தது என்பதைக் கீழ்வரும் கூற்றுத் தெளிவுறுத்தும் :

> *1988-ஆம் ஆண்டு சனவரி மாதம் பத்தொன்பதாம் தேதி மாண்புமிகு பிரதேச அபிவிருத்தி, இந்து சமய கலாசார அலுவல்கள் அமைச்சர் திரு. செல்லையா இராசதுரை அவர்களின் அழைப்பின் பேரில் அன்னாரை அவர் தம் உத்தியோக வாசஸ்தலத்தில் இந்து சமய, கலாசார அலுவல்கள் பணிப்பாளர் ஆ.பாஸ்கரதாஸ் அவர்களுடன் சென்று சந்தித்தேன். அப்பொழுது அவர்கள் இந்துக் கலைக்களஞ்சியம் தொகுக்கும் பணி ஆரம்பமாகியும் தொடர முடியாமல் இருப்பதை எடுத்துக் கூறினார். அப்பணியைத் தொடர வேண்டுமாயின் அவர்கள் பின்பற்றக்கூடிய ஒழுங்கு நெறியை வகுத்துக் கொடுப்பதாக ஒத்துக்கொண்டு பின்பற்றக்கூடிய பொதுத்திட்டம் ஒன்றினைச் சில தினங்களுக்குள் மாண்புமிகு அமைச்சரவர்களுக்குச் சமர்ப்பித்தேன். இத்திட்டத்திலே செயற்குழு அமைப்புக்கள் பற்றியும் விடயத் தொகுதிகள் பற்றியும் செயற்படுத்தும் ஒழுங்குகள் பற்றியும் விரிவாகக் காட்டப்பட்டிருந்தது. ஆயினும், திட்டத்தினை அமுலாக்குவதிலே அப்பொழுது பல இடையூறுகள் நிலவின. நாட்டு நிலைமையே அவற்றில் முதன்மையானது என்று கூற வேண்டும். பல்வேறு குழுக்களுக்கு வேண்டியவர்களை அழைப்பதிலும் கூட்டுவதிலும் நாட்டு நிலைமையின் பாதிப்பு வெகுவாக இருந்தது. இதனாலே திட்டத்தினைச் செயற்படுத்த முடியவில்லை (பூலோகசிங்கம், பொ., 1990: iii).*

மேற்படி சூழ்நிலையே திட்டத்தினைத் தனியனாக நின்று செய்து முடிக்க வேண்டிய கடப்பாட்டுக்கு பூலோகசிங்கத்தைச் செலுத்தியது என்பது புலனாகிறது. தனியொருவராகச் செயற்பட முனைந்த அவருக்குக் குறுகிய கால அடைவே அவகாசமாக வழங்கப்பட்டிருந்தது. அரசதுறைகள் வாயிலாகச் செயற்படுத்தப்படும் இதுபோன்ற திட்டங்களில் காலக்கெடு வலுவான நிபந்தனையாக அமைவதைப் பலரும் அறிவர். இந்நிலையில் ஆறு மாத கால இடைவெளியில் (1988 ஏப்ரல் - அக்டோபர்) கலைக்களஞ்சிய ஆக்க வேலையை நிறைவுக்குக் கொண்டு வந்துள்ளார். பூலோகசிங்கத்தால் தொகுக்கப்பட்ட கலைக்களஞ்சியத்தின் திருத்திய பதிப்பு சி.பத்மநாதனைப் பிரதம பதிப்பாசிரியராகக் கொண்டு பதினைந்தாண்டுகளின் பின்னர் (2005) வெளிவந்தது. முதற்றொகுதியில் இடம்பெற்றிருந்த மிகச் சிறியனவான கட்டுரைகள் சில நீக்கப்பட்டும் புதிய சில கட்டுரைகள் சேர்க்கப்பட்டும் திருத்திய பதிப்பு வெளிவந்தது.

ஆய்வுப் பிரச்சினையும் ஆய்வு நோக்கமும்

தனியொருவரின் முயற்சியின் விளைவாக வெளிவந்த இந்துக்கலைக்களஞ்சிய முதற்றொகுதியில் தொகுக்கப்பட்டுள்ள 670 விடயப்பரப்புகளிலும் உள்ளடங்கியுள்ள தகவல்கள் தம்மளவில் முழுமையானவையாக விளங்குகின்றனவா என்பதும் பின்பற்றப்பட்ட முறையியல் பொருத்தமானதா என்பதுவுமே இவ்வாய்வின் பிரச்சினைகளாக அமைகின்றன.

இந்துக்கலைக்களஞ்சிய முதற்றொகுதியை ஆய்வுக்குட்படுத்தி, தொகுக்கப்பட்டுள்ள விடயப்பரப்புகளில் முழுமைத்தன்மையுடையன யாவை என்பதனையும் குறைபாடுகளைத் தன்னகத்தே கொண்டுள்ள விடயப்பரப்புகள் யாவை என்பதனையும் அடையாளப்படுத்துவதன் மூலம் இத்தொகுப்பின் முக்கியத்துவத்தையும் பலவீனத்தையும் வெளிக்கொணர்வதனை இவ்வாய்வு முதன்மை நோக்காகக் கொண்டுள்ளது. அத்தோடு, பூலோகசிங்கத்தின் ஆய்வுச் சிந்தனை வெளிப்பட்டு நிற்கும் இடங்கள், கையாளப்பட்ட முறையியலில் காணப்பட்ட குறைபாடுகள் என்பனவற்றையும் இவ்வாய்வு எடுத்துரைக்க முயல்கிறது.

இலக்கிய மீளாய்வு

வவுனியா தேசிய கல்வியியற் கல்லூரியின் விரிவுரையாளரான கௌரிகாந்தன், அக்கல்வியியற் கல்லூரியின் வெளியீடாகிய 'வித்தியா தீபம்' இதழில் 'கலாநிதி பொ.பூலோகசிங்கம் அவர்கள் வாழ்வும் எழுத்துப் பணிகளும் -ஓர் அறிமுகம்' (2007) எனும் தலைப்பில் எழுதிய கட்டுரையிலும் அக்கல்லூரியின் வெளியீடாகிய மாருதம் சஞ்சிகையின் 13 ஆவது இதழில் 'கலாகீர்த்தி பேராசிரியர் கலாநிதி பொ.பூலோகசிங்கம்' (2012) எனும் தலைப்பில் எழுதிய கட்டுரையிலும் பூலோகசிங்கத்தின் பிறப்பு, கல்வி, தொழில்நிலை ஆகியவற்றையும் அவரது ஆய்வு முயற்சிகளையும் சிறப்பான வகையிலே அறிமுகம் செய்துவைத்துள்ள போதிலும், இந்துக் கலைக்களஞ்சியம் குறித்த எவ்வித மதிப்பீடுகளையும் அவர் முன்வைக்கவில்லை. கைலாசபதி, சிவத்தம்பி முதலான பல ஆய்வாளர்கள் தமது ஆய்வுகளில் பூலோகசிங்கத்தின் கருத்துக்களை ஏற்றும் மறுத்தும் வந்துள்ளனரெனினும், அவர்கள் எவரும் பூலோகசிங்கம் தொகுத்தளித்த இந்துக் கலைக்களஞ்சியம் முதற்றொகுதி குறித்து எவ்விடத்தும் ஆய்வுசார் கருத்துக்களையோ மதிப்பீடுகளையோ முன்வைக்கவில்லை. இந்நிலையில், இந்துக்கலைக்களஞ்சிய முதற்றொகுதி குறித்த மதிப்பீட்டை இவ் ஆய்வே முதன்முதலில் நிகழ்த்துகிறது.

ஆய்வு முறையியல்

இவ்வாய்வானது இந்துக் கலைக்களஞ்சியம் முதற்றொகுதியை அடிப்படையாகக் கொண்ட – இரண்டாம்நிலைத் தரவாகிய பிரதியை அடிப்படையாகக் கொண்ட ஆய்வாகும். அத்தகைய ஆய்வானது விபரண, பகுப்பாய்வு, ஒப்பீட்டு அணுகுமுறைகளைக் கைக்கொண்டு மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளது. கலைக்களஞ்சியத்தில் இடம்பெறும் விடயப்பரப்புகளின் தகவல்கள் பற்றிய மதிப்பீடுகளை முன்வைக்க விபரண, பகுப்பாய்வு அணுகுமுறைகளும் முதற்றொகுதியிலுள்ள விடயப்பரப்புகள் சிலவற்றை ஒப்பிட்டு நோக்கவும் திருத்திய பதிப்போடு ஒப்பிட்டுக் கருத்துரைக்கவும் ஒப்பிட்டு ஆய்வு அணுகுமுறையும் கைக்கொள்ளப்பட்டுள்ளன.

ஆய்வு முடிவுகளும் கலந்துரையாடலும்

தகவல்களின் முழுமையும் ஆய்வுப் பார்வையும்

தனியொருவரது முயற்சியாகவும் குறுகிய கால அடைவில் செய்து முடிக்கப்பட்ட ஆக்கமாகவும் அமைந்த கலைக்களஞ்சியம் முதற்றொகுதியில் பூலோகசிங்கத்தின் பலமும் பலவீனமும் குடிகொண்டிருக்கின்றன. முன்சொன்ன விடயப் பரப்புகள் பற்றித் தொகுத்தளிக்கையில் சில விடயங்கள் தகவல் களஞ்சியமாகவும் ஆய்வு ரீதியிலும் வழங்கப்பட்டுள்ளன. அகலிகை வெண்பா, அட்டவீரட்டானம், அத்துவிதம், அம்பாவாடல், அரிகர புத்திரன், அறுபத்து நான்கு திருவிளையாடல்கள், அறுபான்மும்மை நாயன்மார், அறுவகைத் தரிசனம், அ\;டதாச புராணம், ஆங்கர் வாட், ஆரிய சமாஜம், ஆறுமுக நாவலர், இந்திரன், இராமகிரு\;ண இயக்கம், இராமாயணம், இலிங்காயதம் முதலான விடயங்கள் குறித்து அதிகளவிலான தகவல்களை வழங்கியுள்ளார். இவற்றில் அம்பாவாடல், அரிகர புத்திரன், அறுபான்மும்மை நாயனார் பற்றிய விடயங்கள் ஆய்வுக் கட்டுரைக்கான தன்மையோடு எடுத்துச்சொல்லப்பட்டுள்ளன.

இலிங்காயதம் குறித்து எழுதுகையில் இலிங்காயத மதத்தவரின் அடிப்படைக் கொள்கைகள், இலிங்காயத மதத்தின் தோற்றம், கர்நாடகம், ஆந்திரம், தமிழ்நாடு, இலங்கை ஆகியவற்றில் அதன் பரவல், வீரசைவ மடங்கள், இலிங்காயத மத்தவரின் பஞ்சாசார கொள்கைகள் பற்றிய விளக்கம், அம்மத்தின் சமூக சீர்திருத்தக் கருத்துக்கள் என்பன விளக்கப்பட்டுள்ளன. விளக்கப்பட்ட கருத்துக்கள் யாவற்றுக்கும் இரத்தினசபாபதி எழுதிய வீரசைவம் என்னும் நூல் துணையாக அமைவதனை அவரது எழுத்தின் வாயிலாகப் புரிந்துகொள்ள முடிகின்ற போதிலும், இலிங்காயதம் தொடர்பில் அறிய விழையும் ஒருவருக்கு அவசியப்படும் தகவல்களை வழங்குவதாக அமைந்துள்ளது என்பதை மறுத்தற்கில்லை. வீரசைவ மரபில் தோன்றிய இலக்கியங்கள் குறித்தும் எழுதியிருப்பின்

அவ்விடயம் முழுமை பெற்றிருக்கும். மேற்சொன்ன ஏனைய விடயப்பரப்புகளும் இவ்விடயத்தைப் போன்று விரிவாகவே எழுதப்பெற்றுள்ளன.

அம்பாவாடல், அரிகர புத்திரன், அறுபான்மும்மை நாயனார் ஆகிய விடயங்கள் ஆய்வுக் கட்டுரை வடிவில் அமைந்துள்ளன. சிவனுக்கும் வி\;ணுவுக்கும் மகனாகப் பிறந்த ஐயனாரின் தோற்றம் குறித்த கதைகள், கேரளா, தமிழ்நாடு, இலங்கை ஆகிய பிராந்தியங்களில் ஐயனார் வழிபாடு பரவிக் காணப்படுகின்றமை, சைன, பௌத்த மரபில் ஐயனார் வழிபாடு விளங்கியவாறு, தமிழ்நாட்டில் சங்க காலம் தொட்டு ஐயனார் வழிபாட்டு மரபுகள் தொடர்ந்து வந்தமை, அர்ச்சனா விதி, படிம விதிகளை எடுத்துரைக்கும் ஆகமங்கள், நூல்கள் முதலானவை குறித்து ஆய்வுநோக்கில் அரகரபுத்திரன் எனும் தலைப்பில் எழுதியுள்ளார். அம்பாவாடல், அறுபான்மும்மை நாயன்மார் பற்றிய விடயங்களும் இவ்விதமாகவே ஆய்வுக்கட்டுரைக்குரிய பாணியில் ஆராய்ந்து உரைப்பனவாக விளங்குகின்றன.

கலைக்களஞ்சிய ஆக்கத்தின் பலவீனங்கள்

தனியொருவரது முயற்சியாக அமைந்தமையாலும் குறுகிய கால அடைவில் செய்து முடிக்கவேண்டிய கடப்பாட்டுக்கு உட்பட்டிருந்தமையாலும் பல்வேறு குறைபாடுகளைக் கொண்ட ஆக்கமாகவே இந்துக் கலைக்களஞ்சியம் வெளிவந்துள்ளது. இத்தகைய குறைபாடுகளில் பிரதானமானவை இங்கு அடையாளப்படுத்தப்படுகின்றன.

தவறவிடப்பட்ட விடயப் பரப்புகள்

இந்துக் கலைக்களஞ்சியத்தின் முதற்றொகுதி 'அ - ஈ' வரையான 670 விடயப்பரப்புகளை உள்வாங்கியிருந்தமை முன்னரே சுட்டப்பட்டது. அத்தொகுதியில் அவசியம் உள்ளடங்க வேண்டிய அட்டாங்க நமஸ்காரம், ஆடல் வல்லான், ஆதீனங்கள், ஆளுடைய பிள்ளையார், இதிகாசங்கள் ஆகிய விடயங்கள் இடம்பெறவில்லை. ஆளுடைய பிள்ளையார் திருக்கலம்பகம், ஆளுடைய பிள்ளையார் திருச்சண்பை விருத்தம், ஆளுடைய பிள்ளையார் திருத்தொகை, ஆளுடைய பிள்ளையார் திருமும்மணிக்கோவை, ஆளுடைய பிள்ளையார் திருவந்தாதி, ஆளுடைய பிள்ளையார் திருவுலாமாலை ஆகியவை தொடர்பில் தனித்தனியாக எழுதியுள்ளார். ஆயின், ஆளுடைய பிள்ளையார் குறித்துத் தனியாக எழுதவில்லை. மேற்படி நூல்கள் குறித்து எழுதுகையில், 'ஆளுடைய பிள்ளையார் எனும் சிறப்புப் பெயரினை உடையவர். ஏழாம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த திருஞான சம்பந்த மூர்த்தி நாயனாராவார்' என்றொரு குறிப்பினை மாத்திரம் அவர் தொடர்பில் வழங்கிச் செல்வார். அவர் குறித்துத் தனியாக எழுதியிருப்பின் விரிவான தகவல்களை வழங்கக்கூடியதாயிருந்திருக்கும். அழகர் அந்தாதி, அழகர் கிள்ளைவிடுதூது, அழகர் கலம்பகம் ஆகியவற்றைக் குறித்து எழுதியவர், அழகர் கோயில் பற்றியும் தனித் தலைப்பில் குறித்துச் சென்றிருந்தமை இத்தொடர்பில் நோக்கத்தக்கது.

பூலோகசிங்கம் பாவலர் சரித்திர தீபகத்தை ஆராய்ச்சிப் பதிப்பாக வெளிக்கொணர்ந்தபோது பெற்றிருந்த அனுபவம், இந்துக் கலைக்களஞ்சிய ஆக்கத்திற்குப் பெரிதும் துணைசெய்துள்ளது. பெரியோர், நூல்கள் பற்றியதாக பூலோகசிங்கம் தரும் பல தரவுகளிற் பல, பாவலர் சரித்திர தீபக ஆசிரியர் தந்த தகவல்களையும் அதற்குப் பூலோகசிங்கம் வரைந்த குறிப்புரையில் உள்ள தகவல்களையும் பின்பற்றியதாகவும் சில இடங்களில் பாவலர் சரித்திரத்தில் வரைந்த குறிப்புரையை அவ்வாறே எடுத்தாள்வதாகவும் அமைந்துள்ளன. அகத்தியர், அபிராமிப்பட்டர், அம்பலவாண தேசிகர், அரிதாசர், அருணகிரிநாதர், அருணந்தி சிவாச்சாரியார், அரசகேசரி, ஆறுமுகநாவலர், அப்புக்குட்டி ஐயர், இரகுவம்சம், அஞ்ஞானக்கும்பி மறுப்பு ஆகிய குறிப்புக்களை நோக்குகையில் மேற்சொன்ன விடயத்தின் உண்மைத்தன்மையை எளிதில் அறியலாம். இவ்விதமாக பல்வேறு இடங்களில் பாவலர் சரித்திர தீபகக் குறிப்பையும் தாம் வரைந்த குறிப்புரையையும் பயன்படுத்தியுள்ள போதிலும், பாவலர் சரித்திர தீபகத்தில் இடம்பெற்றிருந்த இரேவண சித்தர் பற்றிய தகவல்களைக் கலைக்களஞ்சியத்தில் இணைக்கத் தவறியுள்ளமையும் குறிப்பிடத்தக்கது.

இரேவண சித்தர் பற்றித் தமிழ் புளூராக், பாவலர் சரித்திர தீபகம் என்பன குறித்திருந்தன. பாவலர் சரித்திர தீபகத்தை ஆராய்ச்சிப் பதிப்பாக வெளிக்கொணர்ந்தபோது இரேவண சித்தர் தொடர்பில் சதாசிவம்பிள்ளை தந்த தகவல்களுக்கு மேலாக பல தகவல்களை குறிப்புரை வாயிலாக பூலோகசிங்கம் வழங்கியிருந்தார். 'இரேவண சித்தர் என்றும் சிதம்பர ரேவண சித்தர் என்றும் இவர் பொதுவாக அழைக்கப்படுவர். இவர் கேரளத்திற் பிறந்து சிதம்பரத்தில் வாழ்ந்தவர் என்பர். இரேவண சித்தர் இயற்றிய பட்டீச்சுரப் புராணம், திருவலஞ் சுழிப் புராணம், திருமேற்றளிப் புராணம் என்பவை மறைந்து விட்டன என்பர் மயிலை சீனி வேங்கடசாமி. இரேவண சித்தர் இயற்றிய நிகண்டு நூல் அகராதி

நிகண்டு என்றழைக்கப்படும். சுன்னாகம் அ.குமாரசுவாமிப் புலவர் தமது தமிழ்ப் புலவர் சரித்திரத்திலே இரேவண சித்தர் சிவஞானதீபம் என்னும் நூலையும் இயற்றியதாகக் கூறுவர்' (சதாசிவம்பிள்ளை, அ., 1975: 179) எனக் குறிப்புரை வரைவார். ஆயின், அவரை இந்துக் கலைக்களஞ்சியத்தில் கூறாது ஒழிந்தார்.

தகவலின் பற்றாக்குறை

அப்பாப்பிள்ளை, அப்பாவையர், அப்பன் செட்டியார், அரிகரம் ஐயர், அருணாசலப் பட்டர், அழகிய சொக்கநாத வரோதயன், அழகிய நம்பி, ஆவிடையம்மாள், இராமசாமிக் கவிராயர், ஆனந்தக் கூத்தர், ஆறுமுகம்பிள்ளை, இராமலிங்கப் பிள்ளை முதலானோர் பற்றிய குறிப்புகள் மிகவும் சுருக்கமானவையாக அமைந்துள்ளன. சிலர் பற்றிய குறிப்புகள் எடுத்துக்காட்டாகத் தரப்படுகின்றன :

- *அப்பாவையர்: தமிழ்நாட்டைச் சேர்ந்தவர் திருவதிகை வீரட்டான புராணம் பாடியவர்.*
- *அப்பாப்பிள்ளை : தமிழ்நாடு பட்டீச்சரம் அப்பாப்பிள்ளை பாடியது பட்டீச்சுர யமகவந்தாதி.*
- *அரிகரம் ஐயர் : அம்பைத் தலபுராணம் பாடியவர்.*
- *அரிகரம் : தமிழ்நாடு மதுரை அரிகரம் பரப்பிரம விளக்கத்தைப் பதிப்பித்தவர் பரப்பிரம விளக்கம் காளமேகப் புலவர் பேரோடு வழங்குவதாகும்.*

'திரு' என்னும் அடையால் மயங்கியமை

திரு என்னும் அடையோடு கூடிய விடயங்களை ஒழுங்குபடுத்துகையில் பூலோகசிங்கம் தெளிவற்றுச் செயற்பட்டுள்ளதை அவதானிக்க முடிகிறது. திரு அகத்தியான் பள்ளி, திரு அகோபிலம், திரு அச்சிறுபாக்கம், திரு ஆவலங்காட்டு மூத்த திருப்பதிகம், திரு அட்டயபுரம், திரு அண்ணாமலை, திரு அகத்தியூர், திரு அதிகைக் கலம்பகம், திரு ஆனைக்கா, திரு ஆனைக்காக அகிலாண்ட நாயகி மாலை, திரு ஆனைக்காவுலா முதலியன பூலோகசிங்கம் அடையாகக் கருதிய விடயப் பரப்புக்களிற் சில. இடங்களின் பெயர் திரு எனும் அடை பெற்று வருகையில் 'திரு' என்னும் அடையை விடுத்து இடங்களின் பெயரின் முதலெழுத்தைக் கவனத்திற்கொள்வதே மரபு. சிலர், 'திரு' என்னும் அடையை அடைப்புக்குறிக்குள் வழங்குவர். உதாரணமாக 'திரு அகோபிலம்' என்னும் தலத்தை 'அகோபிலம்' என்று கருதுவதே பொருத்தம். திரு என்பதை அடையாக கருதி அடைப்புக்குறிக்குள் வழங்கும் மரபும் உண்டு. பூலோகசிங்கம் அகோபிலம் என்பது அகர வரிசையிலே இடம்பெற வேண்டியது என்பதை உணர்ந்துள்ள போதிலும், திரு என்பதனை அடைப்புக்குறிக்குள் வழங்கும் மரபைக் கைக்கொள்ளாமையால் கலைக்களஞ்சிய பொருளடைவில் மயக்கம் ஏற்படத் தொடங்கிவிடுகிறது. இத்தவறினை அவதானித்த திருத்திய பதிப்பின் பிரதம பதிப்பாசிரியரும் எழுத்தாளர் குழுவும் அத்தவறினைத் திருத்திக்கொண்டனர். திரு அகோபிலம் என்று வழங்காமல் அடையை நீக்கி அகோபிலம் என்றே வழங்கினர். இவ்விதமாகவே திரு என்னும் அடை பெற்ற இடப்பெயர்களையும் கையாண்டனர்.

நூல்களின் பெயர் அடைபெற்று வருகையில் மேற்குறித்தவாறு இணைப்பது மரபன்று. அவற்றைத் தகர வரிசையிலேயே இணைத்தல் வேண்டும். உதாரணமாக 'திருவானைக்கா உலா' என்பதனை "திரு ஆனைக்கா உலா' எனப் பகுத்து, 'ஆ' வரிசையில் இணைப்பது பொருத்தமன்று. இவ்வாறிருக்க, திரு ஆனைக்காவுலா, திரு ஆலங்காட்டு மூத்த திருப்பதிகம், திரு ஆவடுதுறைக்கோவை எனத் தொடரும் நூல்களின் பெயர்களை திரு என்ற அடையைக் கவனத்திற் கொண்டு, அடையை வேறாக்கி அகர ஆகார வரிசையிலேயே பூலோகசிங்கம் இணைத்துள்ளமை பொருத்தமற்ற செயன்முறை. திரு ஆலங்காட்டு மூத்த திருப்பதிகம் என அந்நூல் வழங்குவதில்லை. திருவாலங்காட்டு மூத்த திருப்பதிகம் என்பதே நூலின் பெயர். அது தகர வரிசையில் உள்ளடங்குவதே பொருத்தமுடையது. இவ்விதமே ஏனைய நூல்களும் இணைக்கப்பட வேண்டும். இத்தவறினையும் அவதானித்த திருத்திய பதிப்பின் பிரதம பதிப்பாசிரியரும் எழுத்தாளர் குழுவும் அதனைத் திருத்திக்கொண்டனர். அ-ஈ வரையாக உள்ளடங்கும் முதற்றொகுதியில் இருந்து அத்தகைய விடயப்பரப்புகளை நீக்கிக்கொண்டனர். ஆண்டாள், ஆதிசங்கரர் முதலான விடயங்களிலும் இவற்றைப் போன்றதோர் மயக்கநிலையைப் பூலோகசிங்கம் அடைந்துள்ளமையை அவதானிக்க முடிகிறது. ஸ்ரீ ஆண்டாள், ஸ்ரீ ஆதிசங்கரர் என அவர்களின் பெயர்களை வழங்கியுள்ளமையைக் காணமுடிகிறது. திருத்திய பதிப்பாசிரியர்கள் ஆண்டாள், ஆதிசங்கரர் என்றே வழங்கியுள்ளனர்.

சமய வரலாற்று முக்கியத்துவமற்ற இடங்களை இணைத்தல்

அங்கணாமக் கடவை, அச்சுவேலி, அம்பாறை, அமிர்தகழி, அல்வாய், அன்புவழிபுரம், அனலைத்தீவு, ஆரையம்பதி, அளவெட்டி, இணுவில் ஆகிய ஈழத்தின் ஊர்ப்பெயர்களை உள்வாங்கிக் கொண்டு, அங்குள்ள இந்து ஆலயங்கள் தொடர்பில் எழுதியுள்ளார். கோயில் இல்லா ஊரில் குடியிருக்க வேண்டா என்பது ஆன்றோர் வாக்கு. இவ்வாறிருக்க ஊர்ப்பெயர்களைக் கலைக்களஞ்சியத்தில் உள்வாங்கப் புகின், தமிழர் வதியும் பிரதேசங்களில் உள்ள அனைத்து ஊர்களின் பெயர்களையும் உள்வாங்க வேண்டிய அவசியம் அடுத்த தொகுதிகளுக்கு ஏற்படும். ஈழத்தில் சமய வரலாற்று முக்கியத்துமிக்க ஆலயங்கள் காணப்பட்ட - காணப்படுகின்ற ஊர்ப்பெயர்களை மாத்திரம் உள்வாங்குதல் பொருத்தமுடையது. சமய வரலாற்று முக்கியத்துவமற்ற கிராமங்களும் பூலோகசிங்கத்தால் உள்வாங்கிக் கொண்டமைக்கு அன்புவழிபுரம் என்ற ஊர் தொடர்பில் பூலோகசிங்கம் எழுதிய கீழ்வரும் குறிப்பு மாதிரியாக அமையும் :

> திருகோணமலையிலிருந்து அனுராதபுரம் செல்லும் நெடுவழியிலே திருமலைக்குச் சுமார் மூன்றரை மைல் தொலைவிலுள்ளது அன்புவழிபுரம் இந்நூற்றாண்டின் ஐம்பதுகளில் உருவெடுத்த குடியேற்றக் கிராமம். இங்கு ஸ்ரீ தில்லையம்பலப் பிள்ளையார் கோயிலும் ஸ்ரீ ஞானவைரவர் கோயிலும் மக்களால் அமைக்கப்பெற்றுச் சிறப்பாகப் பேணப்படுகின்றன.
>
> கல்லன்பத்தை என்ற பழைய கிராமத்தில் வீற்றிருந்த பிள்ளையாரை 1957 இலே பிரதிட்டை செய்து ஸ்ரீ தில்லையம்பலப் பிள்ளையார் என்று திருநாமம் சூட்டினர். பிள்ளையார் கோயில் கர்ப்பக்கிருகமும் அர்த்த மண்டபமும் ஓலையால் வேயப்பட்டது கருவறையில் பிள்ளையாரும் நாகதம்பிரானும் வைரவர் சூலமும் எழுந்தருளிவிக்கப்பட்டுள்ளன. வெள்ளிக்கிழமைகளிலும் விசேட தினங்களிலும் பூசைகள் தொடர்ந்து நடைபெற்று வருகின்றன. அன்புவழிபுரத்தின் வடக்குப் பக்கத்தில் அமைந்த ஞானவைரவர் கோயில் 1980 இலே முதலாவது கும்பாபிஷேகம் கண்டதாகும். கர்ப்பக்கிருகம், அர்த்த மண்டபம், மகாமண்டபம் உடைய ஞானவைரவர் கோயிலின் கருவறையில் வைரவமூர்த்தியும் வீதியில் நாகதம்பிரானும் எழுந்தருளியுள்ளனர். பூசைகள் ஒழுங்காக நடைபெற்று வருகின்றன (பூலோகசிங்கம், பொ., 1990: 100).

திருத்திய பதிப்பு அச்சுவேலி, அன்புவழிபுரம் முதலான சமய வரலாற்று முக்கியத்துவமற்ற இடங்களில் பெயர்களை உள்ளடக்கவில்லை என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

இருவேறு தலைப்பிட்டு எழுதிய இடங்கள்

பூலோகசிங்கம் அழுகணிச் சித்தர், அழுகணிச் சித்தர் பாடல்கள் என்று இரு தலைப்புக்களின் குறிப்பு வரைவார். அவ்வாறே இடைக்காட்டுச் சித்தர், இடைக்காட்டுச் சித்தர் பாடல்கள் எனவும் இரு குறிப்புக்களை வரைவார். கலைக்களஞ்சிய ஆக்கத்தின்போது இவ்விதமாக இரு தலைப்புக்களில் மேற்படி விடயப்பொருள்களை உள்வாங்க வேண்டிய அவசியப்பாடு இல்லை. அழுகணிச் சித்தர், இடைக்காட்டுச் சித்தர் ஆகிய குறிப்புக்களிலேயே அவர்களது பாடல்களைப் பற்றிய குறிப்புக்களையும் உள்ளடக்குவது பொருத்தமானது. பூலோகசிங்கத்தினால் தொகுக்கப்பட்ட இந்துக் கலைக்களஞ்சியம் முதற்றொகுதியின் மீள் பதிப்பானது சில திருந்தங்களுடனும் புதிய விடயப் பொருள்கள் சிலவற்றின் உள்ளடக்கங்களுடனும் சி.பத்மநாதனைப் பிரதம பதிப்பாசிரியராகக் கொண்டு 2005 இல் வெளிவந்தபோது, அழுகணிச் சித்தர் என்ற ஒரு தலைப்பிலேயே அவரது பாடல்கள் பற்றிப் பூலோகசிங்கம் எழுதிய குறிப்பும் இணைக்கப்பட்டிருந்தமை நோக்கத்தக்கது. அழுகணிச் சித்தர், அழுகணிச் சித்தர் பாடல்கள் குறித்து பூலோகசிங்கம் தந்த தகவல்களை நோக்கும்போது அவ்வாறு இணைத்தமையின் பொருத்தப்பாடு எளிதிற் புலனாகும்.

> ***அழுகணிச் சித்தர்:*** தமிழ்நாட்டுச் சித்தர்களில் ஒருவர் தத்துவப் பொருளை உருவகமாகப் பாடியவர் துன்பச்சுவை மிகைப்படப் பாடுவதால் அழுகணிச் சித்தர் என்று பெயர் பெற்றனர் போலும்.
>
> ***அழுகணிச் சித்தர் பாடல் :*** அழுகணிச் சித்தர் பாடிய பாடல்கள் அழுகணிச் சித்தர் பாடல் எனத் தொகுக்கப்பட்டுள்ளன. அழுகணிச் சித்தர் வரலாறோ அன்றிக் காலமோ துணிய முடியாதனவாக அமைகின்றன. அழுகணிச்

சித்தர் பாடலிலே 32 கலித்தாழிசைப் பாடல்கள் இடம்பெறுவன. கண்ணம்மா என விளித்துச் சித்தர் பாடும் பாடல்களிலே துன்பச் சுவை மிகுந்து காணப்படுகின்றது. உலகியல்பினையும் தத்துவ அறிவையும் புலப்படுத்தும் பாடல்களிலே உருவகமாக அமையும் செய்திகள் அதிகமாகவுள்ளன. பதினெண் சித்தர்கள் பெரிய ஞானக்கோவை எனும் தொகுப்பில் இடம்பெறுவது அழுகணிச் சித்தர் பாடல். முருகேச நாயகர் 1899இலே இத்தொகுப்பினைப் பதிப்பித்துள்ளார். 1907இலே இரு பாகங்களாகச் சென்னையில் வி.சரவணமுத்துப்பிள்ளை வெளியிட்டார். பதினெண் சித்தர் பெரிய ஞானக்கோவை என வழங்கும் சித்தர் பாடல்கள் என்ற பெயரிலே 1959இலே அரு.ராமநாதன் அச்சிடுவித்தனர் (பூலோகசிங்கம், பொ., 1990: 87).

தமிழ் நெடுங்கணக்கினைப் பேணுவதில் மயங்கியமை

தமிழ் நெடுங்கணக்கின்படி கலைக்களஞ்சியம், அகராதிகள் என்பன தொகுக்கும்போது கிரந்த எழுத்துக்களை இறுதியில் வைப்பதே மரபு. பூலோகசிங்கம் அகர வரிசையில் செய்திகளைத் தொகுக்கையில் அம்மரபைப் பின்பற்றி அஸ்மோ பாக்கியானம், அ\;டப் பிரபந்தம், அ\;ட பிரகரணம், அÑடாதச புராணம் ஆகிய தலைப்புக்களில் அமைந்த விடயங்களை அகர வரிசையில் இறுதியிலேயே வழங்குவார். ஆயின், அÑமாலிகா உபநிடதம், அÑயநவமி, அÑp உபநிடதம் ஆகிய விடயங்களை அக்கினி புராணத்தை அடுத்து முறை வைப்புச் செய்தமையின் காரணம் அறியுமாறில்லை. இந்துக் கலைக்களஞ்சியம் முதற்றொகுதியின் திருத்திய பதிப்பானது அகர வரிசையின் இறுதியிலேயே இவற்றை இணைத்துக்கொண்டமை குறிப்பிடத்தக்கது.

முடிவுரை

பூலோகசிங்கம், இந்துக்கலைக்களஞ்சியம் முதற்றொகுதியை பல குறைபாடுகளுடன் கூடிய ஆக்கமாகவே வெளிக்கொணர்ந்துள்ளார் என்பது மேலே கலந்துரையாடப்பட்ட விடயங்கள் வாயிலாகத் தெளிவாகிறது. பாவலர் சரித்திர தீபகத்தின் ஆராய்ச்சிப் பதிப்பையும் தமிழ் இலக்கியத்தில் ஈழத்தறிஞரின் பெரு முயற்சிகள் (1970), ஈழம் தந்த நாவலர் (1993), நாவலர் பண்பாடு (2000) முதலான சிறந்த ஆய்வு நூல்களையும் தந்த பூலோகசிங்கத்தின் முயற்சியா என ஐயுறும் வகையில் பல குறைபாடுகள் இவ் ஆக்கத்தில் வெளித்தெரிகின்றன. இத்தகைய குறைபாடுகளுக்கு மிகக் குறுகிய கால இடைவெளியில் தொகுப்பினை வெளிக்கொணர வேண்டியிருந்த நிர்ப்பந்தமும் தனியொருவரின் முயற்சியாக அவ் ஆக்கம் அமைந்தமையும் காரணங்களாகி இருக்கலாம். அத்தகைய சூழலைத் தமது உரையில் பூலோகசிங்கம் சுட்டிக்காட்டுவது மீளவும் நினைவிருத்தத்தக்கது. 'கலைக்களஞ்சியத்தின் முதலாவது தொகுதியின் பதிப்பாசிரியராகப் பேராசிரியர் பொ. பூலோகசிங்கம் விளங்கினார்.

மிகுந்த சிரமங்களின் மத்தியிலும் கடின பிரயத்தனங்களின் ஊடாகவும் அவர் தனது பணிகளை நிறைவேற்றிக்கொள்ள முடிந்தது' எனத் திருத்திய பதிப்பின் பிரதம பதிப்பாசிரியர் சி.பத்மநாதனும் பூலோகசிங்கத்துக்கு ஏற்பட்ட நெருக்கடியான சூழலை நினைவுகூர்வார். எவ்வாறிருந்த போதிலும், கட்டுரையின் ஆரம்பத்தில் கலந்துரையாடப்பட்டது போன்று பல விடயங்கள் சிறப்பான தகவல்களுடன் தொகுக்கப்பட்டுள்ளமையும் மனங்கொளத்தக்கது. பல்வேறு இடங்களில் ஆய்வுநோக்கோடும் கருத்துரைக்க விழைந்தமையையும் காணமுடிகிறது.

கலைக்களஞ்சியத்தின் திருத்திய பதிப்பு பூலோகசிங்கம் விட்ட குறைகளை நிவர்த்தி செய்து வெளிவந்தது. குறைகளை நிவர்த்திக்கும் அதேவேளை பூலோகசிங்கம் மிகச் சுருக்கமான முறையில் தொகுத்தளித்த விடயப்பரப்புகள் நீக்கப்பட்டு, திருத்திய பதிப்பின் எழுத்தாளர் குழுவைச் சேர்ந்தோரால் அவை விரித்தெழுதப்பட்டுள்ளன. அக்கமகாதேவி, அகத்தியான்பள்ளி, அகப்பேயச்சித்தர், அகலிகை, அச்சிறுபாக்கம், அஞ்ஞைக்களம், அட்டாங்க யோகம், ஆண்டாள் முதலான விடயப்பரப்புகள் அவ்விதமாக விரித்தெழுதப்பட்டுள்ளன. அவசியமற்றவை, பொருத்தமற்றவை எனக் கருத்தப்படும் சில விடயங்கள் நீக்கப்பட்டுள்ளன.

அகப்பேய்ச்சித்தர் பாடல், அச்சுவேலி, அட்டபுயகரம் முதலான விடயங்கள் அவ்வகைத்தன. அ-ஈ வரையான பகுதிக்குள் அடங்க வேண்டிய, ஆனால் பூலோகசிங்கத்தால் சேர்க்கப்படாத விடயப்பரப்புகள் சில புதிதாக இணைக்கப்பட்டுள்ளன. அகளங்கன், அங்க தேசம், அங்காரகன், அசாம், அட்டாங்க நமஸ்காரம் முதலானவை அவ்வகைத்தன. பூலோகசிங்கம் விரிவாக எழுதியிருந்த குறிப்புகளோடு மேலும் சில குறிப்புகளை இணைத்து மீளவும் விரிவாக்கிய சில விடயங்களும் உள.

அசுவமேதயாகம் பற்றிய தகவல்கள் தகுந்த எடுத்துக்காட்டு. இவ்விதமாக தனியொருவரது முயற்சியின் விளைவாக வெளிவந்த கலைக்களஞ்சியத்தின் குறைகள் களையப்பட்டு, திருத்திய பதிப்பு முழுமைத் தன்மையுடையதாக வெளிவந்துள்ளது.

References

Gaurikanthan, M. (2012). Kalaakeerthi Professor Kalannithi Po. Poologasigam. Marutham (Issue 13). Vavuniya National College of Education Publication (6-11).

Gaurikanthan, M. (2007). Kalanithi Po. Poologasigam avargal vaazhvum ezhuthup panigalum: Oor arimugam. Marutham (Issue 9).Vavuniya National College of Education Publication. (46-51).

Kanagaratnam, I. V. (1986). Ayyanar vazhipaadum Eelathu vannimaigalum. Tamiliyal Ithazh.

Pathmanathan, C. (Ed.). (2005). Indhu kalaikalanjiyam (Vol. 1, Revised ed.). Colombo: Department of Hindu Religious and Cultural Affairs.

Poologasigam, P. (1990). Indhu kalaikalanjiyam (Vol. 1, Revised ed.). Department of Hindu Religious and Cultural Affairs.

Sathasivampillai, A. (1975). Paavalar sarithira deepakam (Vol. 1, 2). In P. Poologasigam (Ed.), Colombo: Colombo Tamil Sangam.

Saami, P. L. (1974). Saathan vazhipaadu. Aaraaychi, Vol. 4 (2). (18-29).

குறுந்தொகை-203 குறிப்பிடும் 'பாலோர்'
'*Paalor*' illustrated in *Kurunthokai*-203

ச.கண்மணி கணேசன் / S.Kanmani Ganesan[1]

Abstract

The aim of this article is to explore the simile "*paalor*" specified for the hero in lyric 203 of *Kurunthokai*. Its meaning has to be inferred by correlating the same with social factors present in the anthologies. The specific lyric serves as the primary source for the descriptive study, while the remaining anthologies, ten idylls, commentators' views, publishers' opinion, and researchers' findings serve as the secondary sources. It is derived that the simile sheds light on the principle related to God; as perceived by *varunaththaar*; the immigrants who were well settled in Tamil Nadu during the period when the specific lyric was written.

Date of submission: 2026-05-07
Date of acceptance: 2026-05-27
Date of Publication: 2026-07-30
Corresponding author's Name:
S. Kanmani Ganeson
Email: tamilperaivu@um.edu.my

Keywords*:* '*Kadavul nanniya paalor*', '*verrup peruntheivam*', *varunaththaar*, principle about God, cult of worshipping nature, cult of worshipping tombstones

முன்னுரை

குறுந்தொகை 203ம் பாடலில் உள்ள 'பாலோர்' என்ற உவமப் பொருளை அறிவது இக்கட்டுரையின் நோக்கம் ஆகும். பாலோர் என்ற சொல்லின் துல்லியமான பொருளைப் பாடல் சூழல் மட்டும் இன்றி; தொகை இலக்கியத்தில் உள்ள சமூகச் செய்திகளோடு தொடர்புறுத்தியும் தெளிய வேண்டிய தேவை உளது.

ஆய்வு முன்னோடிகள்

திருக்கண்ணபுரந் தலத்தான் திருமாளிகைச் சௌரிப் பெருமாள் அரங்கன் தனது புத்துரையில் 'பாலோர்' ஊழை உடையோர்' என்கிறார் (1915). உ.வே.சாமிநாதையர் எழுதிய உரை 'பாலோர்' பகுதியினர் என்கிறது (1937). சு.அ.இராமசாமி தன் 'குறுந்தொகை வசனம்' என்ற நூலில் 'பாலோர்' முனிவர் என்கிறார் (1941). சக்திதாசன் சுப்ரமணியனின் குறுந்தொகைக் காட்சிகள் மூலமும் விளக்கமும் (1958) என்ற நூல் 'பாலோர்' அஞ்சி ஒதுங்கியோர் என்கிறது. பொ.வே.சோமசுந்தரனார் எழுதிய குறுந்தொகை உரை 'பாலோர்' துறவிப் பகுதியினர் என்கிறது. புறநானூறுக்கு ஔவை சு.துரை சாமிப் பிள்ளை எழுதிய உரை 'பால்' குலம் என்கிறது. சிலப்பதிகார உரையில் அடியார்க்கு நல்லாரும் பின்வந்த பொ.வே.சோம சுந்தரனாரும் 'பால்' என்பது வருணம் என ஏற்கின்றனர்.

ஆய்வு நெறிமுறை

விளக்கமுறை ஆய்வாக அமையும் இக் கட்டுரைக்கு மேற்குறிப்பிட்ட பாடல் மட்டுமே முதனிலைத் தரவாகப்; பிற தொகைப் பாக்களும் உரையாசிரியர், பதிப்பாசிரியர், ஆய்வாளர் ஆகியோரது கருத்துகளும் இரண்டாம் நிலைத் தரவுகள் ஆகின்றன.

பாடலும் பொருளும்

"மலையிடை யிட்ட நாட்டரு மல்லர்;
மரந்தலை தோன்றா ஊரரும் அல்லர்;
கண்ணின் காண நண்ணுவழி இருந்தும்,
கடவுள் நண்ணிய பாலோர் போல,
ஒரீஇனன் ஒழுகும் என்னைக்குப்
பரியலென்மன் யான் பண்டுஒரு காலே."

(குறு.203)

என்பது பாடல். வாயிலாகப் புக்க தோழியிடம் தலைவி; 'புறத்தொழுகிப் பிரிந்து இருந்து மீண்டு வரும் தலைவன் அணுகுதற்கு அரிய மலைகட்கு

[1] The author is a retired Principal& HOD in Srikaliswari College, Sivakasi. India.

இடையே சேய்மையில் உள்ள நாட்டைச் சேர்ந்தவனும் அல்லன்; காணற்கு அரிதாக அடர்ந்த உயர்ந்த மரங்கள் சூழ்ந்து இருக்கும் ஊரைச் சேர்ந்தவனும் அல்லன்; எளிதில் கண் முன்னே காண ஏற்ற வழி இருந்தும் கடவுள் நண்ணிய பாலோர் போல; என்னை ஒதுக்கி விட்டு வாழ்ந்த அவனிடம் முன்னர்ப் பரிவு கொண்டது போல் மீண்டும் பரிவு கொள்ள இயலாது' என்கிறாள்.

உவமை விளக்கம்

தன்னை நீங்கி வாழ்ந்த கணவனுக்குக் 'கண்ணிற் காண நண்ணுவழி இருந்தும் கடவுள் நண்ணிய பாலோரை' உவமை ஆக்குகிறாள். இயற்கையில் உறையும் இறைப்பொருளைத் தேடித் தவம் செய்யும் வருணத்தார் போல; மனைவியாகிய தன்னை நீங்கிப் புறத்தொழுகி நிற்கிறான் என இப்பாடலின் உவமையும் பொருளும் அமைந்து உள்ளன. நம்மைச் சூழ்ந்து இருக்கும் மரங்கள், மணம் பொருந்திய அழகிய மலர்கள், நிலம், நீர்த் துறைகள், திசைகள், மலைகள், நிலவு, விலங்குகள் ஆகிய அரவு, ஆளி, முதலை, சுறா என இயற்கை முழுவதிலும் இறைப் பொருளை உணர வழி இருந்தும்; கடவுளைக் காணத் தவம், யோகம் என்றெல்லாம் ஈடுபடும் வருணத்தார் செயல் போலத் தலைவனின் செயல்பாடு இருந்தது என்கிறாள். இறைவனை அடைய இல்லத்தை நீங்கும் வருணத்தார் போல; உரிமை மனைவியை விடுத்து வேறிடத்தில் இன்பத்தைத் தேடி அலைகிறான் என்பது விளக்கம் ஆகிறது. திணைமாந்தரும் வந்தேறிய வருணத்தாரும் வழிபாட்டு முறையிலும் கொள்கையிலும் முரண்பட்டோர் என இவ் உவமை உணர்த்துகிறது.

பாலோர் = வருணத்தார்

'பாலோர்' எனப்படுவோர் வருணத்தார் எனக் குறிப்பாகவும் வெளிப்படையாகவும் கூறும் உரையாசிரியர் உளர்.

> "வேற்றுமை தெரிந்த நாற்பால் உள்ளும்
>
> கீழ்ப்பால் ஒருவன் கற்பின்
>
> மேற்பால் ஒருவனும் அவன்பாற் படுமே"
>
> *(புறம்.183)*

என; ஆரியப்படை கடந்த நெடுஞ்செழியன் 'நாற்பால்' என்ற சொற்றொடரால் நால் வருணத்தாரையும் 'மேற்பால் ஒருவன்' என்ற தொடரால் மேல்வருணத்தானையும் 'கீழ்ப்பால் ஒருவன்' என்ற தொடரால் கீழ்வருணத்தானையும் குறித்துப் பேசுகிறான். ஔவை சு.துரைசாமிப் பிள்ளை பதவுரையில் மேற்குலத்தான் கீழ்க்குலத்தான் என்று கூறிப் பின் விளக்கவுரையில் 'இது வடவாரியப் பகுப்பு முறை. தமிழகத்தில்... என்றும் இருந்ததில்லை' என்கிறார் *(புறநானூறு பகுதி-1, 2007, ப.400)*. இவ் விளக்கம் மேலாய்விற்கு உரியது ஆகிறது. ஏன் எனில் இளங்கோவடிகள் மதுரையில் இருந்த நான்கு வருண பூதங்களை விவரித்த பின்னர் அதே 'நாற்பால்' என்ற சொல்லால் நால்வருணத்தைச் சுட்டுகிறார்.

> "நாற்பாற் பூதமும் பாற்பாற் பெயர"
>
> *(சிலப். அழற்.108);*

என்ற அடிக்கு உரையாசிரியர் நான்கு வருணத்தாருக்கு உரிய பூதம் என்றே பொருள் சொல்லக் காண்கிறோம் *(சிலப்பதிகாரம், பொ.வே.சோமசுந்தரனார் உ.ஆ., 1975, மதுரைக். ப.297; சிலப். அரும்பதவுரையும் அடியார்க்கு நல்லார் உரையும் உ.வே.சாமி நாதையர் ப.ஆ., 1920, ப.495-497).*

பண்டைத் தமிழக நகர வருணனைகள் அங்கு வருணத்தார் வாழ்ந்ததாகச் சொல்கின்றன. புகாரை வருணிக்கும் கடியலூர் உருத்திரங் கண்ணனார் அங்கு 'அமரர்ப் பேணி; ஆவுதி அருத்தி; ஆனும் பகடும் ஓம்பி; நான்மறையோர் புகழ் பரப்பி; விருந்து புரந்து; பசும்பதம் கொடுத்துக்; கொடுமேழி நசை உழவர்' வாழ்ந்தனர் எனக் கூற; வைதீகரும் வேளாளரும் இருந்தமை பொ.வே.சோம சுந்தரனார் உரையிலும் புலனாகிறது *(பத்துப்பாட்டு தொகுதி-II பட்டி. அ.194-205, ப.69-71).*

மதுரைக்காஞ்சி அறங்கூறவையம் முதல் கண்ணுள் வினைஞர் வரை பட்டியல் இட்ட பின்; 'சிறியரும் பெரியரும்... நால்வேறு தெருவினும் காலுற நிற்றர' என்கிறது *(அ.489-522)*. மாங்குடி மருதனார் கூறும் நால்வேறு தெருக்கள் முறையே அரசர், அந்தணர், வணிகர், வேளாளர் தெருக்கள் ஆகின்றன. பொ.வே.சோமசுந்தரனார் அத் தெருக்கள் முறையே புரோகிதர், ஒற்றர், சேனாபதியர், தூதர் முதலியோர்க்கு உரிய தெருக்கள் என்கிறார் *(பத்துப்பாட்டு தொகுதி II- மது. ப.159-169)*. ஆயின் அதே 'நால்வேறு தெரு' என்ற தொடரை அதே மதுரை நகர வருணனைக்கு இளங்கோவடிகள் எடுத்தாண்ட இடத்து; 'நால்வேறு தெருக்கள் நான்கு வருணத்தார்க்கு உரியன' எனப் பொருள் தருகிறார் *(மேற். ஊர்காண்.212, ப.139-140)*. அடியார்க்கு நல்லார் உரையும் அங்ஙனமே உரைக்கிறது *(மேற். ப.497)*. அப்பொருளை மதுரைக் காஞ்சிக்கும் கூறுவதில்

இடர்ப்பாடு ஏதும் இல்லை. இதனால் பாலோர் வருணத்தார் என்பது உறுதி ஆகிறது.

'கடவுள் நண்ணிய பாலோர்' என்ற தொடருக்குக் 'கடவுளை விரும்பி ஒழுகும் முனிவர்கள்' எனப் பொருள் கூறி உள்ளனர் (சு.அ.இராமசாமி, குறுந்தொகை வசனம், 1941, ப.79). கடவுளைத் தேடும் தவம் செய்வோரை முனிவர் எனக் கூறுவதன் மூலம் மேல் வருணத்தாரைக் குறிப்பாகப் பெறுகிறோம். 'கடவுளை எய்தும் பகுதியுடைய துறவியர் போன்று' எனக் கருத்துரைத்து; 'கடவுளை உளத்தாலே அணுகிய துறவிப் பகுதியினர் போன்று' எனப் பதவுரை கூறுவதும் காண்கிறோம் (குறுந்தொகை பொ.வே.சோமசுந்தரனார் உ.ஆ., 2007, ப.363) 'இறையடி நிழலைக் கருதிய பகுதி... அதாவது துறவறம்; துறவறத்தார் மனைவி முதலாயினாரை ஒரீஇ ஒழுகுதல் மரபாகலின்...' என்ற விளக்கவுரை அவ் வாழ்வியலைக் கொண்ட மேல் வருணத்தாரைக் குறிப்பாகச் சொல்கிறது.

பண்டைத் தமிழகத்து இயற்கை வழிபாடும் நடுகல் வழிபாடும்

தொல்தமிழர் இயற்கையையும் வீரமரணம் அடைந்தோரையும் தெய்வம், அணங்கு, அல்லது கடவுள் என அழைத்தனர். உருவ வழிபாடு வேற்றுப் பெருந்தெய்வம் எனப்பட்டது.

மரவழிபாடு

பண்டைத் தமிழர் முதுமரங்களில் தெய்வங்கள் உறைவதாக நம்பிப் படையலிட்டு வழிபட்டனர்.

"எம்மூர் வாயில் ஒண்டுறைத் தடைஇய

கடவுள் முதுமரத்து"

(நற்றிணை, 2007, ப.105, பா.83)

என்ற பாடல்; ஊரின் வாயிலில் நீர்த்துறையின் கரையில் இருந்த முது மரத்தைக் காட்சிப் படுத்துகிறது. அம் மரத்தைக் 'கடவுள் மரம்' என அழைப்பது நோக்கத்தக்கது. இத்தகு மரங்களைக் 'குற்றமில்லாத மரம்' எனும் பொருளில் 'மாசில் மரம்' என்றனர். (நற்.281) கறவைகளின் முதுகைத் தீண்டுமளவு விழுதுகள் தாழ்ந்த ஆலமரத்தைக் "கடவுள் ஆலம்" என்று சுட்டுவது நோக்கத் தக்கது (நற்.343; புறம்.199). விழுதுகளே மதில் போன்று அமைந்து பலி இடும் இட்டிகையுடன் அமைந்த ஆலமரம் வழிபடப் பட்டது (அகம்.287). ஏறு தழுவும் நிகழ்ச்சியில் காளைகள் வீரர்களின் குடலைக் குத்தி எடுத்து ஓடிய காட்சிக்கு உவமை கூறும் போது;

"ஆலும் கடம்பும் அணிமார் விலங்கிட்ட

மாலை போல் தூங்கும்"

(கலித்தொகை, 2007, ப.336, பா.106)

என ஆலமரத்திலும் கடம்பமரத்திலும் வழிபாட்டிற்காக மக்கள் சுற்றிக் கட்டியிருந்த மாலை காட்சிப்படுகிறது. குறிஞ்சிப்பாட்டில் யானைக்கு அஞ்சித் தலைவனைச் சூழ்ந்து தம் கைகளைக் கோத்த தலைவியும் தோழியும் பற்றிப் புனையும் கபிலர்;

"திணிநிலைக் கடம்பின் திரளரை வளைஇய

துணையறை மாலையிற் கைபிணி"

(குறி.176-177)

விடாதவர்கள் என்கிறார். இங்கே இரண்டு மாலைகளைச் சேர்த்து இட்ட பருத்த அடிமரம் பற்றிய 'திரளரை' என்ற தொடர் அது வழிபடப்பட்ட முதுமரம் என உணர்த்துகிறது. முதிய வேப்பமரத்தில் தெய்வம் பொருந்தி இருப்பதாக நம்பியமை;

"தெய்வம் சேர்ந்த பராரை வேம்பு"

(அகநானூறு நித்திலக் கோவை, 2008, ப.23, பா.309)

என்ற பாடலடியால் புலன் ஆகிறது. தாய்த் தெய்வ வழிபாட்டில் வேம்பு இன்றும் தனிச்சிறப்புப் பெறுகிறது. நிழல் தரும் அளவு முதிய கள்ளி நிழலில் தெய்வ வழிபாடு நிகழ்ந்தமையை

"கள்ளி நீழற் கடவுள் வாழ்த்தி"

(புறம்.260)

எனும் தொடர் குறிக்கிறது.

மலர் வழிபாடு

மணம் பொருந்திய காந்தளும், கடம்பும், அழகிய வேங்கை மலரும் தெய்வத் தன்மை பொருந்தியனவாகக் கருதப்பட்டன.

"சோலை அடுக்கத்துச் சுரும்புண விரிந்த

கடவுட் காந்தள் உள்ளும் பலவுடன்

இறும்பூது கஞலிய ஆய்மலர் நாறி"

(அகம்.152)

எனப் பாடுங்கால் மணம் காரணமாகக் காந்தளுக்குக் கடவுட்தன்மை இருப்பதாகப் போற்றியமை தெளிவாகிறது. 'புகழ் பூத்த கடம்பு அமர்ந்து' (பரிபாடல், 2007, ப.358 பா.19) எனும் போதும்; 'கார்நறுங் கடம்பு' (நற்.34) எனும் போதும் பூவின் மணமும் வழிபாடும் தொடர்புறுகின்றன.

அழல் போல் சிவந்த வேங்கைக்கு தெய்வத்தன்மை ஏற்றப்பட்டமை;

"எரிமருள் வேங்கை கடவுள் காக்கும்"

(நற்.216)

என்ற தொடரால் புரிகிறது.

மலைவழிபாடு

மலையுச்சியைக் கடவுள் உறையும் இடம் எனக் கொண்ட தொல்தமிழர் கொள்கையை;

- *'அணங்குடை நெடுங்கோட்டு' (நற்.288 &அகம்.272),*
- *'அணங்குடை நெடுவரை உச்சி' (அகம்.22),*
- *'சூர்புகல் அடுக்கத்து' (அகம்.359),*
- *'பிறங்குமலை மீமிசைக் கடவுள்" (குறி.208),*
- *'கடவுள் ஓங்குவரை' (நற்.165)*
- *"கடவுள் காக்கும் உயர்சிமைப் பெருங்கல்" (புறம்.158),*

எனப் பலரும் பாடி உள்ளனர்.

காடு வழிபாடு

காட்டில் தெய்வம் உறைவதாக நம்பிக் கடன் ஆற்றியதைக் 'காடுறை கடவுள் கடன்கழிப்பிய' (பத்துப் பாட்டு தொகுதி-i பொரு.52, ப.41-42) என்ற பாடல் தொடர் காட்டுகிறது.

நீர் ஆதாரங்களின் வழிபாடு

ஏறு தழுவுமுன் ஆயர் நீர்த்துறையையும், மரங்களையும் முறைப்படி வழிபட்டமை;

"துறையும் ஆலமும் தொல்வலி மராஅமும்

முறையுளி பராஅய்ப் பாய்ந்தனர் தொழூஉ"

(கலி.101)

என்ற பாடலில் வரிசைப்படுகிறது. மலைச்சுனைகள் இறைத் தன்மை உடையன என்பது;

- *'சூருடை நனந்தலைச் சுனைநீர் மல்க' (நற்.7),*
- *'கடவுட் கற்சுனை' (நற்.34),*
- *'ஏர்மலர் நிறைசுனை உறையும் சூர்மகள்' (அகநானூறு மணிமிடை பவளம், 2007, ப.185, பா.198)*

ஆகிய பாடல் அடிகளால் புலப்படுகிறது. கடற்கரையில் நின்ற பெண்ணைக் கடல் தெய்வமோ என வினவும் புனைவு கடலின் தெய்வத் தன்மையை ஏற்றமைக்குச் சான்று ஆகிறது.

"பெருங்கடற் பரப்பின் அமர்ந்துறை
அணங்கோ" (நற்.155)

என நெய்தல் நிலப் பெண்ணைப் பார்த்துத் தலைவன் கேட்கிறான். கடலின் தெய்வத் தன்மை;

- *'தண்பெரும் பௌவம் அணங்குக' (குறு.164),*
- *'பெருங்கடல் தெய்வநீர் நோக்கி' (கலி.131)*

என்ற பாடல் அடிகளாலும் தெளிவு பெறுகிறது. திருவள்ளுவர் மழையைத் தெய்வமாகப் போற்றுவதை அவரது நூற்பாயிரம் காட்டுகிறது (திருக்குறள் தெளிவுரை- 2014, ப.5- வான் சிறப்பு). நீர் ஆதாரங்களைத் தெய்வமாகக் கருதிய வழக்காறு நீதி இலக்கிய காலத்தில் மழைப் பராவலாகத் தொடர்ந்து; தனித்தமிழ் முதற் காப்பியத்தில் இடம் பெறுகிறது. (சிலப். மங்கல வாழ்த்துப் பாடல்)

நில வழிபாடு

காடும் மலையும் பொருந்திக் கடலால் சூழப்பட்ட நிலத்தைத் தெய்வம் என்றனர்.

"வையக மலர்ந்த தொழில்முறை ஒழியாது

கடவுட் பெயரிய கானமொடு கல்லுயர்ந்து

தெண்கடல் வளைஇய மலர்தலை உலகத்து"

(பதிற்.88)

எனும் பாடல் பகுதி; பூமியைக் கடவுளாகக் காட்டுகிறது.

திசை வழிபாடு

கட்டுமானப் பணியைத் தொடங்கும் முன் செய்த வழிபாடு;

"நூலறி புலவர் நுண்ணிதிற் கயிறிட்டுத்

தேஎங் கொண்டு தெய்வ நோக்கி"

(நெடு.77-78);

திசைத் தெய்வங்களை வணங்கியதைக் காட்டுகிறது.

நிலவு வழிபாடு

"மதிசேர்ந்த மகவெண்மீன்

உருகெழு திறலுயர் கோட்டத்து"

(பட்டி.அ.35-36)

என நிலவுக்கு உரிய வழிபாட்டிடம் பாடல் பெறுகிறது.

"தொழூது காண் பிறையின் தோன்றி"

(குறு.178)

என்ற உவமையும் நிலவு வழிபடப் பட்டமையைப் பாடுகிறது. காப்பிய காலத்திலும் நிலவு வழிபாடு தொடர்ந்தது (சிலப். கனாத் திறம் உரைத்த.அ.13). இன்றும் கோயில்களில் சந்திரனுக்குத் தனிச் சந்நிதியும் முழுநிலவு நாளுக்கெனச் சிறப்பு வழிபாடும் நடைமுறையில் உள்ளன.

விலங்குகளை வழிபடல்

அரவு தெய்வத் தன்மை உடையதாகக் கருதப்பட்டமை; 'அணங்குடை அரவின்' (நற்.168), 'நாகத்து அணங்குடை அருந்தலை' (நற்.37) ஆகிய தொடர்களால் புலனாகிறது. பாம்பு வழிபாடு இன்றுவரை தொடர்வதும்; அதற்கெனத் தனிச் சந்நிதிகள் உள்ளமையும் குறிப்பிடத்தக்கன. முதலையும் வழிபாட்டிற்கு உரியது ஆனமை;

"சுட்டுநரப் பனிக்கும் சூருடை முதலைய" (அகநானூறு களிற்றியானை நிரை, 2009, ப.190 பா.72)

என்ற பாடல் அடியால் வெளிப்படுகிறது. தாம் வேட்டை ஆடிக் கொன்ற சுறா கருவுற்று இருப்பின் அதன் கொம்பைத் தெய்வ வழிபாட்டிற்கு உரியது ஆக்கினர் பரதவர்.

"சினைச் சுறவின் கோடு நட்டு

மனைச் சேர்த்திய வல்லணங்கின்"

(பட்டி.86-87)

எனும் பாடலடிகளால் அத்தெய்வம் துடியான தெய்வமாகக் கருதப்பட்டமை தெளிவு. இன்று எத்தன்மைத்து என்று அறுதி இட்டுச் சொல்ல இயலாத ஆளி எனும் விலங்கு தெய்வத்தன்மை பொருந்தியது ஆதலால்; யானைக் கூட்டத்தின் தலைமை சான்ற களிறு வீழும்படியாகத் தாக்கி அதன் கோட்டைப் பறித்து உண்டது (அகம்.381) எனப் பாடப்பட்டுள்ளது.

நடுகல் வழிபாடு

வீரமரணம் அடைந்தவனின் நடுகல் ஓமை மர நிழலில் இருந்தமையால்; 'சூர்முதல் இருந்த ஓமையம் புறவு' (அகம்.297) தெய்வத் தன்மை பெற்றது.

வேற்றுப் பெருந்தெய்வம்

தொல்தமிழரது இயற்கை வழிபாட்டின் பெருமையைக் குறிப்பாகச் சொல்லும் இன்னொரு தொகைநூற் பாடலும் உளது. தலைவன் சிறைப்புறத்தானாகத் தலைவியின் நோய் தீர்க்க முனையும் தாயின் செய்கையைக் கூறும் தோழி;

"தோற்றம் அல்லது நோய்க்கு மருந்தாகா

வேற்றுப் பெருந்தெய்வம் பலவுடன்

வாழ்த்தி" (குறு.263)

என அவள் பலி கொடுத்து வழிபட்ட செய்கையைத் தேவை அற்றது என விமர்சிக்கிறாள். தொல்தமிழரினின்றும் வேறான வந்தேறிகளின் வருகையால் பார்ப்பதற்கு மட்டுமே அழகு பொருந்திய உருவங்களை உடைய தெய்வங்கள் வழிபாட்டிற்கு உரியவான கொள்கை மாற்ற வரலாறு இங்கே நுட்பமாகப் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளது. வேலன் வெறியாட்டிலும் இடம் பிடித்த அவ்வேற்றுப் பெருந் தெய்வங்களின் தோற்றம் மட்டும் குறிப்பிடத்தக்கனவே அன்றி; வேறு சிறப்பு இல்லை என்ற நையாண்டி இடம் பெறுகிறது. தோழியின் சலிப்பு மிகுந்த சொற்கள் இயற்கை வழிபாட்டுடன் மாறுபட்ட வருணத்தார் வழிபாட்டை எள்ளுகின்றன.

பாலோர் = ஊழை உடையோர் / பகுதியினர்

பால் என்ற சொல்லுக்கு ஊழ் எனப் பொருள் கொண்டு; பாலோர் ஊழை உடையோர் என்பர். 'கடவுளால் கிட்டிய தீய ஊழை உடையார் போல அஞ்சி ஒழுகும்' என்கிறது காலத்தால் முற்பட்ட உரை (குறுந்தொகை மூலமும் திருக்கண்ணபுரந் தலத்தான் திருமாளிகைச் சௌரிப் பெருமாள் அரங்கன் இயற்றிய புத்துரையும்- 1915, ப.181). 'கடவுள் நண்ணிய பாலோர்' என்ற தொடருக்கு 'முனிவரை அணுகி வாழும் பகுதியினரைப் போல' என்ற பதவுரை கூறி; 'முனிவரைக் கண்டார் தம் தூய்மை அன்மை காரணமாக அஞ்சி விலகி ஒழுகும் தன்மையைப் போல் என்னிடத்தினின்று விலகி' என விளக்குவதும் காண்கிறோம் (குறுந்தொகை, உ.வே.சாமி நாதையர் ப.ஆ., 1937, ப.496-497). 'முனிவர்களைக் கண்டு அஞ்சி ஒதுங்குவோரைப் போல அஞ்சி ஒதுங்கிப் பதுங்கி ஓடினாரே' என விளக்குவோர் உளர் (சக்திதாசன் சுப்ரமணியன், குறுந்தொகைக் காட்சிகள் மூலமும் விளக்கமும்- 1958, ப.295). மேற்சுட்டிய மூன்று உரைகளும் பாடலின் உரிப்பொருளை மட்டும் மையப்படுத்தி அமைந்தவை ஆகின்றன. தொகை இலக்கியச் செய்திகள் அனைத்தையும் ஒருங்கு வைத்துச் சமூகநிலையை அடிப்படையாகக் கொண்டு ஆயும் போது; 'பாலோர்' என்ற சொல்லுக்கு 'வருணத்தார்' என்ற பொருள் பொருந்துவது கண்டோம்.

பண்டைத் தமிழரிடையே நிலவிய மக்கட்பிரிவுகள், அவர்கள் விளைவித்த பயிர்கள், உண்ட உணவு, வணங்கிய தெய்வம் என்று விதந்தோதும் மாங்குடி கிழார்; வருணத்தார் தமிழகம் வந்தேறிய பின்னர் தமிழகத்துச் சூழல் எப்படி எல்லாம் மாறியது என்று தொகுக்கும் போது; கடவுள் வழிபாட்டு முறை மாறியதைக்; 'கல்லே பரவின் அல்லது நெல்லுகுத்துப் பரவும் கடவுளும் இலவே' (புறம்.335) என்கிறார். பகைவரை எதிர்த்து யானையை வீழ்த்தி வீரமரணம் அடைந்தோரின் நடுகல்லை வழிபட்ட தமிழர் பண்பாட்டில்; நெல் தூவிக் கடவுளை வழிபடும் புதுமை தோன்றியது என்கிறார். 'கடவுள்' என்று அவர் குறிப்பிடுவது ஆய்விற்கு உரிய குறுந்தொகைப் பாடலை அடியொட்டி அமைகிறது. ஔவை சு.துரைசாமிப்பிள்ளை 'முல்லை நிலத்துச் சிற்றூரில் வாழும் மக்களது வாழ்க்கைக் கூறுகள்' பற்றிய பாடல் எனக் கூறுவதில் பொருள் பொருத்தம் காண இயலவில்லை (புறநானூறு பாகம்-ll, 2007, ப.267). ஏனெனில்

> *"துடியன் பாணன் பொருநன் கடம்பன்*
> *என்று இந்நான்கு அல்லது குடியும் இல்லை"*
>
> *(மேற்.)*

என்கிறது பாடல். துடியரும் பாணரும் பொருநரும் கடம்பரும் முல்லை நிலத்தில் மட்டுமே வாழ்ந்தவர் இல்லை. அத்துடன் வருணத்தார் வருகையால் நிகழ்ந்த மாற்றத்தை உரைப்பதால் தான் பாடலில் நான்கு பூக்கள், நான்கு பயிர்கள், நான்கு குடியினர் எனத் தொகுத்து உரைப்பதாகத் தோன்றுகிறது. வருணத்தார் வருகைக்குப் பின் புன்செய்ப் பயன்களை மட்டும் இன்றி நெல்லையும் உண்ணத் தலைப்பட்டதால் தான்; அவர் வருமுன்;

> *"கருங்கால் வரகே இருங்கதிர்த் தினையே*
>
> *சிறுகொடிக் கொள்ளே பொறிகிளர் அவரை*
>
> *என்று இந்நான்கு அல்லது உணாவும்*
>
> *இல்லை" (மேற்.)*

என்கிறார். வரகு, தினை, கொள், அவரை என்ற நான்குவகைப் பயிர் செழித்த புன்செய் வேளாண்மையுடன், நெல்லைப் பயிர் செய்யும் நடைமுறை தோன்றியது என்கிறார். வருணத்தார் வந்தேறிய பின் நெல் உணவு மேன்மை மிகுந்ததாகக் கருதப்பட்டதால் தான் வரகுச் சோறே உண்ட பாணர்க்குக் கிள்ளி வளவன் அரிசிச் சோறாம் 'அமலை' உண்ணும் அளவு பொருள் கொடுத்தவனாகப் புகழப்படுகிறான் (புறம்.34). அரும்பறை வினைஞர் கள்ளுக்குப் பண்டமாற்றாக வன்புலத்து வரகும் கொள்ளும் தந்து 'செந்நெல் வல்சி அறியா'தவராகவே இருந்தனர் (பதிற்றுப்பத்து, 2007, ப.361, பா.75 பாடபேதம்-1). பொருநராகிய ஐயூர் முடவனார் சோழ வேந்தனிடம் சென்று நெல்லரிசிச் சோறு உண்ண ஏங்குகிறார் (புறம்.399). வருணத்தார் வருகைக்குப் பின் பண்டைத் தமிழகத்து உணவு முறை மாறியது போல்; வழிபாட்டு மரபில் கடவுளர்க்கு உருவம் கொடுத்து நெல் தூவி வழிபடும் திருப்பமும் ஏற்பட்டது. அதுபோல் இறைப் பொருளைத் தேடித் தவ வாழ்வில் ஈடுபடும் மாற்றம் நிகழ்ந்தது எனத் தமிழகத்துச் சமூக வரலாறைக் காட்டும் சிறப்பு மிக்க உவமை பொருந்திய பாடலாகக் குறுந்தொகை 203ம் பாடலைக் கருத இடம் உள்ளது.

முடிவுரை

குறுந்தொகை-203ம் பாடலின் 'பாலோர்' என்ற சொல்லுக்கு 'வருணத்தார்' என்ற பொருளே பொருந்துகிறது. தொல்தமிழர் இயற்கைப் பொருட்களையும் வீரமரணம் அடைந்தோரையும் தெய்வம், அணங்கு, அல்லது கடவுள் என அழைத்து வழிபட்டனர். உருவ வழிபாட்டோடு கூடிய தெய்வங்களை வேற்றுப் பெருந் தெய்வம் என்றனர். திணைமாந்தரும் வந்தேறிய வருணத்தாரும் வழிபாட்டு முறையிலும் கொள்கையிலும் முரண்பட்டோர் என இவ் உவமை உணர்த்துகிறது. இறைவனை அடைய இல்லத்தை நீங்கும் வருணத்தார் போல; இன்பத்திற்காக உரிமை மனைவியை விடுத்து வேறிடத்தில் தேடி அலைகிறான் என்பது பொருத்தமான பொருள் ஆகிறது.

References

Akanaanooru- kalirriyaanai nirai. (2009). kazhaka veliyeedu, chennai.

Akanaanooru- manimidai pavalam. (2007). kazhaka veliyeedu, chennai.

Akanaanooru niththilakkovai. (2008). Kazhaka veliyeedu, Chennai.

Cilapathikaaram, Po.Ve.Somasundaranar. (1975). Kazhaka veliyeedu, Chennai.

Kaliththokai. (2007). Kazhaka veliyeedu, Chennai.

Kurunthokai. (2007). Kazhaka veliyeedu, Chennai.

Kurunthokai Moolamum Thirumaalikaich Chowrip Perumal Arangan Iyarriya Puththuraiyum (1915) Vithya Rathnakara Achchukkoodam, Veloor. குறுந்தொகை | kuṟuntokai செம்மொழித் தமிழ் மின் நூலகம் | Classical Tamil Digital Library

Narrinai. (2007). Kazhaka veliyeedu, Chennai.

Paripaadal, (2007) kazhaka veliyeedu, Chennai.

Paththuppaattu thokuthi l, (2007). Kazhaka veliyeedu, Chennai.

Paththuppaattu- part ii. (2008). kazhaka veliyeedu, chennai.

Pathirruppaththu. (2007). kazhaka veliyeedu, chennai.

Puranaanooru part l& ll (2007). kazhaka veliyeedu, Chennai.

Raamasaamy,Chu.A., (1941). Kurunthokai Vasanam, Orrumai office, Madras. https://dn790007.ca.archive.org/0/items/kurunthogai/1941-%20%E0%AE%95%E0%AF%81%E0%AE%B1%E0%AF%81%E0%AE%A8%E0%AF%8D%E0%AE%A4%E0%AF%8A%E0%AE%95%E0%AF%88%20%E0%AE%B5%E0%AE%9A%E0%AE%A9%E0%AE%AE%E0%AF%8D,%20%E0%AE%9A%E0%AF%81.%E0%AE%85.,%20%E0%AE%87%E0%AE%B0%E0%AE%BE%E0%AE%AE%E0%AE%9A%E0%AE%BE%E0%AE%AE%E0%AE%BF.pdf

Saaminaathaiyar,U.Ve. (1920). Cilappathikaara Moolamum Arumpatha Uraiyum Adiyaarkku Nallaar Uraiyum. Commercial achchuk koodam, Chennai.

Saaminaathaiyar.U.Ve. (1937). Kurunthokai. Kesari achchuk koodam, Chennai.1937-குறுந்தொகை உ.வே.சா. பதிப்பு..pdf download

Sakthidasan Subramanyan. (1958). Kurunthokaik Kaatchikal Moolamum Vilakkamum. Thamizhagam pathippu, Chennai. https://www.tamilvu.org/library/ nationalized/pdf /19-sakthidasansubramaniyan /kurunthokaikkatchikal.pdf

தமிழர் சமயமும் தமிழ்ப் பக்தி இயக்கமும்: ஓர் வரலாற்றுச் சமூகவியல் ஆய்வு

Tamil Religious History and the Tamil Bhakti Movement: A Historical and Sociological Study

இரா. சீதா லட்சுமி இராதாகிருஷ்ணன் / R. Seeta Lechumi Ratha Krishnan [1]

Date of submission: 2026-06-11
Date of acceptance: 2026-06-21
Date of Publication: 2026-07-30
Corresponding author's Name:
R. Seeta Lechumi Ratha Krishnan
Email: rseeta@um.edu.my

Abstract

This research paper comprehensively examines the evolutionary trajectory of Tamil religious history and the socio-religious impacts of the Bhakti movement in Tamil Nadu from the 6th to the 9th century CE. It elucidates how the spiritual ethos of the Tamils, which originated from primitive nature worship and Tolkappiyam's landscape-based (Thinai) deities, underwent transitions during the Kalabhra period due to the ascendancy of heterodox religions like Jainism and Buddhism. Furthermore, the paper analyses the decline of these heterodox sects owing to their stringent ascetic doctrines and internal deviations, which paved the way for the resurgence of native Shaivism and Vaishnavism spearheaded by the Nayanmars and Alvars. This study demonstrates that the Bhakti movement was not merely a spiritual revival but a profound social revolution that challenged caste hierarchies, a linguistic revolution that supplanted Sanskrit hegemony to establish Tamil as the language of liturgy, and a cultural renaissance that fostered temple-centric architecture and fine arts.

Keywords: Tamil Religion, Bhakti Movement, Sangam Age, Kalabhra Period, Social Revolution.

முன்னுரை

தமிழ்ச்சமூகம் என்பது மிக நீண்டதொரு வரலாற்றுத் தொன்மையும், தனித்துவமிக்க பண்பாட்டுப் பின்னணியும் கொண்டது. மனித நாகரிகத்தின் தொடக்கக் காலம் தொட்டே தமிழர்கள் தங்களுக்கென்று ஒரு வாழ்வியல் நெறியையும் வழிபாட்டு முறைகளையும் வகுத்திருந்தனர். காலப்போக்கில் தமிழக அரசியல் மாற்றங்களுக்கு ஏற்பப் புறச்சமயங்களின் ஊடுருவல்களும், அகச்சமயங்களின் மறுமலர்ச்சிகளும் அடுத்தடுத்து நிகழ்ந்தன (ஈஸ்வரப் பிள்ளை, 1994). ஆறாம் நூற்றாண்டு முதல் ஒன்பதாம் நூற்றாண்டு வரையிலான காலகட்டம் தமிழக வரலாற்றில் 'பக்தி இலக்கிய காலம்' அல்லது 'பக்தி இயக்கக் காலம்' என்று அழைக்கப்படுகிறது (வரதராசன், 2015). இவ்வியக்கம் வெறும் சமய வழிபாட்டு மாற்றமாக மட்டுமின்றி, தமிழ்ச் சமூகத்தில் மொழி, கலை, இலக்கியம் மற்றும் சாதியப் படிநிலைகளுக்கு எதிரான ஒரு பெரும் அமைதிப் புரட்சியாக வெடித்தது (கைலாசபதி, 1980). இக்கட்டுரை, தமிழர் சமய வரலாற்றின் பரிணாம வளர்ச்சியையும், பக்தி இயக்கம் தோன்றி சமூகத்தில் ஏற்படுத்திய நீடித்த தாக்கங்களையும் விரிவாக ஆராய்கிறது.

சமயம் - சொற்பொருளும் தத்துவ விளக்கமும்

வழிபாட்டு முறைகளையும் வாழ்வியல் ஒழுக்கங்களையும் குறிக்கப் பயன்படும் சொற்களாகச் சமயம், மதம், நெறி, மார்க்கம் போன்றன விளங்குகின்றன (ஈஸ்வரப் பிள்ளை, 1994). இச்சொற்கள் அனைத்தும் 'வழி' என்ற ஒரே

[1] The author is a senior lecturer in the Department of Indian Studies, University of Malaya, Kuala Lumpur, Malaysia. rseeta@um.edu.my

பொருளையே குறிப்பனவாகும். மொழிநூல் மற்றும் தத்துவ நோக்கில் 'சமயம்' என்ற சொல், 'சமை + யம் = சமயம்' என்று பிரிக்கப்படுகிறது (இராசமாணிக்கனார், 2000). இதற்கு 'பக்குவப்படாத ஓர் ஆன்மாவை அழகாகப் பக்குவப்படுத்துதல்' என்று பொருள். மேலும், ஆன்மாவை இறைவனுடன் 'இணைத்தல்' அல்லது 'சேர்த்தல்' என்பதும் இதன் ஆழமான பொருளாகும் (ஈஸ்வரப் பிள்ளை, 1994). மனிதனின் விலங்குத்தன்மையையும் அறியாமையையும் நீக்கி, அவனைப் பக்குவப்படுத்தி இறைப் பேரொளியில் கலக்கச் செய்யும் வாழ்வியல் பாதையே சமயமாகக் கருதப்பட்டது.

தமிழர் சமய வரலாறு: ஆதி காலம் முதல் பக்தி காலம் வரை

தமிழர்களின் ஆன்மீக வாழ்வு என்பது திடீரெனத் தோன்றிய ஒன்று அன்று; அது பல்லாயிரமாண்டு வரலாற்றுப் பரிணாம வளர்ச்சியைக் கொண்டதாகும். இயற்கையின் பேராற்றலை அஞ்சித் தொடங்கிய மனிதனின் ஆதி வழிபாடு, காலப்போக்கில் சமூக நாகரிக வளர்ச்சியினாலும் நிலவியல் பாகுபாடுகளினாலும் திணை வழிபாட்டுத் தெய்வங்களாக உருமாற்றம் பெற்றது. இவ்வழிபாட்டு நெறிகள் சங்க காலம் தொட்டுச் சங்கம் மருவிய காலம் வரை தமிழர்களின் அன்றாட வாழ்வோடும் இலக்கியங்களோடும் எவ்வாறு பின்னிப்பிணைந்திருந்தன என்பதை இங்கு விரிவாகக் காண்போம்.

ஆதி கால இயற்கை வழிபாடும் கடவுள் கொள்கைத் தோற்றமும்

மனித நாகரிகத்தின் தொடக்கப் புள்ளியில், ஆதியில் அலைந்து திரிந்த மனிதன் இயற்கையோடு போராடி வாழ்ந்தான் (ஈஸ்வரப் பிள்ளை, 1994). ஒரு கட்டத்தில், இயற்கையின் சீற்றங்களான இடி, மின்னல், பெருமழை, காட்டுத்தீ போன்றவற்றைத் தன்னால் வெல்ல இயலாது என்பதை அவன் உணர்ந்தான். நாகரிக வளர்ச்சியின் அடுத்தகட்டமாக அவன் ஓரிடத்தில் கூட்டமாக நிலைத்து வாழ முற்பட்டபோது, இயற்கை சக்திகளால் தனக்குத் தீமை விளைந்துவிடுமோ என்ற 'அச்சம்' அவனுள் தோன்றியது.

இந்த அச்சத்திலிருந்து தன்னைத் தற்காத்துக் கொள்ளும் வழியை மனிதன் சிந்திக்கத் தொடங்கினான் (ஈஸ்வரப் பிள்ளை, 1994). அதன் விளைவாக, இயற்கையை இயக்குகின்ற ஒரு பேராற்றல் (Supernatural Power) இருப்பதாக அவன் திடமாக நம்பினான். காலப்போக்கில் அந்தப் பேராற்றலையே அவன் 'தெய்வமாக' ஏற்றுக்கொண்டு வழிபடத் தொடங்கினான்; அதன் அருளை வேண்டினான். இவ்வாறாகவே மனித வரலாற்றில் 'கடவுள் கொள்கை' என்பது அடியெடுத்து வைத்தது. இயற்கையின் நிறை வடிவங்களான நிலம், நீர், தீ, வளி, ஆகாயம் ஆகிய பஞ்சபூதங்களையும் மக்கள் வழிபடத் தொடங்கிய அந்தப் புள்ளியில்தான் 'சமயம்' உருவானது (ஈஸ்வரப் பிள்ளை, 1994).

தொல்காப்பியர் மற்றும் சங்க காலத் திணை வழிபாட்டுத் தெய்வங்கள்

தொல்காப்பியர் காலத்திலும், அதற்கு முற்பட்ட காலத்திலும் தமிழர்களிடம் மிகத் தெளிவான சமய உணர்வும் நிலவியல் சார்ந்த வழிபாட்டு முறைகளும் இருந்தன (வரதராசன், 2015). தமிழர்கள் தங்கள் நில அமைப்பை 'நானிலம்' என்று வகுத்து, ஒவ்வொரு திணைக்கும் (நிலத்திற்கும்) உரிய தனித்தனித் தெய்வங்களை வழிபட்டனர் (தொல்காப்பியர், கிமு 3-ஆம் நூற்றாண்டு). இதனைத் தொல்காப்பிய அகத்திணையியல் பின்வரும் நூற்பா மிகத் தெளிவாகப் பதிவு செய்கிறது:

மாயோன் மேய காடுறை உலகமும்
சேயோன் மேய மைவரை உலகமும்
வேந்தன் மேய தீம்புனல் உலகமும்
வருணன் மேய பெருமணல் உலகமும்
முல்லை குறிஞ்சி மருதம் நெய்த லெனச்
சொல்லிய முறையாற் சொல்லவும் படுமே.

(தொல். அகத்திணையியல்.: 5)

இந்த நூற்பாவின்படி பழந்தமிழ் மக்கள் வகுத்த வழிபாட்டு முறை பின்வருமாறு:

- முல்லை நிலம் - திருமால் (மாயோன்) (தொல்காப்பியர், கிமு 3-ஆம் நூற்றாண்டு)
- குறிஞ்சி நிலம் - முருகன் (சேயோன்) (தொல்காப்பியர், கிமு 3-ஆம் நூற்றாண்டு)
- மருத நிலம் - இந்திரன் (வேந்தன்) (தொல்காப்பியர், கிமு 3-ஆம் நூற்றாண்டு)
- நெய்தல் நிலம் - வருணன் (தொல்காப்பியர், கிமு 3-ஆம் நூற்றாண்டு)

சங்க இலக்கியங்களான எட்டுத்தொகையும் பத்துப்பாட்டும் தமிழர்களின் சமய வாழ்வு இயற்கையோடு எத்துணை இயைந்து இருந்தது என்பதைப் பறைசாற்றுகின்றன (வரதராசன், 2015).

சங்கம் மருவிய காலச் சமய நிலை

கிபி 2-ஆம் நூற்றாண்டு முதல் கிபி 5-ஆம் நூற்றாண்டு வரையிலான காலகட்டம் 'சங்கம் மருவிய காலம்' எனப்படுகிறது (வரதராசன், 2015). இக்காலகட்டத்திலும் தமிழர்களிடையே சமய நம்பிக்கைகள் தொடர்ச்சியாக நிலவி வந்தன. இதற்கு அக்காலத்தில் தோன்றிய இரட்டைக் காப்பியங்களான சிலப்பதிகாரமும் மணிமேகலையும் சிறந்த சான்றுகளாகும் (வரதராசன், 2015). சிலப்பதிகாரத்தில் மங்கள வாழ்த்துப் பாடலில் திங்கள், ஞாயிறு, மழை போன்ற இயற்கை வழிபாடும், கொற்றவை, முருகன், திருமால் வழிபாடுகளும் பேசப்படுகின்றன. மணிமேகலை காப்பியமோ பௌத்த சமயக் கோட்பாடுகளைத் தமிழ்ச் சூழலில் மிக விரிவாக எடுத்தியம்புகிறது.

தமிழர் சமயத்தில் புறச்சமயத் தாக்கம் (களப்பிரர் காலம்)

சங்கக் காலத்தின் நிறைவுக்குப் பிறகு தமிழகத்தின் அரசியல் அரங்கில் ஏற்பட்ட மாற்றங்கள், தமிழர்களின் பாரம்பரியச் சமய வழிபாடுகளிலும் பெரும் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தின. குறிப்பாகக் கிபி 3-ஆம் நூற்றாண்டில் தமிழகத்தைக் கைப்பற்றிய களப்பிரர்களின் ஆட்சிக்காலத்தில், உள்நாட்டு அகச்சமயங்களான சைவமும் வைணவமும் தங்களது அரச ஆதரவை இழந்து தளர்ச்சியடையத் தொடங்கின. அதே வேளையில், வடக்கிலிருந்து நுழைந்த புறச்சமயங்களான சமணமும் பௌத்தமும் தமிழக மக்களிடையே எவ்வாறு செல்வாக்குப் பெற்றன என்பதற்கான சமூகப் பின்னணியை இப்பகுதி ஆராய்கிறது.

வைதீக சைவ தத்துவச் சலிப்பு

சங்கக் காலத்தில் சேர, சோழ, பாண்டிய ஆகிய மூவேந்தர்களாலும் பல்வேறு குறுநில மன்னர்களாலும் ஆழப்பட்டு வந்த தமிழகம், கிபி 3-ஆம் நூற்றாண்டில் அந்நியர்களான களப்பிரர்களின் ஆட்சிக்கு உட்பட்டது (வேங்கடசாமி, 2007). குறிப்பாகச் சங்கம் மருவிய காலத்தில் (கிபி 100 - கிபி 500) தமிழகத்தின் முழுமையான ஆட்சி அதிகாரம் களப்பிரர் கைகளில் சிக்கியது. புறச்சமயத்தைச் சேர்ந்தவர்களான களப்பிரர்கள் தமிழகத்தின் பாரம்பரிய அகச்சமயங்களான சைவ, வைணவ சமயங்களுக்கு எவ்வித ஆதரவையும் வழங்கவில்லை. மாறாகப் பௌத்த, சமண சமயங்களே இக்காலத்தில் பெரும் செல்வாக்குப் பெற்றன (வேங்கடசாமி, 2007).

அக்காலகட்டத்தில் நிலவிய வைதீகச் சைவ சமயம் தீவிரமான வைதீக தத்துவங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டிருந்தது (இராசமாணிக்கனார், 2000). அதன் கூறுகளாகப் பிரம்மாண்டமான வேள்விகளைச் செய்தல், வழிபாடுகளில் விலங்குகளைப் பலியிடுதல், கடுமையான சாதி அமைப்பு முறைகளைப் பேணுதல் போன்றன அமைந்திருந்தன. மேலும், "வேதக்கல்வி பிராமணருக்கே உரியது; பிராமணர் அல்லாத பிற சாதியினர் தப்பித்தவறிக்கூடத் தங்கள் காதால் வேதக் கருத்துகளைக் கேட்கக் கூடாது" என்ற கடுமையான சமூகத் தடையைக் கொண்டிருந்தது (ஈஸ்வரப் பிள்ளை, 1994). இத்தகைய ஒடுக்குமுறை சார்ந்த சாதி அமைப்புகளாலும், தொடர் போர்களாலும், மது, மாது, ஊண் உண்ணல் (புலால்) போன்ற ஒழுக்கச் சிதைவுகளாலும் சாதாரண பொதுமக்களின் உள்ளம் பெரும் சலிப்படைந்திருந்தது. அவர்கள் இந்த இக்கட்டான வாழ்க்கை முறைக்கு மாற்றாக, தங்களை நிம்மதியுடன் இணைத்துக் கொள்ளக்கூடிய ஒரு புதிய ஆன்மீகப் பிடிப்பினை எதிர்நோக்கிக் காத்திருந்தனர் (ஈஸ்வரப் பிள்ளை, 1994).

சமண, பௌத்த சமயங்களின் எழுச்சிக்கான காரணங்கள்

பொதுமக்களின் இந்த உளவியல் சலிப்பைப் பயன்படுத்திக் கொண்டு, நீதிப் போதனைகளையும் ஒழுக்கத்தையும் முதன்மையாகக் கொண்ட சமண, பௌத்த துறவிகள் தமிழகத்தில் நிலைபெற்றனர் (வேங்கடசாமி, 2007). அவர்கள் வலியுறுத்திய அமைதி, ஒற்றுமை, ஒழுக்கம், புலனடக்கம், புலால் மறுத்தல் போன்ற நெறிகள் மக்கள் தேடிய புதிய வாழ்வியல் பிடிப்பிற்கு வடிகாலாக அமைந்தன.

அவர்கள் எக்குலத்தைச் சார்ந்தவராக இருந்தாலும் குல வேறுபாடு பாராட்டாமல் அனைவரையும் தங்களது சமயத்தில் இணைத்துக் கொண்டனர் (வேங்கடசாமி, 2007). மிக முக்கியமாக, வடமொழி ஆதிக்கத்திற்கு எதிராக, இப்புறச்சமயத் துறவிகள் தமிழ் மொழியைக் கற்றுணர்ந்து, தமிழிலேயே தங்களது அறக்கருத்துகளைப் பரப்பியதால் தமிழக மக்களின் உள்ளங்களை மிக எளிதாகக் கவர்ந்தனர் (வரதராசன், 2015). இதனால் களப்பிரர் காலத்தில் இச்சமயம் நாடாளு

மன்னர்களின் ஆதரவைப் பெற்றுப் பெருவளர்ச்சி பெற்றது (வேங்கடசாமி, 2007).

புறச்சமய வீழ்ச்சியும் அகச்சமய (சைவ, வைணவ) எழுச்சியும்

தமிழகத்தில் களப்பிரர்களின் அரசியல் வீழ்ச்சிக்குப் பிறகு, பல்லவர்களும் பாண்டியர்களும் மீண்டும் தங்களது ஆட்சியை நிலைநிறுத்தியபோது சமயத் துறையிலும் ஒரு பெரும் மறுமலர்ச்சி ஏற்பட்டது. மக்கள் தங்களது இயல்பு வாழ்க்கைக்கு ஒவ்வாத புறச்சமயங்களின் தீவிரத் துறவறக் கொள்கைகளிலிருந்து விடுபட நினைத்த சூழலில், சைவமும் வைணவமும் புத்துயிர் பெற்று எழத் தொடங்கின. சமண மற்றும் பௌத்த சமயங்கள் தமிழ் மண்ணில் தங்களது செல்வாக்கை மிக வேகமாக இழந்ததற்கான அகநிலை மற்றும் புறநிலைக் காரணங்களை இங்கு விரிவாக ஆராய்வோம்.

சமண சமய வீழ்ச்சிக்கான காரணங்கள்

கிபி 6-ஆம் நூற்றாண்டின் இறுதியில் களப்பிரர்கள் தங்களது அரசியல் செல்வாக்கை இழந்தனர் (வேங்கடசாமி, 2007). தெற்கே நெடுமாறன் என்ற பாண்டிய மன்னன் களப்பிரர்களை வீழ்த்திப் பாண்டிய ஆட்சியை மீட்டெடுத்தான். வடக்கே பல்லவர்கள் தங்களது ஆட்சியை நிலைநிறுத்திச் சிறந்ததொரு நிர்வாகத்தை வழங்கினர். இந்த அரசியல் மாற்றத்தால் சைவ, வைணவ சமயங்கள் மீண்டும் புத்துயிர் பெறத் தொடங்கின (இராசமாணிக்கனார், 2000). அதே சமயம், சமண சமயம் மக்களிடம் செல்வாக்கை இழக்கத் தொடங்கியது.

அதற்கான முதன்மைக் காரணங்கள் பின்வருமாறு அமைந்துள்ளன:

- இயற்கைக்கு மாறான தீவிரக் கொள்கைகள்: சமணத் துறவிகள் காட்டிய கடுமையான புலனடக்கம், உண்ணா நோன்பு, உலகியல் இன்பங்களை முற்றிலும் வெறுத்தல் போன்றவற்றைச் சாதாரண எளிய மக்களால் தொடர்ந்து கடைப்பிடிக்க இயலவில்லை (ஈஸ்வரப் பிள்ளை, 1994).
- மனச்சஞ்சலமும் அச்சமும்: அவர்களின் 'நிலையாமை' தத்துவம் மக்கள் மனதில் வாழ்க்கையின் மீது ஒருவித சஞ்சலத்தையும் பயத்தையும் ஏற்படுத்தியதே ஒழிய, நிம்மதியைத் தரவில்லை (கைலாசபதி, 1980).
- பொருளாதாரச் சீரழிவு: மன்னர்கள் சமணப் பள்ளிகளுக்குக் வாரி வழங்கிய பெருமளவு நிலங்களினாலும் பொன்னினாலும், சமணத் துறவிகள் பொருளாதாரத் துறையில் மேம்பட்டு விளங்கி, தங்களது நீதிப் போதனைகளில் நெகிழ்வுத் தன்மையடைந்து ஒழுக்கத்தில் பின்வாங்கினர் (வேங்கடசாமி, 2007).
- பெண்ணிய எதிர்ப்பு: சமண சமயம் பெண்களை முக்தியடையத் தகுதியற்றவர்களாகக் கூறி ஒதுக்கியது (ஈஸ்வரப் பிள்ளை, 1994).

ஆண்கள் பிறப்பறுத்து முக்தி பெறப் பெண்களே தடையாக இருக்கிறார்கள் என்று கூறி, பெண்களை இழித்துரைத்தனர். இதனால், இல்லற வாழ்விலும் காதல் வாழ்விலும் இருந்த பாதுகாப்பும் இன்பமும் பறிபோவதைக் கண்டு தன்னுணர்வு பெற்ற பொதுமக்கள் சமணத்தை வன்மையாக வெறுக்கத் தொடங்கினர்.

பௌத்த சமயச் செல்வாக்கு குன்றியதற்கான பின்னணி

சமணத்தைப் போலவே பௌத்த சமயமும் தமிழ் மண்ணில் வீழ்ச்சியைச் சந்தித்தது. பௌத்தத்தில் தோன்றிய ஈனயானம், மகாயானம், சிராவகயானம், மந்திரயானம் போன்ற பல்வேறு பிரிவுகளும், அவற்றுக்கிடையே நிலவிய வழக்கங்களும் இச்சமய வீழ்ச்சிக்கு அடிப்படையாயின (ஈஸ்வரப் பிள்ளை, 1994). மேலும், மன்னர்களும் மக்களும் கொடுத்த அளவில்லா கொடைகளால் பௌத்த விகாரங்கள் சொகுசுக்கூடாரங்களாக மாறின; பௌத்தத் துறவிகள் தங்களது முதன்மைக் கடமையான அறப்போதனைகளை மறந்து உலகியலில் மூழ்கத் தொடங்கினர் (ஈஸ்வரப் பிள்ளை, 1994). இதன் காரணமாக, பௌத்தத்தில் பல நற்கூறுகள் இருந்தபோதிலும், அவர்கள் காலச்சூழலால் நெறிபிறழ்ந்ததால், திருஞானசம்பந்தரின் அடுக்கடுக்கான வாதக் கணைகளுக்கு இலக்காகித் தமிழகத்தில் முற்றிலும் வீழ்ந்தனர் (இராசமாணிக்கனார், 2000).

தமிழ்ப் பக்தி இயக்கத்தின் தோற்றமும் வளர்ச்சியும்

புறச்சமயங்களின் வீழ்ச்சியைத் தொடர்ந்து, தமிழக வரலாற்றில் ஒரு புதிய சகாப்தமாக நாயன்மார்களும் ஆழ்வார்களும் தோற்றுவித்த 'பக்தி இயக்கம்' மலர்ந்தது. இவ்வியக்கம் வெறும்

ஆன்மீக வழிபாட்டுத் தளத்தோடு நின்றுவிடாமல், சாதியப் படிநிலைகளுக்கு எதிராகவும், விளிம்புநிலை மக்களின் உரிமைகளுக்காகவும் குரல் கொடுத்த ஒரு சமூகப் புரட்சியாக உருவெடுத்தது. எளிய மக்களின் பேராதரவோடு பல்லவர் மற்றும் பாண்டியர் காலச் சமூகத்தில் இவ்வியக்கம் ஏற்படுத்திய மொழி, கலை மற்றும் பண்பாட்டுத் தாக்கங்களை இப்பகுதி விளக்குகிறது.

பக்தி இயக்கம் பேராதரவு பெற்றதற்கான காரணங்கள்

புறச்சமயங்களின் வீழ்ச்சிக்குப் பிறகு, தமிழகத்தில் சைவ, வைணவ சமயப் பெரியார்களான நாயன்மார்களும் ஆழ்வார்களும் தோன்றினர் (வரதராசன், 2015). பக்தி இயக்கம் வளரவும், சைவ-வைணவ சமயங்கள் மக்களின் பேராதரவைப் பெறவும் கொள்கைகள், மன்னர்களின் ஆதரவு, சமத்துவச் சிந்தனைகள், பெண்கள் ஆதரவு, புராணக் கதைகளைப் பயன்படுத்துதல், வட்டார உணர்வு ஆகியன அடிப்படையாக விளங்கின (கைலாசபதி, 1980). குறிப்பாகப் புறச்சமயங்கள் பெண்களை ஒதுக்கிய நிலையில், பக்தி இயக்கம் காரைக்கால் அம்மையார், ஆண்டாள் போன்ற பெண் ஆளுமைகளை முன்னிறுத்திப் பெண்களுக்கு ஆன்மீகச் சுதந்திரம் வழங்கியதால் பெண்கள் இவ்வியக்கத்தை நெஞ்சார ஆதரித்தனர் (ஈஸ்வரப் பிள்ளை, 1994).

பக்தி இயக்கத்தின் சமூக, மொழி, கலைப் புரட்சிகள்

தமிழகத்தில் தோன்றிய நாயன்மார்களும் ஆழ்வார்களும் ஊர் ஊராகச் சென்று பக்திப் பாடல்களைப் பாடி, தத்தம் சமயக் கொள்கைகளைப் பாமர மக்களிடையேயும் மிகத் தீவிரமாகப் பரப்பினர் (வரதராசன், 2015). இவ்வியக்கம் ஆன்மீகத் தளத்தையும் கடந்து, சாதியப் படிநிலைகளைத் தகர்த்துத் திருப்பாணாழ்வார் (பாணர் குலம்), நந்தனார் (பட்டியலினத்தவர்) போன்ற விளிம்புநிலை மனிதர்களையும் இறைவனின் முதன்மை அடியார்களாக ஏற்கும் உன்னதமான சமூகச் சமத்துவச் சிந்தனைகளை மக்களிடம் விதைத்தது (கைலாசபதி, 1980). இத்தோடு நின்றுவிடாமல், அதுவரை வழிபாட்டுத் தலங்களில் ஆதிக்கம் செலுத்தி வந்த வடமொழித் திணிப்பிற்கு முற்றுப்புள்ளி வைத்து, எளிய மக்கள் மொழியாகிய தமிழுக்கு வழிபாட்டுத் தளத்தில் முதன்மையும் பேராதரவும் வழங்கச் செய்தது (கைலாசபதி, 1980). இறைவனைத் தூய தமிழால் அர்ச்சிக்க முடியும் என்பதைத் தங்களது பாடல்கள் வழி நிரூபித்த சமயப் பெரியோர்கள், தமிழ்ப் பாடல்களைத் தகுந்த இசையோடு (பண்) அமைத்துப் பாடி மக்களிடையே தமிழை முதன்மையான வழிபாட்டு மொழியாக நிலைநிறுத்தினர். மேலும், இப்பக்தி இயக்கத்தின் விளைவாகத் தமிழகத்தின் கட்டடக்கலை, சிற்பக்கலை, இசை, நடனம் ஆகியன பிரம்மாண்டமான வரலாற்று வளர்ச்சியை எட்டின. இதன் தொடர்ச்சியாக, பழந்தமிழரின் பல்வகை நுண்கலைகளின் பாதுகாப்புப் பெட்டகமாகவும், அவற்றின் மறுமலர்ச்சிக்குரிய முதன்மை நிலைக்களனாகவும் தமிழகக் கோயில்கள் திகழ்வதற்கு இவ்வியக்கமே மிக முக்கியப் பங்காற்றியது (இராசமாணிக்கனார், 2000).

பக்தி இயக்கத்தின் விளைச்சல்: பக்தி இலக்கியத் தொகுப்புகள்

நாயன்மார்களும் ஆழ்வார்களும் சமய உணர்வோடு பாடிய இசைப் பனுவல்கள் பிற்காலத்தில் திரட்டப்பட்டுத் தமிழ் இலக்கியத்தின் அழியாக் கருவூலங்களாக மாறின (வரதராசன், 2015).

பன்னிரு திருமுறைகள் தொகுப்பு (சைவம்)

சைவ நாயன்மார்கள் பாடிய பாடல்களைப் பன்னிரு திருமுறைகளாக வகைப்படுத்தியுள்ளனர் (வரதராசன், 2015). சோழர் காலத்தில் வாழ்ந்த நம்பியாண்டார் நம்பி என்பவரால் இப்பாடல்கள் அனைத்தும் முறைப்படி திரட்டித் தொகுத்துத் தரப்பட்டன (இராசமாணிக்கனார், 2000). இதில் திருஞானசம்பந்தர், திருநாவுக்கரசர், சுந்தரர் பாடிய பாடல்கள் 'தேவாரம்' என்றும், மாணிக்கவாசகர் பாடியவை 'திருவாசகம்' என்றும் சிறப்பிக்கப்படுகின்றன (வரதராசன், 2015).

நாலாயிர திவ்ய பிரபந்தம் தொகுப்பு (வைணவம்)

வைணவ ஆழ்வார்கள் பன்னிருவர் பாடிய பக்திப் பாடல்களின் தொகுப்பு நாலாயிர திவ்ய பிரபந்தம் ஆகும் (வரதராசன், 2015). இப்பாடல்களைத் தேடி அலைந்து, மக்களிடமிருந்து திரட்டி, இசையமைத்துத் தொகுத்துத் தந்த பெருமை நாதமுனிகள் என்ற பெரியாரைச் சாரும் (ஈஸ்வரப் பிள்ளை, 1994). இத்தொகுப்புகளும் சோழர் காலகட்டத்திலேயே முழு வடிவம் பெற்றுத் தமிழகத்தின் சமய வாழ்வை நெறிப்படுத்தின.

முடிவுரை

தமிழர் சமய வரலாற்றில் பக்தி இயக்கம் என்பது ஒரு திருப்புமுனையாகும். இயற்கையை அஞ்சித் தொடங்கிய மனிதனின் வழிபாட்டு முறை, திணைத் தெய்வ வழிபாடாக மாறி, புறச்சமயங்களின் சவால்களை எதிர்கொண்டு, இறுதியில் பக்தி இயக்கமாகப் பெருவெள்ளமாய் உருவெடுத்தது (ஈஸ்வரப் பிள்ளை, 1994). சாதிய ஒடுக்குமுறைகளுக்கும், பெண்ணடிமைத்தனத்திற்கும், வடமொழி ஆதிக்கத்திற்கும் எதிராகத் தமிழ் மொழியையும் இசையையும் ஆயுதமாகப் பயன்படுத்திப் பக்தி இயக்கம் நடத்திய கலைப் புரட்சி உலக வரலாற்றிலேயே தனித்துவமானது (கைலாசபதி, 1980). பக்தி இயக்கத்தினால் விளைந்த திருமுறைகளும் பிரபந்தங்களும் தமிழர்களின் ஆன்மீக வழிகாட்டிகள் மட்டுமல்ல, அவை தமிழினத்தின் பண்பாடு, கலை மற்றும் மொழியின் ஆகச்சிறந்த அடையாளங்களாகும்.

References

Kailasapathy, K. (1980). *Bhakti Ilakkiyam [Bhakti Literature]*. New Century Book House.

Ishwara Pillai, K. (1994). *Thamizhaga Samaya Varalaru [Religious History of Tamil Nadu]*. Pari Nilayam.

Rasamanickanar, M. (2000). *Shaiva Samaya Valarchi [The Growth of Shaivism]*. Poompuhar Pathippagam.

Tolkappiyar. (n.d.). *Tolkappiyam: Porulathikaram (Agathinaiyal) [Tolkappiyam: Substance of Literature (Inner Life Modes)]* (Original work compiled c. 3rd century BCE). Kazhaga Veliyeedu.

Varatharajan, M. (2015). *Tamil Ilakkiya Varalaru [History of Tamil Literature*]. Sahitya Akademi.

Venkatasamy, Mylai Seeni. (2007). *Kalabhirar Aatchiyil Thamizhagam [Tamil Nadu Under the Rule of the Kalabhras].* Naam Thamizhar Pathippagam.

பல்லவர் காலத்தில் நிலவிய சமயங்களின் நிலை: மத்தவிலாசப் பிரஹசனத்தினூடான ஒரு தர்சனம்

The State of Religions During Pallava Period: A Perspective Through *Mattavilasa Prahasana*

தி. செல்வமனோகரன் / T. Selvamanoharan [1]

Date of submission: 2025-12-25
Date of acceptance: 2026-01-5
Date of Publication: 2026-07-30
Corresponding author's Name:
Mr. T. Selvamanoharan
Email: tselvan@univ.jfn.ac.lk

Abstract

Pallava period holds a unique place in the history of Tamil Bhakti literature and the study of Tamil religions. It is identified as an era where religions arriving from North India merged with indigenous Tamil faiths to create new trends. This period was also marked by conflicts, propagations, and debates between Vedic and Non-Vedic (Sramanic) religions. A pluralistic social environment existed alongside the rule of non-Tamil kings. There was a competition between the mercantile community and the land-owning community; the growth of the land-owning community subsequently led to the rise of Saivism. Through the Bhakti movement, the Nayanmars took Saivism to the masses. During the reign of the Pallava King Mahendravarman I, who ruled Tamil Nadu as a Jain, Thirunavukkarasar converted to Saivism, for which the king inflicted several punishments upon him. However, as Appar remained unaffected by these trials, the king realized his mistake and converted to Saivism himself. The Sanskrit play *Mattavilasa Prahasana*, written by this multifaceted king, serves as a significant record of that era. This article explores the religions of that period and their practices based on the Kapalika, Jain, Buddhist, and Pasupata perspectives featured in the play.

Keywords: Prahasana, Saivism, Religion, Mahendravarman

முன்னுரை

தமிழர் வரலாற்றில் இயற்கை நெறிக்கால வாழ்வின்னின்றும் அடுத்த கட்டத்திற்கு நகர்ந்த தமிழகம் அந்நிய அரசுக்கும் வணிக சமூகத்தின் பிடிக்கும் ஆட்பட்டிருந்தது. அச்சூழலில் வடநாட்டிலிருந்து பல்லினப் பண்பாடும் பல்வகைச் சமயங்களும் தமிழகத்துக்கு வருகை தந்தன. வட மரபில் செல்வாக்குற்றிருந்த வேதமரபைத் தழுவிய வைதிக சமயங்களும் தாந்திரீக சமயங்களும் மட்டுமல்லாது அவற்றிற்கு எதிர்த் தளத்தில் எழுந்த சமண, பௌத்தமும் வணிக சமூகத்தால் தமிழகத்திற்கு கொண்டு வரப்பட்டன. உருவ - அருவ வழிபாடு - துறவு – இன்பம் பிச்சையெடுத்துண்ணல் - ஆக்கியுண்ணல் என எதிரெதிர் தளத்திலான வாழ்வியலையும் கருத்தியலையும் விதைத்தன. வணிக சமூகத்தின் ஆதரவால் சமண, பௌத்த சமயக் கருத்துக்கள் குறிப்பாக அறவாழ்வு சமூகத்தில் செல்வாக்குப் பெறலாயிற்று.

துறவுக்கு முதன்மை கொடுத்து தனிமை வாழ்வு, பிச்சையெடுத் துண்ணல் என வாழ்ந்த சமண பௌத்த துறவிகள் அரசுடன் ஏற்படுத்திக் கொண்ட நெருக்கம், ஆட்சித்தலையீடு என்பன சமூகத்தில் அவர்களது 'தூயஅறத்தை' சந்தேகிக்கச் செய்தது. புறத்துறவு மட்டுமே இவர்களின் துறவோ என எண்ண வைத்தது. இவர்கள் எழுதிய 'காமம்' எனும் இன்பவியல் வரிகள் துறவை நிராகரிக்கத்தக்கனவாயின. நாலடியார்> சிலம்பு

[1] The author is a Head at Department of Siva Siddhanta, Faculty of Hindu Studies, University of Jaffnatselvan@univ.jfn.ac.lk

போன்றன இதற்கு ஆதாரங்களாயின. பெண்> பெண் துறவு நிராகரிக்கப்பட்ட சூழலில் மணிமேகலை பௌத்த பிக்குணியானமை முக்கியமான விடயமாகிறது. இதன் வழி நின்றே போலும் சமணர்களின் புறத்துறவை - போலியை நிராகரித்து சமணவணிகக் குடும்பத்தினுள் இருந்து அகவியற் துறவியாக புனிதவதி எனும் பெண்> காரைக்கால் அம்மையார் எனும் சைவத்துறவியாக உருவானார். இவர் புறத்தை - உடலை நிராகரித்தார். திருவாலங் காட்டில் நின்று ஆடும் சிவனைத் தந்தையாக வழிபட்டார். அக்காலச் சமூகத்தில் தந்தையாகிய சிவனைத் தேடிச் சென்ற அம்மையானதால் அவரின் 'கற்புக்கு' பங்கமுமில்லை> பக்திக்குத் தடையுமில்லை என்றாயிற்று. சுட்டித்து உரைக்கின் அம்மை சிவனின் மனதில் இடம் கேட்காது 'உன் திருவடியின் கீழ்' இருக்கத் திருவருள் கேட்டதாக சேக்கிழார் சொல்வதில் சமய அரசியலோடு பெண்ணரசியலுமுண்டு.

காரைக்கால் அம்மையார் உருவாக்கிய சைவபக்தியுணர்வின் அசைவு 'சைவத்தமிழ்" எனும் எண்ணக் கருவிற்கு வித்திடுகின்றது. களப்பிரர் ஆட்சி முடிவுக்கு வந்து தமிழரல்லாத பல்லவர்கள் தமிழகத்தின் பெரும்பகுதியை ஆட்சிக்கு உட்படுத்துகின்றனர். பாண்டியர்களும் பிறிதொரு பகுதியின் ஆட்சியாளர்களாக இருக்கின்றனர். இவர்களில் பெரும்பாலானவர்கள் சமணர்களாக இருக்கின்றனர். கூன் பாண்டியன் சமணனாக வாழ அவனது மனைவியோ> சைவப் பெண்மணியாக சைவாசாரத்தோடு வாழ்கிறார். முதன்மை மந்திரி குலச்சிறையாரும் சைவரே. இந்நிகழ்வுகள் பாண்டிய அரசில் இருந்த சமய சுதந்திரத்தை> சமணத்துக்கு சமாந்தரமாக சைவம் வளரத் தொடங்கியிருந்தமையைச் சான்றுப்படுத்துகிறது.

பல்லவர்கள் ஆந்திரப் பகுதிகளில் இருந்து வருகைதந்தவர்கள். (இராசமாணிக்கம்> மா. 1941:24-28) இவர்கள் காஞ்சியைத் தலைநகராகக் கொண்டு (பல்லவர் செப்பேடுகள் முப்பது> 1999: 1) ஆட்சி புரிந்தனர். இவர்களுள் சிம்மவிஷ்ணு குறிப்பிடத் தக்கவராவார். பல்லவ அரசு பேரரசாகத் திகழத்தக்க வகையில் பல நாடுகளை வென்றதோடு தமிழகத்தில் பண்பாட்டு வளர்ச்சியும் இலக்கிய மேம்பாடும் ஏற்படத்தக்க வகையில் ஆட்சி புரிந்தார். இவருக்குப் பின் பல்லவ தேசத்தை ஆண்டவர் முதலாம் மகேந்திரவர்மன் ஆவார். சமண சமயத்தைத் தழுவியிருந்த இவ்வரசர், சமணத்தில் இருந்து தன் தாய்ச்சமயத்திற்குத் திரும்பிய திருநாவுக்கரசருக்குப் பல தண்டனைகளை வழங்கினார். அவை நாவுக்கரசரை வருத்தாமை மற்றும் மரணத்தை ஏற்படுத்தாமை கண்டு தான் செய்தவை தவறென எண்ணியதோடு தானும் சைவ சமயத்தில் இணைந்து கொண்டார். சமணத்துக்கான அரச ஆதரவு வலுவிழந்ததோடு சைவத்துக்கான பல்லவ அரசின் ஆதரவு கிட்டியது. இவரது காலம் கி.பி. ஏழாம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியாகும். இம்முதலாம் மகேந்திரவர்மன் சமணப் பள்ளியை இடித்து திருவதிகைச் சிவன் கோயில் கட்டினார். இவர் காடவன், பல்லவன் என்னும் குணதரவீச்சரம் பற்றிக் குறிப்பிடும் போது குணபரன் எனவும் பெரியபுராணத்தில் குறிப்பிடப்படுகிறார். இம்மன்னர் பல்வகை ஆற்றல்களை உடையவரென்பதால் பல்வேறு பட்டப் பெயர்களும் உடையவரானார் (பாலுசாமி, சா. 2023: 11-14).

இவரே தமிழகத்தில் முதன்முதல் குகைகளைக் குடைந்துருவாக்கும் குடைவரைக் கோயில்களைத் தந்தவராவார். (வேங்கடசாமி> சீனி.> மயிலை> 1978:114). இது தமிழர் வரலாற்றிலும் சைவ வரலாற்றிலும் தமிழக கலை வரலாற்றிலும் முக்கிய அசைவியக்கமாக அமைந்தது. அவரது பணிகளுள் தலையாயது இக்குகைவரைக் கோயில்கள் எனப் போற்றப்படுகிறது. அதேவேளை சிற்பக்கலை ஓவியக்கலை இசைக்கலை போன்றவற்றிலும் ஈடுபாடும் ஆக்க வல்லமையும் பொருந்திய கலைஞராக மட்டுமன்றி ஆக்கவிலக்கிய கர்த்தாவாகவும் இருந்துள்ளார். இவரால் மத்தவிலாச பிரஹசனம் பகவதஜ்ஜுகம் எனும் இரு நாடக இலக்கியங்கள் எழுதப்பட்டுள்ளன. இவற்றுள் பகவதஜ்ஜுகம் இவரால்தான் எழுதப்பட்டதா என்பதில் மாறுபட்ட கருத்துக்கள் கூறப்படுகின்றன. (பாலுசாமி நா. 2023: 12-13) மத்தவிலாச பிரஹசனத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டே இந்த ஆய்வு முன்னெடுக்கப்படுகிறது.

ஆய்வு நோக்கம்

பல்லவர் கால சமூகம், சமயம் பற்றிய ஆய்வுகள் பல நோக்குநிலைகளில் நிகழ்த்தப்பட்டிருப்பினும் வடமொழிப் புலமையாளனும் அரசனுமான மகேந்திரவர்மன் தன் ஆட்சிக்குட்பட்ட தமிழகத்தில் நிலவிய சமயங்கள் பற்றிய கருத்துக்களை அறிதல் இந்த ஆய்வின் நோக்கமாகும். அத்தோடு அக்காலத்தில் நிலவிய சமயங்கள், மன்னனின் தற்சார்பு, சைவ நாடக இலக்கியம் என்பவற்றை அறிதல் துணை நோக்கங்களாகும்.

ஆய்வுப் பிரச்சினை

தமிழ் மரபில் பக்தியக்க காலம், பக்தி இலக்கிய காலம் என வர்ணிக்கப்படும் பல்லவர் கலாம். தமிழ் மெய்யியலில் சைவம் – சைவ சித்தாந்தம் உருவாக்கம் பெறுவதற்கான காலமாகவும் அமைந்திருந்தது. குறிப்பாக பல்வகை இலக்கியங்கள் தோற்றம் பெற்றன. வைதிக, அவைதிக போராட்டங்களும் வணிக - நிலவுடைமை போராட்டங்களும் என சமூக - சமயவியல் தளங்களில் பல்வேறு மாற்றங்களை பெற்ற காலம் இதுவென ஆய்வாளர்கள் பலரும் அடையாளப்படுத்துகின்றனர். அக்காலத்தில் சமணத்திலும் சைவத்திலும் வாழ்வியல் புலத்தைக் கொண்டிருந்த அரசனும் பன்முக ஆளுமையும் கொண்ட தமிழரல்லாத சமஸ்கிருதம் பிராகிருத மொழிகளில் புலமையுடையவனுமான மகேந்திரவர்மனால் எழுதப்பட்டதே மத்தவிலாச பிரஹாசனம் எனும் இந்நாடகவிலக்கியமாகும். அந்த வகையில் இந்நூலின் வழி பல்லவர் கால சமய இயங்கியல்> அது சமூகத்தில் கொண்டிருந்த தாக்கம் நாயன்மார் உருவாக்கிய தூய சைவத்திற்கு இந்நூலும் அரண்சேர்க்கிறதா என்பவற்றை ஆய்வுப்பிரச்சினையாகக் கொண்டு இந்த ஆய்வு முன்னெடுக்கப்படுகிறது.

ஆய்வு முறையியல்

குறித்த நூலை அடிப்படையாகக் கொண்டு நிகழ்த்தப்படும் ஆய்வில் விவரண முறை வரலாற்று முறை எனும் ஆய்வு முறைகள் முதன்மையாகப் பயன்படுத்தப்படுகின்றன.

மத்தவிலாச பிரஹசனம்

முதலாம் மகேந்திரவர்மனால் எழுதப்பட்ட வடமொழி (சமஸ்கிருதம்) நாடகம் எனப் பொதுவில் கூறப்படினும் கபாலிகனும் பாசுபதனும் சமஸ்கிருதத்தில் உரையாடுவதாகவும் புத்ததுறவி, தேவஸோமை பித்தன் முதலானோர் பிராகிருதத்திலும் உரையாடுவதாக அமைந்துள்ளது. இவ்வண்ணம் இருமொழி துய்ய வந்த இப்பனுவல் தமிழில் ந. பலராமஐயர், தி.கி. நாராயணசாமி நாயுடு, ஔவை க. துரைசாமிப்பிள்ளை ஆகியோரால் மொழி பெயர்க்கப்பட்டுள்ளது. இம்மொழி பெயர்ப்புக்களின் ஊடாகவே இந்த ஆய்வு முன்னெடுக்கப்படுகிறது. (இவர்களைவிட மயிலை சீனி. வேங்கடசாமி> இ.ஜான் ஆசீர்வாதம், கால சுப்பிரமணியம் போன்றோரும் இந்நாடகத்தை மொழி பெயர்த்துள்ளனர்.) இந்நாடகப் பனுவல் தமிழில் மட்டுமல்ல ஜெர்மன், ஆங்கிலம் ஆகிய மொழிகளுக்கும் பலரால் மொழி பெயர்க்கப்பட்டுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது.

வடமொழி பத்து நாடக வகைகளுள் ஒன்றான பிரஹசனம் என்பது நகைச்சுவையை மையமாகக் கொண்ட ஒன்றாகும். கூத்து மரபிலிருந்து வந்ததாகவும் சாதாரண மக்களின் நடி, கூத்தர் போன்றோரின் சண்டை, தந்திரம் என்பனவற்றை வெளிப்படுத்துவதாகவும் இது விளக்கப்படுகின்றது. சாதாரண மக்கள் விரும்பும் நாடக வகையாக இது கூறப்படுகிறது. (நடராஜன்> 1999: 247) இது கபடம் நிறைந்த தீய பாத்திரங்களைக் கொண்டதாக> நகைச்சுவை உரையாடல் மிகுந்ததாக> குறித்த நபரின் கதையை மையம் கொண்டு எழுதப்பட்ட சுத்த பிரஹசனம் எனும் நாடகவகையைச் சார்ந்ததாக> இந்த மத்தவிலாச பிரஹசனம் சுட்டப்படுகின்றது. 'மத்தவிலாச'' என்பதற்கு 'மதுவெறியின் செயல்பாடு அல்லது விளையாட்டு என்றும் பிரஹசனம் அங்கதம் - நகைச்சுவை என்றும் பொருள் கொள்ளப்பட்டு மதுவை மாந்தியவரின் செயல்களை நையாண்டி செய்கின்ற நாடகமாகச் சுட்டப்படுகிறது. இயற்கை நெறிக்கால வாழ்வின் பின் அறமும் தன்னிகரில்லா தலைவனும் தலைவியும் அரசரும், தெய்வமும் பாடுபொருளாக்கப்பட்ட சூழலில் ஒரு சமூக விமர்சனமாக சுட்டித்துரைக்கின் சமய விமர்சனமாக இந்நூல் ஆக்கப்பட்டுள்ளது.

இதனை 'கட்குடியன் நாடகம்' என ஔவை சு.துரைசாமிப்பிள்ளை (பாலுசாமி. சா.>2023:119) சுட்டுகிறார். இறைவாழ்த்தாகிய 'நாந்தியைத்' தொடர்ந்து நாடக நெறியாளனான சூத்திரகாரனும் அவன் மனைவி "நடி"யும் உரையாடுகின்றனர். இந்த நாடக அறிமுகத்தோடு இறைவாழ்த்து> அரசவாழ்த்து என்பவற்றைக் கொண்டமைகிறது. மாகேந்திரவர்மன் இந்த நாடகத்தை நான்கு களம் கொண்டதாகக் காட்டுகிறார். முதற்களம் காஞ்சிநகர் வீதியில் கபாலி, தேவஸோமை உரையாடல்> இரண்டாங்களம் காஞ்சிபுரப் பிறிதொரு வீதியில் கள்ளுக்கடைக்கண்மையில் நிகழ்கிறது. மூன்றாங் களம் காஞ்சியின் மற்றொரு வீதியில் கபாலி - கபாலினி உரையாடல் நான்காங் களம் பிறிதொரு வீதியில் பித்தன் வருகையுடன் தொடங்கி யாவரும் பிரிந்து போதலில் நிறைவுறுகிறது. காஞ்சிபுரத்தைக் களமாகக் கொண்டு வெவ்வேறு வீதிகள் நான்கில் திகழ்வதாக இந்த நாடகம் எழுதப்பட்டுள்ளது.

நாடக இறுதியில் 'பரதவாக்கியம்' எனும் வாழ்த்து இடம் பெற்றுள்ளது. இதில் அந்தணர், தேவர், பசுக்கள் வளமுறவேண்டும் எனவும் வேள்வி சிறக்கவும், நீதி நிலைக்கவும், இன்பம்

பெருகவும் சத்துருமல்ல மன்னரின் ஆட்சி சிறக்கவும் வாழ்த்தப்படுகிறது. இந்த நூற் கட்டமைப்பு சிலப்பதிகார காவியத்தை ஒத்ததாக அமைந்துள்ளது. இதனை அடிப்படையாகக் கொண்டு சா.பானுகன் கூத்து மரபின் நீட்சியாக இதனை இனங்காண்கின்றார்.

இந்த நாடகம் கபாலியான சத்தியசோமன், அவனது காதலியான தேவஸோமை, பாசுபதனான பப்புருகல்பன்> பௌத்த பிக்குவான நாகசேனன், பித்தன் எனும் ஐந்து பாத்திரங்களோடு சூத்திரதாரன்> நடி எனும் கதையுரைஞர்களையும் கொண்டமைந்துள்ளது. கபாலிகன் காதலி யோடு உரையாடுகிறான். சமணத்தின் போலி பற்றி கதைத்ததால் அழுக்க டைந்த நாவை 'கள்' கொண்டு தூய்மைப்படுத்த இருவரும் கள்ளுக் கடைக்குச் செல்கின்றனர். அப்போது ஒருவர் காபாலிக்கு பிச்சை கொடுக்க விரும்புகிறார். அப்போதுதான் கபாலி தன் பிச்சைப்பாத்திரத்தைக் காணவில்லை என்பதை அறிகிறான். கையில் இருந்த மாட்டுக்கொம்பினுள் பிச்சை பெறப்படுகிறது. இருவரும் பிச்சைப்பாத்திரத்தைத் தேடிச் செல்கின்றனர். எதிரில் புத்ததுறவி தன் துவராடையில் எதையோ மறைத்துச் செல்வதை அவதானித்து அது தனது பாத்திரமே எனச் சண்டையிடுகிறான். பௌத்த துறவி தேவஸோமை மீது காமம் கொள்கிறான். பாசுபதனும் தேவஸோமை மீது காமம் கொள்கிறான். அவள் பாசுபதனுடைய முன்னாள் காதலி. பின்பு பித்தன் ஒருவனே பிச்சைப்பாத்திரத்தை வைத்திருப்பதைக் கண்டு அதனை ஒருவாறு கபாலிகன் பெற்றுக் கொள்கிறான். இதுவே இந்நாடகத்தின் உள்ளடக்கக் கதை எனினும் இது பல்லவர்கால சமய இயங்கியலை> சமூகத்தைப் படம் பிடித்துக் காட்டுகிறது.

பல்லவர்கால தமிழகத்தில் சமயங்களில் இயங்கு நிலை

பல்லவ, பாண்டிய மன்னர்கள் பலரும் சமணத்தையே தம் சமயமாக வரித்துக் கொண்டிருப்பினும் பௌத்தமும். செல்வாக்கு மிக்கதாகவே காணப்பட்டது. வணிக சமூகத்தின் ஆதரவினால் தமிழகம் எங்கும் பரவிய இச்சமயங்கள் அச்சமூகம் வீழ்ச்சியுறத் தொடங்கிய காலத்தும் அரச ஆதரவால் நிலைகுலையாது நின்றன. சமண> பௌத்த துறவிகள் அரசியலில் தலையீடு செய்யும் அளவிற்கு அரசில் செல்வாக்குப் பெற்றிருந்தனர். அதேவேளை பல்லவ> பாண்டிய> சாளுக்கிய மன்னர்கள் மாறிமாறி நில ஆக்கிரமிப்பில் ஈடுபடுவதில் அக்கறை கொண்டிருந்தனர். இதனால் சிற்றரசுகள், நிலக்கிழார்களின் ஆதரவு அரசை நிலைநிறுத்தத் தவிர்க்க முடியாத ஒன்றாக அமைந்தது. இதன் வழி நிலவுடமைச் சமூகம் மேலெழுச்சி பெறும் சூழல் ஏற்பட்டது. இதனால் விவசாயச் சமூகமும் அதன் ஆதரவு பெற்ற சைவ, வைணவ சமயங்களும் இரட்டையர்களாக வளர்நிலை பெற்றன. இச்சமூகத்தவரின் பொருளாதார ஏற்றம், கல்வி, அரசியல், அறிவு என்பன அக்கால சமூகத்தில் பல்வேறு மாற்றங்களை ஏற்படுத்தத் தொடங்கின. காரைக்காலம்மையாரினூடாக பக்தியியக்கம் தோற்றுவிக்கப்பட்டு அக்கால ஆதிக்க சாதிகளாக இருந்த பிராமண வேளாள சமூகத்தினரிடம் தவிர்க்கமுடியாமல் கையளிக்கப்பட்டது. சம்பந்தரும் நாவுக்கரசரும் சைவத்தின் காவலராய், பிரசாரகராய் மாறினர்.

காரைக்கால் அம்மையின் காலத்திலேயே பல சைவப்பிரிவுகள் தமிழகத்தில் இருந்திருக்க வேண்டும். மா.இராசமாணிக்கனார் பௌத்தமும் சமணமும் தமிழகத்திற்கு வந்தபோதோ அன்றி அதற்கு சற்று முன்னரோ பின்னரோ வருகைதந்திருக்க வேண்டும் (இராசமாணிக்கனார், மா., 1944: 271) என்கிறார். ஆனால் காபாலிகப் பிரிவு தென்னிந்தியாவிலேயே தோற்றம் கண்டது என்ற கருத்தும் உண்டு (Loranzen, David, N., 1979:52-53). ஆயினும் பொதுவில் தாந்திரிக சைவங்களாகச் (பிற்காலத்தில் அகப்புறச் சமயங்களாகச் சுட்டப்பட்ட பாசுபதம், காபாலிகம், களாமுகம், மாவிரதம், வாமம், பைரவம் முதலானவை வடநாட்டில் இருந்து தென்னிந்தியாவிற்கு வருகை தந்தவையாகவே சுட்டப்படுகின்றன. திருமந்திரமும் "இமயங்களாய் நின்ற தேவர்கள் ஆறு சமயங்கள் பெற்றனர்" (திருமந்திரம்:1550) என்கிறது. சம்பந்தரும் 'உட்சமயம், அகச்சமயங்கள்> ஈர் மூன்று சமயங்கள்' (1:29.5) முதலான சொற்களைக் கையாள்கிறார். சமணம் பௌத்தம் புறச்சமயங்களாகச் சுட்டப்பட்டன.

மகேந்திரவர்மனின் காலம் கி.பி 590 - கி.பி 630க்கு உப்பட்டதாகும். இவனே நாவுக்கரசரை பலவாறு வருத்திப் பின் தன் தவறுணர்ந்து சைவத்துக்கு மாறியவன். சைவக் கோயில்கள் பலவற்றைக் குடைவரைக் கோயிலாகத் தந்தவன். இவன் கட்டிய பல்லவன் ஈஸ்வரம், சாய்க்காட்டுக் கோயில் மயேந்திரப்பள்ளி, நல்லூர்ப் பெரும்பணம் என்பவற்றை சம்பந்தரே பாடியுள்ளார். நாவுக்கரசர் பாடலில்லை. காவ்யா சண்முகசுந்தரம் (2011:78) இதற்கு நாவுக்கரசர் தரிசித்த பின் அக்கோயில்கள் பெரிதாகக் கட்டப்பட்டிருக்கலாம் அல்லது அவரது பதிக

ஏடுகள் கிடைக்காமல் போயிருக்கலாம் என்ற முடிவுக்கே வரவேண்டியுள்ளது. அதேவேளை சம்பந்தர் வரலாற்றில் மகேந்திரவர்மன் பற்றிய குறிப்புக்கள் இல்லை. சம்பந்தர் வரலாற்றில் இடம்பெறும் கூன் பாண்டியன் அல்லது சுந்தரபாண்டியன் எனும் மாறவர்மன் அரிகேசரி கி.பி 640 அரசனானான் (சதாசிவ பண்டாரத்தார்> தி.வை.> 2023: 37) என அறியமுடிகிறது. ஆகவே மன்னனின் பிற்காலத்தில் தான் சம்பந்தர் பிறந்திருக்க வேண்டும்.

தமிழில் மணிமேகலைக் காப்பியமே தன்காலத்து சமய, தத்துவ மரபுகளை அவற்றின் கருத்தியல் சாராம்சங்களை எடுத்துரைத்த முதன்னூலாகும். அதனைக் கடந்து முதன் முதல் தன்காலத்து சமய மரபுகளை எள்ளல் தொனியில் ஒரு சமூக விமர்சனமாக முன்வைத்த முதன்னூலாக மகேந்திரவர்மனின் இம்மத்தவிலாச பிரஹசனமே திகழ்கிறது.

இம்மன்னனின் பின்வந்த தேவாரமுதலிகள் குறிப்பாக சம்பந்தரும் நாவுக்கரசரும் அமண்இ அமணர், குண்டர், பேய் அமண் எனப்பலவாறு சமணரையும் சாக்கியர்> திண்ணர் எனப்பலவாறு பௌத்தரையும் பழித்துரைத்தனர். அதேவேளை சைவத்தின் பிரிவுகளை இழித்துரைக்கவில்லை> மாறாக

- சைவசமயப் பிரிவுகளை அவற்றின் நல்லம்சங்களை உள்வாங்குதல்.
- சைவப்பிரிவுகளின் காலத்துக்கும் தம் கருத்தியலுக்கும் ஒவ்வாத விடயங்களைக் கண்டிக்காது மௌனமாக - கண்டுங்காணாமலும் கடந்து போதல்.
- பிரிவுகள் பலவெனினும் யாவர்க்கும் முழுமுதற் பொருள் சிவபெருமானே.

(செல்வமனோகரன்> தி.> 2020: 14)

எனும் விடயங்களைப் பின்பற்றித் தம் செவவிதாம் தன்மை பொருந்திய சைவத்தை முன்வைத்தனர். பலி கேட்கும் சைவப்பிரிவுகளை இறைவன் நிகழ்த்திய அற்புதங்களாகக் கண்டார் நாவுக்கரசர்.

"ஆமயந்தீர்த் தடியேனை யாளாக் கொண்டார்

அதிகை வீரட்டானம் ஆட்சி கொண்டார்

தாமரை யோன் சிரமரிந்து கையிற் கொண்டார்

தலையதனிற் பலிகொண்டார் நிறைவாம் தன்மை

வாமனனார் மாகாயத் துதிரங் கொண்டார்

மானிடங் கொண்டார் வலங்கை மழுவாள் கொண்டார்

காமனை யுமுடல் கொண்டார் கண்ணால் நோக்கிக்

கண்ணப்பர் பணியுங்கொள் கபாலியாரே."

(பொது தனி திருத்தலம்: 10)

எனப்பாடினார். மேலும் விரிசடை, விரதிகள், கபாலிகன், அந்தணர், சைவர், பாசுபதர் தெருவினில் பொலிவுறும் திருவாரூர் அம்மானைப் (6:20:3) பாடுகிறார். சம்பந்தரும் பாசுபதன் (66:4) பற்றிக் குறிப்பிடுகிறார். எந்த இடத்திலும் சைவப்பிரிவுகள் எக்காரணம் கொண்டும் கண்டிக்கப் படவில்லை.

மகேந்திரவர்மன் காய்தல் உவத்தலின்றி கபாலிகனை நாயகனாகக் கொண்டு இப்பிரகஹசனக் கதைவழி கபாலிகம், பாசுபதம் எனும் அக்கால முதன்மைச் சைவப் பிரிவுகளையும் இவற்றுக்கு மாறாக சமணம், பௌத்தம் ஆகிய சமயங்களையும் அக்காலத்தில் இச்சமயப் பிரிவுகளைப் பின்பற்றியவர்களின் வாழ்க்கைமுறை, ஒழுக்கம், எண்ணங்கள் எனப் பல விடயங்களை விமர்சன ரீதியாக முன்வைத்துள்ளார். இது இவருடைய தற்சார்பின்மையைப் புலப்படுத்துவதோடு நாயன்மார் சமகாலத்தில் உருவாக்கிக் கொண்டிருந்த செய்வதான நவீனத்துவ சைவத்தை நிலைநிறுத்துவதற்கான துணைப்படைப்பாகவும் மத்த விலாச பிரகஹசனத்தை கருத முடிகிறது.

சமயங்கள் பற்றிய விமர்சனம்

வேதாகம மரபை ஏற்காத சமண, பௌத்தமும் வேதாகம மரபை பிரமாணமாகக் கொள்ளும் கபாலிக, பாசுபத பிரிவுகளும் இங்கு எள்ளலுடன் கூடிய முறையில் விமர்சிக்கப்படுகிறது. முன்னவை புறச் சமயங்களாகவும் பின்னவை முன்பு அகச்சமயங்களாகவும் சிவஞானமுனிவரால் அகப்புறச் சமயங்களாகவும் விளக்கப்படுகின்றன. கபாலிக, பாசுபத பிரிவுகள் தாந்திரிக சமயங்களாகச் சுட்டப்படுவன ஆகம தந்திரம் வேறு; தாந்திரிக தந்திரம் வேறு என்பது மனங்கொள்ளத்தக்காகும்.

கபாலிகனூடாகவே நாடகம் நகர்த்தப்படுகிறது; கதாசிரியர் இவனூடாகவே தனது பார்வையை விமர்சனத்தை முன்வைக்கின்றார். இக்கபாலிகன் அடர்ந்த பழுப்பு வண்ணம் பூசப்பட்ட உடல், உடலெங்கும் சாம்பற் பூச்சு, சடாமுடி, அடர்ந்த தாடி, மண்டையோட்டுமாலை, கழுத்திலும் தோள், கால்,

முன்கைகளில் (மணிக்கட்டு) என்பு மாலை> இடையில் அழுக்காடை, அதனோடு இணைத்துக் கட்டப்பட்ட மாட்டுக் கொம்பு, கையில் கபாலம் எனும் தோற்றமுடையவனாக கபாலிகன் சித்திரிக்கப்படுகின்றான். கபாலிக சமயத்தில் மதுவும் மாதுவும் இணைந்த பஞ்சமகரங்களும் உள்ளடங்குகின்ற வழிபடு பொருள்களாகவும் கருதப்படுகிறது. இவனது துணையாக தேவஸோமை எனும் பெண் கபாலி சித்தரிக்கப்படுகிறாள். பல ஆடவரோடு போகும் இயல்புள்ளவள். பாசுபதனின் முன்னாள் காதலியாகவும் கபாலியின் இந்நாள் காதலியாகவும் இருப்பவள் காண்பவர் மனதை காமவயப்படுத்தும் அழகி. மது அருந்துதல் முதலான பழக்கங்களையும் உடையவள். கபாலியைப் போலவே தேவஸோமை எனும் இப்பெண்ணும் வசைமொழி பேசுவதில் வல்லவளாகக் காட்சிப்படுத்தப்படுகிறாள்.

காபாலிகம் சைவத்தின் முக்கிய பிரிவுகளில் ஒன்று. நிலையாமை> சுடலை சார்ந்த ஆன்மிக வாழ்வியல்> அகமும் புறமும் சிவசிந்தனை, ஆன்ம விடுதலைத் தேடல் என்ற விடயங்களை முதன்மைப்படுத்தி நிற்கின்ற தாந்திரிக மையப்பட்ட சமயமாகும். மகேந்திரவர்மன் காட்டும் கபாலிகரோ சிவசிந்தனை சிறிதுமற்றவராக, உலக வாழ்வியலில் அதிக நாட்டம் உடையவராக பொது இடங்களில் மதுவும் மாதுவுமாக, இருவரும் இணைந்து குடித்துவிட்டு பிறரை வசைபாடும் அறிவிலிகளாகக் காணப்படுகின்றனர். இறைச்சி அவர்களின் விருப்ப உணவாகக் காணப்படுகிறது. அவர்களின் வேடம் கபாலிகர் ஆனால் நடத்தை சற்றும் பொருத்தமற்ற பிறழ்நடத்தையாக இருக்கிறது.

> *“இந்தக் கள்ளுக்கடை யாகசாலை போல விளங்குகிறது. அத்தக் கொடி கட்டிய தூணே யூபஸ்தம்பம். அதோ பளபளவென்று குப்பிகளில் பிரகாசிக்கும் பிராந்தியே சோமபானம். கள்விற்பவர்கள் ருத்விக்குகள் (யாசகப் புரோகிதர்). குடிக்கும் கிண்ணங்களே சமஜங்கள் (ஸோமரசம் வைக்கும் பாத்திரம்). முன்னால் குத்தி நெருப்பில் பதமாய் வாட்டப்பட்ட மாம்ஸாதிகளே ஹவிஸீக்கள். குடிப்பவர் வார்த்தைகளே யஜுக்கள் போதையால் அவர்பாடும் பாட்டுக்களே சாமகாணம். கள்ளை எடுக்கும் அகப்பைகளே ச்ருவங்கள் (யாகத்தில் நெய்யை விடப் பயன்படும் அகப்பை) குடியிலுள்ள ஆவலே யாகாக்கனி. இந்தக் கள்ளுக்கடை அதிகாரியே யாககர்த்தா.”*
> *(பாலுசாமி,சா., 2023: 63-64)*

இந்த வாக்கியங்களில் கபாலியின் பக்திமையை விட மதுவை பற்றிய மனமயக்கமே வெளிப்படுகிறது. அதனால் தான் நடனமாதரின் உருவப் பொலிவும் நடனமும் அவனது மனதைக் கொள்ளை கொள்கின்றன: ஆனந்த மயக்கம் தருகின்றன எனவுரைத்தல் தன்சமயநெறி விடுத்த போலிக்கபாலிகரை அடையாளப்படுத்துகிறது. இத்தகைய கபாலிகன் தன் பிச்சைப் பாத்திரத்தைத் தொலைத்து விட்டு தெருவில் வருவோர் போவோரை சந்தேகிப்பதும் அப்பாத்திரத்திற்காக ஏங்குவதும் பிறரை வசை பாடுவதுமான செயலை விவரித்து அவனது இழிநிலையை மகேந்திரவர்மன் வெளிப்படுத்துகிறார்.

இவ்வண்ணம் இழிநிலையிலுள்ள அவனே இழிவுபடுத்தும் நிலைக்குரியராக பாசுபதரும்> புத்த துறவியும் சமணரும் காணப்படுகின்றமை சுட்டத்தக்கது. சமணரை அருகத்துக்கன் என தேவஸோமை சொல்லுதல் அருகரைக் கடவுளாக ஏற்றுக்கொண்ட பிற்காலச் சமணரே தமிழகத்தில் வாழ்ந்தனர் என்பதைத் தெளிவு படுத்துகிறது. தேவாரமுதலிகள் போல மகேந்திரவர்மனும் சமணரை அமண்கையர் (2023: 61) என்று குறிப்பிடுதல் தம் சமய ஒழுக்கங்களை பின்பற்றாத வேஷதாரிகளே தமிழகத்தில் நிறைந்திருந்தனர் என்பதைச் சான்றுப்படுத்துகிறது. அதேவேளை சமணத்திலிருந்து மீள சைவம் சார்ந்த மகேந்திரவர்மன் சமணத்தை மென்மையாகவே கண்டிக்கின்றான். யாவும் துன்பம் என்றும் காரியத்தோடு அதைச் செய்யும் காரணம் பொருஉம் என்றும் அமணர் தாம் உரைத்த சொல்லினாலேயே ஒழிந்து போவர் எனவும் குறிப்பிடுகிறார். 'நீங்காத பிரமச்சரியம்> மயிரைப் பறித்தல்> அழுக்குடம்பு> உணவுக்கு வேளை நியமம்> கந்தையான மலின வஸ்திரம் முதலானவற்றால் ஜீவனை வருத்துபவர்கள். இந்த ஆத்ம துரோகிகளை விரோத பாவத்தில் கூட வாயில் வைத்துப் பேசக்கூடாது" என கபாலி உரைக்கிறான். இவர்கள் பற்றிப் பேசிய வாயை சுத்தப்படுத்த வேண்டும் என்றும் உரைக்கிறான். (பாலுசாமி, சா., 2023: 62) இக்கருத்துக்கள் அன்றைய கால சமணத்தின் கருத்தியலை. வேடத்தை தெளிவாக்கி விமர்சிக்கிறது. வாயைச் சுத்தப்படுத்த கள்ளுக்கடையில் கள்ளருந்தச் செல்லும் கபாலிகளின் செயல் இதனிலும் மோசமானதாகும்.

கபாலத்தைத் தொலைத்துத் தன்னடையாளத்தை இழந்ததாக துன்புறும் கபாலிகன் 'வதக்கிப் பக்குவப்படுத்தப்பட்ட மாமிசத் துண்டொன்று

அதில் இருந்ததே. ஆகவே அதனை நாயோ அல்லது புத்த துறவியோ எடுத்திருக்க வேண்டும்'' (2023:104) எனக் கூறுதல் புத்த துறவியின் நிலையை காட்டுகிறது. நாய்க்கு சமனாக உரைக்கும் தன்மை வசையின் எள்ளலின் பாற்பட்டது. முழுவதுமாக மழித்த தலை> அடர்ந்த பழுப்பு நிறத்தோல், கசாய அடர் சிவப்பு நிற இருதுவராடைகள்> கீழாடையானது (சீவராடை) பல மடிப்புகளுடன் உடல் மேற்பகுதி வழி தோளில் தொங்குதல், கையிலே பிச்சைப்பாத்திரம், ஏனையோரை விட சீரான புறத்தோற்றம் உடையவராக புத்த துறவி காட்டப்படுகிறான். நாகசேனன் எனும் இப்புத்த துறவி துறவின் மீதோ புத்தர் மீதோ பரிநிர்வாணத்தின் மீதோ காட்டும் ஈடுபாட்டை விட உணவு, உடை, வாழ்விடம் என்பன மீது அதிக ஆர்வம் காட்டுகிறான். தனக்குக் கிடைத்த பிச்சையின் வாசனை, ருசி, மச்சமாமிச உணவை உண்ண விருப்பம் என்பவை பற்றிய சிலாகிப்பு அவனது வேஷத்தைக் கலைக்கிறது. அவன் துறவிகளுக்கு உரியதாக புத்தர் சொன்ன ஒழுக்கங்களுக்கு எதிரான கருத்துக்களை முன்மொழிகிறான். மாதர் இன்பம், கள்ளுக் குடித்தல் போன்றவற்றை விலக்கியமை தவறு என்றும் புத்தர் சொல்லி இருப்பார் பிற்காலத்தவர்களே பிடகங்களிலிருந்து அவற்றை அழித்திருக்க வேண்டும் என்றும் அவை கிடைத்தால் வெளியீடு செய்து பௌத்த சங்கத்துக்கு நன்மை செய்வேன் என எண்ணுதலின் வழி அவனது சிறுமையை மனவோட்டத்தை நாடக ஆசிரியர் வெளிப் படுத்துகிறார்.

அவன் தேவஸோமையின் அழகை இரசிக்கிறான். சமூகத்துக்குப் பயந்து கள்ளைக் குடியாது விடினும் கடைவாயை நக்குதல் அவனின் பிறழ்வெண்ணத்தை வெளிப்படுத்துகிறது. அதேவேளை கபாலியால் புத்தரின் உபதேசங்கள் ஏளனம் செய்யப்படுகின்றன.

"பார்ப்பார் உறங்குகையில் – அந்தப்
பாரதம் வேதாந்தம் பன்னியவாம்
கோப்பான வான் பொருளைப் புத்தன்
கொள்ளை கொண்டு தன்னூல்; கூறினனே''

(பாலுசாமி, சா., 2023:31)

வேதவுபநிடதமின்றி பௌத்தமில்லை என்ற விமர்சனம் முன் வைக்கப்படுகிறது. புத்ததுறவியும் கபாலியும் வாய்த்தர்க்கம் செய்துகொண்டிருந்த போது பாசுபதன் வருகிறான். அழைத்து நடந்ததை விசாரிக்கிறான். நீதிமான் போல் விசாரணை செய்கிறான். உள்ளுக்குள்ளே 'கையிலேந்திய புல்லினைக் காட்டியே காலி ஆவினை ஈர்க்கும் தன்மை போல இவளை மயக்கி இந்த தேவஸோமையை மயக்கி தன்னுடன் வைத்துள்ளான். முதலில் நாவிதன் ஒருவனுக்கு வேலைக்காரியாக இருந்து அவனை ஏமாற்றினாள். பின்பு என்னுடன் இருந்தாள். இப்போது இவனோடு இருக்கிறாள். ஆதலால் இந்தப் பிட்சுவை தூண்டிவிட்டு என்பகையை ஒழிக்கிறேன்.(2023:136) என மருவினான் என்பது அகமொன்று நினைத்து புறமொன்று செய்யும்- பழிவாங்கும் குணம் கொண்ட பாசுபதனின் இழிஇயல்பை பட்டவர்த்தனமாக்குகிறது. பப்பருகல்பன் எனும் இப்பாசுபதன் தன் சமயத்துக்கு மாறாக பெண்ணின்ப துய்ப்பும் சூழ்ச்சியும் உள்ளவனாகிறான். புறத்திலே சாம்பலும் களிமண்ணும் பூசப்பட்ட உடல், கறுப்புநிற ஆடை நீண்ட தலைமுடி உடை வேடம் உடையவனாய் போலியாய் இருக்கிறான்.

சில அவதானிப்புகள்

- தமக்குரிய ஒழுக்கநெறியில் நின்றொழுகாத சமயிகளே – கதாபாத்திரங்களே இப்பிரஹசனத்தில் இடம்பெற்றுள்ளனர்.
- நகைச்சுவையான நாடகமாகக் கட்டமைக்கப்பட்டிருப்பினும் பல்லவர்கால சமய சமூக நிலையை தெளிவுறுத்துகிறது. சமயிகளின் பிறழ்வு நடத்தைகள், வசை பாடல்கள், பிச்சைப்பாத்திரத்திற்காக தெருவில் நின்று சண்டை செய்தல், உரைவழக்கு, பாம்புத்தோல், சாம்பல், கபாலம் வைத்திருத்தல், ஆடை அணிகலன்கள், அவற்றின் நிறம், தோற்றப் பொலிவு, ஓராடையில் வீதியில் மதுவருந்தி உலவும் பெண், ஆண் பெண் உறவு எனப் பன்முகத் தளத்திலான சித்திரிப்புகள் எள்ளளோடு நிகழ்த்தப்பட்டுள்ளன.
- புத்தர், அருகர் கருத்துக்கள் கூறப்பட்டு நிராகரிக்கப்படுகின்றன. புத்த துறவிகளின் கீழ்மை எண்ணங்கள் பாலியல், மது இச்சைகள், பணக்கார வாழ்வு, இறைச்சி மீன் உண்ணல் என்பன யாவும் பொய்யென்ற புத்தரின் கருத்தியலுக்கு மாறாக இருப்பதைத் தெளிவாக முன்வைக்கிறது. பஞ்சசீலக் கொள்கை காற்றில் பறக்க விடப்படுகிறது.
- சமணர்களை அமணர், பாவிகள், பாதகர்கள், விரதத்தால் தம்முடலை வருத்துபவர்கள், இயல்பு வாழ்வுக்கு மாறானவர்கள், நாத்திகர்கள் என கபாலி

பழித்துரைத்தலும் அப்பாவிகளைப் பேசியவாயால் புனிதப்பொருளான கள்ளினால் கழுவி விட வேண்டும் என்றும் கூறுகிறான். இங்கு சமணம் பழித்துரைப்பது போல இருந்தாலும் பௌத்தத்தைப் போல கருத்தியல் நடத்தையின் வழி இழித்துரைக்கவில்லை. ஆசிரியர் தனிப் பாத்திரத்தையும் முன்னிறுத்தவில்லை. இதற்கு ஆசிரியர் சமணத்தில் முன்பு கொண்டிருந்த பற்று காரணமாய் இருக்கலாம்.

- கபாலி, பாசுபதன், புத்தபிட்சு போன்றோரின் நாணமின்மை சொற்களாலும் செயல்களாலும் வெளிப்படுத்தப்படுகிறது. ஆணும் பெண்ணும் வீதியில் மதுவருந்துதல், வீதியில் மதுவருந்தி வீழ்ந்த பெண்ணை ஆசையோடு தூக்கும் புத்த துறவி, பாசுபதனின் உள்ளக்குமுறல் என்பன இவற்றுக்கு திருட்டாந்தங் களாகின்றன. இவர்கள தம்; கோட்பாட்டு வேடத்துக்கு பொருத்தமற்ற எண்ணமும் வேடமும் உடையவர்கள், ஐயம், பொறாமை, அவா, நிலையற்ற மனம், சபல புத்தி, சோர்வு, தகாத சொல்லும் செயல்களும் உடையவர்களால் காட்சிப்படுத்தப்படுதல் அக்கால சமய சமூக அவலத்தை, போலிமையை தெளிவாக்குகிறது.
- கபாலியான சத்தியசோமனும் தேவஸோமையும் சிறிதும் சிவசிந்தனை அற்ற உலோகாய்த வாழ்வில் ஈடுபட்டவர்களாக இருந்தனர். அதேவேளை இவர்களும் பாசுபதனான பப்ருகல்பனும் சிவபரத்துவம் பேசுகின்றவர்களாக ஏகம்பர,; மானஸ்வரர் எனக் குறிப்பிடுதலும் பாசுபதம் ஸ்மசானத்தில் பிணமெரிக்கும் புகை சூழ்ந்துள்ள தூமகானத்தில் செல்ல முயற்சித்தலும் கபாலிகன் காமனை எரித்த கதை, லோகநாதனாக சிவனிருக்கும் தன்மை எனப் பலவாறு சுட்டுபவர்களாகவும் சித்தரிக்கப்படுகின்றனர்.
- போலி வேடங்களால் ஆவதொன்றுமில்லை உள்ளத்து மாற்றமே தூய்மையே தேவை என்பதை இந்நகைச்சுவை நாடகத்தின் வழி மகேந்திரவர்மன் கூறுகிறார். நூலின் இறுதியில் வரும் பரத வாக்கியம் லோகநாதனால் ஆக்கப்பட்ட இவ்வுலகம் நின்று செழிக்கவும் இன்பம் பெருகவும் அரசவிசுவாசம் பெருகவும் வாழ்த்துகிறது.
- அரசன் எவ்வழி குடிகள் அவ்வழி என்பர். நாடகத்தின் ஆரம்பத்தில் சிம்மவிஷ்ணுவின் மகனான மகேந்திரவர்மன் காமம், வெகுளி, உலோபம், மயக்கம், மதம், மார்ச்சரியம் (மாறுபாடு) எனும் அறுபகை வென்றவன்; பஞ்சபூதங்களை ஒத்து உயிர்க்கு நன்மை செய்பவன்; வேந்தருள் வேந்தன்; குணபரன் எனத் தன்னைத் தானே சித்திரித்து இவ்வண்ணம் நல்லாட்சி செய்தும் சத்துருமல்லனின் நல்லாட்சிக்கு துணை நிற்க பரத வாக்கியத்தின் இறுதியில் சுட்டி நிற்கிறான். நாயன்மார் சுட்டும் தூய சைவத்திற்கு தான் சைவம் சென்ற வழி மக்களையும் வர அழைப்பு விடுவதாக இதனைக் கருதமுடிகிறது.
- பிராமணர்க்கு பூணூல் போல கபாலிகனுக்கு கபாலம் எனவும் பாசுபதன் தூமகாலம் செல்லல் மதவிதியாக இருத்தலும் பிணம் எரித்தலைச் சுட்டலும் நாவிதன் பற்றிய கருத்தும் பல்லவர்கால சமய சமூக நடைமுறையை பழக்க வழக்கங்களை எடுத்துக்காட்டுகிறது. சாதாரண மக்களின் இப்பழக்க வழக்கங்களோடு சமய நம்பிக்கை சம்பிரதாயம் போன்றனவும் அமைந்துள்ளன. 'நிந்தை மொழி' சாதரணமாக நூலெங்கும் விரவியிருத்தல் அக்காலச் சமூகத்தின் வெளிப்படையான உரையாடலை வன்சொற்களை தெளிவாக்குகிறது.

முடிவுரை

மகேந்திரவர்ம பல்லவன் நாவுக்கரசரின் வழிகாட்டலில் சமணத்திலிருந்து சைவசமயத்துக்கு மாறியவன். பன்முக ஆற்றலுள்ள இம்மன்னன் சமஸ்கிருத, பிராகிருதமாகிய மொழிகளில் புலமை நிறைந்தவன். தன்னாட்சிக் காலத்து தமிழகச் சூழலில் குறிப்பாக காஞ்சி மாநகரில் நிலவிய சமய சமூக நிகழ்வுகளை நகைச்சுவை ததும்ப சமஸ்கிருத, பிராகிருத மொழிகளைப் பயன்படுத்தி எழுதிய நாடக நூலே மத்த விலாசப் பிரகசனம் ஆகும். இது கள் குடித்தவன் நாடகமாக எண்சுவையும் கொண்டு ''பிரஹசன'' எனும் வடமொழி நாடக வடிவத்தில் எழுதப்பட்டுள்ளது. பல்லவர்காலக் காஞ்சியில் வாழ்ந்த கபாலிகன் அவன் துணைவியாகிய பரத்தை,

பாசுபதன்> புத்தபிட்சு, பித்தன் ஆகிய பாத்திரங்களின் வழி சமயப் போலிமைகள் பட்டவர்த்தனமாக்கப் படுகின்றன. சமணக்கருத்தியல் கபாலிகனால் மறுக்கப்பட்டாலும் அது தனிப்பாத்திரமாக எள்ளலுக்கு உள்ளாக்கப்படவில்லை. தாம் தாம் தம்மில் பின்பற்றும் சமயங்கள் கூறிய கருத்தியல்களுக்கு மாறாகவே வாழ்ந்து வருகின்ற தன்னெறி பிறழ்ந்த சமயிகளை அவர்களின் வழி அன்றைய கால சமயங்களில் நிலையை கோணல்கள் நிறைந்த மனங்களை இந்நாடகம் வெளிச்சம் போட்டுக்காட்டி விமர்சிக்கிறது. பித்தன் அங்கு வாழும் சாதாரண மனிதமனங்களின் குறியீடாகவே வெளிப்படுத்தப்படுகிறான். நிலையற்ற எண்ணமும் செயலும் நிறைந்த மனிதர்களை அவன் பிரதிநிதித்துவப்படுத்துகிறான். சைவப் பிரிவுகளான கபாலிகம், பாசுபதம் என்பனவும் விமர்சிக்கப்பட்டு நாயன்மார் வழி நிற்கும் தன்வழி நிற்க அரசுக்கு விசுவாசமாக அரச சமயத்தைப் பின்பற்ற நாசூக்காக மகேந்திரவர்மன் பயன்படுத்துகின்ற- தூய சைவத்தின் பால் மக்களை ஈர்க்கப் பயன்படுத்துகின்ற கருவியாக இந்நாடகநூலைத் தரிசிக்க முடிகிறது.

References

Balusamy, S. (2023). *Mattavilasa Prahasanam*, Discovery Veliyedu, Chennai.

Duraisamy Pillai, Avvai S. (2012). *Saiva Ilakkiya Varalaru*, Sri Senbaga Pathippagam, Chennai.

Kailasapathy, K. (1999). *Pandai Thamizhar Vazhvum Vazhipadum*, Kumaran Publishers, Colombo.

Natarajan, Navaliyur. (1999). *Vadamozhi Ilakkiya Varalaru*, Kalaignan Pathippagam, Chennai.

Rasamanickam Pillai, M. (1991). *Pallavar Varalaru*, Saiva Siddhantha Noorpathippu Kazhagam, Chennai.

Sadasiva Pandarathar, D. V. (2023). *Pandiyar Varalaru*, Rhythm Veliyedu, Chennai.

Selvamanoharan, T. (2020). *Nayanmar Padalgal*, Semamadu Pathippagam, Colombo.

Shanmugasundaram, Kavya. (2011). *Samaya Ilakkiya Varalaru*, Ma. Ra. Kalanjiyam-11, Kavya, Chennai.

Srinivasa Sarma. (1999). *Pallavar Seppedugal Muppathu*, Ulaga Thamizhaarachi Niruvanam, Chennai.

கல்வியில் இயந்திர கற்றல் மற்றும் செயற்கை நுண்ணறிவின் பயன்பாடுகள்

Applications of Machine Learning and Artificial Intelligence in Education

தீபிகா ராமகிருஷ்ணன் / Deepika Ramakrishnan [1]

Date of submission: 2026-03-11
Date of acceptance: 2026-04-14
Date of Publication: 2026-07-30
Corresponding author's Name:
Ms. Deepika Ramakrishnan
Email: deepikaramki13@gmail.com

Abstract

Artificial Intelligence (AI) and Machine Learning (ML) technologies are poised to transform the education sector. These technologies have already enhanced industries ranging from retail to manufacturing. The coronavirus pandemic has accelerated the shift towards online classrooms. Remote teacher-student interaction, remote curriculum assessment, and AI-powered tools have become far more important for teachers and students than ever before. AI-powered intelligent tutoring systems and AI software engage with students to boost their involvement in studies, while machine learning algorithms help analyse student data. Together, these offer excellent opportunities to enhance student learning. Artificial Intelligence (AI) and Machine Learning (ML) technologies assist teachers and support various aspects of education. It highlights some of the most interesting real-world applications of Artificial Intelligence (AI) and Machine Learning (ML) and explains how they are implemented. It then describes how these technologies can enhance student learning and the effectiveness of educational systems. This research paper also discusses the significant challenges faced by educators and researchers when using these technologies in the field of education. Finally, this research paper concludes by discussing the roles that Artificial Intelligence (AI) and Machine Learning (ML) can play in the post-pandemic educational landscape, highlighting them as promising technologies and significant driving forces for the expanded application of AI and ML in education in the future.

Keywords: Artificial intelligence, machine learning, educational data resources, data analytics, and intelligent tutoring systems.

முன்னுரை

தொழில்நுட்பம் கல்வி உட்பட நம் வாழ்வின் ஒவ்வொரு அம்சத்தையும் மாற்றி வருகிறது. AI அடிப்படையிலான கல்வித் தொழில்நுட்பங்கள், பயன்பாடுகள் மற்றும் தளங்கள் கல்வி உலகில் ஆதிக்கம் செலுத்துகின்றன. இயந்திர கற்றல் கல்வியில் பிரதானமாகிவிட்டது. இந்த தொழில்நுட்பங்கள் மிகவும் பிரதானமாகி வருகின்றன. தொழில்நுட்பத்தின் பயன்பாடுகள் பாடப்புத்தகங்கள் மற்றும் மதிப்பீட்டு தீர்வுகள் வடிவில் தெளிவாக உள்ளன. சரியான பயன்பாடுகளுடன், கல்வித் தொழில்நுட்பங்கள் கற்றலை மேம்படுத்தலாம். ஒரு உதாரணம் AI-இயங்கும் மொழிபெயர்ப்பைப் பயன்படுத்தலாம்.

[1] The author is a Librarian at Crescent School of Law, Madurai, off - Campus B.S Abdur Rahman Crescent University deepikaramki13@gmail.com

இத்தகைய வளர்ச்சிகள் பல்வேறு பின்னணிகளைக் கொண்ட மாணவர்கள் விரிவுரைகளில் பங்கேற்க பெரிதும் உதவுகின்றன.

செயற்கை நுண்ணறிவு அல்லது செயற்கை அறிதிறன் (Artificial intelligence) (AI)

மனிதனுக்கு இயந்திரத்திற்கும் இடையில் காணப்படும் வேறுபாடு என்னவென்றால் படைப்பாக்க திறன் ஆகும். இந்த படைப்பாக்க திறன் இயந்திரங்கள் மூலமும் சாத்தியப்படுமானால் அதுவே செயற்கை நுண்ணறிவு என அழைக்கப்படுகிறது. கணினி அறிவிகயலின் பரந்த கிளையாக செயற்கை நுண்ணறிவு காணப்படுகிறது. பொதுவாக மனித நுண்ணறிவு தேவைப்படும் பணிகளைச் செய்யும் திறன் கொண்ட இயந்திரங்களை உருவாக்க செயற்கை நுண்ணறிவின் பங்கு பெருமளவில் தேவைப்படுகிறது. இச் செயற்கை நுண்ணறிவு திட்டமிடல், சிந்தித்தல், எண்ணங்களை கற்றுக் கொள்ளுதல் என பல்வேறு நுண்ணறிவு திறங்களை உள்ளடக்கியுள்ளது.

- நுண்ணறிவுப் பயன்பாடுகளில் மேம்பட்ட வலைத் தேடுபொறிகள் ***(எ.கா. கூகுள் தேடல்)*** பரிந்துரை அமைப்புகள், ***(யூடியூப், அமேசான், நெட்பிளிக்சு)*** மனித பேச்சைப் புரிந்துகொள்வது ***(சிரி, அலெக்சா போன்றவை),*** தானோட்டிச் சீருந்துகள், ***(எ.கா, வேமோ குழும ஊர்திகள்),*** பொது அறிதிறன் உருவாக்கும் ஆக்கக் கருவிகள் ***(அரட்டை (Chat) GPT, செயற்கை அறிதிறன் கலை),*** உயர்நிலை ஆட்ட நுட்ப விளையாட்டுகளில் போட்டியிடல் ***(சதுரங்கம் , Go)*** போன்றவை உள்ளடங்கும்.
- ஜான் மெக்கார்த்தி இந்த துறையில் மிகவும் செல்வாக்கு மிக்கவர்களில் ஒருவர். கம்ப்யூட்டர் சயின்ஸ் மற்றும் AI ஆகியவற்றில் அவரது அற்புதமான பணியின் காரணமாக அவர் "செயற்கை நுண்ணறிவின் தந்தை" என்று அழைக்கப்படுகிறார். மெக்கார்த்தி 1950 களில் "செயற்கை நுண்ணறிவு" என்ற வார்த்தையை உருவாக்கினார்.

இயந்திர கற்றல்

இயந்திர கற்றல் என்பது AI இன் ஒரு கிளை ஆகும். இது தரவுகளிலிருந்து கற்றுக் கொள்ளும் கணினி அமைப்புகளை உருவாக்குவதில் கவனம் செலுத்துகிறது. ML நுட்பங்களின் மென்பொருள் பயன்பாடுகள் காலப்போக்கில் அவற்றின் செயல்திறனை மேம்படுத்த உதவுகிறது. இயந்திர கற்றல் பல தொழில்களில் பரவலாகப் பயன்படுத்தப்படுகிறது. எடுத்துக்காட்டாக, ஈ-காமர்ஸ், சமூக ஊடகங்கள் மற்றும் செய்தி நிறுவனங்கள் வாடிக்கையாளரின் கடந்தகால செயல்பாடுகளின் விவரங்கள் அடிப்படையில் உள்ளடக்கத்தை பரிந்துரைக்க ML நுட்பங்ககள் இயந்திரங்களைப் பயன்படுத்துகின்றன.

கல்வியில் செயற்கை நுண்ணறிவு (AI) மற்றும் இயந்திர கற்றல் (ML) இன் பாத்திரங்கள் கல்வியில் தொழில்நுட்பத்தின் உலகளாவிய தத்தெடுப்பு நாம் கற்பிக்கும் மற்றும் கற்கும் முறையை மாற்றுகிறது. செயற்கை நுண்ணறிவு என்பது பல்வேறு கற்றல் குழுக்கள், ஆசிரியர்கள் மற்றும் ஆசிரியர்களின் அனுபவத்தைத் தனிப்பயனாக்குவதற்கான சீர்குலைக்கும் நுட்பங்களில் ஒன்றாகும்.

கல்வியைத் தனிப்பயனாக்குங்கள்

செயற்கை நுண்ணறிவு ஒரு மாணவர் என்ன செய்கிறார் என்பதைக் கண்டறிய உதவுகிறது. ஒவ்வொரு கற்பவருக்கும் அறிவு இடைவெளிகளைக் கருத்தில் கொண்டு தனிப்பயனாக்கப்பட்ட படிப்பு அட்டவணையை உருவாக்குகிறது. இந்த வழியில், AI மற்றும் ML மாணவர்களின் குறிப்பிட்ட தேவைகளுக்கு ஏற்ப படிப்பதைத் மேம்படுத்துகிறது. அவர்களின் செயல்திறனை அதிகரிக்கிறது. அதைச் செய்ய, பல நிறுவனங்கள் அறிவு விண்வெளிக் கோட்பாட்டின் மூலம் கல்வி ஆயுதம் ஏந்திய, அறிவு இடைவெளிகளை வரையறுக்கவும், பிரதிநிதித்துவப்படுத்தவும், ஒருவருக்கொருவர் அறிவியல் கருத்துகளின் சிக்கலான தன்மையைக் கருத்தில் கொண்டு ஒருவர் மற்றொருவரின் கற்றலைத் தூண்டுதலாக அல்லது அடிப்படையாக மாறலாம்.

ஸ்மார்ட் உள்ளடக்கள்

- ***டிஜிட்டல் பாடங்கள்:*** தனிப்பயனாக்க விருப்பங்கள், டிஜிட்டல் பாடப்புத்தகங்கள், ஆய்வு வழிகாட்டிகள், கடி அளவு பாடங்கள் மற்றும் பலவற்றைக் கொண்ட டிஜிட்டல் கற்றல் இடைமுகங்கள் AI இன் உதவியுடன் உருவாக்கப்படலாம்.
- ***தகவல் காட்சிப்படுத்தல்:*** காட்சிப்படுத்தல், உருவகப்படுத்துதல், இணைய அடிப்படையிலான ஆய்வு சூழல்கள் போன்ற தகவல்களை உணரும் புதிய வழிகள் AI ஆல் இயக்கப்படும்.

- ***கற்றல் உள்ளடக்க புதுப்பிப்புகள்:*** *தவிர, AI ஆனது பாடங்களின் உள்ளடக்கத்தை உருவாக்கவும் புதுப்பிக்கவும் உதவுகிறது, தகவலை புதுப்பித்த நிலையில் வைத்திருக்கிறது மற்றும் வெவ்வேறு கற்றல் வளைவுகளுக்கு தனிப்பயனாக்குகிறது.*

டாஸ்க் ஆட்டோமேஷனில் பங்களிக்கவும்

நிர்வாகப் பணிகளை எளிமைப்படுத்துதல், தரப்படுத்துதல், மதிப்பீடு செய்தல் மற்றும் மாணவர்களுக்குப் பதிலளிப்பது போன்றவை நேரத்தைச் செலவழிக்கும் செயலாகும். இது AI ஐப் பயன்படுத்தி ஆசிரியரால் மேம்படுத்தப்படலாம். உங்கள் தற்போதைய மற்றும் கடந்த கால செய்திகளின் மேலோட்டம் மற்றும் வணிக சொற்களஞ்சியம் அத்தியாவசியங்களின் அடிப்படையில் நீங்கள் உருவாக்கும் செய்திகளில் Gmail வழங்கும் குறிப்புகள் உங்களுக்கு நினைவிருக்கிறதா? எந்தவொரு கற்றல் மேலாண்மை அமைப்பு அல்லது கற்றல் தளத்திலும் இதுபோன்ற ஒரு விருப்பத்தைக் கொண்டிருப்பது மிகவும் சிறப்பாக இருக்கும்.

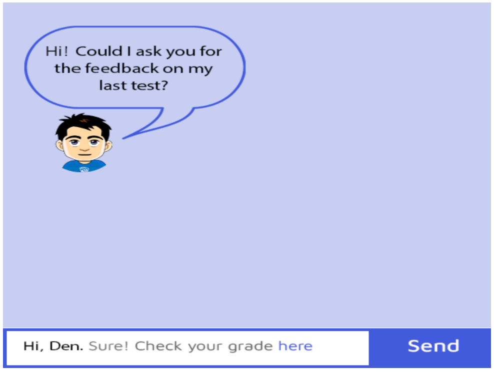

(ஒவ்வொரு மாணவரின் கற்றல் முன்னேற்றம் குறித்த தகவலைக் காண்பிக்க AI-இயங்கும் தரப்படுத்தல் கருவியைப் பயிற்றுவிக்க முடியும்)

AI க்கு வழக்கமான பணிகளின் தொகுப்பை ஒப்படைப்பது, ஆசிரியர்களுக்கு மிகவும் முக்கியமான ஒன்றுக்கு இடமளிக்க உதவுகிறது: செயற்கை நுண்ணறிவு, சுய கல்வி, பாடங்களின் தரத்தை மேம்படுத்துதல் ஆகியவற்றிற்கு வழங்க முடியாத பணிகளை தரப்படுத்துவதில் கவனம் செலுத்துகிறது.

பயிற்சி செய்யுங்கள்

தொடர்ந்து வளர்ச்சியடைந்து வரும் தனிப்பட்ட படிப்பு திட்டங்கள், தனிப்பட்ட பாடங்களின் போது மாணவர்களின் இடைவெளிகளைக் கணக்கில் எடுத்துக்கொள்கின்றன. வகுப்பறைக்கு வெளியே உள்ள மாணவர்களுக்கான தனிப்பட்ட பயிற்சி மற்றும் ஆதரவு ஆகியவை கற்பவர்கள் படிப்பைத் தொடரவும், தங்கள் குழந்தைகளுக்கு இயற்கணிதத்தை விளக்குவதில் சிரமப்படுவதைத் தடுக்கவும் உதவுகிறது. மாணவர்களுக்கு சவாலான தலைப்புகளை விளக்குவதற்கு கூடுதல் நேரத்தைச் செலவிடத் தேவையில்லை என்பதால், AI ஆசிரியர்களுக்கு சிறந்த நேரத்தைச் சேமிக்கிறது. AI-இயங்கும் மென்பொருள்கள் அல்லது AI மெய்நிகர் தனிப்பட்ட உதவியாளர்கள் மூலம், மாணவர்கள் தங்கள் உதவியைக் கேட்பதன் மூலம் சங்கடப்படுவதைத் தவிர்க்கலாம்.

சிறப்புத் தேவைகள் உள்ள மாணவர்களுக்கான கல்விக்கான அணுகலை உறுதி செய்தல்

புதுமையான AI & ML தொழில்நுட்பங்களை ஏற்றுக்கொள்வது கற்றல் குறைபாடுகள் உள்ள மாணவர்களுடன் தொடர்புகொள்வதற்கான புதிய வழிகளைத் திறக்கிறது. சிறப்புத் தேவைகள் உள்ள மாணவர்களுக்கு கல்விக்கான அணுகலை AI & ML வழங்குகிறது. காது கேளாதோர் மற்றும் பார்வைக் குறைபாடுள்ளவர்கள், ஏஎஸ்டி உள்ளவர்கள் சிறப்புத் தேவைகளைக் கொண்ட எந்தவொரு மாணவனுக்கும் உதவ AI & ML நுண்ணறிவு கருவிகளை வெற்றிகரமாகப் பயிற்றுவிக்க முடியும்.

நூலகம்

இந்த தொழில்நுட்ப நூலகங்கள் நூலகங்களில் டிஜிட்டல் நூலக அமைப்புகளை உருவாக்கவுள்ளது. இவை குறிப்பு சேவைகளுக்கான நிபுணத்துவ அமைப்புகள், புத்தக வாசிப்பு மற்றும் அலமாரியில் படிக்கும் ரோபோக்கள், அதீத கற்றலுக்கான மெய்நிகர் மற்றும் இயல்பானவை. நூலகங்களில் செயற்கை நுண்ணறிவை (AL) மற்றும் இயந்திர கற்றல் (ML) இணைப்பது நூலகர்களை அவர்களின் பயனர்களிடமிருந்து அந்நியப்படுத்துவதை உணர முடியும் என்றாலும், நூலகர்களின் வேலைகளை எளிமைப்படுத்துவதுடன் நூலகங்கள் மற்றும் நூலக பயனாளர்களை அதிகப்படுத்துகிறது. இது எப்போதும் மாறிவரும் டிஜிட்டல் சமூகத்தில் நூலகங்களின் இணக்கத்தை மேம்படுத்தும் மற்றும் உயர்த்தும்.

- ***டென்சர்ஃப்ளோ:*** *ஒரு திறந்த மூல AI & ML கட்டமைப்பானது முதலில் Google ஆல்*

உருவாக்கப்பட்டது. இது நரம்பியல் நெட்வொர்க்குகள் மற்றும் பெரிய அளவிலான எம்.எல்.க்கு விரிவான ஆதரவை வழங்குவதால், ஆழமான கற்றலுக்கு இது பரவலாகப் பயன்படுத்தப்படுகிறது.

- **பைடார்ச்:** மெட்டாவால் உருவாக்கப்பட்ட திறந்த மூல *AI & ML* கட்டமைப்பு. இது அதன் நெகிழ்வுத்தன்மை மற்றும் பயன்பாட்டின் எளிமைக்காக அறியப்படுகிறது, மேலும் *TensorFlow* போன்றது ஆழ்ந்த கற்றல் மாதிரிகளுக்கு பிரபலமானது.

- **கேராஸ்:** நரம்பியல் நெட்வொர்க்குகளை உருவாக்குவதற்கும் பயிற்சி செய்வதற்கும் இடைமுகமாக செயல்படும் திறந்த மூல பைதான் நூலகம் ஆகும். இது பயனர் நட்பு மற்றும் பெரும்பாலும் டென்சர்ஃப்ளோ மற்றும் பிற பின் முனைகளுக்கு உயர்-நிலை *API* ஆகப் பயன்படுத்தப்படுகிறது.

- **ஸ்கிட்-கற்று:** செயற்கை நுண்ணறிவை *(AL)* மற்றும் இயந்திர கற்றல் *(ML)* க்கான திறந்த மூல பைதான் நூலகம், *sklearn* என்றும் அழைக்கப்படுகிறது. வகைப்பாடு, பின்னடைவு மற்றும் கிளஸ்டரிங் போன்ற பணிகளுக்கு இது சிறந்தது.

- ***OpenCV:*** பைதான், ஜாவா மற்றும் சி++ ஆகியவற்றை ஆதரிக்கும் கணினி பார்வை நூலகம் ஆகும். இது பட செயலாக்கம், வீடியோ பிடிப்பு மற்றும் பகுப்பாய்வு உள்ளிட்ட நிகழ்நேர கணினி பார்வை பயன்பாடுகளுக்கான கருவிகளை வழங்குகிறது.

- **என்.எல்.டி.கே:** *NLP* பணிகளுக்காக ஒரு பைதான் நூலகம் சிறப்பானதாகும். அதன் அம்சங்களில் வகைப்படுத்தல், டோக்கனைசேஷன், ஸ்டெமிங், டேக்கிங் மற்றும் பாகுபடுத்துதல் போன்றவற்றுக்கான உரை செயலாக்க நூலகங்கள் அடங்கும்.

கற்றல் வடிவமைப்பு

கல்வித் துறையில் செயற்கை நுண்ணறிவு மற்றும் இயந்திரக் கற்றலில் வளர்ந்து வரும் போக்குகளை ஆராய்வதற்கான ஒரு நூலியல் மூலோபாயத்தைப் பயன்படுத்தியது. இதன் நோக்கம் என்னவென்றால், கல்வி கற்பித்தலில் செயற்கை நுண்ணறிவு மற்றும் இயந்திரம் குறித்த இலக்கியங்களின் பற்றாக்குறை இருப்பதை ஆசிரியர்கள் கண்டுபிடித்துள்ளனர். ஆனால் பைபிலியோமெட்ரிக் நுட்பத்தின் பயன்பாடு இந்த தலைப்பில் வெளியிடப்பட்ட கட்டுரைகளை அடையாளம் காண்பதை எளிதாக்குகிறது மற்றும் வெளியிடப்பட்ட கட்டுரைகளை பைபிலியோமெட்ரிக் முறையில் மதிப்பிடுவதற்கான நடைமுறை வார்ப்புருவை வழங்குகிறது.

கற்றல் முறைகள்

புத்தகங்கள் படித்தும், வகுப்பிற்கு கட்டுரைகள் மற்றும் நூல்களை எழுதிக் கொண்டும், கற்கும் நாட்கள் முடிந்துவிட்டது என்று சொல்ல வேண்டியதில்லை. கடைசியாக நீங்கள் ஒரு புத்தகத்திலிருந்து எதையாவது படித்தீர்கள், உங்களுக்கு ஏதாவது தேவைப்பட்டது, அதை நீங்கள் தேடுபொறிகளில் தேடியது நினைவிருக்கும். செயற்கை நுண்ணறிவு *(AI)* மற்றும் இயந்திர கற்றல் *(ML)* முறைகள் பழைய கற்றல் முறைகளை எடுத்துக் கொள்கின்றன. இந்த பிரபலமான செயற்கை நுண்ணறிவு *(AI)* மற்றும் இயந்திர கற்றல் *(ML)* முறைகளில் சில. கல்வி பயன்பாடுகள், வீடியோ டுடோரியல்கள், ஃபிளாஷ் கார்டுகள், ஸ்மார்ட் வழிகாட்டிகள், *TEDX* பேச்சுகள், வழக்கமான மதிப்பீட்டு வினாடி வினாக்கள் புதிய கல்வி யுகம் *AI & ML* செயல்முறையைப் போன்றது.

களத் தேடல்

களத் தேடல் ஒரு சிக்கலுக்கான ஒரு எண்ணியல் தீர்வைக் கண்டறிய கணித உகப்பாக்கத்தை பயன்படுத்துகிறது. இது ஒருவித ஊகத்துடன் தொடங்கி , அதைச் சீராக்குகிறது. பின்னர் மேலும் சீராக்க இயலாதவரை அந்த ஊகத்தைச் சீராக்கி கொண்டே வருகிறது. இந்தக் கணினி நிரலைக் குருட்டாம்போக்கு மலையேற்றமாகக் கருதலாம். களத்தில் ஒரு தன்வாய்ப்புப் புள்ளியில் புள்ளியியல் தேடலைத் தொடங்குகிறோம். பின்னர் தாவல்கள் அல்லது படிநிலைகள் ஊடாக நாம் மேலே செல்லும் வரை நம் ஊகத்தை உச்சி எய்தும் வரை தொடர்ந்து நகர்த்துகிறோம். இந்த செயல்முறை தன்வாய்ப்பு படிநிலை இறக்கம் என்று அழைக்கப்படுகிறது. படிமலர்ச்சிக் கணிப்பு என்பது உகப்பாக்க முறைத் தேடலின் ஒரு வடிவத்தைப் பயன்படுத்துகிறது. எடுத்துக்காட்டாக, இதில் குறிப்பிட்ட எண்ணிக்கை உயிரினத் திரளில்(ஊகம்) தொடங்கலாம். பின்னர், அவற்றை வேறுபடவும் இணையவும் விட்டு, ஒவ்வொரு

தலைமுறையிலும் உயிர்வாழ தகுந்தவற்றைத் தேர்ந்தெடுக்கலாம்(ஊகச் சீராக்கம்)

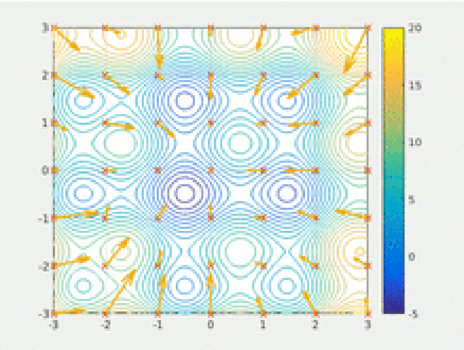

பேரியல் சிறுமத்தை நாடும் ஒரு துகள் திரள்

சீர்பரவல்நிலைத் தேடல் செயல் முறைகளைத் திரள் நுண்ணறிவு கணினிநிரல்களின் வழி ஒருங்கிணைக்க முடியும். தேடலில் பயன்படுத்தப்படும் இரண்டு வழக்கமாகப் பின்பற்றும் திரள் நிரல்களாக, ஒன்று துகள் திரள் உகப்பாக்கம் (பறவை வலசை போன்றது) எனவும் அடுத்தது வரிசைமுறை உகப்பாக்கம் (எறும்பு சாரை போன்றது) எனவும் அழைக்கப்படுகிறது.

நரம்பியல் வலைப்பின்னல்களும் புள்ளியியல் வகைப்படுத்திகளும் (கீழே விரிவாக விவாதிக்கப்படுகிறது) களத் தேடலின் ஒரு வடிவத்தையே பயன்படுத்துகின்றன. இங்கு தேட வேண்டிய களம், தொடர்கற்றல் வழி உருவாகிறது.

தேடல் உத்தி

2000 முதல் 2026 வரை வெளியிடப்பட்ட செயற்கை நுண்ணறிவு (AI), இயந்திர கற்றல் (ML) மற்றும் கல்வி கற்பித்தல் (EP) பற்றிய கட்டுரைகளுக்காக ஸ்கோபஸ் தரவுத்தளம் தேடப்பட்டது. செயற்கையான தலைப்புகளை உருவாக்க மற்றும் சீரமைக்க வினவல் தேடலில் பின்வரும் சொற்கள் பயன்படுத்தப்பட்டன.

தனிப்பயனாக்கப்பட்ட கற்றல்

தனிப்பயனாக்கம் என்பது இந்த நாட்களில் வணிக வெற்றிக்கு முக்கியமாகிவிட்டது. தனிப்பயனாக்கப்பட்ட தீர்வுகளை மாணவர்களுக்கு வழங்க, கல்வித் துறை இயந்திர கற்றல் பயன்பாடுகளை மேம்படுத்துகிறது. இந்த தீர்வுகள் பயனர் தரவை பகுப்பாய்வு செய்து அவர்களின் தேவைகளுக்கு ஏற்ப தீர்வுகளை உருவாக்குகின்றன. இந்த தீர்வுகளில் சில அடங்கும்.

முன்கணிப்பு முறைகள்

மாணவர்களின் செயல்திறனை பகுப்பாய்வு செய்வதில் முன்கணிப்பு பகுப்பாய்வு முக்கிய பங்கு வகிக்கிறது. கிடைக்கக்கூடிய மாணவர் தரவை பகுப்பாய்வு செய்வதன் மூலம், கல்வியாளர்கள் ஒவ்வொரு மாணவரின் நடத்தையையும் திறம்பட கண்காணிக்க முடியும். மாணவர்களின் செயல்திறனை மேம்படுத்துவதற்கான உத்திகளை வகுப்பதற்கு இது கல்வியாளர்களுக்கு உதவுகிறது. முன்கணிப்பு பகுப்பாய்வுகளில் பயன்படுத்தப்படும் சில பொதுவான ML முறைகள் நேரியல் பின்னடைவு, லாஜிஸ்டிக் பின்னடைவு,வகைப்பாடு, முடிவு மரங்கள்,சீரற்ற காடு, ஆதரவு திசையன் இயந்திரம், வரைகலை மாதிரிகள் இவைகள் ஒவ்வொரு தரவு விஞ்ஞானியும் தெரிந்து கொள்ள வேண்டிய புள்ளியியல் முறைகள்.

மதிப்பீட்டு மதிப்பீடுகள்

டிஜிட்டல் தொழில்நுட்பத்தின் வளர்ச்சிகள் கல்வியாளர்களை புதிய கற்றல் மாதிரிகளை உருவாக்க அனுமதிக்கின்றன. இயந்திர கற்றல் தரப்படுத்தல் பணிகள், சோதனைகள் மற்றும் மாணவர் மதிப்பீடுகளை தானியங்குபடுத்தும். இதனால் ஆசிரியர்களின் பணிச்சுமை குறையும். அவர்கள் ஒரு பெரிய மாணவர் மக்களுக்கு தனிப்பயனாக்கப்பட்ட கவனத்தை வழங்க முடியும், அதன் மூலம் கற்றலை மேம்படுத்தலாம்.

ஆன்லைன் சூழல்கள் தனிப்பயனாக்கப்பட்ட உள்ளடக்கம் மற்றும் புதுமையான கற்றல் அணுகுமுறைகளை வளர்க்கும். ஆனால் இன்றைய மாணவர்கள் டிஜிட்டல் உள்ளடக்கத்தை அணுகுவது மட்டுமல்லாமல், அதை உருவாக்கவும் வேண்டும். ஆசிரியர்களின் தேவை அதிகரித்து வருகிறது.

AIndraLabs வழங்கும் ஸ்மார்ட் வருகை

கைமுறை வருகையை நிறுத்துவது மற்றும் ப்ராக்ஸிகள் மற்றும் கைமுறை பிழைகளின் நிகழ்வுகளைக் குறைப்பது ஸ்மார்ட் வருகையின் பின்னணியில் உள்ளது. ஸ்மார்ட் வருகை கணினி பார்வை மற்றும் இயந்திர கற்றல் அல்காரிதம்களைப் பயன்படுத்துகிறது. இது மாணவர்களின் நேரலை வருகையைப் படம்பிடித்து மேகக்கணியில் பதிவேற்றுகிறது. கணினி மாணவர்களின் இருப்பை அல்லது இல்லாததை சரிபார்க்கிறது.

இணையவழிக்கல்வி

ஆன்லைன் கற்றல் தளமானது மாணவர்களை குழுக்கள் அல்லது தனிப்பட்ட அமைப்புகளில் கண்டிப்பாக டிஜிட்டல் முறையில் கல்வி உள்ளடக்கத்தை அணுகவும் உறிஞ்சவும் அனுமதிக்கிறது. ஆன்லைன் கற்றல் குறிப்பிட்ட நேரத்தில் நேரலையில் நடைபெறலாம் அல்லது மாணவர்கள் தங்கள் சொந்த நேரத்தில் முடிக்க முன் பதிவுசெய்யப்பட்ட பாடங்களை இது ஏற்படுத்தலாம்.

2026 க்கான 30 சிறந்த ஆன்லைன் படிப்புகள் மற்றும் கற்றல் இணையதளங்கள்:

உலகம் தொடர்ந்து மாறிக்கொண்டே இருக்கிறது மற்றும் வளர்ந்து வருகிறது, மேலும் கற்றுக்கொள்ள வேண்டிய அனைத்து அற்புதமான விஷயங்கள் உள்ளன. வரலாறு மற்றும் மக்களின் ஆய்வுகள் பற்றிய கண்ணோட்டங்களை மாற்றுவது முதல் செயற்கை நுண்ணறிவு மற்றும் கணினி அறிவியல் உலகம் வரை, முன்பை விட தெரிந்து கொள்ள இன்னும் நிறைய இருக்கிறது.

இருப்பினும், நீங்கள் புதிய விஷயங்களைக் கற்றுக்கொள்வதற்கும், புதிய திறன்களை உருவாக்குவதற்கும், உங்கள் எல்லைகளை விரிவுபடுத்துவதற்கும் இடங்களைக் கண்டுபிடிப்பது கடினமாக இருக்கும். படிப்புகள் மற்றும் பயிற்சிகளை எளிதாகக் கண்டறிய இணையம் உதவுகிறது. உங்கள் கல்வியைத் தொடர ஆன்லைன் வகுப்புகள் ஒரு சிறந்த வழியாகும்.

இலவச மற்றும் கட்டண வகுப்புகள், படிப்புகள், பயிற்சி, தொழில்முறை சான்றிதழ்கள் மற்றும் பலவற்றின் கலவையை வழங்கும் 30 சிறந்த ஆன்லைன் கற்றல் தளங்களை இங்கே காண்போம்.

1. Academic Earth	11. General Assembly	22. MIT OpenCourseWare
2. Alison Learning Paths	12. GFCGlobal	23. Open Culture
3. BetterExplained	13. Hack Design	24. Open Yale Courses
4. Canvas Network	14. Harvard Online Courses	25. Thinkful
5. Carnegie Mellon Open Learning Initiative	15. HTML Dog	26. Skillcrush
6. Codecademy	16. Instructables	27. Skillshare
7. Coursera	17. Iversity	28. Stanford Engineering Everywhere
8. Drawspace	18. Khan Academy	29. Udacity
9. edX	19. LifeHack	30. Udemy
10. FutureLearn	20. LinkedIn Learning	
	21. MasterClass	

முதல் 10 செல்வாக்குமிக்க மற்றும் செயலில் உள்ள நாடுகள்

செயற்கை நுண்ணறிவு மற்றும் கல்வியில் இயந்திர கற்றலில் முதல் பத்து செல்வாக்குமிக்க மற்றும் செயலில் உள்ள நாடுகளின் கவர்ச்சிகரமான தரவை வழங்குகிறது. 635 மீட்டெடுக்கப்பட்ட மற்றும் திரையிடப்பட்ட ஆவணங்களில் இருந்து, அறுபத்திரண்டு நாடுகள் சொற்பொழிவின் தொடர்புடைய தலைப்புக்கு பங்களித்திருப்பது தெரியவந்தது. நூற்று எண்பத்தி ஒன்று (181), 201 கட்டுரை வெளியீடுகள் மற்றும் 0.32 வெளியீடு அதிர்வெண் கொண்ட ஒற்றை நாட்டு வெளியீடுகளைக் கொண்ட சீனா இந்த ஆராய்ச்சிப் பகுதியில் முதலிடம் வகிக்கிறது, அதைத் தொடர்ந்து 80 ஒற்றை நாட்டு வெளியீடுகளுடன் அமெரிக்கா உள்ளது.

அட்டவணை. கல்வியில் AI மற்றும் ML இல் மிகவும் செயலில் உள்ள முதல் 10 நாடுகள் (இன்டர் மற்றும் இன்ட்ரா நாடுகளின் ஒத்துழைப்பு).

Countries	***SCP***	***TAP***	***FREQ***	***MCP***	***TC***	***MC_RATIO***	***AAC***
Canada	*15*	*19*	*0.03*	*4*	*148*	*0.210*	*7.79*
China	*181*	*201*	*0.32*	*20*	*506*	*0.099*	*2.52*
Spain	*16*	*21*	*0.03*	*5*	*236*	*0.238*	*11.24*
India	*29*	*30*	*0.04*	*1*	*211*	*0.033*	*7.03*
Australia	*16*	*22*	*0.03*	*6*	*760*	*0.273*	*34.55*
USA	*80*	*90*	*0.14*	*10*	*866*	*0.111*	*9.62*
Turkey	*14*	*14*	*0.02*	*0*	*83*	*0.000*	*5.93*
Korea	*14*	*17*	*0.03*	*3*	*106*	*0.176*	*6.24*
United Kingdom	*23*	*26*	*0.04*	*3*	*234*	*0.115*	*9.00*
Japan	*21*	*22*	*0.03*	*3*	*226*	*0.112*	*7.56*

(SCP: Single Country Publication, TAP: Total Articles Published, FREQ: Publication Frequency: MCP: Multiple Country Publications (intra and inter-country collaborations), TC: Total Citations: AAC: Average of Article Citations.)

AI இன் நிறுவன தத்தெடுப்பு மற்றும் பயன்பாடுகள்

நிறுவனங்கள் செயற்கை நுண்ணறிவைத் திட்டமிட்டு ஏற்றுக்கொள்வதில் வேகத்தை அதிகரித்து வருகின்றன. 2019 இல் 14% உடன் ஒப்பிடும்போது 2026 இல் 25% வெற்றிகரமான முதலீடு மற்றும் AI இன் வரிசைப்படுத்தல் அறிக்கை. AI படிப்படியாக கருத்தில் இருந்து நடவடிக்கைக்கு மாறுகிறது; பதிலளித்தவர்களில் 44% பேர் தங்கள் குறுகிய கால மற்றும் நடுத்தர கால திட்டங்களில் AI ஐச் சேர்த்துள்ளனர், மேலும் விமானிகள் இன்னும் நடந்துகொண்டிருந்தாலும், 2019 முதல் இவை குறைந்துள்ளன. அதேபோல், AI ஐ 'ரேடாரில்' இருப்பதாகக் கருதுபவர்கள், ஆனால் நடவடிக்கை திட்டமிடாதவர்கள் 24 இல் இருந்து குறைந்துள்ளனர். 2019 இல் % முதல் 2026 இல் 14%.

கல்வியில் AI ஐ ஏற்றுக்கொள்வதற்கு என்ன தடைகள் உள்ளன?

பதிலளித்தவர்களில் கிட்டத்தட்ட பாதி பேர், கல்வியில் AI-ஐ ஏற்றுக்கொள்வதற்கு மிகப்பெரிய தடையாக இருப்பது தெளிவான AI உத்தியின் பற்றாக்குறையாகும், இது நிறுவனங்கள் (பள்ளிகள், பல்கலைக்கழகங்கள், கல்லூரிகள் போன்றவை) 50% மற்றும் EdTech நிறுவனங்கள் 25% என வேறுபடுகிறது. இரண்டு குழுக்களும் AI திறமையின் பற்றாக்குறையை ஒரு பெரிய தடையாக (பதிலளித்தவர்களில் 45%) ஒட்டுமொத்தமாக இரண்டாவது பெரிய தடையாகக் குறிப்பிடுகின்றனர். இருபது சதவீத நிறுவனங்கள் மற்றும் எட்டெக் நிறுவனங்களில் மூன்றில் ஒரு பங்கு தரவு இல்லாததை ஒரு பெரிய தடையாக அடையாளம் கண்டுள்ளது, இது ஒரு துண்டு துண்டான அமைப்பு சூழல் அல்லது தரவுக் கொள்கை சிக்கல்களைக் குறிக்கிறது. செயற்கை நுண்ணறிவுக்கான பார்வை மற்றும் பயன்பாடு கிட்டத்தட்ட அனைத்து செயல்பாட்டு எல்லைகளையும் கடக்கிறது மற்றும் குறிப்பிடத்தக்க செலவுகளுடன் வரலாம், எனவே தலைமை மற்றும் தொழில்நுட்ப உள்கட்டமைப்பு தத்தெடுப்பதற்கான தடைகளாக அடையாளம் காணப்படுவதில் ஆச்சரியமில்லை.

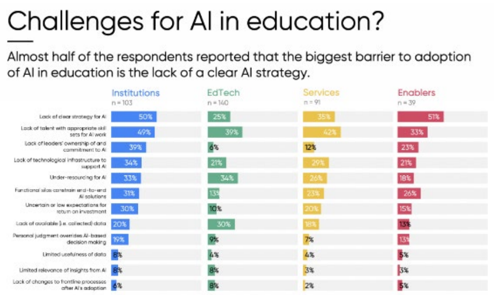

செயற்கை நுண்ணறிவு (AI) மற்றும் இயந்திர கற்றல் (ML) எதிர்காலம் என்ன?

உலகெங்கிலும் உள்ள நிறுவனங்கள், பல்கலைக்கழகங்கள் மற்றும் அரசாங்கங்களின் விரிவான ஆராய்ச்சியால் தூண்டப்பட்டு, இயந்திர கற்றல் தொடர்ந்து வேகமாக உருவாகி வருகிறது. AI மற்றும் ML இல் திருப்புமுனைகள் அடிக்கடி நிகழ்கின்றன, ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட நடைமுறைகள் நிறுவப்பட்ட உடனேயே வழக்கற்றுப் போகும். இயந்திர கற்றலின் எதிர்காலம் பற்றிய ஒரு உறுதியானது 21 ஆம் நூற்றாண்டில் அதன் தொடர்ச்சியான மையப் பாத்திரமாகும், இது வேலை எவ்வாறு செய்யப்படுகிறது மற்றும் நாம் வாழும் முறையை மாற்றுகிறது.

பல வளர்ந்து வரும் போக்குகள் செயற்கை நுண்ணறிவு (AI) மற்றும் இயந்திர கற்றல் (ML) இன் எதிர்காலத்தை வடிவமைக்கின்றன:

- ***என்.எல்.பி:*** அல்காரிதம்கள் மற்றும் உள்கட்டமைப்பில் ஏற்பட்ட முன்னேற்றங்கள் மிகவும் சரளமான உரையாடல் AI, புதிய பணிகளுக்கு ஏற்றவாறு பல்துறை ML மாதிரிகள் மற்றும் வணிகத்தேவைகளுக்கு ஏற்றவாறு தனிப்பயனாக்கப்பட்ட மொழி மாதிரிகள் ஆகியவற்றிற்கு வழிவகுத்தது. பெரிய மொழி மாதிரிகள் அதிக முக்கியத்துவம் பெறுகின்றன, அதிநவீன உள்ளடக்க உருவாக்கம் மற்றும் மேம்பட்ட மனித-கணினி தொடர்புகளை செயல்படுத்துகின்றன.
- ***கணினி பார்வை:*** வளர்ந்து வரும் கணினி பார்வை திறன்கள் பல களங்களில் ஆழமான தாக்கத்தை ஏற்படுத்தும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. சுகாதாரப் பராமரிப்பில், நோயறிதல் மற்றும் கண்காணிப்பில் இது பெருகிய முறையில் முக்கியப் பங்கு வகிக்கிறது. வனவிலங்குகள் மற்றும் அவற்றின் வாழ்விடங்களை ஆய்வு செய்து கண்காணிக்கும் கணினி பார்வை மாதிரிகளின் திறனில் இருந்து சுற்றுச்சூழல் அறிவியல் நன்மைகள். மென்பொருள் பொறியியலில், இது பெரிதாக்கப்பட்ட மற்றும் மெய்நிகர் ரியாலிட்டி தொழில்நுட்பங்களின் முக்கிய அங்கமாகும்.
- ***நிறுவன தொழில்நுட்பம்***: அமேசான், கூகுள், மைக்ரோசாப்ட், ஐபிஎம் மற்றும் ஓபன்ஏஐ போன்ற முக்கிய விற்பனையாளர்கள், தரவு சேகரிப்பு, தயாரித்தல் மற்றும்வகைப்படுத்து தல் உள்ளிட்ட எம்எல் செயல்பாடுகளின் ஸ்பெக்ட்ரம் உள்ளடக்கிய ஆட்டோஎம்எல் இயங்குதள சேவைகளுக்கு வாடிக்கையாளர்களை பதிவு செய்ய பந்தயத்தில் ஈடுபட்டுள்ளனர் ; மாதிரி கட்டிடம் மற்றும் பயிற்சி; மற்றும் விண்ணப்ப வரிசைப்படுத்தல்.
- ***புரிந்துகொள்ளக்கூடிய ML மற்றும் XAI:*** நிறுவனங்கள் தங்கள் ML மாதிரிகளை மிகவும் வெளிப்படையானதாகவும் புரிந்துகொள்ளக்கூடியதாகவும் மாற்ற முயற்சிப்பதால் இந்த கருத்துக்கள் இழுவை பெறுகின்றன. LIME, SHAP மற்றும் வியாக்கியானம் செய்யக்கூடிய மாதிரி கட்டமைப்புகள் போன்ற நுட்பங்கள், AI அமைப்புகள் துல்லியமானவை மட்டுமல்ல, புரிந்துகொள்ளக்கூடியதாகவும் நம்பகமானதாகவும் இருப்பதை உறுதிசெய்ய, ML மேம்பாட்டில் பெருகிய முறையில் ஒருங்கிணைக்கப்படுகின்றன.

நோக்கம்

AI பல நிஜ வாழ்க்கை பயன்பாடுகளைக் கொண்டிருப்பதை நாம் பார்க்க முடியும். நாம் அனைவரும் அறிந்தது போல், இந்தியா ஏற்கனவே உலகின் மென்மையான சக்தியாகவும் சேவையாற்றுவதாகவும் மற்றும் மென்பொருள் துறை மற்றும் அறிவு செயல்முறை அவுட்சோர்சிங் துறைக்கான உலக மையமாகவும் உள்ளது. வரவிருக்கும் ஆண்டுகளில் இந்தியா அதிவேகமாக வளர்ச்சியடைந்து 2031 ஆம் ஆண்டிற்குள் மூன்று பெரிய பொருளாதாரங்களில் ஒன்றாக மாறும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. இந்தியாவின் உள்நாட்டு நுகர்வோர் சந்தை ஏற்கனவே உலக நிறுவனங்களுக்கு ஒரு காந்தமாக உள்ளது, இந்தியா விரைவான வேகத்தில் வளர தயாராக உள்ளது. வளர்ந்து வரும் பொருளாதாரத்துடன், மக்கள் அதிகம் செலவழிக்க நன்கு தயாராக இருப்பார்கள், அதாவது செயற்கை நுண்ணறிவுக்கு சந்தையாக இது அதிக லாபம் தரும். எப்படியும் இந்தியர்கள் ஆராய்ச்சி துறைகளிலும் கணினி அறிவியல் பொறியியல் துறைகளிலும் தங்கள் விஷயத்தை நிரூபித்துள்ளனர். கணினி தொழில்நுட்பத்தைப் பொறுத்தவரை செயற்கை நுண்ணறிவு அடுத்த பெரிய விஷயம். செயற்கை நுண்ணறிவில் நீங்கள் சரியான பாதையில் செல்கிறீர்கள், ஏனெனில் செயற்கை

நுண்ணறிவுக்கான வாய்ப்புகள் வளர்ந்து கொண்டே இருக்கும். ரோபோக்கள் முதல் பேச்சு அங்கீகாரம் வரை மற்றும் முகத்தை அடையாளம் காணுதல் போன்ற பாதுகாப்பு பயன்பாடு முதல் பங்கு வர்த்தகம் வரை, செயற்கை நுண்ணறிவு ஏற்கனவே நமக்கு சேவை செய்யத் தொடங்கியுள்ளது, மேலும் இது வரவிருக்கும் ஆண்டுகளில் இன்னும் சிறப்பாகச் செய்யப்படலாம்.

கருதுகோள்

செயற்கை நுண்ணறிவு (AI) மற்றும் இயந்திர கற்றல் (ML) முயற்சிகளில் கருதுகோள் கருத்து அடிப்படையானது. இயந்திர கற்றல் துறையில், ஒரு கருதுகோள் ஒரு சிக்கலைத் தீர்க்க முயற்சிக்கும் போது தரவு விஞ்ஞானிகள் மற்றும் செயற்கை நுண்ணறிவு (AI) மற்றும் இயந்திர கற்றல் (ML) நிபுணர்களால் செய்யப்பட்ட ஆரம்ப அனுமானமாக செயல்படுகிறது. இயந்திர கற்றல் என்பது கடந்த கால அனுபவங்களின் அடிப்படையில் சோதனைகளை நடத்துவதை உள்ளடக்குகிறது, மேலும் இந்த கருதுகோள்கள் சாத்தியமான தீர்வுகளை உருவாக்குவதில் முக்கியமானவை.

செயற்கை நுண்ணறிவு (AI) மற்றும் இயந்திர கற்றல் (ML) விவாதங்களில், "கருதுகோள்" மற்றும் "மாதிரி" என்ற சொற்கள் சில நேரங்களில் ஒன்றுக்கொன்று மாற்றாகப் பயன்படுத்தப்படுகின்றன என்பதைக் கவனத்தில் கொள்ள வேண்டும். இருப்பினும், ஒரு கருதுகோள் ஒரு அனுமானத்தைக் குறிக்கிறது, அதே சமயம் ஒரு மாதிரி என்பது அந்தக் கருதுகோளைச் சோதிக்கப் பயன்படுத்தப்படும் கணிதப் பிரதிநிதித்துவமாகும். "செயற்கை நுண்ணறிவு (AI) மற்றும் இயந்திர கற்றல் (ML) கருதுகோள்" கற்றலில் கருதுகோள்கள் மற்றும் அவற்றின் முக்கியத்துவத்துடன் தொடர்புடைய முக்கிய அம்சங்களை ஆராய்கிறது.

செயற்கை நுண்ணறிவு (AI) மற்றும் இயந்திர கற்றல் (ML) கருதுகோள் உருவாக்கம் மற்றும் பிரதிநிதித்துவம்:

- *செயற்கை நுண்ணறிவு மற்றும் இயந்திர கற்றலில் கருதுகோள்கள் பல்வேறு வழிமுறைகள்*
- *மற்றும் நுட்பங்களின் அடிப்படையில் உருவாக்கப்படுகின்றன, ஒவ்வொன்றும் அதன்*
- *பிரதிநிதித்துவத்துடன்.*
- *உதாரணத்திற்கு:*
- *நேரியல் பின்னடைவு : ம(எக்ஸ்)=θ0+θ1எக்ஸ்1+θ2எக்ஸ்2+...+θnஎக்ஸ்nh (X)=θ0+θ1எக்ஸ்1+θ2எக்ஸ்2+...+θnஎக்ஸ்n*
- *முடிவெடுக்கும் மரங்கள் : ம(எக்ஸ்)=மரம்(எக்ஸ்)h (X)=மரம் (X)*
- *நரம்பியல் வலையமைப்புகள் : ம(எக்ஸ்)=என்என்(எக்ஸ்)h (X)=என்என் (எக்ஸ்)*
- *நரம்பியல் நெட்வொர்க்குகள் போன்ற சிக்கலான மாதிரிகளின் விஷயத்தில், கருதுகோள் ஒன்றோடொன்று இணைக்கப்பட்ட முனைகளின் பல அடுக்குகளை உள்ளடக்கியிருக்கலாம், ஒவ்வொன்றும் ஒரு குறிப்பிட்ட கணக்கீட்டைச் செய்கிறது.*

கருதுகோள் மதிப்பீடு

செயற்கை நுண்ணறிவு மற்றும் இயந்திர கற்றல் செயல்முறை கருதுகோள்களை உருவாக்குவது மட்டுமல்லாமல் அவற்றின் செயல்திறனை மதிப்பீடு செய்வதையும் உள்ளடக்கியது. இந்த மதிப்பீடு பொதுவாக இழப்பு செயல்பாடு அல்லது மதிப்பீட்டு அளவீட்டைப் பயன்படுத்தி செய்யப்படுகிறது. இது முன்னறிவிக்கப்பட்ட வெளியீடுகள் மற்றும் அடிப்படை உண்மை லேபிள்களுக்கு இடையிலான வேறுபாட்டைக் கணக்கிடுகிறது. பொதுவான மதிப்பீட்டு அளவீடுகளில் சராசரி ஸ்கொயர் பிழை (MSE), துல்லியம், துல்லியம், ரீகால், F1-ஸ்கோர் மற்றும் பிற அடங்கும். சரிபார்த்தல் அல்லது சோதனை தரவுத்தொகுப்பின் உண்மையான விளைவுகளுடன் கருதுகோளின் கணிப்புகளை ஒப்பிடுவதன் மூலம், மாதிரியின் செயல்திறனை ஒருவர் மதிப்பிடலாம்.

கலந்துரையாடல்

தற்போதைய ஆய்வின் தன்மையைக் கருத்தில் கொண்டு, ஸ்கோபஸ் தரவுத்தளத்தில் இருந்து செயற்கை நுண்ணறிவு மற்றும் கல்வி கற்பித்தலில் இயந்திர கற்றல் பற்றிய வெளியிடப்பட்ட கட்டுரைகளின் குறிப்பிடத்தக்க பங்களிப்புகளை பகுப்பாய்வு செய்வதற்கான சரியான வழிமுறையாக பைபிலியோமெட்ரிக் அணுகுமுறை கருதப்படுகிறது. இந்த ஆய்வின் நோக்கங்களை நிவர்த்தி செய்ய, நிறுவப்பட்ட ஆராய்ச்சி கேள்விகள் இந்த விவாதத்தின் இயக்கிகளாகின்றன. 2000 முதல் 2026 வரையிலான வளர்ச்சி விகிதத்தில் கல்வி கற்பித்தலில் AI மற்றும் ML பற்றிய ஆராய்ச்சி வெளியீடுகள் பற்றிய முதல்

ஆராய்ச்சி கேள்விக்கு பதில். AI மற்றும் ML போன்ற மேம்பட்ட தொழில்நுட்பத்துடன் கல்வியை மேம்படுத்துவதில் கல்வி ஆராய்ச்சியாளர்கள் அடைந்துள்ள முன்னேற்றத்தைக் கண்டறிய இந்த ஆய்வில் பின்பற்றப்பட்ட ஆராய்ச்சி முறையின் வகையை இந்தக் கவலை கொண்டு வந்தது. செயல்பாட்டில், (செயற்கை நுண்ணறிவு*, இயந்திர கற்றல்* மற்றும் கல்வி கற்பித்தல்*) போன்ற தேடல் சொற்கள் தொடர்புடைய தேடல் சரங்களை உருவாக்க பயன்படுத்தப்பட்டன

AI மற்றும் ML ஆகியவை கல்வித் துறையில் குறிப்பிடத்தக்க மாற்றத்தை ஏற்படுத்தியுள்ளன, இதனால் கற்பித்தல் மற்றும் கற்றல் மிகவும் நுட்பமானது, இதனால் தரமான கல்வியை ஊக்குவிப்பதில் பயனுள்ள தகவல்களை வழங்குகிறது.

ஆராய்ச்சி வெளியீடுகளின் வளர்ச்சியில் வியத்தகு அதிகரிப்பு இருப்பதை நிரூபிக்கிறது. 2010 முதல் வெளியீடு அதிர்வெண்ணில் குறிப்பிடத்தக்க முயற்சி, மொத்தக் கட்டுரைகளைக் கணக்கிடுவதன் மூலம், 1051 (2010 முதல் 2026 வரை வெளியிடப்பட்ட மொத்தக் கட்டுரைகள்) பதிவு செய்யப்பட்டது. ஒரு ஆவணத்திற்கு சராசரியாக 5.984 மேற்கோள்கள் மற்றும் ஒரு ஆவணத்திற்கு சராசரியாக 1.156 மேற்கோள்களுடன், வெளியிடப்பட்ட கட்டுரைகளின் மேற்கோள்களில் குறிப்பிடத்தக்க அதிகரிப்பு உள்ளது. இந்த வெளியிடப்பட்ட கட்டுரைகள் மேலதிக ஆய்வுகள் மற்றும் ஆராய்ச்சி மேம்பாட்டிற்கான கட்டமைப்பை வழங்கின. இந்த வெளியிடப்பட்ட உதவித்தொகைகளின் புதுமை மற்றும் பரிந்துரைகள் மூலம், தரமான கற்பித்தல் மற்றும் கற்றலுக்காக மிகவும் மேம்பட்ட AI மற்றும் ML கல்வி சாதனங்கள் தயாரிக்கப்பட்டுள்ளன.

உதாரணத்திற்கு; C-PEN, YouDao ரீடிங் பேனா 3, பைட்லேர்னிங், ஜில் வாட்சன், அணில் AI, டீச்சபிள் மெஷின், உயரத்தில் கற்றல், கிரேட்ஸ்கோப், நுவான்ஸ் டிராகன் பேச்சு அங்கீகாரம், சாட்பாட்கள், அரட்டை, முதலியன கல்வி கற்பித்தல், செயற்கை நுண்ணறிவு மற்றும் இயந்திர கற்றல் ஆகியவற்றில் இந்த புதுமையான கண்டுபிடிப்புகளால் மக்கள் எவ்வாறு கற்றுக்கொள்கிறார்கள் மற்றும் பள்ளிகள் எவ்வாறு கற்பிக்கிறார்கள்.

மொத்தத்தில், இந்த கட்டுரை 2060 வரை AI இன் திட்டமிடப்பட்ட பரிணாம வளர்ச்சியை எடுத்துக்காட்டுவதால், எங்கள் ஆய்வு அதன் காலவரிசையை அந்த அளவிற்கு நீட்டிக்கவில்லை என்றாலும், நிர்ணயிக்கப்பட்ட காலவரிசைக்கு அப்பால், அதிசயமான கண்டுபிடிப்புகள் நிகழ்ந்துள்ளன மற்றும் புதிய AI கற்றல் மென்பொருள் உருவாக்கப்பட்டுள்ளது.

AI ரோபோக்கள், ChatGPT தொழில்நுட்ப வல்லுநர்கள் கல்வி கற்பித்தலை மேம்படுத்த நவீன AI மற்றும் ML கருவிகளை உருவாக்கி வருவதால், ஆராய்ச்சியாளர்கள் AI மற்றும் ML இன் உருமாற்றத்தை காகித வெளியீடுகள் மூலம் ஆய்வு செய்து வந்தனர். இதன் விளைவாக, வெளியீட்டு முன்னேற்றம், அதிர்வெண் மற்றும் NP (வெளியீடுகளின் எண்ணிக்கை) ஆகியவை அளவிடும் அளவுருக்களின் ஒரு பகுதியாகும் என்பதை மதிப்பிடுவதற்கு முதல் 10 இதழ் பகுப்பாய்வு செய்யப்பட்டது. கணினி அறிவியலில் விரிவுரைக் குறிப்புகள் (செயற்கை நுண்ணறிவில் துணைத் தொடர் விரிவுரைக் குறிப்புகள் மற்றும் உயிரி தகவலியல் விரிவுரைக் குறிப்புகள் உட்பட) போன்ற இதழ்கள் கல்வி கற்பித்தலில் AI மற்றும் ML இல் 24 TN P (மொத்த வெளியீடுகளின் எண்ணிக்கை) உடன் வெளியிடப்பட்ட கட்டுரைகளைக் கொண்டுள்ளன. TNP = 17 உடன் கல்வி கற்பித்தலில் செயற்கை நுண்ணறிவு மற்றும் இயந்திர கற்றலின் உற்பத்தித்திறன் குறியீடை தீர்மானிக்க மிகவும் மேற்கோள் காட்டப்பட்ட முதல் 10 கட்டுரைகள் பகுப்பாய்வு செய்யப்பட்டன, மேலும் 295 TC (மொத்தம்) உடன் மிகவும் மேற்கோள் காட்டப்பட்ட கட்டுரையாக "ஆழ்ந்த கற்றல் மற்றும் நிலைத்தன்மைக்கான கல்வி" என்பதை ஆய்வு அடையாளம் காட்டுகிறது. மேற்கோள்கள்), இவ்வாறு ஆழமான கற்றல் AI மற்றும் ML வகுப்பறைச் செயல்பாடுகளின் முக்கியத்துவத்தை வலியுறுத்தியது,

மேலும் ஆழமான கற்றல் திறன் மற்றும் உத்தியைப் பெற கற்பவர்கள் மீது அவற்றின் தூண்டுதல் தாக்கங்கள் உயர் கல்வியில் AI மற்றும் ML இன் மிகவும் பயனுள்ள பயன்பாடுகளை அடிக்கோடிட்டுக் காட்டுகிறது. உயர்கல்வியில் AI மற்றும் ML இன் பயன்பாடு நிறுவன மேலாண்மை மற்றும் நிர்வாக ஆதரவு ஆகிய பகுதிகளில் பல பரிமாண நோக்கங்களைக் கொண்டுள்ளது என்பதை இது மேலும் நிறுவுகிறது.

மதிப்பாய்வு செய்யப்பட்ட ஆவணங்களில் இருந்து ஒரு உண்மை அவதானிப்பு என்னவென்றால், பெரும்பாலான செயற்கை நுண்ணறிவு மற்றும் இயந்திர கற்றல் கண்டுபிடிப்புகள் முக்கியமாக கணினி பொறியியல், மென்பொருள் பொறியியல் மற்றும்

மருத்துவ அறிவியல் துறைகளைச் சேர்ந்த விஞ்ஞானிகளால் செய்யப்படுகின்றன. கல்வி தொழில்நுட்பங்கள்.

முடிவுரை

ML அடிப்படையிலான அமைப்புகள் ஆசிரியர்கள் மற்ற முக்கியமான விஷயங்களில் கவனம் செலுத்த அனுமதிக்கும் என்று நிபுணர்கள் ஒப்புக்கொள்கிறார்கள். தொழில்நுட்பப் புரட்சி கல்வியில் மிக விரைவான மாற்றங்களைக் கொண்டு வரும். எதிர்கால பணியாளர்கள் இந்தப் புதிய உலகில் பாடுபடுவதற்கு, அவர்கள் மாற்றியமைக்கும் திறன் மற்றும் புதுமைகளை உருவாக்குதல் மற்றும் மேலும் அறிந்துகொள்வதற்கான விடாமுயற்சி ஆகியவை அவசியம். ML-அடிப்படையிலான அமைப்புகள் கல்விக்கான அணுகலை ஜனநாயகப்படுத்தவும், தனிப்பயனாக்கவும், கற்பித்தல் மற்றும் கற்றல் செயல்முறைகளை மாற்றவும் வாய்ப்புகளை உருவாக்கும் முக்கியமான கருவி செயற்கை நுண்ணறிவு (AI) மற்றும் இயந்திர கற்றல் (ML).

Reference

Abram, S. (2019). *Robots in libraries: Technology trends that aren't that out-there anymore!*Retrieved April 17, 2019 from: https://lucidea.com/blog/robots-in-libraries/

Adhikary, Swarup & Mohakud, Lalit. (2020). Teaching Aptitude among Women Trainee Teachers in West Bengal. Mahila Pratishtha, 5(3), 91-100.

Ahmad et al. (2021). S.F. Ahmad, M.K. Rahmat, M.S. Mubarik, M.M. Alam, S.I. Hyder Artificial intelligence and its role in Education Sustainability, 13 (22) (2021), p. 11, 10.3390/su132212902

Ergen, 2019 M. Ergen, 22 (2019), pp. 5-7, 10.14744/AnatolJCardiol.2019.79091

O. Hamal, N. El Faddouli, M. Hachem, A. Harouni, J. Lu. (2022). Sustainability artificial intelligent in education. (March) https://doi.org/10.3390/su14052862

Kose and Arslan, 2017 U. Kose, A. Arslan Computer Applications in Engineering Education, 25 (1) (2017), pp. 142-156, 10.1002/cae.21787

McGraw-Hill Encyclopedia of Science and Technology. (2007). Artificial Intelligence. In Encyclopedia of Science and Technology (10th ed.; Vol. 2, pp. 228–230). New York: McGraw-Hill.

Palanivelu and Vasanthi. (2020) Role of artificial intelligence in business transformation Int. J. Adv. Sci. Technol., 29 (4 Special Issue), pp. 392-400

Taecharungroj, 2023 V. Taecharungroj " what can ChatGPT do ?" analyzing early reactions to the innovative AI chatbot on twitter (2023)

மகாபாரதத்தில் பாண்டவர்களின் வனவாசம்: மலாய், சமஸ்கிருதம், தமிழ் ஆகிய பதிப்புகளின் ஒப்பாய்வு

The Pandavas Forest Exile in the Mahabharata: A Comparative Study of the Malay, Sanskrit, and Tamil Versions

சாமிக்கனு ஜபமோனி இஷாக் சாமுவேல் / Samikkanu Jabamoney Ishak Samuel [1]

Date of submission: 2026-06-26
Date of acceptance: 2026-07-10
Date of Publication: 2026-07-30
Corresponding author's Name: Mr. Samikkanu Jabamoney Ishak Samuel
Email: tamilperaivu@um.edu.my

Abstract

This article presents a comparative analysis of the Forest Exile episode from the Mahabharata across three major versions: the Sanskrit Mahabharata, the Tamil Villiparatam and the Malay Hikayat Pandawa Lima. Based on 38 key narrative events, the study identifies similarities, transformations, additions and reductions within each version. Numerous similarities exist between the Mahabharata and the Villiparatam. The Hikayat Pandawa Lima exhibits a radically different narrative framework. Notably, the Hikayat Pandawa Lima contains no forest exile at all; instead, the Pandavas are depicted as slaves within the Kauravas' palace. The analysis reveals 22 reductions, 6 transformations, and 4 additions unique to the Hikayat Pandawa Lima, whereas the Villiparatam features 6 additions and only 2 reductions. These differences highlight how each version was adapted to its specific cultural context: the Malay version prioritises action and adventure, while the Tamil version emphasises devotion and the principle of truth. This study demonstrates how a universal epic transforms into new and distinct forms across different cultural landscapes.

Keywords: Mahabharata, Forest Exile, Pandava, Hikayat Pandawa Lima, Villiparatham.

முன்னுரை

மகாபாரதம் என்பது உலகின் மிக நீண்ட இதிகாசங்களில் ஒன்று ஆகும். குருச்சேத்திரப் போரை மையமாகக் கொண்ட இந்த இதிகாசம், வெறும் வரலாற்றுப் பதிவு மட்டுமல்ல; அது மனித வாழ்க்கையின் அனைத்து உணர்ச்சிகளையும், தர்ம சங்கடங்களையும், அரசியல் சூழ்ச்சிகளையும், ஆன்மிகத் தேடல்களையும் உள்ளடக்கிய ஒரு பெரும் களஞ்சியமாகும். இதன் பதினெட்டுப் பர்வங்களுள் மூன்றாவதான வனப்பர்வம் சுமார் 3000 சுலோகங்களைக் கொண்டது. மகாபாரதத்தின் வனப்பர்வம், குருக்ஷேத்ரப் போரின் பின்னணி மற்றும் அதில் இடம்பெறும் கதைகள் மூலம், மனிதனின் வாழ்வியல் சிக்கல்கள், தர்மம், அதீதம் போன்ற கருத்துக்களை ஆராய்கிறது (Jairam, 2017).

பாண்டவர்கள் சூதாட்டத்தில் தோற்று, தங்கள் ஆட்சியையும் செல்வத்தையும் மட்டுமின்றி, தங்கள் சுதந்திரத்தையும் கௌரவத்தையும் இழந்தனர். பன்னிரண்டு ஆண்டுகள் காட்டிலும், ஓர் ஆண்டு அஞ்ஞானவாசத்தையும் வாழ வேண்டிய கட்டாயம் ஏற்படுகிறது. இந்தக் காலகட்டத்தில்தான் பாண்டவர்கள் பல சோதனைகளைச் சந்திக்கின்றனர்; தவங்கள் செய்கின்றனர்; தெய்வீக ஆயுதங்களைப் பெறுகின்றனர்; மேலும், வாழ்க்கையின் உயர்ந்த தத்துவங்களை உணர்கின்றனர். வனப்பர்வத்தின் முக்கியத்துவம், துன்பத்தை எவ்வாறு ஒரு ஆன்மீகப் பயணமாக மாற்றிக் கொள்ளலாம் என்பதைக் காட்டுவதிலேயே உள்ளது (Jairam, 2017). மகாபரதக்கதை இந்தியத் துணைக்கண்டத்தைத் தாண்டி, தென்கிழக்காசியாவிற்குப் பரவியபோது, அது பல்வேறு மொழிகளிலும், கதை சொல்லும்

[1] The author is a senior lecturer at Quest International University, Malaysia.

மரபுகளிலும் புதிய வடிவங்களைப் பெற்றது. இந்தியத் துணைக்கண்டத்தில் மகாபாரதம் தமிழ், மலயாளம், தெலுங்கு, கன்னடம் ஆகிய மொழிகளில் தழுவி எழுதப்பட்டுள்ளன. தமிழில் வில்லிபுத்தூரார் இயற்றிய வில்லிபாரதம் 15ஆம் நூற்றாண்டுகளில் எழுதப்பட்டுள்ளது. தென்கிழக்காசியாவில் மகாபாரதம் இந்தோனேசியா, மலேசியா, தாய்லாந்து, மியான்மா, கம்போடியா ஆகிய நாட்டு மொழிகளில் தழுவி எழுதப்பட்டுள்ளன (Ming, 2018). மலாய் மொழியில் உள்ள ஹிகாயாத் பாண்டவ லிமா பழைய ஜாவானிய 'ககவின் பாரதயுத்தத்தைத்' தழுவியது. இவற்றுள் மலாய்ப் பதிப்பு மிகவும் தனித்துவமானது, ஏனெனில் அது வனவாசத்தின் கருத்தாக்கத்தையே மாற்றி அமைத்துள்ளது (Yasa, 2023). இக்கட்டுரையின் நோக்கம், இம்மூன்று பதிப்புகளையும் ஒப்பிட்டு, அவற்றின் ஒற்றுமைகள், உருமாற்றங்கள், கூடுதல்கள், குறைப்புகள் ஆகியவற்றை விரிவாக ஆராய்வதாகும்.

முந்தைய ஆய்வுகள்

சமஸ்கிருதம், தமிழ், மலாய் பதிப்புகளில் மகாபாரதம் குறித்த ஆய்வுகள், இந்தோனேசிய, மலாய், ஆங்கில, தமிழ்மொழிகளில் நூல்கள், ஆய்வேடுகள் மற்றும் ஆய்வுக் கட்டுரைகள் மூலம் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளன. தொடக்கக் கால ஆய்வுகள், இந்தியக் காப்பிய மரபுகள் தென்கிழக்காசியாவிற்குப் பரவியதைத் தடமறிவதிலேயே கவனம் செலுத்தின. Choo Ming Ding, Willem van der Molen ஆகிய இருவரும், ஜாவா மற்றும் மலாய் இலக்கியங்களில் இராமாயணம் மற்றும் மகாபாரதத்தின் இருப்பை ஆய்வு செய்து, உள்ளூர் இலக்கிய மரபுகளுக்குள் இந்தியக் காப்பியங்கள் தழுவி அமைக்கப்பட்டதை எடுத்துரைத்தனர் (Ding & Van der Molen, 2018). இதேபோல், Coedès (1968), Sarkar (1970) ஆகிய இருவரும், இந்தியக் கலாச்சாரத் தாக்கத்தின் பரந்த செயல்முறையையும், தென்கிழக்காசிய நாகரிகங்களை வடிவமைப்பதில் அதன் பங்கையும், மகாபாரதக் கதைகள் வட்டார இலக்கியக் கலாச்சாரங்களில் இணைக்கப்பட்டதையும் உள்ளடக்கியதாக ஆய்வு செய்தனர்.

அதன்பிறகான ஆய்வுகள், மலாய் இலக்கியத்தின் வளர்ச்சி மற்றும் அதனுள் மகாபாரதக் கூறுகள் ஒருங்கிணைக்கப்பட்டது ஆகியவற்றில் கவனம் செலுத்தியது. Ismail Hamid (1985, 1987) அவர்கள், மகாபாரதமும் ஜாவா இலக்கிய மரபுகளும் செவ்வியல் மலாய் இலக்கியத்தின் மீது செலுத்திய குறிப்பிடத்தக்கத் தாக்கத்தை நிறுவிக் காட்டினர். இதேவேளை, Khalid Hussain (1990) அவர்கள், 'ஹிகாயத் பாண்டவ லீமா'வைப் பகுப்பாய்வு செய்து, ஜாவா மகாபாரதமே பாண்டவர் கதையின் மலாய் மறுவுருவங்களை வடிவமைப்பதில் மையப் பங்கு வகித்தது என வாதிட்டனர். Singaravelu Sachithanandam (1970, 2004), Rajantheran Muniyandi (2017) ஆகியோரின் ஆய்வுகள், இந்த இலக்கிய வளர்ச்சிகளைத் தென்கிழக்காசியாவில் இந்தியக் கலாச்சார மற்றும் சமயத் தாக்கத்தின் பரந்த கட்டமைப்பிற்குள் மேலும் நிலைநிறுத்தின.

மொழி மரபுகளுக்கிடையே மகாபாரதத்தின் ஒப்பீட்டு ஆய்வுகள் இன்னும் வரையறுக்கப்பட்ட நிலையிலேயே உள்ளன. இவற்றில் மிக முக்கியமான பங்களிப்புகளில் ஒன்று Samikkanu Jabamoney Ishak Samuel (2002) அவர்களுடையதாகும்; அவரது முதுகலைப் பட்ட ஆய்வேடு, 'ஹிகாயத் பாண்டவ லீமா'வின் மலாய், சமஸ்கிருதம், தமிழ் ஆகிய பதிப்புகளை ஒப்பிட்டு, மூன்று மரபுகளுக்கிடையிலான முக்கியமான ஒற்றுமைகளையும் வேறுபாடுகளையும் கண்டறிந்தது. அவரது முனைவர்ப் பட்ட ஆய்வு (Samikkanu Jabamoney Ishak Samuel, 2008) மற்றும் அதனைத் தொடர்ந்த மலாய் இலக்கியத்தில் மகாபாரதம் என்னும் ஆய்வுக் கட்டுரை (Samikkanu Jabamoney Ishak Samuel, 2019) ஆகியவை, மலேசியாவில் தமிழ் மற்றும் மலாய் இலக்கியப் படைப்புகளில் இராமாயணம் மற்றும் மகாபாரதத்தின் தாக்கத்தை மேலும் ஆய்வு செய்தன. Harry Aveling (2018) அவர்களும், ஜாவா, மலாய், நவீன இந்தோனேசிய நூல்களில் அபிமன்யுவின் இறப்புச் சித்தரிப்பைப் பகுப்பாய்வு செய்து ஒப்பீட்டு அணுகுமுறையை மேற்கொண்டார்.

இந்த முக்கியமான பங்களிப்புகள் இருந்தபோதிலும், ஏற்கனவே உள்ள ஆய்வுகள் பெரும்பாலும் இந்திய, மலாய் அல்லது ஜாவா, மலாய் ஆகிய இலக்கிய ஒப்பீடுகளிலேயே கவனம் செலுத்தியுள்ளது. Brakel (1980) அவர்கள், மலாய், ஜாவா இலக்கியங்களில் இந்தியக் காப்பியங்களை ஒப்பிட்டுள்ளார், ஆனால், தமிழ் மரபை உள்ளடக்கவில்லை. இதன் விளைவாக, மகாபாரதத்தின் சமஸ்கிருதம், தமிழ், மலாய் பதிப்புகளை உள்ளடக்கிய விரிவான ஒப்பீட்டுப் பகுப்பாய்வுகள் அரிதாகவே உள்ளன. இந்த இடைவெளி, தெற்கு மற்றும் தென்கிழக்கு ஆசியா முழுவதும் மகாபாரதத்தின் தழுவல், பரப்புகை மற்றும் உள்ளூர்மயமாக்கல் ஆகிய

செயல்முறைகளைச் சிறப்பாகப் புரிந்துகொள்ளும் பொருட்டு, மூன்று மரபுகளையும் ஒன்றாக ஆய்வு செய்யும் மேலதிக ஆராய்ச்சியின் அவசியத்தை எடுத்துக்காட்டுகிறது *(Brakel, 1980; Samikkanu Jabamoney Ishak Samuel, 2002; Harry Aveling, 2018).*

ஆய்வு முறையியல்

இந்த ஆய்வில், மொத்தம் 38 முக்கிய நிகழ்வுகள் அடையாளம் காணப்பட்டு, ஒவ்வொரு பதிப்பிலும் அவை எவ்வாறு சித்தரிக்கப்படுகின்றன என்பது ஒப்பிடப்பட்டுள்ளது. இந்த 38 நிகழ்வுகளும் அட்டவணை ஒன்றில் பட்டியலிடப்பட்டுள்ளன. ஒப்பீட்டின் முடிவுகள், ஒற்றுமைகள், உருமாற்றங்கள், கூடுதல்கள், குறைப்புகள் என நான்கு பிரிவுகளாகத் தொகுக்கப்பட்டு அட்டவணையாகத் தரப்பட்டுள்ளது. இவ்வாய்வுக் கட்டுரை, இந்த 38 நிகழ்வுகளில் இருந்து மிக முக்கியமானவற்றைத் தேர்ந்தெடுத்து, ஒவ்வொரு பிரிவின் கீழும் ஆழமாக விளக்குகிறது.

மூன்று பதிப்புகளின் விரிவான கதைச் சுருக்கம் மகாபாரதம்

வடமொழி மகாபாரதத்தில் சூதில் தோற்ற பாண்டவர்களும், திரௌபதியும் உடனடியாகக் காட்டிற்குப் புறப்பட்டுச் செல்கின்றனர். கிருஷ்ணன் சுபத்திரையையும் அபிமன்யுவையும் துவாரகைக்கு அனுப்பி வைக்கிறார். பல பிராமணர்கள் பாண்டவர்களைப் பின்தொடர்கின்றனர். ரிஷி தௌமியர் சூரியத் தேவனிடமிருந்து எப்போதும் உணவைக் கொடுக்கும் அச்சயப் பாத்திரத்தைப் பெற்றுத் தருகிறார். விதுரர் திருதராஷ்டிரரிடம் பாண்டவர்களுடன் சமாதானமாகுமாறு அறிவுறுத்துகிறார்; ஆனால், திருதராஷ்டிரர் ஆத்திரமடைந்து விதுரரை நாடு கடத்துகிறார். விதுரர் காட்டில் பாண்டவர்களைச் சந்தித்துப் பின்னர் மனம் மாறிய திருதராஷ்டிரரால் அழைக்கப்பட்டுத் திரும்புகிறார். முனிவர் வியாசரும் முனிவர் மைத்ரேயரும் துரியோதனனை எச்சரிக்கின்றனர். "பீமன் உன் தொடையை உடைப்பான்" என்று முனிவர் மைத்ரேயர் துரியோதனனுக்குச் சாபமிடுகிறார். பாண்டவர்கள் துவைதவனக் காட்டிலும், காம்யகக் காட்டிலும் வாழ்கின்றனர். அர்ஜுனன் பாசுபதாஸ்திரம் பெற இந்திரகிரி மலையில் கடுந்தவம் புரிகிறார். சிவபெருமான் ஒரு வேடனின் வடிவில் வந்து, அர்ஜுனனுடன் போரிட்டுப் பின்னர், பாசுபதாஸ்திரத்தை அருளுகிறார். இந்திரன் அர்ஜுனனை இந்திரலோகத்திற்கு அழைத்துச் சென்று பல தெய்வீக ஆயுதங்களை வழங்குகிறார். அங்கு உர்வசியின் சாபத்தால் அர்ஜுனன் ஓராண்டு அலியாகிறான். இதற்கிடையில், திரௌபதிக்காக பீமன் இரண்டு முறை மலர்களைத் தேடிச் செல்கிறான். முதல் முறை குவளை மலர், இரண்டாம் முறை ஐவண்ண மலர். ஜயத்ரதன் திரௌபதியைக் கடத்திச் செல்கின்றான். பாண்டவர்கள் அவளை மீட்டெடுக்கின்றனர். ஒரு பிராம்மணரின் அக்னிஹோத்ரப் பொருட்களை ஒரு மான் எடுத்துச் சென்றது, அதைத் தேடிப் போன பாண்டவர்கள் ஒரு குளத்தில் தாகத்தால் தண்ணீர் குடித்து மாண்டுப்போகின்றனர். அங்கு யக்ஷனின் கேள்விகளுக்குப் பதிலளித்த யுதிஷ்டிரனால் பாண்டவர்கள் அனைவரும் உயிர் பிழைக்கின்றனர். இறுதியாக, பன்னிரண்டு ஆண்டுகள் வனவாசம் முடிந்ததும், அவர்கள் அஞ்ஞானவாசத்திற்குத் திட்டமிடுகின்றனர் *(Vyasar Aruliya Mahabharata, 1989).*

வில்லிபாரதம்

வில்லிபாரதம் பெரும்பாலும் மூல மகாபாரதத்தை ஒத்திருந்தாலும், குறிப்பிடத்தக்க வேறுபாடுகள் உள்ளன. முதலாவதாக, அர்ஜுனனின் தவத்தின் போது, சிவபெருமான் உர்வசி, ரம்பை, திலோத்தமை ஆகிய மூன்று அப்சரசுகளையும் ஒருசேர அனுப்பி, அவனது பிரம்மச்சரியத்தைச் சோதிக்கிறார். மூல மகாபாரதத்தில் உர்வசி மட்டுமே வருகிறாள். இரண்டாவதாக, சிவபெருமானுடனான போர் வில்லிபாரதத்தில் மிகவும் விரிவானதும், உடல்ரீதியானதுமாக உள்ளது. அர்ஜுனனின் அம்பு சிவனின் கொண்டையில் படுகிறது. சிவன் அர்ஜுனனின் வில்லின் நாணைத் துண்டிக்கிறார். அர்ஜுனன் தன் வில்லால் சிவனை அடிக்கிறார். அந்த அடி உலகில் உள்ள அனைத்து உயிர்களும் உணரும் அளவுக்குப் பேரதிர்ச்சியை ஏற்படுத்துகிறது. இறுதியில் சிவனும் அர்ஜுனனும் மல்யுத்தம் செய்கின்றனர். மூன்றாவதாக, திரௌபதியும் காட்டு நெல்லிக்கனியும் எனும் கதை வில்லிபாரதத்தில் தனிச் சிறப்பாகும். நான்காவதாக, ரிஷி கலமாவின் யாகம் மூலம் துரியோதனன் பாண்டவர்களைக் கொல்ல முயற்சிக்கும் கதை வில்லிபாரதத்தில் மட்டுமே உள்ளது. ஐந்தாவதாக, குபேரன் தன் தூதன் சங்கோடனனைப் பீமனைப் பிடிக்க அனுப்புதல், பின்னர் தன் மகன் உருடிராசேனனை அனுப்பிப் பீமனுக்கு மலர் அளித்தல் ஆகியவை

வில்லிபாரதத்தில் கூடுதல் நிகழ்வுகளாகும். மகாபாரதத்தில் இடம்பெற்றுள்ள நளன்-தமயந்தி, ஹரிச்சந்திரன் போன்ற துணைக்கதைகள் அனைத்தும் வில்லிபாரதத்தில் இடம்பெற்றுள்ளன *(Villiputturar, 1990).*

ஹிகாயாத் பாண்டவ லிமா

மலாய் ஹிகாயாத் பாண்டவ லிமா முற்றிலும் மாறுபட்ட கதை அமைப்பைக் கொண்டுள்ளது. மிக முக்கியமாக, இங்கு வனவாசம் என்பதே இல்லை. சூதில் தோற்ற பின்னர், பாண்டவர்கள் கௌரவர்களால் அடிமைகளாக நடத்தப்படுகின்றனர். யுதிஷ்டிரன் *(Maharaja Darmawangsa)* குதிரைப் பண்ணையாளராகவும், பீமன் *(Sang Bima)* கதவுக் காவலராகவும், அர்ஜுனன் *(Sang Rajuna)* தோட்டக் காவலராகவும், நகுலன் *(Sakula)* மற்றும் சகாதேவன் *(Sadewa)* ஆகியோர் பணியாட்களாகவும் நியமிக்கப்படுகின்றனர். அவர்கள் துரியோதனன் *(Duryudana)*, துச்சாதனன் *(Sang Dursana)*, சகுனி *(Patih Sangkuni)* ஆகியோரின் எச்சில் உணவை உண்ண வேண்டிய அவல நிலைக்குத் தள்ளப்படுகின்றனர். இதனால், பீமன் கடுமையாகக் கோபமடைகிறான். அவன் யுதிஷ்டிரன் மீதே கோபப்படுகிறான், ஏனெனில் அவனுடைய சூதுதான் இந்த அவமானத்திற்குக் காரணம் என்று கருதுகிறான். ஒரு சமயம், நகுலனும் சகாதேவனும் பட்டினியால் அழுகின்றனர். துரியோதனனின் மனைவி பானுமதி *(Dewi Banuwati)* அவர்களுக்கு உணவளிக்கிறாள். இதனை அறிந்த துரியோதனன், ஒரு பெரிய குடத்தை வீசி, அவர்களின் கணுகால்களைக் காயப்படுத்துகிறான். பழிவாங்கும் விதமாக, அர்ஜுனன் பானுமதியைத் தூக்கிச் சென்று, அவளுடன் உறவு கொள்கிறான். துரோணர் *(Dangyang Drona)* இதனை அறிந்து, பாண்டவர்களைக் கொல்ல ஒரு திட்டத்தைத் துரியோதனனுக்கு ஆலோசனையாகக் கூறுகிறார். மகாத்ரா நதியில் *(Sungai Mahadra)* ஆர்த்த லேகா *(Arda Leka)* என்ற பெரிய நாகம் ஒன்று வாழ்கிறது. பாம்பங் சுதோமோ *(Bambang Sutomo)* எனும் வில்லாளி அந்த நாகத்தின் மீது ஒரு அம்பை எய்கிறான். அந்த அம்பை மீட்டு வருபவனுக்குப் பாதி இராச்சியத்தை வெகுமதியாகத் தருவதாகத் துரியோதனன் அறிவிக்கிறான். கௌரவர்கள் யாரும் முன்வராத நிலையில், யுதிஷ்டிரன் முதலில் நாகத்தின் வாய்க்குள் குதிக்கிறான். அவரைக் காப்பாற்ற நினைத்துப் பீமன், அர்ஜுனன், நகுலன், சகாதேவன் ஆகியோரும் குதித்து, அனைவரும் நாகத்தால் விழுங்கப்படுகின்றனர். கௌரவர்கள் பெரும் மகிழ்ச்சியடைகின்றனர். ஆனால் பீமன் தன் வாளால் நாகத்தின் வயிற்றைக் கிழித்தெறிகிறான். அனைவரும் வெளியேறி, நதியில் குளித்துத் தங்களைச் சுத்தப்படுத்திக் கொள்கின்றனர். பின்னர் அவர்கள் மகாராஜா வுர்கதேவா *(Maharaja Wurgadewa)* ஆட்சி செய்யும் மெர்சுனெகாரா *(Mercunegara)* என்ற நாட்டிற்குச் செல்கின்றனர் *(Khalid Hussain (Ed.), 1992).* மெர்சுனெகாரா மகாபாரதத்திலும் வில்லிபாரதத்திலும் உள்ள விராட நாட்டிற்குச் சமமானதாகும்.

ஒற்றுமைகள்

பாண்டவர்களின் வனவாசம் வடமொழி மகாபாரதம், தமிழ் வில்லிபாரதம், மலாய் ஹிகாயாத் பாண்டவ லிமா ஆகிய மூன்று பதிப்புகளுக்கும் பொதுவான ஒரு நிகழ்வு கூட இல்லை என்பதே மிக முக்கியமான முடிவாகும். இருப்பினும், வடமொழி மகாபாரதம், தமிழ் வில்லிபாரதம் ஆகிய இரண்டு பதிப்புகளுக்கு இடையே பல ஒற்றுமைகள் உள்ளன. இரண்டிலும் பாண்டவர்கள் வனவாசம் மேற்கொள்கின்றனர். இருவரும் திரௌபதியுடன் செல்கின்றனர். விதுரர் திருதராஷ்டிரரிடம் பாண்டவர்களுடன் சமாதானமாக போகும்படி கூறியதால் நாடு கடத்தப்படும் நிகழ்வு இரண்டிலும் உள்ளது. மைத்ரேய முனிவரின் சாபம் இரண்டிலும் உள்ளது. அர்ஜுனன் பாசுபதாஸ்திரம் பெறத் தவம் செய்வதும், சிவபெருமான் வேடனாக வந்து அருள்வதும் இரண்டிலும் உள்ளது. அர்ஜுனன் இந்திரலோகம் சென்று உர்வசியிடம் சாபம் பெறுவதும் இரண்டிலும் உள்ளது. பீமன் திரௌபதிக்காக மலர் தேடிச் செல்வது இரண்டிலும் உள்ளது. ஜயத்ரதன் திரௌபதியைக் கடத்திச் செல்வதும், பாண்டவர்கள் மீட்பதும் இரண்டிலும் உள்ளது. ஒரு மானைத் துரத்திச் சென்று, ஒரு குளத்தில் யக்ஷனின் கேள்விகளுக்குப் பதிலளித்து உயிர் பிழைத்தலும், யுதிஷ்டிரன் நகுலனை உயிர்ப்பிக்கக் கேட்பதும் இரண்டிலும் உள்ளது. மேலும், நளன்-தமயந்தி, ஹரிச்சந்திரன் போன்ற துணைக்கதைகள் இரண்டிலும் உள்ளன. இந்த ஒற்றுமைகள், வில்லிபாரதம் வடமொழி மகாபாரதத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டது என்பதை உறுதிப்படுத்துகின்றன. ஆனால், மலாய் ஹிகாயாத் பாண்டவ லிமா இந்த ஒற்றுமைகளில் எதுவும் கொண்டிருக்கவில்லை; அது முற்றிலும் வேறுபட்ட கதை அமைப்பைக் கொண்டுள்ளது *(Samikkanu Jabamoney Ishak Samuel, 2001).*

வரைப்படம் 1: மகாபாரத வனவாசம்: மூன்று பதிப்புகளின் ஒப்பீடு

உருமாற்றங்கள்

இந்த ஆய்வில் மலாய் ஹிகாயாத் பாண்டவ லிமா பதிப்பில் ஆறு முக்கிய உருமாற்றங்கள் உள்ளது அடையாளம் காணப்பட்டுள்ளன. மகாபாரதம், வில்லிபாரதம் ஆகிய பதிப்புகளில் உள்ள நிகழ்வுகள் மலாய் ஹிகாயாத் பாண்டவ லிமா பதிப்பில் முற்றிலும் மாறுபட்ட வடிவங்களில் உருமாற்றங்கள் செய்யப்பட்டுள்ளன *(Samikkanu Jabamoney Ishak Samuel, 2001).* முதலாவதாக, மகாபாரதத்திலும் வில்லிபாரதத்திலும் பாண்டவர்கள் வனவாசம் செல்கின்றனர். ஆனால், மலாய் ஹிகாயாத் பாண்டவ லிமாவில் பாண்டவர்கள் வனவாசம் செல்லவில்லை; மாறாக கௌரவர்களின் அரண்மனையிலேயே அடிமைகளாக நடத்தப்படுகின்றனர். இஃது ஓர் அடிப்படை உருமாற்றமாகும். இங்குக் காடு எனும் இடம் முற்றாக நீக்கப்பட்டு, அதற்குப் பதிலாக அரண்மனையே ஒரு சிறைச்சாலையாக மாறுகிறது *(Samikkanu Jabamoney Ishak Samuel, 2001).*

இரண்டாவதாக, மகாபாரதத்திலும் வில்லிபாரதத்திலும் பாண்டவர்களைக் கொல்ல துரியோதனன் அரக்கு மாளிகையைக் கட்டி எரிக்கும் திட்டத்தை வகுக்கிறான். மலாய் ஹிகாயாத் பாண்டவ லிமாவில் இந்தத் திட்டம் நீக்கப்பட்டு, அதற்குப் பதிலாக மகாத்ரா நதியில் ஆர்த்த லேகா என்ற நாகத்தால் விழுங்கச் செய்யும் திட்டம் வருகிறது. மூன்றாவதாக, மகாபாரதத்திலும் வில்லிபாரதத்திலும் பாண்டவர்கள் அரக்கு மாளிகையில் இருந்து சுரங்கம் வழியாகத் தப்பிக்கின்றனர். மலாய் ஹிகாயாத் பாண்டவ லிமாவில் பீமன் நாகத்தின் வயிற்றை வாளால் கிழித்துத் தப்பிக்கிறான் *(Samikkanu Jabamoney Ishak Samuel, 2001).*

நான்காவதாக, மகாபாரதத்திலும் வில்லிபாரதத்திலும் பாண்டவர்கள் வனவாசத்தை நிறைவு செய்த பின் விராட நாட்டிற்குச் சென்று அஞ்ஞானவாசம் மேற்கொள்கின்றனர். மலாய் ஹிகாயாத் பாண்டவ லிமாவில் பாண்டவர்கள் ஆர்த்த லேகா என்ற நாகத்தின் வயிற்றிலிருந்து வெளியேறிய பின் மெர்சுனெகாரா என்ற நாட்டிற்குச் செல்கின்றனர். ஐந்தாவதாக, மகாபாரதத்திலும் வில்லிபாரதத்திலும் சூதில் திரௌபதியைப் பணயம் வைத்ததற்காக பீமன் யுதிஷ்டிரன் மீது கோபப்படுகிறான். மலாய் ஹிகாயாத் பாண்டவ லிமாவில் எச்சில் உணவு உண்ண நேரிட்டதற்காக பீமன் யுதிஷ்டிரன் மீது கோபப்படுகிறான் *(Samikkanu Jabamoney Ishak Samuel, 2001).*

ஆறாவதாக, மகாபாரதத்திலும் வில்லிபாரதத்திலும் துரோணர் நடுநிலையாகவோ அல்லது பாண்டவர்களுக்கு ஆதரவாகவோ இருக்கிறார். ஆனால், மலாய் ஹிகாயாத் பாண்டவ லிமாவில் பாண்டவர்களுக்கு எதிராக துரோணர் நேரடியாக நாகத் திட்டத்தைப் பரிந்துரைக்கிறார். இந்த உருமாற்றங்கள் அனைத்தும், மலாய் ஹிகாயாத் பாண்டவ லிமாவில் நேரடியான, அதிரடி மற்றும் காதல் கலந்த கதையாக மாற வேண்டும் என்ற நோக்கில் செய்யப்பட்டவை என்பதை வெளிப்படுத்துகின்றன. மலாய் நாட்டார் கதைகளில் 'நாகத்தின் வயிற்றைக் கிழித்தல்' போன்ற அதிரடிக் காட்சிகள் பொதுவானவை *(Samikkanu Jabamoney Ishak Samuel, 2001).*

வரைப்படம் 2: ஹிகாயாத் பாண்டவ லிமா: மகாபாரதத்தின் மலாய் உருமாற்றங்கள்

கூடுதல்கள்

மலாய் ஹிகாயாத் பாண்டவ லிமாவில் கூடுதலாக நான்கு நிகழ்வுகள் இடம்பெற்றுள்ளன. முதலாவது, தேவி பானுவதி பட்டினியால் அழும் நகுலன், சகாதேவனுக்கு உணவளிக்கும் காட்சியாகும். இது மலாய் ஹிகாயாத் பாண்டவ லிமாவில் இடம்பெற்றுள்ள தனிக் கருணைக் காட்சியாகும். இரண்டாவது, துரியோதனன் குடத்தை வீசி அவர்களின் கணுக்கால்களைக் காயப்படுத்தும் காட்சி. மூன்றாவது, அர்ஜுனன் பழிவாங்கும் விதமாக அத் தேவி பானுவதியைத் தூக்கிச் சென்று உறவு கொள்ளுதல். நான்காவது, பாண்டவர்களை நாகம் விழுங்கியதைக் கண்டு கௌரவர்கள் மகிழ்ச்சியடைதல். மகாபாரதத்திலும் வில்லிபாரதத்திலும் இக்காட்சி அரக்கு மாளிகை எரிந்ததைக் கண்டு கௌரவர்கள் மகிழ்ச்சியடைந்ததற்குப் பதிலானது. இந்த நான்கு கூடுதல்களும் மலாய் ஹிகாயாத் பாண்டவ லிமாவில் மட்டுமே காணப்படுகின்றன. இவை, மலாய் நாட்டார் கதைகளின் செல்வாக்கையும், காதல், பழிவாங்குதல், உடல்ரீதியான வன்முறை ஆகியவற்றுக்கு மலாய் ஹிகாயாத் பாண்டவ லிமாவில் முன்னுரிமை தருவதையும் காட்டுகின்றன (Samikkanu Jabamoney Ishak Samuel, 2001).

வில்லிபாரதத்தில் ஆறு கூடுதல் நிகழ்வுகள் இடம்பெற்றுள்ளன. முதலாவது, அர்ஜுனனின் தவத்தைச் சோதிக்க உர்வசி, ரம்பை, திலோத்தமை ஆகிய மூவரும் ஒருசேர அனுப்பப்படுதல். மகாபாரதத்தில் உர்வசி மட்டுமே வருகிறாள். இரண்டாவது, சிவனுடனான போரில், அர்ஜுனனின் அம்பு சிவனின் கொண்டையில் படுதல், சிவன் வில்லின் நாணைத் துண்டித்தல், அர்ஜுனன் வில்லால் சிவனை அடித்தல், இருவரும் மல்யுத்தம் செய்தல் ஆகிய காட்சிகள் வில்லிபாரதத்தில் மட்டுமே இடம்பெற்றுள்ளன. மூன்றாவது, குபேரன் தன் தூதன் சங்கோடனனைப் பீமனைப் பிடிக்க அனுப்புதல்; சங்கோடனனால் முடியாமல், குபேரன் தன் மகன் உருடிராசேனனை அனுப்பி மலரைக் கொடுத்தல் ஆகிய காட்சிகளும் வில்லிபாரதத்தில் மட்டுமே இடம்பெற்றுள்ளன. நான்காவது, திரௌபதியும் காட்டு நெல்லிக்கனியும் எனும் மிக அற்புதமான கதை. இக்கதையில், ஒரு முனிவருக்கு மட்டுமே உரிய நெல்லிக்கனியை அறியாமல் பறித்த பாண்டவர்கள், தங்கள் மனத்தில் உள்ளதை முழுமையாக உண்மையாக ஒப்புக்கொள்ளும் போதே, கனி மீண்டும் கிளையில் ஒட்டிக் கொள்கிறது. திரௌபதி "எனக்கு ஐந்து கணவர் இருந்தாலும், இன்னும் ஒரு கணவரின் தேவை என் மனத்தில் உள்ளது" என்று ஒப்புக்கொள்வதே இக்கதையின் உச்சம். ஐந்தாவது, ரிஷி கலமாவின் யாகத்தில், ராட்சதன் தோன்றி பாண்டவர்களைத் தேடிச் சென்று, கண்டுபிடிக்க முடியாததால் திரும்பி வந்து கலமாவையே கொல்வது. ஆறாவது, இதன் தொடர்ச்சியாக, அந்த ராட்சதன் அக்கினியில் மறைதல். இந்த ஆறு கூடுதல் நிகழ்வுகளும் வில்லிபாரதத்தில் பக்தி, உண்மை நெறி ஆகியவற்றை வெளிப்படுத்துகின்றன (Samikkanu Jabamoney Ishak Samuel, 2001).

குறைப்புகள்

மலாய் ஹிகாயாத் பாண்டவ லிமாவில் மொத்தம் 22 குறைப்புகள் உள்ளன. இவை மிக முக்கியமானவை: வனவாசத்தின் தொடக்கமும் பிராமணர்கள் பின்தொடர்வதும், சூரிய தேவன்

அச்சயப் பாத்திரம் அருளியது, விதுரர் நாடு கடத்தப்பட்டதும் மீண்டும் அழைக்கப்பட்டதும், மைத்ரேய முனிவரின் சாபம், அர்ஜுனனின் முழு தவமும் சிவனைச் சந்திப்பதும், பாசுபதி ஆயுதத்தின் பெயர் மட்டும் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது, அர்ஜுனன் இந்திரலோகம் சென்றதும் உர்வசி சாபமும், பீமன் இரண்டு முறை மலர் தேடிச் சென்றதும், பீமனை நாகம் பிணித்த நிகழ்வும், துரியோதனன் கந்தர்வர்களால் பிடிக்கப்பட்டுப் பாண்டவர்களால் மீட்கப்பட்டதும், முனிவர்களின் வருகைகளும், ஜடாசுரன் கடத்தலும், ஜயத்ரதன் கடத்தலும், கர்ணனின் கவசமும் குண்டலமும் இந்திரனால் வாங்கப்பட்டதும், பிராம்மணரின் அக்னிஹோத்ரப் பொருட்களை மான் எடுத்துச் சென்றதும், பீமன், அர்ஜுனன், நகுலன், சகாதேவன் ஆகியோர் குளத்தில் தண்ணீர் குடித்து இறந்ததும், யக்ஷனின் கேள்விகளும், யுதிஷ்டிரனால் உயிர்ப்பிக்கப்பட்டதும், மேலும் முப்பத்தெட்டு கிளைக்கதைகளும் முற்றாக நீக்கப்பட்டுள்ளன. வில்லிபாரதத்தில் இரண்டு குறைப்புகள் மட்டுமே உள்ளன. மகாபாரதத்திலுள்ள 'நகுலன்' எனும் பாம்பும் ஜயத்ரதன் கடத்தலும் வில்லிபாரதத்தில் இல்லை *(Samikkanu Jabamoney Ishak Samuel, 2001).*

அட்டவணை *1:* வனவாசம் நிகழ்வுகளின் முழு ஒப்பீடு

	வனவாசம் கதை நிகழ்வுகள்	*MB*	*VP*	*HPL*
1	பாண்டவர்கள் அடிமைகளாக நடத்தப்படுதல்: யுதிஷ்டிரன் - குதிரைப் பண்ணையாளர்; பீமன் - கதவுக் காவலர்; அர்ஜுனன் - தோட்டக் காவலர்; நகுலன், சகாதேவன் - பணியாட்கள்	✗	✗	✓
2	எச்சில் உணவு உண்ண நிர்பந்தித்தல் - பீமன் யுதிஷ்டிரன் மீது கோபப்படுதல்	✗	✗	✓
3	தேவி பானுவதி நகுலன், சகாதேவனுக்கு உணவளித்தல்	✗	✗	✓
4	துரியோதனன் குடத்தை வீசி நகுலன், சகாதேவனின் கணுகால்களைக் காயப்படுத்துதல்	✗	✗	✓
5	அர்ஜுனன் பழிவாங்கும் விதமாக தேவி பானுவதியைத் தூக்கிச் சென்று உறவு கொள்ளுதல்	✗	✗	✓
6	பாண்டவர்கள் வனவாசம் செல்கின்றனர்,	✓	✓	✗
7	அரக்கு மாளிகைத் திட்டம்	✓	✓	~
8	அம்பு மீட்டு வருபவனுக்குப் பாதி இராச்சியம்	✗	✗	✓
9	பாண்டவர்கள் அரக்கு மாளிகையில் எரிந்ததாகக் கௌரவர்கள் மகிழ்ச்சி	✓	✓	~
10	பாண்டவர்கள் சுரங்கம் வழித் தப்பித்தல்	✓	✓	~
11	விராட நாட்டில் அஞ்ஞானவாசம்	✓	✓	~
12	பாண்டவர்கள் திரௌபதியுடன் காட்டிற்குச் செல்லுதல்	✓	✓	✗
13	சூரிய தேவன் அச்சயப் பாத்திரம் அருளுதல்	✓	✓	✗
14	விதுரர் திருதராஷ்டிரரிடம் சமாதானம் கூறி நாடுகடத்தப்படுதல்; பின்னர் மீண்டும் அழைக்கப்படுதல்	✓	✓	✗

15	மைத்ரேய முனிவர் துரியோதனனைச் சபித்தல்	✓	✓	✗
16	அர்ஜுனன் பாசுபதாஸ்திரத்திற்காகத் தவம் செய்தல்	✓	✓	✗
17	இந்திரனும் சிவனும் அர்ஜுனனைச் சந்தித்தல்	✓	✓	✗
18	சிவன் உர்வசியை அர்ஜுனனின் தவத்தைச் சோதிக்க அனுப்புதல்	✓	~	✗
19	அர்ஜுனன் தவம்	✓	~	✗
20	அர்ஜுனனின் அம்பு சிவனின் கொண்டையில் படுதல், வில் நாண் அறுபடுதல், அர்ஜுனன் வில்லால் சிவனை அடித்தல், மல்யுத்தம்.	~	✓	✗
21	அர்ஜுனன் இந்திரலோகம் சென்று தெய்வீக ஆயுதங்கள் பெறுதல்	✓	✓	✗
22	உர்வசி அர்ஜுனனை அலியாகச் சபித்தல்; இது அஞ்ஞானவாசத்தில் உதவும்	✓	✓	✗
23	பீமன் திரௌபதிக்காக முதல் முறை குவளை மலர் தேடிச் செல்லுதல்; அனுமனைச் சந்தித்தல்	✓	✓	✗
24	பீமன் இரண்டாம் முறை ஐவண்ண மலர் தேடிச் செல்லுதல்; குபேரனின் தோட்டம்	✓	✓	✗
25	குபேரன் தூதன் சங்கோடனனைப் பீமனைப் பிடிக்க அனுப்புதல்; பின்னர் மகன் உருடிராசேனன் மூலம் மலர் அளித்தல்	✗	✓	✗
26	பீமன் மணிமான் என்ற அரக்கனைக் கொல்லுதல்; குபேரன் நண்பன்	✓	✗	✗
27	ஜடாசுரன் பிராமண வேடத்தில் யுதிஷ்டிரன், திரௌபதி, நகுலனைக் கடத்தல்; பீமன் மீட்பது	✓	✗	✗
28	சடாசுரன் திரௌபதியை மட்டும் கடத்தல்	✗	✓	✗
29	ஜயத்ரதன் திரௌபதியைக் கடத்தல்; பாண்டவர்கள் மீட்பது	✓	✗	✗
30	திரௌபதியும் காட்டு நெல்லிக்கனியும் கதை	✗	✓	✗
31	பீமன் நாகம் ஒன்றால் பிணிக்கப்படுதல்; யுதிஷ்டிரன் மீட்பது	✓	✓	✗
32	துரியோதனன் கந்தர்வரால் பிடிக்கப்பட்டு பாண்டவர்களால் மீட்பு	✓	✓	✗
33	துர்வாச முனிவர் துரியோதனனின் வேண்டுகோளுக்கிணங்க பாண்டவர்களைச் சபிக்க வருதல்; கிருஷ்ணன் காப்பாற்றுதல்	✓	✓	✗
34	துரியோதனன் ரிஷி கலமாவை அழைத்து யாகம் செய்து பாண்டவர்களைக் கொல்ல முயற்சித்தல்; ராட்சதன், ரிஷி கலமாவையே கொல்லுதல்	✗	✓	✗
35	பிராம்மணரின் அக்னிஹோத்ரப் பொருட்களை மான் எடுத்துச் செல்ல, பாண்டவர்கள் துரத்திச் செல்லுதல்	✓	✓	✗

36	*பீமன், அர்ஜுனன், நகுலன், சகாதேவன் மந்திரக் குளத்தில் தண்ணீர் குடித்து இறத்தல்*	✓	✓	✗
37	*யுதிஷ்டிரன் யக்ஷனின் கேள்விகளுக்குப் பதிலளித்தல்; தருமதேவதை அனைவரையும் உயிர்ப்பித்தல்*	✓	✓	✗
38	*38க்கும் மேற்பட்ட கிளைகதைகள்*	✓	✓	✗

பகுப்பாய்வும் விளக்கமும்

இந்த ஒப்பீட்டில் மூன்று பதிப்புகளுக்கும் இடையிலான வேறுபாடுகள் தற்செயலானவை அல்ல. மாறாக, ஒவ்வொரு பதிப்பும் உருவான பண்பாட்டுச் சூழலின் நேரடிப் பிரதிபலிப்புகளாகும். மலாய் ஹிகாயாத் பாண்டவ லிமாவில் வனவாசம் நீக்கப்பட்டு அடிமைத்தனம் முன்வைக்கப்படுவது, மலாய் அரசியல் வரலாற்றில் தோற்கடிக்கப்பட்ட இளவரசர்கள் வெறுமனே நாடுகடத்தப்படாமல், வெற்றியாளர்களின் அரண்மனையில் தாழ்ந்த பணிகளுக்கு ஆளாக்கப்பட்ட உண்மையைப் பிரதிபலிக்கிறது. 'ஹிகாயாத்' வகை இலக்கியங்கள் பொதுவாக அரசவைக் கதைகளாகும், இக்கதைகளில் விசுவாசமும், துரோகமும், சாகசமும் முக்கியமானவை. எனவே, மலாய் ஹிகாயாத் பாண்டவ லிமாவில் அர்ஜுனன்-பானுவதி உறவும், நாகத்தின் வயிற்றைக் கிழித்தலும் இயல்பான கதைக்கூறுகளாகின்றன. 38 துணைக்கதைகளையும் நீக்கியது, மலாய் ஹிகாயாத் பாண்டவ லிமாவில் ஒரு நீண்ட இதிகாசத்தைச் சுருக்கமாக, பிரபலமான, நாட்டார் வழக்கத்திற்கு ஏற்றதாக மாற்ற வேண்டிய தேவையைக் காட்டுகிறது. மெர்சுனெகாரா என்பது ஒரு கற்பனை நகரமாகும். இது மலாய்க் கதை சொல்லல் மரபில் உள்ளூர்ப் பெயர்களைப் பயன்படுத்தும் போக்கைக் காட்டுகிறது (Suastika et al., 2017).

வில்லிபாரதத்தில் இடம்பெற்றுள்ள கூடுதல்கள், தமிழ்ப் பக்தி இலக்கிய மரபின் தாக்கத்தைத் தெளிவாகக் காட்டுகின்றன. சிவபெருமானுடனான அர்ஜுனனின் மல்யுத்தம், சிவனின் கொண்டையில் அம்பு படுதல் போன்ற காட்சிகள், சைவப் பக்தி இலக்கியங்களில் காணப்படும் 'கடவுள்-மனிதன்' மோதலின் உருவகங்களாகும். திரௌபதியும் நெல்லிக்கனியும் கதை, 'உண்மையே வெல்லும்' என்ற தமிழ் நெறிமுறையின் அழகிய இலக்கிய வெளிப்பாடாகும். ஒரு பெண் தனக்கு ஐந்து கணவர் இருந்தும் இன்னும் ஒரு கணவர் தேவை என ஒப்புக்கொள்வதன் மூலமே தீர்வு கிடைப்பது, சங்க இலக்கியத்தில் இடம்பெற்றுள்ள அகத்திணைக் கோட்பாட்டை வலியுறுத்துகிறது. இது மகாபாரதத்தில் எங்கும் இல்லாத ஒரு நுட்பமான, தமிழ்ச் சமூகத்திற்கே உரிய பண்பாடாகும். ரிஷி கலமாவின் கதை, தீமை செய்யத் திட்டமிடுபவர் இறுதியில் தனக்குத் தானே தீமையை விளைவித்துக் கொள்கிறார் என்னும் ஊழ்வினைக் கருத்தை வலியுறுத்துகிறது (Schreiner, P. 2017).

முடிவுரை

மகாபாரதத்தின் வனப்பர்வம், மலாய், வடமொழி, தமிழ் ஆகியப் பதிப்புகளில் மூன்று வேறுபட்ட வடிவங்களைப் பெறுகிறது. வடமொழி மகாபாரதம் தர்மத்தையும் ஆன்மீகத்தையும் முன்னிறுத்துகிறது. வில்லிபாரதம் பக்தியையும் உண்மை நெறியையும் காட்டுகிறது. மலாய் ஹிகாயாத் பாண்டவ லிமா வனவாசத்தை அடிமைத்தனமாக உருமாற்றி, வீர சாகசங்களை மையப்படுத்துகிறது. ஒற்றுமைகள் மகாபாரதத்திற்கும் வில்லிபாரதத்திற்கும் இடையே மட்டுமே உள்ளன. மலாய் ஹிகாயாத் பாண்டவ லிமா வேறுபாடுகளால் தனித்து நிற்கிறது. மலாய் ஹிகாயாத் பாண்டவ லிமாவில் ஆறு உருமாற்றங்களும் நான்கு கூடுதல்களும் 22 குறைப்புகளும் உள்ளன. வில்லிபாரதத்தில் ஆறு கூடுதல்களும் இரண்டு குறைப்புகளும் உள்ளன. இந்த எண்ணிக்கைகளே, மலாய் ஹிகாயாத் பாண்டவ லிமா மூலக் கதையிலிருந்து எவ்வளவு தூரம் விலகிச் செல்கிறது என்பதைத் தெளிவாகக் காட்டுகின்றது. இறுதியாக, ஒவ்வொரு பதிப்பும் அதன் சொந்த வழியில், பாண்டவர்களின் வனவாசத்தைத் தனது மக்களுக்குப் பொருந்தும் வகையில் சொல்லியுள்ளது. இதிகாசம் ஒரு நிலையான உரை அல்ல; அது வாழும் ஒரு மரம், புதிய மண்ணில் புதிய கிளைகளை விரிக்கிறது. மலாய் மண்ணில் அது ஒரு வேறு வடிவம் பெற்றாலும், தமிழ் மண்ணில் அது ஒரு வேறு வடிவம் பெற்றாலும், அதன் உள்ளீடான தர்மம், நேர்மை, பொறுமை, வீரம் ஆகிய கூறுகள் எப்போதும் ஒளிர்ந்து கொண்டேயிருக்கிறது. இந்த ஒப்பீட்டு ஆய்வு, கதை சொல்லலின் உலகளாவிய

தன்மையையும், ஒவ்வொரு பண்பாடும் எவ்வாறு ஒரு கதையைத் தனதாக்கிக் கொள்கிறது என்பதையும் வெளிப்படுத்துகிறது.

நன்றியுரை

மலாயா பல்கலைக்கழகத்தில் எனது ஆய்வு வழிகாட்டியாக இருந்த பேராசிரியர் டாக்டர் எம். ராஜந்திரன் அவர்களுக்கு, என் முதுநிலை ஆய்வு முழுவதும் அவர் வழங்கிய இணையற்ற வழிகாட்டுதலுக்காக எனது ஆழ்ந்த நன்றிகளைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். மலாய் இலக்கியத்தில் இந்தியக் காப்பியங்கள் குறித்த முன்னோடிப் பணிக்காக பேராசிரியர் எஸ். சிங்கரவேலு அவர்களுக்கும் நன்றி கூறுகிறேன்.

வெளிப்படுத்தல்

நூலாசிரியருக்கு எவ்வித நலன்முரண்பாடும் இல்லை. இந்த ஆய்வு மலாயா பல்கலைக்கழகத்தில் எனது முதுநிலை ஆய்வேட்டின் ஒரு பகுதியாக மேற்கொள்ளப்பட்டது. வெளி நிதியுதவி எதுவும் பெறப்படவில்லை. மலாய், தமிழ், சமஸ்கிருதம் ஆகிய மொழிகளில் இருந்து மேற்கொள்ளப்பட்ட அனைத்து மொழிபெயர்ப்புகளும், மேற்கோள் குறிப்பிடப்படாத வரை, என்னுடையவையே ஆகும்.

References

Brakel, L. F. (1980). The Indian epics in Malay. *Archipel, 20*, 143–160.

Ismail Hamid. (1987). *Perkembangan kesusasteraan Melayu lama*. Longman Malaysia.

Jairam, R. (2017). Importance of Mahabharatha – A Brief Overview. *Imperial Journal of Interdisciplinary Research*, *3*(7).

Jesudasan, C., & Jesudasan, H. (1961). *A history of Tamil literature*. Y.M.C.A. Publishing House.

Khalid Hussain (Ed.). (1992). *Hikayat Pandawa Lima*. Dewan Bahasa dan Pustaka.

Palaniappan. (1980). *Pengubahsuaian unsur-unsur mitos India di dalam kesusasteraan Melayu tradisional dengan merujuk khas kepada Sejarah Melayu dan Hikayat Hang Tuah* [Unpublished master's thesis]. University of Malaya.

Ramachandran, P., & Sharma, R. (2013). Are You a Kaurava or a Pandava at Work?: Management Lessons from the Mahabharata. *The IUP Journal of Soft Skills*, *7*(2), 55.

Ming, D. C. (2018). *The Reworking of Indian Epics in the Hands of Javanese and Malay Authors*. 209–224. https://doi.org/10.1007/978-981-10-7317-5_12

Rath, Prof. S., & Mishra, Dr. A. (2022). Management Lessons from the Epics of Hindu Mythology: A Case on the Mahabharat. *International Journal of Research Publication and Reviews*, 1659–1661.

Samikkanu Jabamoney Ishak Samuel. (2001). *Hikayat Pandawa Lima: A comparison of the Malay, Sanskrit and Tamil versions* [Unpublished master's thesis]. University of Malaya.

Samikkanu Jabamoney Ishak Samuel. (2008). *The influence of the Ramayana and Mahabharata in traditional Tamil poetry and modern poems in Malaysia* [Doctoral dissertation, University of Malaya].

Samikkanu Jabamoney Ishak Samuel. (2019). Mahabharata in Malay language. *Journal of Tamil Peraivu*.

Schreiner, P. (2017). Karman-Theory in the Mahābhārata Prolegomena to an Inquiry into the Culture and the Condition of Philosophical Reflection About Human Life and the Requirements of Liberation. *Journal of Indian Philosophy*, *45*(4), 651–667. https://doi.org/10.1007/S10781-016-9295-X

Singaravelu, S. (1990). The impact of the Mahabharata tradition in the Malay literary tradition. In R. N. Dandekar (Ed.), *The Mahabharata revisited* (pp. 227–243). Sahitya Akademi.

Suastika, I. M., Jirnaya, I. K., Sukersa, I. W., & Puspawati, L. P. (2017). *The Process Of Transforming The Mahabharata Literary Work Written in the Old Javanese into Geguritan Sarpayajnya and Geguritan Kicaka Written in the Balinese Language*. *1*(2), 103–114. https://doi.org/10.25078/IJHSRS.V1I2.314

Sukthankar, V. S. (Ed.). (1933). *The Mahabharata: For the first time critically edited*. Bhandarkar Oriental Research Institute.

Sukthankar, V. S. (1959). *On the meaning of the Mahabharata*. The Asiatic Society of Bombay.

Vaidya, C. V. (1966). *The Mahabharata: A criticism*. Mehat Chand Lachman Dass.

Valliammal, S. (1989). *Villibharatatil Kannan*. Vanipathipagam.

Varatarasan, M. (1972). *Tamil ilakkiya varalaru*. Sahitya Akademi.

Villiputturar. (1990). *Villiparatam* (Vols. 1–4, A. Manikkam, Ed.). Vartamanan.

Vyasar Aruliya Mahabharata. (1989). *Vyasar Aruliya Mahābhārata* (Vols. 1–4, A. L. Nadarajan, Trans.). Bharaty Pathipagam.

Yardi, M. R. (1986). *The Mahabharata, its genesis and growth: A statistical study*. Bhandarkar Oriental Research Institute.

Yasa, I. W. P. S. (2023). Nilai Pendidikan Karakter dalam Kekawin Bharatayuddha (Raja Salya Pralaya). *Dharma Sastra*, *3*(1), 95–101. https://doi.org/10.25078/ds.v3i1.2217

சிறுவர் நாடகத்தில் சமூக வாழ்வியல் அம்சங்கள்: தப்பி வந்த தாடி ஆடு எழுத்துப் பனுவலை முன்வைத்து

Social life aspects in children's play: *Thappi Vantha Thaadi Aadu* presents the written text

சுந்தரலிங்கம் சந்திரகுமார் / Sundaralingam Chandrakumar [1]

Date of submission: 2026-01-06
Date of acceptance: 2026-02-10
Date of Publication: 2026-07-30
Corresponding author's Name:
Mr. Sundaralingam Chandrakumar
Email: chandrakumars@esn.ac.lk

Abstract

Drama is a means of promoting social justice, the superiority of humanity, social change, equality, and mental peace by focusing on social culture and life. In this, children's play is always focused on the education of children, intelligence and the corresponding qualities. Moreover, children's drama combines the story with birds and animals living in the environment with dance, song, music, dialogue, etc. and is written in a way that children can easily understand. The children's drama '*Thappi Vantha Thaadi Aadu'* was written by S. Mounaguru. The plot of this drama is the suffering of a person who does not listen to the words of adults and goes astray, and when faced with this difficult situation, he does not lose heart and acts wisely and plans, and the method of escaping from that danger and living a life of change. It focused on these intelligent things. The beginning, conflict, development, climax, and ending in the drama structure are based on the story line. This story also connects contemporary social and political issues. Living intelligently, sharing, and power can be approached in conjunction with contemporary life. The research problem is to what extent the play of '*Thappi Vantha Thaadi Aadu'* has been enriched with the intelligence, learning, and social life expressed by children's theatre. The object of the study is to reveal the system given in the play of *Vantha Thaadi Aadu* for children's social life. The research hypothesis the play '*Thappi Vantha Thaadi Aadu'* focused on the skills, abilities, intelligence, and wisdom necessary for children's lives. The descriptive research approach has been used in the qualitative design of the research methodology. In this study, the play of '*Thappi Vantha Thaadi Aadu'* has been used as the primary tool and other related writings as secondary tools. In this study, children's plays are also treated as a model, with the characters of the play, its dialogue, the songs in it, the musical structure, the messages that give wisdom, the author's notes, etc. in the play '*Thappi Vantha Thaadi Aadu'* being handled as a model.

Keywords: *Thappi Vantha Thaadi Aadu*, Wisdom, Social Life, Children's play, Children's, personality, Theatre Structure.

முன்னுரை

சிறுவர்களது கல்வி, ஆளுமை, ஆற்றல், திறன்களை விருத்தி செய்வதோடு, அவர்கள் புத்திசாலித்தனமாக வாழ்வதற்கான வழியை வலுப்படுத்துவதற்கான, கூடிவாழ்வதற்கான மனப்பாங்கைக் கொடுப்பது சிறுவர் நாடகமாகும். 'தப்பி வந்த தாடி ஆடு' எனும் நாடகம் சி.மௌனகுருவால் எழுதப்பட்ட, யதார்த்த விரோதப் பண்புகளைக்கொண்ட எழுத்துப் பிரதி. 1985ஆம் ஆண்டு எழுதப்பட்டு,

[1] The author is a Senior Lecturer, Department of Fine Arts, Eastern University, Sri Lanka. chandrakumars@esn.ac.lk.

அதே ஆண்டில் மாசி மாதம் யாழ்ப்பாணம் புனித ஜோன் பொஸ்கோ பாடசாலையில் சி.மௌனகுருவாலே மேடையேற்றப்பட்டது. இதில் தாடி ஆடு, அப்பா ஆடு, அம்மா ஆடு, தாத்தா ஆடு, பாட்டி ஆடு, அண்ணா ஆடு, தங்கச்சி ஆடு, சிங்கம், நரி, யானை, குரங்கு, மான், கரடி, பன்றி, எடுத்துரைஞர் இருவர், பாடகர்கள் என்ற அடிப்படையில் நாடக மாந்தர்கள் அமையப்பெற்றுள்ளனர்.

தாடி ஆடு தன்னுடைய தாய் ஆடு, தந்தை ஆடு, பாட்டி ஆடு ஆகியோரின் புத்திமதிகளைக் கேளாது தனது விருப்பின் பிரகாரம் அடர்ந்த காட்டிற்குள் சென்று சுற்றிவரச் செல்வதும் அங்குசென்ற பின்னர் புதுவிதமான நண்பர்களான யானை, குரங்கு, மான், நரி, கரடி போன்றவர்களுடன் நட்புக்கொண்டு பழகுவதும், பின்னர் அவர்களின் பொய்யான வார்த்தைகளைக் கேட்டு அவர்களிடம் அடைக்களம் புகுவதும், சிங்கம் வரும் சந்தர்ப்பத்தில் தாடி ஆட்டினைத் தனிமையில் விட்டுவிட்டு தத்தமது உயிரைப் பாதுகாப்பதற்காக நகர்வதும், தாடி ஆடு தனது தாய் தந்தையரை நினைவுபடுத்தி மனம் வருந்துவதும் இருப்பினும் தனக்குள் தன்னம்பிக்கை ஏற்படுத்தி சவாலுக்கு முகங்கொடுத்து அறிவு பூர்வமாகச் செயற்பட்டு, தனது உயிரை சிங்கத்திடம் இருந்து காப்பாற்றித் தனது உறவுகளுடன் வந்து சேர்வதும் நாடகத்தின் கதையின் சாராம்சமாகும்.

ஆய்வுப் பிரச்சினையும் ஆய்வு நோக்கமும்

ஆய்வுப் பிரச்சினை சிறுவர் நாடகம் வெளிப்படுத்தும் புத்திசாலித்தனத்தையும், படிப்பினையையும், சமூக வாழ்வையும் தப்பி வந்த தாடி ஆடு நாடகம் எந்தளவிற்குக் கொண்டு பனுவலாக்கப்பட்டுள்ளது என்பதாகும். ஆய்வு நோக்கமாக சிறுவர்களுக்கான சமூக வாழ்வியல் விடயங்கள் தப்பி வந்த தாடி ஆடு நாடகத்தில் தரப்பட்டுள்ள முறைமையை பாத்திர வார்ப்பின் ஊடாக வெளிக்கொணர்தல் ஆகும்.

ஆய்வுக் கருதுகோளும் ஆய்வு முறையியலும்

ஆய்வுக் கருதுகோள் தப்பி வந்த தாடி ஆடு நாடகப் பனுவல் சிறுவர்களின் வாழ்வுக்குத் தேவையான திறன், ஆற்றல், புத்திசாதூரியம், மதிநுட்பம் போன்ற அம்சங்களை மையப்படுத்தியது. ஆய்வு முறையியலான பண்புசார் வடிவமைப்பில் விளக்கமுறை ஆய்வு அணுகுமுறை பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. இவ்வாய்வில் தப்பி வந்த தாடி ஆடு நாடக எழுத்துப் பனுல் முதன்நிலைக் கருவியாகவும், இது தொடர்பான ஏனைய எழுத்துக்கள் இரண்டாம் நிலைக் கருவியாகவும் கையாளப்பட்டுள்ளது.

இந்த ஆய்வில் சிறுவர் நாடகப் பனுவல்களும், குறித்த தப்பி வந்த தாடி ஆடு நாடகப் பனுவலில் வரும் நாடகத்தின் கதாப்பாத்திரம், அதன் உரையடல், அதிலுள்ள பாடல், இசைக் கட்டமைப்பு, மதிநுட்பத்தைத் தரும் செய்திகள், பாத்திர வார்ப்பு, ஆசிரியர் குறிப்புக்கள் போன்றன மாதிரியாக கையாளப்படுகின்றன. சிறுவர் நாடகப் பனுவலை வாசித்து அதனுள் இருக்கும் செய்தியை உள்வாங்கி சிறுவர் நாடகக் கட்டமைப்பு, அதன் படிப்பினை சமகால சமூகத்துடன் காணப்படும் முறைமை போன்றன அறியப்பட்டன.

நாடகக் கட்டமைப்பு

> *"ஒரு கலைப்படைப்பில் வாசிப்பளானாக ஒருவர் படைப்பாளியின் நோக்கம் என்ன என்பதைத் தேடிப் பயணிக்கிறார். உண்மையில் நிகழ்வது என்னவென்றால் வாசகர் தேடுவது அவர் கற்பிதம் செய்துகொண்ட படைப்பாளியின் நோக்கத்தையே. அல்லது படைப்பாளியின் நோக்கமாக அவர் கண்டடைவது அவரது மொழி என்கின்ற குறியியல் சங்கேத அமைப்பிற்குள்தான். அவர் பெறுவது படைப்பாளியின் சமிக்ஞைகளை அல்ல, தனது சமிக்ஞைகளையே" (2018, ப. 42)*

எனும் ஜமாலனின் கருத்தாக்கம் இந்நாடகப் படைப்பை பகுப்பாய்வு செய்யும்போது மேலெழுகின்றது. பகுப்பாய்வு செய்வதற்கு பனுவலை வாசிப்பது ஒரு படைப்பு மையச் செயலாகவும், படைப்புக்கு நிகரானதாகவும் உள்ளது. கோட்பாட்டு நிலையில் நுட்பங்கள் பலவற்றைக் கொண்டு பொருள் தருவது கவனத்திற்குரியது. எனவே. 'வாசிப்பு' எனும் செயற்பாடு தொடர்பான கருத்தியலை "தப்பி வந்த தாடி ஆடு" நாடகப் பிரதியின் வாசிப்பு வெளியில் நின்று அணுகும் பொழுது கீழ்க்கண்டவாறு அதன் பன்முக விடயங்களை அறியலாம்.

ஆரம்பம் ஏதோ ஒன்றைத் தூண்டுவதாகவும் எதிர்பார்ப்புகள் நிறைந்ததாகவும் இருப்பது நாடகத்தின் சுவாரஸ்யத்தை ஏற்படுத்தும். நாடகத்தில், ஆரம்பமானது தனது தாய், தந்தை, பெரியோர்களின் சொற்களைக்கேளாது தனது விருப்பின் பிரகாரம் அடர்ந்த காட்டினைச் சுற்றிப் பார்ப்பதற்காகச் செல்லும் தாடி ஆட்டின் செயற்பாடே ஆரம்பம். குறிப்பாக,

- *அம்மா ஆடு: தம்பி தாடித் தம்பி.... என்ன தம்பி தூரத்திலே எதையோ பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறா.*

- *தாடி ஆடு: அம்மா, அங்கே தெரியிது பெரியமலை... அங்க பாருங்க பெரிய பெரிய மரங்கள்.... ஓ... பெரிய காடு. அங்கு போய் மேயவும், புதினம் பார்க்கவும் ஆசையாயிருக்கம்மா.*
- *தாத்தா ஆடு: அதுசரி. ஆனா நீ சின்னப்பெடி உனக்கு உலகம் விளங்காது ராசா.*
- *தாடி ஆடு: நான் கட்டாயம் பார்க்கத்தான் வேணும் தைரியம் இருந்தா என்னோட வரலாம்.*

(2014, ப. 24)

என்று சவால் விடுத்துப் போவது, எதிர்பார்ப்பைத்தரும். நாடகத்தின் தொடக்க வளர்ச்சியடைவதற்கான ஒரு திடீர் முரணைத் தோற்றுவித்து, அம்முரணுக்கான தீர்வினை முன்வைக்கும் வகையில் கதை நகர்கிறது. குறிப்பாக, தாடி ஆட்டிற்கும் தனது அம்மாவுக்கும் இடையிலும், தாடி ஆட்டிற்கும் தாத்தா ஆட்டிற்கும் இடையிலும் கருத்து முரண்பாடு உருவாகுகின்றன. காரணம் தன்னை அடர்ந்த காட்டிற்குச் செல்லவிடவில்லை என்பதற்காகவும், சுற்றித் திரியவிடவில்லை என்பதற்காகவும் அந்த முரண் வலுவாகிறது. அவ்வாறே, காட்டிற்குள் சென்றதும் தாடி ஆட்டிற்கும் சிங்கத்திற்கும் இடையில் முரண் விரிவாகிறது. குறிப்பாக, சிங்கத்தின் குகைக்குள் இருந்துகொண்டு தாடி ஆடு மணிச்சத்தத்தை எழுப்ப "யாரடா அது எனது குகைக்குள்" என்று கேட்பதுடன் இம்முரண் வளர்கின்றது.

- *தாடி ஆடு: மிருக ராஜாவே வருக வருகவே! காட்டை ஆளும் சிங்கமே வருக வருகவே... (2014, ப. 28).*

தப்பித்துக் கொள்வதற்கான உத்தியைக் கண்டுபிடித்துப் பயம் இல்லாது கூறும் கருத்து அது. இப்படியே முரண்கள் தோன்றி வளர்கின்றது. முரணின் வளர்ச்சிப் படிநிலையின் ஒரு கட்டத்தில் நாடகம் நகர்வது கடினம் என எண்ணும்பொழுது, அவற்றை உடைத்தெறிந்து நாடக ஓட்டத்தினைக் கொண்டு செல்வதே வளர்ச்சிப்படிநிலை. இங்கு ஒரு சந்தர்ப்பத்தில் தனது தாய் ஆடு "காட்டிற்குள் போகவேண்டாம்" எனத் தடுத்த பொழுது தாயின் பேச்சினைக்கேளாது காட்டிற்குள்செல்லும் சந்தர்ப்பமும், சிங்கராஜாவின் குகைக்குள் மாட்டிக்கொண்ட பின் தனது சமயோசித புத்தியினால் சிங்கத்தினை ஏமாற்றித் தப்பிச் செல்வதும் நாடகத்தின் முரணின் முக்கிய வளர்ச்சிக் கட்டமாக மேலெழுகிறது.

நாடகத்தின் உச்சக் கட்டமானது சிங்கத்தின் குகைக்குள் மாட்டிக்கொண்ட தாடி ஆடு எவ்வாறு வெளிவரப்போகிறது என்பதாக அமைகிறது. இறுதி முடிவு தாடி ஆட்டின் புத்திக் கூர்மையால் சிங்கத்தினை ஓட்டம் எடுக்கச் செய்து, தன்னுடைய இருப்பிடத்தை வந்துசேர்வது ஆகும். மேற்கண்டவாறு இதனூடாக, நாடகக் கட்டமைப்பின் ஆரம்பம், முரண், வளர்ச்சி, உச்சக் கட்டம், முடிவு முதலியவற்றை அவதானிக்கலாம்.

பாத்திரப் பண்புகளும் அதன் சமகாலப் பிரதிபலிப்பும்

பாத்திரங்கள் சுவைபட வார்க்கப்பட்டுள்ளன. நாடகமாந்தர்கள் சிறுவர்களுக்கு விருப்பத்தைத் தரக்கூடிய வகையில் வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளன.

தாடி ஆடு, அப்பா ஆடு, அம்மா ஆடு, தாத்தா ஆடு, பாட்டி ஆடு, அண்ணன் ஆடு, தங்கச்சி ஆடு, சிங்கம், நரி, யானை, குரங்கு, மான், பன்றி, எடுத்துரைஞர் இருவர், பாடகர்கள் என்ற அடிப்படையில் பாத்திரங்கள் வகைப்படுத்தப்பட்டுள்ளன. இவ்வாறான சொற்களில் முறையும், அதன் கையாள்கையும் சிறுவர்களுக்கு விருப்பமானதும் உள விருப்பத்தை ஏற்படுத்துவதுமாம்.

இருப்பினும் இங்கு பிரதானமான பாத்திரங்களாக, தாடி ஆடு, அம்மா ஆடு, சிங்கம், நரி ஆகியவற்றை அடையாளம் காட்டலாம். தாடி ஆடு சிறு தாடியுடன் தோற்றமளிப்பதும், "தாடித் தம்பி" என்றழைப்பதும் குறிப்பிடத்தக்கன. அம்மா ஆடு "தம்பி, தாடித் தம்பி என்ன தூரத்திலை எதையோ பார்த்துக் கொண்டு நிற்கிறதா......" (2014, ப. 14) எனும் உரையாடலில் உறுதிப்படுத்தலாம். அத்துடன், நீண்ட கொம்புகளையும் அடர்த்தியான மயிர்களையும் கழுத்தில் மணி போன்ற அமைப்பினையும் உடைய அணிகலனையும் கொண்டமைந்த உருவமாகத் தாடி ஆடு சித்திரிக்கப்பட்டுள்ளது. அத்துடன், சிங்கராசா தனக்குத்தானே பேசிக்கொள்வதனூடாக அறியலாம்.

"நீண்ட கொம்புகள், அடர்த்தியான மயிர்,

கழுத்தில் என்னமோ ஒன்று தொங்கிக் கொண்டு

டாண் டாண் என்று சத்தம் போடுது

எல்லாச் சனங்களும் என்னக் கண்டா பயப்பட

இது நிமிர்ந்து பயமில்லாமல் நிற்குது...."

(2014, ப. 28).

இத்தன்னுரையின் மூலம் ஆட்டின் உடலியல் தோற்றம் வெளிப்படுகிறது. இது கறுப்பு நிற உடல் தோற்றம் என்பதனைச் சிங்கமும் நரியும் உரையாடுவதனூடாக அறியலாம்.

நரி: ராசாவே அவன்ர நிறமென்ன?

சிங்கம்: கறுப்பு, சரியான கறுப்பு

(2014, ப. 30).

இவ்வாறான உடலியல் அம்சங்கள் தாடி ஆட்டிற்கு வெளிப்படுவதோடு, உளவியல் குணாம்சங்களையும் வடிவமைத்துத் தாடியாட்டினை மேலும் வலுப்படுத்தியுள்ளமையும் தனிச்சிறப்பே. பெரியோர்களின் சொல்லைக்கேளாது தனது விருப்பத்திற்கு செயற்படும் ஒரு பாத்திரமாக தாடி ஆடு வார்க்கப்பட்டுள்ளது. குறிப்பாக,

அம்மா ஆடு: ஐயோ நாங்களே இதுவரைக்கும் யோசிச்சுப் பார்க்காத இடம். நாங்கள் இங்கையே மேய்ஞ்சு சாப்பிட்டுவிட்டு நிம்மதியா இருப்பம் ராசா

தாத்தா ஆடு: அது சரி ஆனா நீ சின்னப்பொடி. உனக்கு உலகம் விளங்காது ராசா

அம்மா ஆடு: ஐயா தம்பி போகாதேயடா என்ர ராசா, குஞ்சு போகா தேயணே.

தாடி ஆடு: நான் கட்டாயம் போகத்தான் வேணும். அந்தக் காட்ட பார்க்கத்தான் வேணும். தைரியசாலிகள் என்னோட வரலாம்.

(2014, ப. 14).

இவ்வாறு பெரியவர்களின் சொற்களைக் கேளாது தனது பிடிவாதக் குணத்தினால் தன்னுடைய விருப்பத்திற்கேற்ப செயல்படும் ஒரு கதாப்பாத்திரமாகப் படைக்கப்பட்டுள்ளது. பிறருடைய வார்த்தைகளை நம்பி இலகுவாக ஏமாறும் ஓர் அப்பாவிப் பாத்திரமாகவும் வெளிப்படுகிறது. தாடி ஆடு புதிய காட்டிற்குள் சென்றதும் ஏனைய விலங்குகளின் பொய்யான வாக்குறுதியைக் கேட்டு ஏமாறும் சந்தர்ப்பத்தினூடாக உணரலாம். குறிப்பாக,

யானை: பயப்படாதேயும் தம்பி அவர் வரக்குள்ளை நாங்கள் ஆளை ஒருமாதிரி பிளீஸ் பண்ணிப்போடுவம். நீ புது ஆள். சிலவேளை உன்னை அவருக்குப் பிடியாமல் இருக்கலாம். பயப்படாதேயும் நாங்கள் உன்னைப் பாதுகாப்பம். (2014, ப. 21)

என்பதும்,

தாடி ஆடு:அம்மா, அம்மா.... எனக்கு வழிதெரியலையே. எதால வீட்டுக்கு வருவன்? ஐயோ என்னைக் காப்பாற்ற ஒருத்தரும் இல்லையா? காப்பாத்துறன் எண்டு சொன்ன ஒருத்தரையும் காணேல்லியே (2014, ப. 22)

என்பதும் எடுத்துக்காட்டத்தக்கன. தக்க சமயத்தில் சவால்களுக்கு முகம்கொடுத்து சிந்தித்துச் செயற்படுகின்ற பாத்திரமாகவும் தாடி ஆடு படைக்கப்பட்டுள்ளது. இதனைச் சிங்கத்தின் குகைக்குள் மாட்டிக்கொண்ட சந்தர்ப்பத்தில் எவ்வாறு தாடி ஆடு தப்பித்துக் கொள்கிறது என்பதனூடாக அறியலாம்.

தாடி ஆடு: ''மிருக ராஜாவே வருக வருகவே. காட்டை ஆளும் சிங்கமே வருக வருகவே. பலம் வாய்ந்த உருவமே வருக வருகவே. என்னுடைய பெயர்தான் தாடி வீரன். இதோ ஒலிக்கும் மணிதான் வெற்றிமணி.

சிங்க அரசே! உனக்காகத்தான் இதுவரையும் காத்திருந்தேன். நான்தான் தாடிவீரன். நூறு புலிகளையும், இருபத்தைந்து யானைகளையும், ஒரு சிங்கத்தையும் கொன்று தின்ன விரதம் கொண்டேன்''

(2014, ப. 28)

என்று வார்த்தைகளை மிகவும் தைரியமாகவும் நுணுக்கமாகவும் சிந்தித்து கூறி சிங்கத்தின் பிடியில் இருந்து தன் உயிரைக் காப்பாற்றியது. இதிலிருந்து சமயோசிதபுத்தி கொண்டமைந்த பாத்திரம் தாடி ஆடு என்பதை அறியலாம். இவ்வாறே தாடி ஆட்டின் உடலியல், உளவியல் பண்புகளை அதன் சித்திரிப்பினூடாக அறியலாம்.

சிங்கம் காட்டின் அதிபதியாகவும், வீரம் மிக்கதாகவும், சிற்சில இடங்களில் பயந்த சுபாவங்களையுடையதாகவும் வெளிப்படுகிறது. சிங்கம் வீரமானது என்பதை யானை, தாடி ஆடு ஆகியவற்றின் உரையாடல்மூலம் அறியலாம்.

யானை : இந்தக் காட்டில ஒரு சிங்கத்தார் இருக்கிறார். அவர் கொஞ்சம் பயங்கரமான ஆள். அவருக்குத்தான் எங்களுக்கு கொஞ்சம் பயம். ஆள் மெத்த வலுவான மனுசன்....''

(2014, ப. 21)

மேற்கண்டவாறு சிங்கராஜா வலுவாக காட்டப்பட்டாலும், ஒரு சந்தர்ப்பத்தில் மிகவும் பயந்த சுபாவம் உடைய பாத்திரமாகவும் வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளமையும் நோக்கத்தக்கது.

சிங்கம்: என்ன இது என்ரகால் ஏன் நடுங்குது? சே! இந்தக் காட்டுக்குச் சண்டியன் பயந்த மாதிரிக் காட்டலாமோ? (2014, ப. 28).

அவ்வாறே, தன்னைத்தானே பெருமிதம் கொள்ளும் குணமுடையது சிங்கம்.

சிங்கம்: “என்னைக்கண்டா ஓடிவாற
மிருகங்களெல்லாம் எங்க? டேய்!” என்றும்,
“டேய் ஏனடா இந்த இடம் இப்படி இருக்கு?
நான் போகேக்குள்ள நிமிர்ந்து நின்ற மரங்கள்
எல்லாம் ஏன் இப்ப கீழை கிடக்குது?
(பெருமையுடன்) என்னைக் கண்டு பயந்துதான்
விழுந்ததோ?” (2014, ப. 24)

என்றும் கூறுவதனூடாக அறியலாம். சிங்கம் இலகுவில் ஏமாறக்கூடியது என்பதைத் தாடி ஆட்டின் பொய்யான வாசகங்களைக்கேட்டுப் பயந்து ஓடியதனூடாக உணரலாம். அனைவரது புத்திமதிகளையும் நம்பிச்செயற்படும் உறுதியற்ற பாத்திரமாக சிங்கம் வார்க்கப்பட்டுள்ளது. குறிப்பாக, நரி சொல்வதை நம்பி மீண்டும் குகையை நோக்கிவந்து ஏமாற்றமடைந்தது. இது ஒரு கேலிக்கைக்குரிய பாத்திரமாகவும் சிங்கம் திகழ்வதைச் சுட்டுகிறது.

கதையின் திருப்புமுனையை ஏற்படுத்தும் பாத்திரமாக, ‘நரி’ வந்து செல்கிறது. ஒரு சந்தர்ப்பத்தில் நரி வீரம் மிக்க பாத்திரமாகவும் உருவாக்கப்பட்டுள்ளது.

நரி: “ராசாவே உங்களுக்குப் பயமா இருந்தா
உங்கட வாலை என்ர வாலோட சேர்த்துக்
கட்டிக் கொண்டு வாங்கோ” (2014, ப. 32)

என்ற உரையாடல்மூலம் நரி எவ்வித பிரச்சினைக்கும் அஞ்சாத ஒரு வீரம்மிக்க பாத்திரமாக படைக்கப்பட்டுள்ளது. அத்துடன், எவ்வாறான வேலையாக இருப்பினும், தன்னுடைய இலாபத்தினையே மையமாகக்கொண்டு செயற்படும் குணத்தினை உடையது. குறிப்பாக, “அது ஆடாக இருந்தா, அரைவாசி இறைச்சி எனக்குத் தர வேண்டும்” என்ற நரியின் கோரிக்கை தன்னுடைய சுய இலாபத்தினை மையமாகக்கொண்டு செயற்படுவது என்பதைச் சுட்டுகிறது. இவ்வாறே, பலதரப்பட்ட வகையில் பலவிதமான மாறுபாடான குணங்களை ஒவ்வொரு பாத்திரத்திற்கும் உருவகித்து பார்வையாளர்களான சிறுவர்களுக்கு தனது கதையின் மையக்கருத்தினை இலகுவாக விளங்கிக்கொள்ளக்கூடிய வகையில் வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளது.

கதை நகர்வில் பாடலின் இணைவு

நாடகக் கட்டமைப்பினை நகர்த்திச்செல்ல சிற்சில இடங்களில் பாடல்கள் பயன்படுத்தியுள்ளன. இது முக்கியமான நாடக உத்தியாகும். குறிப்பாக,

பாடல்: தாடி ஆடர் வந்தார் - காட்டுக்கு
தாடி ஆடர் வந்தார்
ஆணையாரைக் கண்டார் - மிக மிக
ஆனந்தமே கொண்டார்
குரங்குகளைக் கண்டார்....
லால லாலா லால லாலா
லால லாலா லால லாலா

(2014, ப. 19).

மேலும், வினாக்களைத் தொகுத்து விடைகளைப் பெறும் வண்ணம் பாத்திரங்களுக்கு இடையிலான உரையாடல் அமையப்பெற்றுள்ளது. இது குறிப்பிடத்தக்க உத்தியே.

- டேய் என்னடா இந்த இடம் இப்படி இருக்கு?
- போகேக்குள்ள நிமிர்ந்து நின்ற மரங்கள் எல்லாம் ஏன் இப்ப கீழை கிடக்குது?
- என்னைக் கண்டு பயந்துதான் விழுந்ததோ?

கவிதைப் பாங்கான முறையில் தெளிவுபடுத்தியுள்ளது. குறிப்பாக,

“காற்று பெரும் காற்று
மெதுவாகத்தான் தொடங்கி
மெல்ல மெல்ல வீசியது....
வீசியது வீசியது வேகமாய் வீசியது
இடி இடித்தது சோ எனப் பெய்தது...”

இதனூடாகக் கதையோட்டம் நகர்கின்றது. கதையின் முடிவு இன்பமாக அமைகின்றது.

சமகால சமூக அரசியல் வெளிப்பாடு

பின்நவீனத்துவ பிரஞ்சு சிந்தனையாளர் ழாக் தெரிதா மொழி அர்த்தத்தைச் சுவடு காட்டுதல், தள்ளிப்போடுதல், வெற்றுக்குறிப்பானாக இருத்தல் என்றும், இக்குறிப்பான்கள் பண்பாட்டுப் பொருள்கொள்தலால் நிரம்பிக்கொண்டு குறியீடாக மாறுவதால் உருவாகும் பிரசன்னம் என்ற மெய்யிருப்பை காணுதல் என்றும், அதன் முன் அமைப்புக்களை தலைகீழாக்கி தகர்த்து உள் ஒடுங்கிய அமைப்பை மேலே கொண்டுவருதல் என்றும் முன்வைப்பது அறிதலுக்குரியது (ஜமாலன், 2018). இவ்வாறு மொழி அர்த்தத்தின் அமைப்பைத் தகர்ப்பதும் தகர்க்கும் பொழுது அர்த்தங்கள் விரிவாகுவதும் முக்கியமானது.

இதன்படி, இந்நாடகத்தை அணுகும்பொழுது பின்வரும் விடயங்கள் மேலெழுகின்றன. பெரியோரின சொற்களைக்கேளாது தமது விருப்பத்திற்கு ஏற்ப செயற்படும் நடத்தையினை உடைய இளம் பராயத்தினர் இன்றும் சமூகத்தில் காணப்படுகின்றனர். 1985ஆம் ஆண்டு எழுதிய நாடகப் பிரதியில் பெற்றோர், பெரியோர்களின் சொற்களையும், புத்திகளையும், கருத்துக்களையும் மதியாது தனது விருப்பின் பிரகாரம் காட்டிற்குள் செல்வது என்று வடிவமைத்தாலும், இவ்வாறான பிரச்சினை தற்காலத்தில் நாம் வாழும் சமூகத்திலும் காணப்படவே செய்கின்றன.

தற்காலச் சூழலில் அரசியலிலோ, சமூகத்திலோ பொய்யான வாக்குறுதிகளைக் கொடுத்து ஏமாற்றும் அரசியல்வாதிகளும், சமூகத்தில் காணப்படும் குறிப்பிட்ட வர்க்கங்களும் காணப்படுகின்றனர். இதனையே, அன்று யானை என்ற ஒரு மிருகத்தினை வடிவமைத்து புதிதாக அக்காட்டிற்குள் வரும் தாடி ஆட்டினை 'காட்டின் ராஜாவான சிங்கத்திடம் இருந்து காப்பாற்றுவதாக உறுதியளித்துவிட்டு' பின்னர் சிங்கம் வருகை தந்ததும் தத்தம் உயிரைக் காப்பாற்றிக் கொள்வதற்காக சுயநலமாக செயற்பட்டமையும், தாடி ஆட்டிடம் கூறியவாக்கைக் காப்பாற்றாமல் இடைநடுவில் விட்டுச்சென்றமையும் எடுத்துக்காட்டத்தக்கன. இவ்வாறான பொய் உரைக்கும் செயற்பாட்டையுடைய அதிகாரிகளை கண்முன் இன்றும் காணலாம்.

தமது இருப்பைப் பாதுகாப்பதற்காக எச்சந்தர்ப்பதிலும் யாரையும் தமது வசீகரமான பேச்சுக்கள்மூலமும் திசை திருப்புவதனையும் இன்றும் சமூகத்தில் காணலாம். குறிப்பாக, அரசியல் வாதிகள் தமது சுய இலாபத்திற்காகப் பல்வேறு விதமான வசீகரமான பேச்சுக்கள்மூலம் பொதுமக்களிடம் இருந்து வாக்குகளைப் பெற்றுக்கொள்கின்றனர். இருப்பினும் தமது அரசியல் காலப்பகுதிகளில் எவ்விதமான பொதுமக்களுக்கும் நன்மை பயக்கும் விடயங்களைச் செய்வது கேள்விக்குறியே. இவ்வாறான செயற்பாட்டை இந்நாடகத்திலே அவதானிக்கலாம். சிங்கத்தின் குகைக்குள் மாட்டிக்கொண்ட தாடி ஆடு தனது வசீகரத் தன்மையான பேச்சுக்கள் மூலம் சிங்கத்தை விரட்டியடித்தமை சுட்டிக்காட்டத்தக்கது. இருப்பினும், இது தாடி ஆட்டின் திறமையைக் காட்டிலும் பொய்யான வசீகரமான பேச்சின் ஊடாகவே தமது உயிரைப் பாதுகாப்பதற்காக இவ்வாறு செயற்பட்டமையையும் எடுத்துக்காட்டலாம். நரியின் வசீகரமான பேச்சால் சிங்கமுமம் ஏனைய மிருகங்களும் ஏமாறுவதும் போல சில அரசியல்வாதிகள் காணப்படுவது சுட்டிக்காட்டத்தக்கது. இவ்வாறு தத்தம் சுயநலத்தின் பிரகாரம் தமது இருப்பைப் பாதுகாக்க அரசியல்வாதிகள் வசீகரமாகப் பேசி மக்களை ஏமாற்றும் செயற்பாடு சமூகத்திலும் இன்றும் காணப்படுகின்றன.

அத்துடன், ஒருவர் தனக்கு நன்மைசெய்ய வரும்பொழுது, அவரின் பரந்த மனத்தினை உணராமல் அவரை தட்டிக்களிக்கும் செயற்பாடும் சமூகத்தில் காணப்படுகிறது. சிங்கத்தின் நன்மையைக் கருதி, "குகைக்குள் இருப்பது தாடி ஆடு" என்று நரி கூறினாலும் அதனை ஏற்காது எடுக்கும் முயற்சி இறுதியில் தோல்வியடைகிறது. இது அவ்விடயத்தை ஆராய்ந்து பாராமல் எடுத்த முடிவாகும். அத்துடன், சிங்கம் தனக்கு உதவி செய்ய வந்த நரியினைப் பற்றிச் சிறிதும் யோசியாது செயற்படுகிறது. இவ்வாறான செயற்பாடுகளும் இன்றும் எம் சமூகத்தில் அரச அதிகாரகளிடம் காணப்படுகின்றன.

அத்துடன், ஒரு சிறிய செயற்பாட்டைச் செய்து கொடுக்கும் சந்தர்ப்பத்திலும் ஒருவரிடம் இருந்து சிறு இலாபத்தையாவது அல்லது இலஞ்சத்தையாவது எதிர்பார்த்தே செயற்படும் நபர்களும் இன்றும் எம்மத்தியில் வாழ்கின்றனர். இதனை இந்நாடகத்தில் சிங்கத்திற்கு உதவியினைச் செய்ய முன்வரும் நரி முதலில் ஒரு கோரிக்கையினை வைக்கிறது. குறிப்பாக, "அது ஆடா இருந்தா அரைவாசி இறைச்சி எனக்குத் தரவேணும்....." என்ற கூற்று இதனை உணர்த்துகிறது. இப்போக்கு குடும்பத்திலும், வியாபார நிலையிலும் பூடகமாக உள்ளது. பங்குகேட்கும் முறை ஏகாதிபத்திய அரசியல் வெளியிலும் மறைமுகமாக பல வழிகளில் காணப்படுவதால் மனித நேயமும், இயற்கையும் பாதிக்கப்படுகின்றது.

ஆயுத பலத்தாலும், பொருளாதார பலத்தாலும் சிறு நாடுகளை அடக்கும் வல்லரசு நாடுகள் சிலவேளைகளில் அச்சிறு நாடுகளால் ஆட்டம் காணும் நிலை நிலவுகின்றது. சிங்கம் தனது அதிகார பலத்தால் காடுகளில் உள்ள மிருகங்களையும், ஏனைய உயிரினங்களையும் அடக்கி ஆட்டது. இது தாடி ஆட்டின் சுய புத்தியால் அதிகாரத்தின் நிலையில் இருந்த சிங்கத்தையே ஆடங்காண வைத்தது.

மக்கள் நீதியுடனமும், ஜனநாயகத்துடனும் உருவான ஒரு நாட்டின் அரசை தம்மை வல்லரசு என்று கூறும் நாடுகள் நீதியின் பெயரால்

அதிகாரத்தைச் செலுத்தி அடக்கும் போக்கு சமகாலத்தில் உலகில் நடக்கின்றது. இதுவும் மேற்கண்ட சிங்கத்தின் பயந்த நிலையில் அறியலாம்.

சிறுவர் நாட அணுகுமுறை

> *சிறுவர் நாடகங்கள் சிறுவர்களின் மனவளர்ச்சிக்குப் பாதிப்பு ஏற்படுத்தாததாக, அவர்கட்கு பாரம் தராததாக, அவர்களை அதில் மகிழ்வுடன் ஈடுபாடு கொள்ளச் செய்வதாக, அவர்களின் அழகியல் திறன்களையும், அவதானிப்பு, நிதானம், கற்பனையாற்றல், எதையும் பகுத்துப்பார்க்கும் திறன், பொது நலப்போக்கு, தன்னம்பிக்கை, சுறுசுறுப்பு, பேச்சுப் பயிற்சி, உடல் விருத்தி போன்ற பல்வேறு குணாம்சங்களை விருத்தி பண்ணுவதாக அமைய வேண்டும். (மௌனகுரு, 2015, ப. 105).*

'தப்பி வந்த தாடி ஆடு' நாடகம் சிறுவர் நாடகத்தினுடைய அனைத்துப் பண்புகளையும் தன்னகத்தே கொண்டது. சிறுவர் நாடகம் மூன்று பிரிவுகளைக் கொண்டுள்ளன.

1. சிறுவர்கள் சிறுவர்களுக்காக நடித்தல்
2. சிறுவர்களுக்காக வளர்ந்தவர்கள் நடித்தல்
3. சிறுவர்களும், வளர்ந்தவர்களும் கலந்து நடித்தல் என்பனவாகும்

(சண்முகலிங்கம், 2003, ப. 52).

குழந்தைகள் அளவில் சிறிய மனிதர்கள் என வயதானவர்கள் எண்ணியதால், அவர்களிடம் தமது பலத்தையும் சமமாகக் கட்ட முயற்சிக்கிறார்கள். இதனை விடுத்து சிறியவர்களின் உடல், உள முதிர்ச்சியை நாங்கள் அதிகரிக்கவேண்டும். இதுவே சிறுவர் நாடகத்தில் காணப்படும் குறிப்பிடத்தக்க பண்பாகும்.

தப்பி வந்த தாடி ஆடு ஆனது உளவியலை வளர்க்கக் கூடிய கதை அம்சத்தைக் கொண்டது. சிறுவர்களுக்கான அறக் கருத்துக்களைக் கொண்டமைந்த ஒரு படைப்பாகும். சிறுவர்கள் மிருக பாத்திரங்களாக வேடமிட்டு வருவர், உள்ளுரைப் பொருள்கொண்ட உரையாடல்கள், கூத்துப் பாடல்கள், ஆடல், பிரதேச பேச்சுநடை என்பன இந்நாடகத்தில் பிரதான இடத்தினை வகிக்கின்றன. இவை சிறுவர் நாடகத்திற்கான தனித்துவமான பண்புகள் ஆகும்.

சிறுவர் நாடகம் யதார்த்தவாதப் பேச்சும், அரங்க மொழிச்சிறப்பும், யதார்த்தவிரோத அரங்க ஆற்றுகையும் கலந்தது. இந்த நாடகம் விளையாட்டினூடாக கட்டியெழுப்பப்படுகிறது. சிறுவர்களின் செயல், திறனை வெளிப்படுத்தும் இந்நாடகம் மனித, மிருக, பறவைப் பாத்திரங்களைக்கொண்டு அமைக்கப்பட்டுள்ளன. தப்பி வந்த தாடி ஆடு நாடகத்தில் பயங்கரமான சிங்கத்தினைத் தனது புத்தியால் வென்ற குட்டி ஆட்டின் துணிச்சல், மதினுட்பம் என்பனவற்றோடு, பெரியோர் சொல் தட்டக்கூடாது எனும் கருத்தினை வெளிப்படுத்துவதாகவும் உள்ளது. இது குழந்தை நாடகங்களில் முன்னிலை வகிக்கும் கூறுகளாகும். குழந்தை ம. சண்முகலிங்கம் சிறுவர் அரங்கப் பயன் தொடர்பாகக் குறிப்பிடுவதில் "துணிவும், உயர் குணமும், அழகு, உறுதி என்பன நிறைந்த பாத்திரங்களோடு தன்மை இணைத்துக் கொள்வதால் சிறுவர் பெறும் ஆழமான புனிதமான உள்ளுணர்வு" *(2003, ப. 53)* போன்றனவும் முக்கியமானவை ஆகும்.

இந்நாடகத்தில் வரும் தாடி ஆடு, சிங்கம், நரி, யானை போன்ற மிருகங்களின் பண்பு குறையாமல் கதையோட்டம் அமைக்கப்பட்டுள்ளது. இந்நாடகத்தில் வரும் எடுத்துரைஞர்கள் மாணவர்களாகக் காணப்படுவர். கதையை நகர்த்திச் செல்பவர்களும் இவர்களே ஆவர்.

நாடகக் கட்டமைப்பானது சிறுவர்கள் நாடகம் நடத்துவதற்கு ஆலோசிப்பதனுடன் தொடங்குகிறது. பின் தன் தாயின் சொல்லைத் தட்டிவிட்டு காட்டிற்குள் செல்லும்போது முரண் ஆரம்பமாகி ஒவ்வொரு சந்தர்ப்பத்தின் மூலமும் வளர்த்தெடுக்கப்படுகின்றது. ஆடு சிங்கத்திடம் மாட்டுப்படும்போது முரண் உச்சமடைந்து நரியின் இறப்புடன் நாடகம் முடிவடைகிறது.

சிறுவர் நாடகத்திற்குத் தேவையான ஆடல், பாடல் போல தப்பி வந்த தாடி ஆடு எனும் நாடகத்திலும் கூத்துத் தாளக்கட்டுக்கள், சிறுவர் பாடல்கள் என்பவற்றினூடாக கதை வளர்கின்றது. நாடகத்தின் காட்சி பாத்திரங்களின் அசைவுகளினூடாக வெளிப்படுத்துகிறது. நாடகத்திற்கான ஆற்றுகைக்கு வேண்டிய குறிப்புக்கள், மேடை அசைவுகள், பாத்திர உடை, ஒப்பனை போன்றன இந்நாடகத்தில் தெளிவாக குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. இது மனித வாழ்வியலை வளர்க்க வல்லது.

அத்தோடு, சிறுவர்களின் இயல்பான குணாம்சங்கள் வெளிப்படக் கூடியவாறு சிறுவர் அரங்கு விளங்குகின்றன. சிறுவர்களது மனவெழுச்சியை வெளிப்படுத்தவும், ஒழுங்குபடுத்தவும், ஆளுமையை விருத்தி செய்யவும் வாய்ப்பு ஏற்படுகிறது. இத்தன்மையினைத் தப்பி வந்த தாடி ஆடு எனும் நாடகத்தில் சிறப்பாகக் காணலாம். இந்நாடகம்

உளவியலை வளர்க்கக் கூடியதாகவும், அறக்கருத்தை ஊட்டக் கூடியதாகவும் உள்ளது.

எளிமையான சொற்கள், பாடல்கள், சிறுவர்களுக்கு பொருத்தமான கதைகள், கதை சொல்லும்பாங்கு என்பனவும் சிறுவர் நாடகத்தில் அடுத்த பண்பாகும். தப்பி வந்த தாடி ஆடு எனும் நாடகத்தில் இலகுவான கதை அம்சம் காணப்படுகிறது. சிறுவர்களே கதையை நகர்த்திச் செல்பவர்களாக இருக்கின்றனர். ''ராசாவே!, ராசாவே! நில்லுங்கோ நில்லுங்கோ'', ''ஏலாது ஏலாது நிண்டால் உயிர் போயிடும்'' போன்ற உரையாடலில் காணலாம்.

மனித வாழ்வுக்கு மிக அவசியமான ஒற்றுமை, அன்பு, மகிழ்ச்சி, வெளிப்படையான சுயாதினம், பிறருக்கு உதவும் மனப்பான்மை, பிழையை ஏற்றுக்கொள்ளும் தன்மை, தட்டிக்கேட்கும் பண்பு என்பனவும் சிறுவர் நாடகத்தினுடைய பண்பாகும். தாடியாடு பெற்றோரின் கதையை கேட்காமல் சிங்கம் இருக்கும் பகுதிக்கு விளையாட்டுப் புத்தியால் செல்கிறது. பின்னர் தனது மதிநுட்பத்தால் சிங்கத்தை வெற்றிபெறுகிறது. பிழையை ஏற்றுக்கொள்கிறது.

சுற்றுச்சூழலில் உள்ள மிருகங்கள், பறவைகளைச் சிறுவர்கள் தினமும் பார்ப்பவர்கள், பழகுபவர்கள். இதனால், இதனூடாகக் கதையை நகர்த்தி செல்வதும் குறிப்பிடத்தக்க பண்பாகும். இந்நாடகத்தில் ஆடு, சிங்கம், நரி, யானை சிறந்தமுறையில் கட்டியெழுப்பப்படுகிறது. மிருகத்தினுடைய பண்பு குறையாமல் கதையோட்டம் அமைக்கப்பட்டுள்ளது. விளையாட்டடு அம்சங்களைக் கொண்டிருப்பதும், சூழலோடு இணைந்த விளையாட்டாக இருப்பதும் குறிப்பிடத்தக்கன.

உரையாடல் குறுகியதாகவும், பிள்ளைகள் விரும்பும் வகையிலும், விளங்கும் வகையிலும் இருத்தல் வேண்டும். இதில் இலகுவான, சிறிய வசனங்கள், பாடல் வரிகள் இயல்பான பாணியில் தரப்பட்டுள்ளது.

முடிவுரை

தப்பி வந்த தாடி ஆடு நாடமக் சிறுவர்களின் வாழ்வியல் விடயங்களுத் தேவையான மதிநுட்பத்தையும், புத்திசாலித்தனத்தையும் நுணுக்கமாகத் தருகின்றது. சிங்கம், நரி, ஆடு, யானை போன்ற பாத்திரத்தை மையப்படுத்தி, காடு, மலை போன்ற சுற்றுச்சூழல் வெளியில் காட்சிகள் நடப்பது முக்கியமானது. நாடகத்தில் தாடி ஆடு பெற்றோரின் புத்தியைக் கேட்டு நடக்காததுடன் முரண் ஆரம்பமாகி இறுதியில் வெற்றியுடன் மகிழ்ந்து கொண்டாடக் கூடியவாறு முடிகின்றது. மேலும், சமகால சமூக, அரசியல் வாழ்வின் அம்சங்களுடன் இணைத்துப் பார்த்துக் கொள்வதற்கான சிந்தனையைத் தூண்டுவதும் குறிப்பிடத்தக்கது. குழந்தைகள் பெற்றோரின் சொற்கேட்டு நடந்துகொள்வதும், ஏதாவது ஆபத்துக்களை எதிர்கொள்ளும் பொழுது சுய சிந்தனையுடன் செயற்படும் மதிநுட்பமும் இப்பிரதியில் காணப்படுகின்றது. இவை அனைத்தும் நாடகப் பிரதியில் உள்ள 'பாத்திர வார்ப்பின்' வெளிப்பாட்டில் மேற்கிளம்புவது குறிப்பிடத்தக்கன.

References

Shanmugalingam, M. (2003). *Nadaga Valakku*. *Enuvil Kalai* Literary Circle. Jaffna. Sri Lanka.

Maunaguru, S. (2014). *Thappi Vantha Thaadi Aadu*. *Elakiyan* Publishing House. Colombo. Sri Lanka.

Maunaguru, S. (2015). Maunaguru's Plays. Kumaran Book House. Colombo –Chennai.

Jamalan (2018). Pirathiyil Kilaikkum Pimpankal: Elakkiya kodpaddu thiranayaivuk Kdduraikal. Kaalakuri Publishing House. Chennai.

கிழக்கிலங்கை கிராமியப் புலவர்களின் கட்டுப்பாடல்கள்: வரலாற்று முறையியல் நோக்கு

The Composed Songs of Eastern Sri Lankan Rural poets: A Historical Methodological Perspective

த.மேகராசா / T. Megarajah [1]

Abstract

Date of submission: 2026-05-20
Date of acceptance: 2026-06-10
Date of Publication: 2026-07-30
Corresponding author's Name:
T. Megarajah
Email: megarajaht@esn.ac.lk

In Eastern Sri Lanka, a song tradition situated between oral literature and written literature has long been developing. Agricultural culture, its associated ritual traditions, folk theatre culture, and the spread of free education have all contributed to the growth of this song tradition. Local rural poets possessing the skill of composing songs created and performed these works. In most cases, these individuals were referred to by villagers simply as "Pulavar" (poet/scholar). These poets composed and sang songs on a broad range of themes, including religious practices, events connected to their villages and regions, current social affairs, everyday lifestyles, and individual emotions. In addition, they memorized and performed these songs publicly and also printed and circulated them as small pamphlets. In today's context of globalization, studies on these songs have gained increasing importance, and several significant studies have already been undertaken. From a historical methodological perspective, this study examines the composed songs of rural poets and seeks to highlight the significance of this song tradition. In particular, the study foregrounds the historical evidence embedded in these songs, based on the view that the past social history of a community is essential to its continued existence. The study was carried out through the analysis of primary data consisting of handwritten song manuscripts collected by the researcher during fieldwork, along with songs obtained from compilations by other researchers. Based on this analysis, the study reveals how rural poets documented the ways in which their regions were affected by natural disasters, war, and military occupation, as well as the hardships experienced by people during such crises. At the same time, in ritual songs associated with temples, these poets recorded the histories of the respective temples and important events connected to them. They also incorporated the histories of villages and regions into their songs. Furthermore, they boldly expressed political conditions in the post-independence period, the activities of rulers, and the suffering endured by people due to oppressive measures carried out during times of war. These composed songs stand as literary testimonies to the oppression experienced by the people. Beyond this, the study emphasizes that in the present political climate—where various conflicts concerning land appropriation continue to occur—the songs of these poets remain indispensable for safeguarding the existence and identity of minority communities.

Keywords: Rural poets, composed songs, social history, Eastern Sri Lanka, historical perspective.

[1] The author is a Senior Lecturer at the Department of Tamil Studies, Eastern University, Sri Lanka, megarajaht@esn.ac.lk.

முன்னுரை

கிழக்கிலங்கையில் தனித்துவம்பெற்று விளங்குகின்ற பாடல் மரபாக கிராமியப் புலவர்களின் கட்டுப்பாடல்கள் உள்ளன. எழுத்திலக்கிய மரபுக்கும் வாய்மொழி இலக்கிய மரபுக்கும் இடைப்பட்டதும் உள்ளூர்ப் புலவர்களினால் கட்டிப்பாடப்படுகின்றதுமான தனித்துவமான ஒருவகைப் பாடல் மரபாக இது அமைகின்றது. பூகோள மயமாக்கச் சூழலில் சுதேசிகள் தமது தனித்துவங்களை இழந்தும் மறையாதிக்கர்களின் திணிப்புகளை ஏற்றுக்கொண்டாடியும் வருகின்ற இன்றைய காலச் சூழலில் மக்களோடும் மண்ணோடும் பின்னிப் பிணைந்த வகையில் நெடுங்காலப் பேணுகை வடிவமாக இருக்கின்ற கிராமியப் புலவர்களின் இத்தனித்துவமான பாடல் மரபு குறித்து ஆராய்வது முக்கியமானதாகும். மலையகம் உட்பட இலங்கையின் ஏனைய பிரதேசங்களிலும் இப்பாடல் மரபு ஓரளவு இனங்காணப்பட்டுள்ள போதிலும் கிழக்கிலங்கையிலேயே மிகவும் முக்கியமான பாடல் மரபாகவும் நிகழ்த்துகை வடிவமாகவும் இது வளர்ச்சி பெற்றுள்ளது. பரவலாக அறியப்படாத இத்தகைய பாடல் மரபு குறித்து செ.யோகராசா, சி.சந்திரசேகரம் ஆகிய இருவரும் காத்திரமான ஆய்வுகளை மேற்கொண்டுள்ளனர். இவ்வாய்வு கிழக்கிலங்கைக் கட்டுப்பாடல்களை வரலாற்று நோக்கில் நுண்மையாக நோக்குகின்றது.

'அதிகம் எழுத்தறிவினைப்பெறாத கிராமியப் புலவர்கள் தமதும் தம் கிராமத்து மக்களதும் அன்றாட அநுபவங்களையும் துன்பங்களையும் பொருளாகக்கொண்டு பாடல்களை இயற்றி தனிமையிலோ, மக்கள் மத்தியிலோ பாடுகின்ற ஒரு புலமைத்துவ மரபு இன்றுவரை நிலவி வருகின்றது' (சந்திரசேகரம்,சி, 2019:24). இத்தகைய பாடல் மரபே கட்டுப்பாடல் என்று அடையாளப்படுத்தப்படுகின்றது. தமது கல்வியறிவுக்கு எட்டிய வகையில் தாம் கூற விழைந்த விடயப் பொருளினை வைத்துக் கட்டிப்பாடியமையால் இவற்றைக் கட்டுப்பாடல்கள் என்பர். அத்தகைய பாடல்களின் வரலாற்று நிலைப்பட்ட தனித்துவத்தையே இவ்வாய்வு வெளிப்படுத்த முனைகிறது.

ஆய்வு நோக்கங்கள்

கிராமியப் புலவர்களின் கட்டுப்பாடல்களை இனங்கண்டு அப்பாடல்களினூடாக வெளிப்படுத்தப்படும் வரலாற்று நிலைப்பட்ட பொருண்மைகளை எடுத்துக்கூறுவதாகவும் அவ்வழி அப்பாடல் மரபின் முக்கியத்துவத்தைப் புலப்படுத்துவதாகவும் இவ்வாய்வு அமைகின்றது.

ஆய்வு முறையியல்

வரலாற்று முறையியல், பகுப்பாய்வு நோக்கு ஆகிய அணுகுமுறைகளின் அடிப்படையில் இவ்வாய்வு மேற்கொள்ளப்படுகின்றது. கிராமியப் புலவர்கள் தாம் வாழ்ந்த காலத்தோடு பொருந்தி நின்று அக்கால நிகழ்வுகளைப் பாடல்களாகக் கட்டிப் பாடியுள்ளனர். தவிர தலங்களோடு தொடர்புடைய வழிபாட்டு மரபு சார்ந்த வரலாற்றுக் குறிப்புகளையும் பிரதேச நிலைப்பட்ட வரலாற்றுச் செய்திகளையும் வெளிப்படுத்தியுள்ளனர். இவற்றின் முக்கியத்துவத்தை நுண்மையாக எடுத்துக்கூறுவதற்கு வரலாற்று முறையியல் ஆய்வே பொருத்தமாக அமையும் என்ற அடிப்படையிலேயே இவ்வாய்வில் அம்முறையியல் பிரதானப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. அத்தோடு கிராமியப் புலவர்களால் எழுதப்பட்ட பாடல்களைப் பகுத்தாராய்ந்து அவற்றின் மெய்மையறிந்தும் ஒழுங்குபடுத்தியும் முன்வைப்பதற்குப் பொருத்தமானதென்ற வகையில் பகுப்பாய்வு முறையியலும் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது.

கிழக்கிலங்கைப் பண்பாடும் கட்டுப்பாடல்களும்

கிழக்கிலங்கை, விவசாயப் பண்பாட்டையும் அதனோடு இணைந்த வழிபாட்டு மரபுகளையும் கலை, இலக்கிய மரபுகளையும் கொண்ட தனித்துவமான பிரதேசமாகும். விவசாயம், மீன் பிடி முதலான தொழில்களில் ஈடுபட்ட மக்கள் தமது உள்ளக்கிடக்கைகளையும், கூட்டுணர்வினையும் பாடல்களாகப் பாடியே தொழிலை மேற்கொண்டு வந்துள்ளனர். இவ்வகையான வாய்மொழிப்பாடல்கள் இன்றும் கிராம மக்களின் மனங்களிலே பதிந்துகிடக்கின்றன. அதேவேளை கிராமத்தவர்கள் ஒன்றிணைந்து கூத்துக்களை ஆடியும் பாடியும் வந்துள்ளனர். மட்டுமன்றி கூத்துக்களை இயற்றுகின்றவர்களாகவும் இருந்துள்ளனர். கிழக்கிலங்கை மக்கள் தமது தெய்வங்களுக்கு வருடாந்தம் மேற்கொள்ளும் கிராமிய வழிபாட்டிலும் அதாவது சடங்கு நிகழ்த்துகையிலும் பாடல்களை உருவாக்கி மனனஞ்செய்து பாடி வந்துள்ளனர். 1945 ஆம் ஆண்டில் கொண்டுவரப்பட்ட இலவசக்கல்வித் திட்டம் காரணமாகக் கிராமங்களிலும் பாடசாலைகள் நிறுவப்பட்டதோடு கல்வி கற்கக்கூடிய சூழலும் உருவாகியது. எனினும் விவசாயச் செய்கை, மீன்பிடி, மந்தை வளர்ப்பு, தேனெடுத்தல் சார்ந்தே கிராமிய மக்களின் பிரதான வாழ்வாதாரமும் ஈடுபாடும் இருந்தமையினால்

கல்வியின் மகிமை உணரப்படவில்லை. இதனால் இடைவிலகல்கள் அதிகமாகக் காணப்பட்டன. ஐந்தாம் தரத்திற்குள் பாடசாலைக் கல்விக்கு முற்றுப்புள்ளி வைக்கும் நிலையே கூடுதலாக இருந்துள்ளது. அதேவேளை கூத்துப் பாடல்களையும் சடங்குப் பாடல்களையும் மனனஞ்செய்து பாடுகின்ற ஆற்றல் கிராமிய மக்களின் தனிப்பட்டதொரு ஆற்றலாகக் கடத்தப்பட்டுவந்துள்ளது. இப்பின்புலத்தில் ஓரளவு எழுதவும் வாசிக்கவும் தெரிந்தவர்கள் தமது ஊர்த்தெய்வங்கள் மீதும், ஊர், பிரதேசம் சார்ந்து இடம்பெற்ற நிகழ்வுகள், இயற்கை அனர்த்தங்கள், யுத்தகாலச் சம்பவங்கள், வாழ்விலேற்பட்ட சம்பவங்கள் சார்ந்தும் என பரந்துபட்ட நிலையில் பாடல்களைக் கட்டிப்பாடி வந்துள்ளனர். சிறுசிறு பிரசுரங்களாக வெளியிட்டும் கொப்பிகளில் எழுதி கையெழுத்துப் பிரதிகளாகப் பாதுகாத்தும் வந்துள்ளனர். முற்றுமுழுதாக எழுத்தறிவு அற்றவர்களும் கூட இத்தகைய பாடல்களை மனனஞ்செய்து கோயில் உள்ளிட்ட பொது இடங்களில் பாடியும் வந்துள்ளனர். இத்தகைய நடைமுறைகள் காரணமாக கிழக்கிலங்கையில் எழுத்து இலக்கியத்திற்கும் வாய்மொழி இலக்கியத்திற்கும் இடைப்பட்ட இக்கட்டுப்பாடல் வளர்ச்சிபெற்றுள்ளது.

கிராமத்துக்காரன் ஒவ்வொருவனும், அந்த ஊரின் சரித்திர ஆசிரியன் (புதுமைப்பித்தன்,1954:135). தமது ஊரோடும் உறவுகளோடும் மிக நெருங்கிய வாழ்க்கை வாழப் பழக்கப்பட்டவர்கள் கிராமத்தவர்கள். அதனால் தமது ஊரில் மட்டுமன்றி பிரதேசம் சார்ந்தும் நடைபெறுகின்ற சம்பவங்கள், நிகழ்வுகளை அவர்களால் அறிந்துகொள்ளமுடிந்தது. அந்த அடிப்படையிலேயே ஒவ்வொரு கிராமத்தவரும் சரித்திர ஆசிரியர்களாகக் காணப்பட்டார்கள். கூர்ந்து நோக்கும்போது வரலாறு என்பது மனித நடத்தையுடன் தொடர்புடைய கடந்த கால அனைத்து இயங்கியலையும் குறிப்பதாகவே அமைகின்றது. குறிப்பாக அரசியல், சமூகம், சமயம், பண்பாடு, அறிவியல், தொழில் நுட்பம், மருத்துவம் உள்ளிட்ட அனைத்தையும் உள்ளடக்கிய ஆய்வாகவே அமைகின்றது. நேற்றைய செய்தியே நாளைய வரலாறாகிறது என்றொரு கருத்துண்டு. கடந்த காலத்தில் என்ன நடந்தது? எப்போது நடந்தது? எப்படி நடந்தது என்பதை எழுதப்பெற்ற பதிவுகளின் மூலம் ஆய்வு செய்வதும் வரலாறாகவே நோக்கப்படுகின்றது. அவ்விதத்தில் கிராமங்களில் வாழ்ந்த ஓரளவான படிப்பறிவைக்கொண்ட கிராமியப் புலவர்கள் தமது காலத்து நிகழ்வுகளை பாடல்களாகக் கட்டிப் பாடியுள்ளனர். அவற்றை வரலாற்று முறையியலின் அடிப்படையில் பகுத்தாராய்கின்றபோது கிராமியப் புலவர்களின் தனித்துவத்தையும் துணிச்சலையும், சமூக அக்கறையினையும் கண்டுகொள்ளலாம். பாட்டுக்கட்டும் கிராமியப் புலவர்களின் கட்டுப்பாடல்களை வரலாற்று முறையியல் அடிப்படையில் நோக்குகின்றபோது பின்வரும் விடயங்கள் முக்கியம்பெறுகின்றன.

தல வரலாறும் பிரதேச வரலாறும்

ஒவ்வொரு இனக்குழுமமும் தமக்கான வரலாற்றை நிலைநிறுத்துவதை நோக்காகக்கொண்டே செயற்பட்டுவந்திருப்பதைக் காணலாம். அதேவேளை வரலாற்றைப் பாதுகாக்கத் தவறிய இனங்கள் காலப்போக்கில் கலப்புருவாக்கத்திற்கு உட்பட்டு அடையாளம் இழந்துள்ளமையினையும் அறியமுடிகின்றது. கட்டுப்பாடல்களைப் பாடிய கிராமியப் புலவர்கள் தமது கோயில்களின் வரலாற்றையும் பிரதேச வரலாற்றையும் பாடல்களில் வெளிப்படுத்தியுள்ளனர். வரலாற்றை எழுதுதல் என்பது மிகுந்த கவனத்தோடு மேற்கொள்ளவேண்டிய பணியாகும். மற்றையவர்களும் ஏற்றுக்கொள்கின்றபோதே அது அங்கீகரிக்கப்பட்டதாகின்றது. இல்லையேல் முரண்பாடுகள் ஏற்பட்டு அவை அழிக்கப்படும் அல்லது காலப்போக்கில் கவனிப்பற்றுப்போகும். ஆகவே கிராமியப் புலவர்கள் கட்டிப்பாடிய கோயில் சார்ந்த, பிரதேசம் சார்ந்த கட்டுப்பாடல்கள் குறிப்பிட்ட பாடலை ஆக்கியவரால் மட்டுமன்றி ஏனையவர்களாலும் மனனஞ்செய்து பாடப்படுகின்றதெனில் அல்லது பிரசுரமாக்கப்படுகின்றதெனில் அவை அங்கீகரிக்கப்பட்டவையேயாகும்.

மா.கேதாரபிள்ளையின் 'தாந்தாமலை வரலாற்று அம்மானை' மட்டக்களப்புப் படுவான்கரைப் பிரதேசத்தின் எல்லைக் கிராமங்களுள் ஒன்றாக அமைகின்ற தாந்தாமலையில் அமைந்துள்ள தாந்தாமலை முருகன் ஆலய வரலாற்றை வெளிப்படுத்துகின்ற வகையில் அமைந்துள்ளது. 1956 ஆம் ஆண்டு அப்போதைய அரசால் கொண்டுவரப்பட்ட தனிச்சிங்களச் சட்டம் காரணமாக இனங்களுக்கிடையே நல்லிணக்கமற்ற சூழ்நிலை உருவாகியது. கதிர்காமத்திற்குச் சென்று முருகனை வழிபட்டு வந்த முருக பக்தர்களுக்கு அங்கு சென்று வழிபடுவதில் சிக்கல்கள் ஏற்பட்டன. இத்தகையதொரு சூழ்நிலையில் 1956 இல் தாந்தாமலை ஆலயம் முக்கிய வழிபாட்டுத் தலமாக மாற்றம்பெறத் தொடங்கியது. நீண்ட

காலமாகவே தாந்தாமலையில் அப்பிரதேச மக்கள் முருகனை வழிபட்டு வந்தாலும் பல்வேறு பிரதேசத்தவர்களும் சென்று வழிபடக்கூடிய சூழ்நிலை 1956 இற்குப் பின்னரே ஏற்பட்டது. அதுவும் பெரும்பான்மை இனத்தவரின் அச்சுறுத்தலையும் எதிர்கொண்டே எழுச்சி கண்டதெனலாம். தாந்தாமலை தமிழர்களின் வழிபாட்டிடம் என்பதற்குரிய இலக்கிய ஆதாரமாக இவ்வம்மானை விளங்குகின்றது. பின்வரும் பாடற்பகுதி எடுத்துக்காட்டத்தக்கது:

பேராக வீசுதாம் பெரிய தாந்தாமலை

நமது கதிர்காமம், நாசமாய்ப்போகும்

தமிழர் இங்கே வரவும் மாட்டார்கள்

அந்த இடம்பிடிக்க ஆர்வம் கொண்டாராம்

தாந்தாவைப் பிடிக்க தான் எழுந்தார் அம்மானை

ஐம்பத்தி ஆறு ஆண்டிலேதான்

அரச மரமும் சிலையும் அங்கே நாட்ட

ஆர்வம் கொண்டு அழிக்க வந்தாராம்.

இதிலே புலவர் தாந்தாமலையினை ஆக்கிரமிக்கும் பொருட்டு சிங்களவர்களால் மேற்கொள்ளப்பட்ட நடவடிக்கையினை எடுத்துக்கூறியிருப்பதைக் காணலாம். தொடர்ந்து வரும் வரிகளில் அந்த நில ஆக்கிரமிப்புச் செயற்பாடு தடுக்கப்பட்டமையினை வெளிப்படுத்துகின்றார்.

பண்டாரநாயக்கா ஆண்டகாலம் காண்

தமிழ் மக்கள் தானும் தத்தளித்தார்கள்

ஓடிப்போனாராம் எம்பியைத்தான் தேடி

பட்டிருப்பு எம்பி பார் புகழ் மன்னன்

சிங்கன் இடம்போய் செப்பினார் அம்மானை

எங்கள் பகுதியில் இருக்குது தாந்தா

மற்றவர் பிடிக்க வாறார் கேள் மன்னா

எங்கட்குக் கதிர்காமம் இதுதான் இனிமேலே...

தந்தே முடிக்கவேண்டும் தாந்தாவை அம்மானை

என்று கூறினாராம் எதிர்மன்ன சிங்கனும்

ஒத்துக்கொண்டாராம் உறுதியாய் அரசு

நாங்கள் வரமாட்டோம் நம்புமென்றாராம்.

எழுத்தில் மடித்து எழுந்து வந்தாராம்

(கேதாரபிள்ளை,மா)

இன்றுவரையும் பெரும்பான்மைச் சமூகத்தவரின் ஆக்கிரமிப்புக்கு உள்ளாக்கப்படத்தக்க சூழ்நிலையிலேயே தாந்தாமலை அமைந்துள்ளது. ஆகவே நில ஆக்கிரமிப்புப் பற்றிய இப்பிரதேசம் குறித்த சிக்கல் நிலையென்பது ஏறக்குறைய எழுபது ஆண்டுகளாகத் தொடர்வது என்ற தகவலை இப்பாடல்களின் மூலம் விளங்கிக்கொள்ளமுடிகின்றது. உள்ளூர்ப் புலவர் ஒருவர் ஆலய வரலாறு தொடர்பாகக் குறிப்பிடும் இத்தகைய கருத்துக்கள் கூர்ந்து நோக்கத்தக்கவை என்பதே இங்கு வலியுறுத்தப்பட வேண்டியதாகும். இப்புலவர் முனைக்காடு சின்னக்குளத்து மாரியம்மன் ஆலயத்தின் தல வரலாற்றையும் பாடியுள்ளார். ஆலயம் உருவாக்கப்பட்டு, சடங்குகள் மேற்கொள்ளப்பட்டமை குறித்து இவர் கட்டிப் பாடியுள்ளமையைக் காணலாம்.

'கன்னன்குடாக் கண்ணகி அம்பாள் ஆலயத்தில் கள்வர் பிடிபட்ட காவியம்' என்ற பதிகத்தை மா.கேதாரபிள்ளை பாடியுள்ளார். இதிலே அவர் கன்னன்குடாவிலே இருநூறு ஆண்டுகளுக்கு முன்னரே கண்ணகி அம்பாள் ஆலயம் அமையப்பெற்றதென்ற வரலாற்றுக் குறிப்பினைப் பதிவுசெய்துள்ளார். இதுபோன்று பல கிராமியப் புலவர்கள் தமது ஊர்க் கோயில்களின் வரலாறுகளைப் பாடல்களில் கட்டிப்பாடி மக்கள் மத்தியில் வெளிப்படுத்தி வருவதும் இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது. இத்தகைய கோயில் வரலாறுகள் மக்கள் மத்தியில் வழங்கிவருகின்ற ஐதீகக்கதைகளை அடிப்படையாக வைத்தே எழுதப்பட்டனவாக உள்ளபோதிலும் மக்கள் அவற்றை வரலாறாகவே பார்க்கிறார்கள் என்பதும் இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது.

மட்டக்களப்பின் பூர்வ வரலாறு குறித்து கன்னன்குடா மா.சிதம்பரப்பிள்ளைப் புலவர் பாடிய 'மட்டக்களப்பு வரலாற்று அம்மானை' முக்கியமானதொரு ஆவணமாகவுள்ளது. தாம் அறிந்துகொண்ட பிரதேச வரலாறுகளையும்கூட இக்கிராமியப் புலவர்கள் பாடிமக்கள் மத்தியில் வெளிப்படுத்தமுற்பட்டுள்ளார்கள் என்பதற்கு இது தக்கதோர் சான்றாகும். இதன் பின்வரும் பகுதி எடுத்துக்காட்டத்தக்கது:

மட்டுக்குமட்டடா அப்பாலேதான் களப்பு

மட்டக்களப்பு என்று மன்னன் கலிங்க னவர்

இட்டமுடன் பெயரோ இதற்கிட்டார் அந்நாளில்

திட்டமிட்டுத் தானவர்கள் திரும்பி வந்து மண்முனையில்

மண்மேடதில் உயரமாய் இருந்த காரணத்தால்

மண்முனை என்றுபெயர் வைத்தல்லோ மன்னவர்கள்

நன்னயமாய் அவ்விடத்தில் நாடியே கூடாரமிட்டுத்

தின்னமுடன் இருக்கத் திமிலர் இதைஅறிந்து

அறிந்தே திமிலர்களும் அதட்ட இவர்களையே

செறிந்தே திமிலர்களைத் துரத்தவே வேணுமென்று

துரத்தவே பட்டாணி மாரைத் துணையாக

வரச்சேர்த்துமே திமிலர் வாழ்ந்த நகர்தனிலே

சென்று புகுந்துமங்கே திமிலர்களைத் தான்மடித்து

அன்றுசமர்க் காற்றாமல் அலறியே சென்றவரைக்

கொன்று வெருகலுக்கு அப்பாலே தான்விடுத்து

நன்றாக அங்கொருகல் நாட்டிக் கலிங்கமன்னன் (தகவல்: யோகராசா,செ., 2013:37)

மட்டக்களப்பு மான்மியம் கூறுகின்ற தகவல்களை உள்வாங்கி மாறுபாடின்றி இப்புலவர் பாடலாகக் கட்டிப் பாடியுள்ளமையைக் காணலாம். திருகோணமலையை அடிப்படையாகக்கொண்டு சாலையர் என்ற புலவர் கங்கைக் காவியத்தைப் பாடியுள்ளார். இதில் அவர் திருகோணமலைப் பிரதேச இடப்பெயர்களைப் பாடல்களிலே சுட்டிப்பாடியுள்ளார்.

தானவன் கிருபையுறு மானே நீ கேளாய்

சாந்தமுறு வெண்ணாவல் சேர்ந்திடும் தெத்தி

தேன் ஒழுகு சோலை செறி புளியடித் தெத்தி

தேவியே செம்பியடி செம்பிலடி பாராய்

பாரோர் புகழ்ந்திடும் பதுமினிப் பெண்ணே

பண்பான ஆத்தியடி நண்பான தெத்தி

காரனைய சூழலியே மடம் என்று சொல்லிடும்

காரணத் தெத்தி இது கண்டு கொள்வாயே! (தகவல்: யோகராசா,செ., 2013:75)

இவ்வரிகளினூடாக பாய்ந்துசெல்லும் கங்கை நதியிடம் வெண்ணாவல், புளியடி, செம்பிலடி, ஆத்தியடி முதலான இடங்களைக் கண்டு செல்லுமாறு கூறும் வகையில் பாடியுள்ளார். இடங்கள் குறித்த பழைய பெயர்களை இவ்வரிகளினூடாக அறிந்துகொள்ளலாம். அதேவேளை,

மேதிக் கடாக்களை வதனமார் கவர் கொண்டு

வேட்டையாடி வரு திறமை காட்டியதினாலே

ஆதியில் அமர்ந்த பேர் தீர்த்தம் என்பார்கள்

ஆரமுலை மாதே அமர்ந்து போகுவோமே! (தகவல்: யோகராசா,செ., 2013:75)

என்பதன்மூலம் தமது ஊரில் வழங்குகின்ற ஐதீகத்தினையும் பிரதேச வரலாற்றுடன் இணைத்துப் பாடியிருப்பதையும் காணலாம். வரலாற்றுச் செய்திகளை சாதாரண பொதுமக்கள் மத்தியில் பரப்பி அடிப்படையானதொரு வரலாற்றறிவைக் கட்டியெழுப்ப இத்தகைய உள்ளூர்ப் புலவர்கள் முயன்றிருக்கிறார்கள் என்பதற்கு மேற்கூறிய வரிகள் சான்றாகின்றன.

பிரதேச அனர்த்த வரலாறு

சூறாவளி, வெள்ளப்பெருக்கு, சுனாமி முதலான இயற்கை அனர்த்தங்கள் ஏற்பட்ட சந்தர்ப்பங்களில் கிராமியப் புலவர்கள் அவை எப்பொது, எவ்வாறு ஏற்பட்டன என்பதையும் அதனால் எத்தகைய பாதிப்புக்கள் ஏற்பட்டன என்பதையும் பாடியுள்ளனர். இன்று பின்நோக்கிப் பார்க்கின்றபோது அவை அனைத்தும் குறித்த பிரதேசத்து மக்களின் கடந்த கால வரலாற்றுச் சுவடுகளாகவே தெரிகின்றன.

1957 ஆம் ஆண்டு பெருங்காற்று மழையினாலும் குளங்கள் உடைப்பெடுத்தமையாலும் வெள்ளப்பெருக்கு ஏற்பட்டு ஊர்கள் வெள்ளத்தால் மூழ்கின. இவ்வெள்ளப்பெருக்குக் குறித்து தம்பிமுத்து சுப்பிரமணியம் (சித்தாண்டி); பெருவெள்ளத்தம்மானையினையும் (1957), மா.கேதாரபிள்ளை (முனைக்காடு) வெள்ளக்காவியத்தினையும் (1957) பாடியுள்ளமை

குறிப்பிடத்தக்கது. மட்டக்களப்பு மாவட்டத்திலுள்ள உன்னிச்சை, உறுகாமம், கண்டியனாறு ஆகிய குளங்கள் பெருமழையால் உடைப்பெடுத்தமையால் படுவான்கரைப் பிரதேசம் வெள்ளத்தால் பெரிதும் பாதிக்கப்பட்டது. இவ்வனர்த்தத்தினால் உயிர்ச் சேதங்களும் பொருட்சேதங்களும் ஏற்பட்டன. இவ்வனர்த்தத்தினையே மா. கேதாரபிள்ளை 'வெள்ளக்காவியம்' என்ற பெயரில் பாடியுள்ளார். வெள்ள அனர்த்தம் குறித்து விரிவாகப் புலவர் பாடியுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது. இக்காவியத்தின் பின்வரும் பாடற்பகுதி கவனிக்கத்தக்கது:

ஆயிரத்துத் தொள்ளாயிரத்து ஐம்பத்து
ஏழில்

ஆளுகின்ற பன்னிரண்டு இருபத்தி ஐந்தில்

ஆனதொருநாள் புதன் கிழமை இரவு

அடித்த புயல் வெள்ளப்பெருக்கால்
அழிவானதையோ

அழிவான பொருளைத் தெளிவாக
உரைப்பேன்

ஆறுமணி நேரமதில் வெள்ளமது பெருகி

ஆளுமனை மீதினில் உள்ளே புகுந்து

ஆட்களைக் கலக்கியே பிள்ளைகளை
அள்ளியே

அழுதழுது தெருமுழுதும் ஓடினாரையோ
(கேதாரபிள்ளை,மா)

இக்காவியத்தில் வெள்ளத்தினால் வழங்கப்பட்ட உதவிகள், நிவாரணங்கள், நிவாரணப் பகிர்ந்தளிப்பின்போது ஏற்பட்ட சிக்கல்கள் பற்றியும் வெளிப்படுத்தியுள்ளார்.

1978 ஆம் ஆண்டு கிழக்கு மாகாணம் சூறாவளியினால் மிகவும் மோசமாகப் பாதிக்கப்பட்டது. அச்சூறாவளி பற்றியும் அதன் பாதிப்புக்கள் குறித்தும் கிராமியப் புலவர்கள் பலர் காவியம், அகவல் முதலான பெயர்களில் பாடல்களைக் கட்டிப் பாடியுள்ளனர். மண்டூர் மா.பொன்னனின் 'சூறாவளித் துயர் அம்மானை'(1979), கன்னன்குடா மா.சிதம்பரப்பிள்ளையின் 'புயல் காவியம்'(1979), முனைக்காடு மா.கேதாரபிள்ளையின் 'சூறாவளிக் காவியம்'(1978) முனைக்காடு கவிக்குயில் சிவஞானத்தின் 'சூறாவளியில் சுப்பன்'(1979) ஆகியவை இவ்வகையில் குறிப்பிடத்தக்கவை. இவற்றிலே சூறாவளி தாக்கிய ஆண்டு, நாள், நேரம், சூறாவளி உருவாகி வந்த திசை, அதன்; தன்மை, அது தாக்கிய ஊர்கள், அதனால் ஏற்பட்ட இழப்புக்கள், கொடுக்கப்பட்ட நிவாரணங்கள், மோசடிகள் முதலான பல விடயங்கள் தெளிவாகக் கூறப்பட்டுள்ளன. மா.பொன்னன் தனது அம்மானையில்

ஆயிரத்துத் தொள்ளாயிரத்து
எழுபத்தெட்டாம் ஆண்டில்

கார்த்திகை மாதம் இருபத்து மூன்றாம்
தேதிதன்னில்

வியாழக் கிழமையிலே வந்தது சூறாவளி,

எட்டுமணியளவில் வந்தது புயல் காற்று,

அதிலே நாம் பட்டதுயர் பார்க்கவே
கூடாது,

மக்கள் அழுகிறதும் மண்மேல்
விழுகிறதும்

கானகத்தில் நாமிருந்து கண்டோமே
அம்மானை (2017:2)

என்று புயல் ஏற்பட்ட காலம், மக்கள் பட்டதுயர் என்பவற்றைப் பாடியுள்ளமையைக் குறிப்பிடலாம். மா.சிதம்பரப்பிள்ளை தனது காவியத்தில் சூறாவளியினால் பாதிக்கப்பட்ட ஊர்களைப் பின்வருமாறு பட்டியலிட்டுப் பாடியுள்ளார்:

பாடுகின்றேன் பன்குடாவெளி
கற்குடாவும்

பாங்கான மகிழவட்டவான் நரிப்புல்லுத்
தோட்டம்

காடுதிகழ் கரவெட்டி விளாவட்டவானும்

கருதரிய நாவற்காடு ஈச்சந்தீவூரும்

மேடான மங்கீகட்டுத் தூணடி
சாளம்பக்கேணியோடு

குறிஞ்சாமுனை கன்னன்குடாவும்

வாடாத பேரில்லை கரையாக்கன் தீவூரும்

வாகான மண்டபத்தடி ஊரும் ஐயோ
(2017:14)

இதுபோன்றே ஒவ்வொரு புலவரும் தமது பாடல்களிலே பாதிக்கப்பட்ட ஊர்களையும் குறிப்பிட்டுப் பாடியுள்ளமையும் குறிப்பிடத்தக்கது. இப்பாடல்களை ஆராய்கின்றபோது சூறாவளியின் தாக்கம் தொடர்பான அனைத்து விடயங்களையும் வரலாற்றுக் குறிப்புகளாக இப்புலவர்கள் வெளிப்படுத்தியிருப்பதைக் காணலாம்.

2004 ஆம் ஆண்டு ஏற்பட்ட சுனாமித் தாக்கத்தினால் இலங்கையின் கரையோரப் பிரதேசங்கள் பெரிதும் பாதிக்கப்பட்டன. இச்சுனாமித் தாக்கம் குறித்தும் கிராமியப் புலவர்கள் பாடல்களை ஆக்கியுள்ளனர். அவ்விதத்தில் ஏறாவூரைச் சேர்ந்த எம்.எம்.எம்.

இஸ்மாயிலின் 'சுனாமி கடல் கொந்தளிப்புக் காவியம்' (2005) எடுத்துக்காட்டத்தக்கது.

இலங்குமது இரண்டாயிரத்து நான்கில்
துவங்குமது டிசம்பர் இருபத்து ஆறில்
துய்தான கிழமைகளில் ஞாயிற்றுக்கிழமை
தூயவனே உன்னுடைய சோதனையுமாச்சே
ஞாயிற்றுக் கிழமையது நேரம் எட்டு மணி இருபது
நானிலத்தில் உள்ள மக்களை நடுக்கடலில்
நல்லோனே பெரியோனே திசைகள் எங்கும்
திக்குத் தெரியாமல் திசைமாறி ஓட்டமதுகோரம்'

(தகவல்: சந்திரசேகரம்,சி.,2017:26).

சமூகம் சார்ந்த பொருண்மையைப் பாடமுற்பட்டாலும்கூட இத்தகைய புலவர்கள் அதனைத் தமது சமய வழிபாட்டு நிலையில் நின்றுகொண்டே அதாவது கடவுட்கோட்பாட்டு நிலையில் நின்று கொண்டே பாடியுள்ளனர் என்பதையும் அறிந்துகொள்ளமுடிகின்றது.

2010-ஆம் ஆண்டு வெள்ளப்பெருக்குக் குறித்து த.கதிர்காமத்தம்பி 'ரெண்டாயிரத்திப் பத்தாம் ஆண்டு வெள்ளம்' (2010) என்ற பெயரிலும், 2014 ஆம் ஆண்டு வெள்ளப்பெருக்குக் குறித்து மா.கேதாரபிள்ளை 'இரண்டாயிரத்துப் பதினான்கு வந்த வெள்ளத்து அம்மானை (2014) என்ற பெயரிலும் பாடல்களைக் கட்டிப் பாடியுள்ளமையும் குறிப்பிடத்தக்கது.

கிராம மக்கள் எதிர்கொண்ட அனர்த்தங்கள், அவ்வனர்த்தங்கள் ஏற்பட்ட காலங்கள், அவற்றால் ஏற்பட்ட பாதிப்புக்கள் என்பவற்றை மட்டுமன்றி குறித்த பிரதேசத்தின் நிலவியல் வரலாற்றினையும் அறிந்துகொள்ளமுடியும் என்ற வகையில் இப்பாடல்கள் முக்கியம்பெறுகின்றன.

கடந்த கால அரசியல் நிலைமைகளும் சமூக வரலாறும்

கிராமியப் புலவர்கள் வெறுமனே சடங்குகள், சம்பிரதாயங்கள், பிரதேச நிகழ்வுகளை மட்டும் பொருளாகக்கொள்ளாது பரந்ததொரு தளத்தில் அரசியல், சமூக அம்சங்களுக்கும் கூடுதலான முக்கியத்துவத்தைக் கொடுத்துப் பாடியுள்ளனர். 'ஈழத்து எழுத்து இலக்கியப் படைப்பாளிகளிடம் குறிப்பாக நவீன கவிஞர்களிடம் அரசியல் ஈடுபாடு என்பது சுதந்திரத்திற்குப் பின்னர் மொழியுணர்ச்சி சார்ந்து முகிழ்க்க ஆரம்பித்தது. முற்பட்ட நிலையில் அது பற்றிய அக்கறை குன்றியிருந்தது. இத்தகைய இலக்கியச் சூழலில் ஐம்பதுக்கு முற்பட்ட இவ்வாய்மொழிப் புலவர்களிடம் அரசியல் விவகாரங்களில் அக்கறை – அதுவும் விமர்சன நோக்குடைய அக்கறை – காணப்பட்டிருந்தமை வியப்பிற்குரியதே' (யோகராசா,செ., 2013:21). ஆங்கிலேயர்களிடமிருந்து இலங்கை சுதந்திரம் பெற்றபோது நிலவிய அக்காலக் குழப்பமான சூழ்நிலையை வைத்து சம்மாந்துறை முகம்மதுதம்பி ஹாஜியார் சுதந்திரப்பா ஒன்றினைப் பாடியுள்ளார். அதில் அவர்,

இன்னும் என்ன செய்யப்போறாங்கோ
சுதந்திரம் தனை என்னமுறையில்
நடத்தப் போறாங்கோ (இன்னும்)
வட்டமேசை கூடியாச்சு
வந்தே மாதரம் பாடியாச்சு
இஸ்டமுடன் இலங்கை நகர்க்கு
சுதந்திரமும் கிடைத்துப் போச்சு (இன்னும்)
தேசாதிபதி சேர் ஹென்றி மூராம்
சேனநாயகா பிரதமராம்
ஸ்தல ஸ்தாபன சுகாதார மந்திரி
என்னும் பண்டார நாயகாவும் கூடி (இன்னும்)
சிங்களக்கொடியேற்ற சேனனாயகா
எண்ணம் அதை செய்யாமல் தடுக்க
ஜீ.ஜீ.பொன்னம்பலம் எண்ணம்
இந்த விசயத்தில் கவுஞ்சலில் குளப்பம்
இப்படி இருந்தால் என்னமா நடக்கும் (இனினும்)
சிங்களக்கொடிதனைச் சேர்ந்து ஆமோதித்தார்
சின்ன லெப்பை என்னும் காத்தான்குடிப் பற்றார்
மங்காத இஸ்லாத்தின் மகிமையை
எடுத்தார் மாபெரும் சிங்கத்துக்கே கயிர்பிடித்தார் (இன்னும்)

(தகவல்:செ.யோகராசா, 2013:21-22)

இதிலே புலவர் சுதந்திரம்பெற்ற சந்தர்ப்பத்தில் அமைக்கப்பட்ட அமைச்சரவை, அதில் அங்கத்துவம் பெற்றிருந்த பிரதிநிதிகள், அவர்கள்

மேற்கொண்ட செயற்பாடுகள் என்பவற்றைப் பாடியுள்ளமையைக் காணலாம். சிங்கக்கொடி ஏற்றுவதற்கு எதிராக ஜீ.ஜீ.பொன்னம்பலமும் ஆதரவாக சின்ன லெப்பையும் விளங்கியமையினை சுட்டிக்காட்டியிருப்பதும் அன்றைய இருவேறு சமூகங்களின் அரசியல் நிலைப்பாட்டை அறிய உதவுகின்றதெனலாம்.

இலங்கையின் அரசியல் வரலாற்றில் 1950களின் பிற்பகுதி முக்கியமானதாகும். பின்வந்த குழப்பங்களுக்கு தூண்டுகோலாக 1956 இல் கொண்டுவரப்பட்ட தனிச்சிங்களச் சட்டம் அமைந்தது. அலுவலகங்களில் சிங்களமொழியே பயன்பாட்டுமொழியாக இருக்குமென்ற இறுக்கமான சட்டங்காரணமாக தமிழ்பேசுகின்ற மக்கள் வெகுவாகப் பாதிக்கப்பட்டனர். அத்தோடு தமிழ்ப் பெயர்ப்பலகைகளைச் சிதைத்து அகற்றுகின்ற, தமிழ்மொழியைப் புறக்கணிக்கின்ற அரச நிகழ்ச்சி நிரலை நாடுமுழுவதும் முன்னெடுத்தனர். இக்காலப்பகுதியிலேயே தமிழ்மொழியுணர்வுப் போராட்டங்கள் முன்னெடுக்கப்பட்டன. இச்சந்தர்பத்தினை அடிப்படையாகக்கொண்டு திருக்கோயிலைச் சேர்ந்த வ.இராசையா 'திருக்கோயில் சித்திரவேல் செம்மல் பேரில் தமிழ் மொழி அனுதாபப் பத்து' (1956) என்ற தலைப்பில் பாடல்களை உருவாக்கியுள்ளார். இதிலே அவர் தமிழ் மொழி பேசுவோர்க்கு ஏற்பட்ட இழி நிலையினையும் தனிச்சிங்களச் சட்டத்தை நடைமுறைப்படுத்தவதற்குக் காரணமானோரையும் சுட்டிப் பாடியிருக்கிறார். இன்றைய இளைய தலைமுறையினர் அறிந்துகொள்ளத்தக்க, சுதந்திரத்தின் பின்னரான அரசியல் வரலாற்று நிலைமையினை இப்பாடல்கள் வெளிப்படுத்துகின்றன. பின்வரும் பகுதிகள் எடுத்துக்காட்டத்தக்கவை:

தாவடியொன்றின்றியே தமிழர் நாங்கள்

தவிக்கின்றோம் தரணியில் எம்மைக் காக்க

வாவி தன்னில் தோன்றி வந்த வள்ளி பங்கா

வண்தமிழின் அடிமை தன்னை அறுப்பதற்கு

தேவியுடன் மயிலெறி வாருமையா (தகவல்: சி.சந்திரசேகரம், 2017:110)

தருணமிது தமிழ்மொழியை வாழப்பண்ண

தயங்காமல் நீ வந்து தயவைக் காட்டு (தகவல்: மேலது)

கீர்த்தியுடன் வாழ்ந்து வந்த தமிழர் நாங்கள்

கிருபையுடன் உனதருளைக் கோருகின்றோம்

பார்க்காது நீ இருந்தால் பழனி வேலே

பழிவாங்கிக் கொண்டதுவே பௌத்தர் கூட்டம் (தகவல்: மேலது)

கெதியிலே எங்கள் துயர் தீர்க்க வேண்டும்

கிளிமொழியார் இன்னல் எல்லாம் தீர்க்கவேண்டும்

கதியிலே உயர்நந்த தமிழ் காக்கவேண்டும்

கல்லோயாக் கசடர்களைப் பொக்க வேண்டும் (தகவல்:மேலது,111)

கேடுகள் செய்திடவே கருத்துக்கொண்டு

கெடுபிடியாய்க் கூடுகின்ற பிக்குக் கூட்டம்

நாடியே தமிழர்களைத் தொலைப்பதற்கு

நாற்புறமும் குழி தோண்ட நயந்து வாறார் (தகவல்: மேலது)

ஐம்பதுகளின் பிற்பகுதியிலேயே 'பௌத்தர் கூட்டம்', 'கல்லோயாக் கசடர்கள்', 'பிக்குக்கூட்டம்' என்றவாறு கூறுமளவிற்கு தமிழ் - சிங்கள மக்களிடையே இனமுரண்பாட்டு முறுகலுக்கான ஏதுநிலைமைகள் உருவாகியிருந்துள்ளன என்பதையும் இக்கட்டுப் பாடல்களினூடாக அறிந்துகொள்ளமுடிகின்றது.

முப்பதாண்டுகளுக்கும் மேலாக இடம்பெற்ற ஆயுதப்போராட்டத்தால் இலங்கை மக்கள் மிகப்பெரிய அளவில் மனிதப் பேரழிவைச் சந்தித்தமையும் பொருளாதாரம் மிக மோசமாகப் பாதிக்கப்பட்டமையும் யாவரும் அறிந்ததே. போர்க்காலச் சூழலில் கருத்துச் சுதந்திரம் மறுதலிக்கப்பட்டிருந்தமையால் மக்களுக்கு எதிராக மேற்கொள்ளப்பட்ட ஆக்கிரமிப்புக்களையும் அராஜகங்களையும் பலரும் வெளிப்படுத்தத் தயங்கினர். துணிச்சலோடு கருத்துக்களை வெளிப்படுத்திய பல ஊடகவியலாளர்கள் கொல்லப்பட்டமையும் சர்வதேச அளவில் அறியப்பட்டதே. இத்தகைய அச்சமான சூழ்நிலை தொடர்ந்து காணப்பட்டபோதிலும் கிராமங்களில் வாழ்ந்த பாட்டுக்கட்டும் ஆற்றல் மிக்க உள்ளூர்ப்புலவர்கள் துணிச்சலோடு யுத்தகாலச் சம்பவங்களை, இராணுவ அடக்குமுறைகளை, மக்கள் சந்தித்த அழிவுகளைப் பாடல்களாகக் கட்டிப் பாடியுள்ளனர். யுத்தகாலக் கொடுமைகளைத் தனியாக காவியம், அகவல், அம்மானை, கும்மி முதலான வடிவங்களில் மட்டுமன்றி கோயில் சார்ந்த சடங்குப் பாடல்களைப் பாடுகின்ற சந்தர்ப்பங்களிலும் வெளிப்படுத்திப் பாடியுள்ளனர். இத்தகைய பாடல்கள் யுத்தகால வரலாற்றை அறிந்துகொள்ள உதவுகின்றன. பாட்டுக்கட்டும் உள்ளூர்ப்

புலவர்கள் இவற்றைத் தமது பாடல்களில் வெளிப்படுத்தத்தவறியிருப்பின் கடந்த காலத்தில் நடைபெற்ற பல்வேறு சம்பவங்களை, மக்கள் எதிர்கொண்ட அடக்குமுறைகளை அறிந்து கொள்ளமுடியாமல் போயிருக்கும். ஊர், பிரதேசம் என்ற நிலையில் யுத்தகாலத்தில் நிகழ்ந்த சம்பவங்களின் சாட்சியாக இப்புலவர்களின் பாடல்கள் விளங்குகின்றன.

மா.கேதாரபிள்ளையின் 'இலங்கையின் கோலத்து அம்மானை(1988)' இலங்கையில் யுத்தத்திற்கு முன்னரான நிலை, யுத்தம் ஏற்பட ஏதுவான காரணங்கள், யுத்தத்தில் ஈடுபட்டோர், தமிழ் இயக்கங்கள் இந்தியாவில் ஆயுதப் பயிற்சி பெற்றமை, இராணுவ நடவடிக்கைகள், படுகொலைகள், இலங்கையின் ஆட்சிமாற்றங்கள், யுத்த காலத்தில் மேற்கொள்ளப்பட்ட ஒப்பந்தங்கள் உள்ளிட்ட பல விடயங்களைக் கூறுகின்ற வகையில் அமைந்துள்ளது. கூலித் தொழில்களையே செய்கின்றவர்களாகப் பெரும்பாலான புலவர்கள் இருந்தபோதிலும் நாட்டின் அரசியல் உள்ளிட்ட நடப்பு விவகாரங்களில் மிகுந்த உன்னிப்புக் கொண்டிருந்துள்ளார்கள் என்பதற்குச் சாட்சியாக இக்கோலத்தம்மானை விளங்குகின்றது. குறிப்பாக 1971 இல் றோகண விஜய வீர என்பவர் புரட்சியாளர் சேகுவேராவின் வழிமுறைகளைப் பின்பற்றி இளைஞர்களை ஒன்றிணைத்து மக்கள் விடுதலை முன்னணியை அமைத்து அதன் தலைவராக இருந்ததோடு இருமுறை ஆட்சியாளர்களுக்கெதிரான புரட்சிகளிலும் ஈடுபட்டார். 1971 இல் சிறிமாவோ பண்டாரநாயக்க ஆட்சித் தலைவராக இருந்தபோது மக்கள் விடுதலை முன்னணி புரட்சியில் ஈடுபட்டமையினை மா.கேதாரபிள்ளைப் புலவர் இலங்கையின் கோலத்து அம்மானையில் பின்வருமாறு வெளிப்படுத்தியுள்ளார்:

றோகணவிசயவீர என்னும் ஒரு வீரன்தான்

அவனும் சிங்களவன்தான் உறுதியாய் துணிந்தான்

நாட்டைப் பிடிக்க ஆர்;வம்கொண்டான்காண்

சிறிலங்கா அரசை சீர்கெடவைக்கவும்

படைகள் திரட்டி பாலன் எடுத்தான்காண்

ஆயுதக் கருவிகள் அழகாய்ச் சேகரித்து

டயினமேற்வமுசி எறிகுண்டு துவக்குகளும் கொண்டு

றோகணவிசயவீர சுறுக்காய் பிடிக்க எண்ணி

பன்னிரண்டு மணித்தியாலம் பாலர் பொருத எண்ணி

அந்த நேரத்துக்குள் அரசாங்கத்தைப் பிடிக்க

ஆயிரத்துதொள்ளாயிரத்து எழுபத்து ஒன்று

படையை ஏவினான் பாலகர்காண் அம்மானை

இருபத்து ஆறு பொலிசிமார் வீடு இடித்து வருகையிலே

நல்ல யுத்தம் நடக்குது சிங்கள நாட்டுக்குள்

சிறிமா கண்டு திகைத்துப் பயந்தாள் காண்

ஏங்கி விறைத்து இரும்பாகி நின்றாளாம்

புத்தம் சரணம் கச்சாமி என்றுமேதான்
(கையெழுத்துப்பிரதி,1988)

அதேவேளை இலங்கையில் ஆயுதம் ஏந்திப் போராடிய போராளிகளுக்கு தமிழ் நாட்டின் முன்னை நாள் முதலமைச்சர் எம்.ஜி.ஆரின் அரசாங்கம் ஆயுதப் பயிற்சியளித்தமையினையும் இவ்வம்மானையில் சாட்சியமாக்கியுள்ளார்.

தமிழக முதலமைச்சர் எம்.ஜி.ஆர் உள்ளிட்ட

தலைவர்கள் எல்லாம் தானே இரக்கம்கொண்டு

வாலிபப் பிள்ளைகளை வரவழைத்தார் அம்மானை

கூட்டி எடுத்துக் கூறுகின்றார் வசனம்

தானே வரவேண்டும் தம்பிகாள் நீங்கள்

பயிற்சி விளையாட்டு பழக்கவேண்டும் நீங்கள்

இங்கே பழக்கிடுவோம் எல்லோரும் நாங்கள்

இருந்து பழகுங்கள் என்று எடுத்துரைத்தார்கள்

கொடுத்தார் பயிற்சி வகைவகையாய் அம்மானை

கோடிக்கணக்கில் பணம் குமாரர்களுக்குத்தானும்

சிலவழித்துப் பயிற்சி சீராய்கொடுத்தார் காண்

புலிப்படை என்று நாமமும்தான் சூட்டி
(கையெழுத்துப்பிரதி,1988)

தொடர்ந்து இந்திய அமைதிப்படையினர் இலங்கைக்கு வந்தமை, அதன் பின்னரான நிலைமைகள் என ஒவ்வொரு காலத்தினதும் இலங்கையின் அரசியல் சூழலினைப் பதிவுசெய்துள்ளார். இப்புலவரது 'இறால் வளர்ப்பு அம்மானை'யும் வரலாற்றுரீதியாக நோக்கும்போது முக்கியமானதொன்றாகவே அமைந்துள்ளது. இது மண்முனை தென்மேற்குப் பிரதேசத்தில், மண்முனை வாவிக்கும் மகிழடித்தீவு – முதலைக்குடா ஊர்களுக்கும் இடைப்பட்ட நீண்ட உவர் நிலப்பகுதியில், செரட்ண்டிப் என்ற ஆங்கிலேய கம்பனி இறால் வளர்ப்பு திட்டத்தை செய்து வந்தபோது நிகழ்ந்த வன்செயலில் அக்கம்பனியில் வேலை செய்தவர்களும் அக்கம்பனியில் வேலை செய்யாத மகிழடித்தீவு, முதலைக்குடா ஊர்களைச் சார்ந்தவர்களுமாக பலர் அரச படையினரால் கொலைசெய்யப்பட்டமை பற்றிக் குறிப்பிடுகின்றது. இப்படுகொலை குறித்த இலக்கியச் சாட்சியமாக இதுவே காணப்படுகின்றது என்பதும் முக்கியமானதொன்றாகும். இது பற்றியதாக அமைந்த அம்மானையில் வரும் பின்வரும் பகுதியை எடுத்துக்காட்டாகக் குறிப்பிடலாம்:

மட்டக்களப்பு மண்முனை பற்றியே காண்

ஏழை வறுமை எங்கும் பிரச்சினையாம்

தொழிலே இல்லை தோழர்கள் வாழ்வதற்கு

வேலை இல்லாத் திண்டாட்டம் வெகு பிரச்சினை

பசியால் வாடியும் பிள்ளைகள் தான் இருந்து

ஏங்கி உக்கி இறந்தார் கொஞ்சபேர்.

நல்ல சாப்பாடு இல்லை நாட்டிலே அம்மானை

பஞ்சம் பசி தீர்த்து பழைய நாடு திருத்த

வந்த இறால் வளர்ப்பு கொம்பனி..

....

காட்டை அழிப்பது போல் கொம்பனி

அழிஞ்சி தரமட்டம் ஆக்குகிறார்.

எந்தச் சவமும் போடவில்லை காண்

எண்பத்தி அயிந்து பேர் கொம்பனியில்

சுட்ட சவம் கொண்டே போய்

ஒரு மெசின் பெட்டி ஏத்தியே காண்

துலைச்சான் கொம்பனியைத் துரோகி

அழிச்சான் காண் அடியோடு அம்மானை
(கையெழுத்துப்பிரதி, கேதாரபிள்ளை,மா.)

தொழிலற்று வறுமையால் வாடிய மக்களுக்கு தொழில் வாய்ப்பினை வழங்கி விருத்திசெய்ய அமைக்கப்பட்ட இறால் பண்ணை கொலைக் களமாக மாறிய துயர வரலாற்றை மேற்கூறிய பகுதி எடுத்தியம்புகின்றது.

யுத்தகாலத்தில் மக்கள் இடம்பெயர்ந்த வரலாற்றை அறியக்கூடியதாகப் பல கிராமியப் புலவர்கள் அகதிகள் குறித்த அம்மானையினைப் பாடியுள்ளனர். மா.கேதாரபிள்ளையின் 'தமிழ் அகதிகளுக்கான மாமாங்கப்பிள்ளையார் ‘தோத்திரம்’ (2007), மு.இ.அஹமதுலெவ்வையின் 'அகதிகள் ஒப்பாரி' (1997), த.கதிர்காமத்தம்பியின் 'அகதி' (2007) என்பவை இங்கு எடுத்துக்காட்டத்தக்கவை. வெள;வேறு காலகட்டங்களில் மக்கள் இடம் பெயர்ந்த போதிலும் யுத்தத்தின் இறுதிக் கட்டத்திலேயே பெருமளவிலான மக்கள் இடம்பெயர்ந்தமை கடந்தகால வரலாறாகும். கிழக்கிலங்கையில் நிகழ்ந்த இறுதிக்கட்ட யுத்தத்தில் மட்டக்களப்பின் படுவான்கரைப் பிரதேசத்தினைக் கைப்பற்றும் பொருட்டு தொடர்ச்சியான ஏவுகணைத் தாக்குதல்கள் இடம்பெற்றன. அச்சத்தின் காரணமாக மக்கள் களுவாஞ்சிகுடி, களுதாவளை, ஆரையம்பதி, மட்டக்களப்பு உள்ளிட்ட எழுவான்கரைக் கிராமங்களை நோக்கி அகதிகளாகச் சென்றனர். இதனையே மேற்கூறிய கட்டுப்பாடல்கள் எடுத்துக்கூறுகின்றன. யுத்தகாலத்தில் மக்கள் இடம்பெயர்ந்து எங்கெங்கு சென்றார்கள் என்ற இடப்பெயர்வு வரலாற்றை அறிய இப்பாடல்கள் உதவுகின்றன. த.கதிர்காமத்தம்பியின் பின்வரும் பாடல் வரிகள் எடுத்துக்காட்டத்தக்கவை:

செல்லப்போட்டு அடிச்சி அடிச்சி துரத்துறாண்டா சனத்த

தெறிகெட்டு ஓடிஓடித் தேடுதிடா இனத்த

எடுத்த சாமான் கையில போட்டசாமான் வீட்டில

எடுத்துப்புடிச்சி ஓடிப்போனம் வலயிறவு றோட்டில

பட்டிறுப்பால போன சனம் களுவாஞ்சிகுடில

மம்முனயால போன சனம்; ஆரயம்பதில

வலயிறவால போன சனம் மட்டக்களப்பில

நாங்க மாடு ஆடு கோழி ஒண்டும் கொண்டு போகல

தாய்போன அழிப்பாடு புள்ளக்கித் தெரியா

புள்ள போன அழிப்பாடு தாய்க்கித் தெரியா

போனண்டக்கி ஓடி முகாமெல்;லாம் தேடி

எண்டழகு மகனே நீ எதால வந்தெண்டு கேக்கிறா (தகவல்: சந்திரசேகரம், 2017:88)

அகதியாகச் சென்ற மக்கள் வெப்பம் மிகுந்த கடற்கரைப் பகுதிகளிலும், வெட்டவெளிகளிலும் அமைக்கப்பட்ட கூடாரங்களில் துன்பம் மிகுந்த வாழ்வைக் கழித்தார்கள். 'நாங்க மாடு ஆடு கோழி ஒண்டும் கொண்டு போகல்ல' என்பதன்மூலம் படுவான்கரை மக்களின் சொத்தாக இருந்தவை ஆடு, மாடுகளே என்பதனை மட்டுமன்றி ஆடு, மாடுகள் போன்றே மக்கள் அடைக்கப்பட்டு இருந்தார்கள் என்பதையும் புலவர் வெளிப்படுத்தியுள்ளார் என்று கருத இடமுண்டு. கேதாரபிள்ளையின் தமிழ் அகதிகளுக்கான மாமாங்கப்பிள்ளையார் தோத்திரம் போரின் அழிவினையும் மக்கள் பட்ட துயரத்தினையும் எடுத்துக் கூறுகின்றது.

மென்மேலும் எங்கள் துயர் சொல்ல ஏலா

வெடி ஓசையில் சனம் ஓடும் விதம்

இரவோடு வருகுது எறிகணையாம்.

எழும்புது கரடியன் ஆறு ஆயித்தியமலை

சீராக அடித்துமே வாறார்கள் வெடி

சீர்கெட்டுப் போகுது பொருள் மனையும்

மாமாங்கம் தன்னிலே வந்தலிங்கம்

சுவாமி மங்காமல் மக்களை காத்தருள்வாயே.

படுவான்கரை பகுதி முற்றாக ஓடுது பார்

பாதை வழி தோணி படகு வண்டில் மெசின்

ஆளை ஆள் தள்ளியே ஏறி எழுவான்கரை

அடிபடுகிறோம் அரச கட்டிடங்களிலும்

செல்வெடிக்கு பயந்தே மக்கள் எல்லாமே

சீட்கெட்டு போனார் சிறப்பாய் வாழ்ந்தவரும்

மாமாங்கம் தன்னிலே வந்தலிங்கம்

சுவாமி மங்காமல் மக்களை காத்தருள்வாயே.

இதேவேளை விமானத் தாக்குதல், ஏவுகணைத் தாக்குதல்கள் மேற்கொள்ளப்பட்டமையையும் போர்க்காலத் துயர வரலாறாகப் பதிவு செய்துள்ளனர். ஏ.கந்தசாமியின் வுக்கர் (1999), த.கதிர்காமத்தம்பியின் செல்லடி(1999), கப்பல் அடி (2007) ஆகியவை எடுத்துக்காட்டத்தக்கவையாகும். இப்பாடல்கள் அனைத்தும் போர்க் காலத்தின் சமூக வரலாறாக அமைந்துள்ளன.

பிரதேச நிகழ்வுகள்

தாம் வாழ்ந்த ஊர், பிரதேசம் சார்ந்து இடம் பெற்ற நிகழ்வுகள் அல்லது சம்பவங்களையும் கட்டுப்பாடல்களில் கிராமியப் புலவர்கள் வெளிப்படுத்தியுள்ளனர். குறிப்பாக வீட்டுத் திட்டங்கள் வழங்கப்பட்டமை, வீடுகள் தீப்பற்றி எரிந்தமை, வரட்சியால் ஆறுகள் வற்றியமை, ஊர்க் கோயிலில் கள்வர்கள் பிடிபட்டமை, கள்ளக் காதலர்கள் பிடிபட்டமை உள்ளிட்ட பல சம்பவங்களை இப்புலவர்கள் பாடல்களில் கட்டிப்பாடியுள்ளனர்.

மக்களுக்கு வெளிநாட்டு நிறுவனங்களின் உதவியுடன் வீட்டுத்திட்டங்கள் வழங்கி குடியேற்றத்திட்டங்கள் ஏற்படுத்தப்பட்டமை குறித்தும் பாடல்கள் கட்டிப் பாடப்பட்டுள்ளன. அவ்வகையில் மட்டக்களப்பு மாவட்டத்தின் மண்முனை தென்மேற்குப் பிரதேசத்திற்கு உட்பட்ட தாந்தாமலை, மாவடிமுன்மாரி போன்ற இடங்களில் றெட்பாணா திட்டத்தின் மூலம் வீட்டுத்திட்டங்கள் கொடுக்கப்பட்டபோது நடந்த சம்பவங்களை அடிப்படையாக வைத்து மாரிமுத்து என்ற பெண் புலவர் கும்மிப்பாடல்மெட்டில் பாடல்களைக் கட்டி நிகழ்த்திக்காட்டியுள்ளார். குறிப்பாக வீட்டுத்திட்டங்கள் வழங்கி மக்களைக் குடியேற்றுகின்ற சந்தர்ப்பங்களில் குறிப்பிட்ட திட்டத்திற்குப் பொறுப்பான அதிகாரிகள் பயன்பெறுகின்ற மக்களை ஒன்றிணைக்கும் வகையிலும் தமது திட்ட நடவடிக்கைகளைச் சிறப்பாக மேற்கொள்ளும் வகையிலும் நிகழ்வுகளை ஏற்பாடுசெய்து நடத்துவது வழக்கமானதாகும். அவ்வாறானதொரு நிகழ்வின் போதே மாரிமுத்து என்ற கிராமியப் புலவரை கும்மிப்பாடல் இயற்றி அதனைப் பழக்கி நிகழ்த்துமாறு கேட்க, அவரும் பாடலை

உருவாக்கும் சக்தியைத் தரவேண்டுமென்று இறைவனை வேண்டிப் பின்னர் குறித்த கும்மிப் பாடலைக் கட்டிப்; பாடியுள்ளார். காலங்கடந்து நோக்குகின்றபோது இச்சம்பவமும் குறித்த சமூகத்தின் அசைவியக்க – சமூக மாற்ற நிலை குறித்த ஒரு வரலாற்றுப் பதிவாகவே புலப்படுகின்றதெனலாம். அவரது கும்மிப் பாடலின் பின்வரும் பகுதி எடுத்துக்காட்டத்தக்கது:

மானாகர் மண்முனை தென்பகுதி மக்கள்

தாந்தாமலை வாரம் வந்தமர்ந்தோம்

வேழமுகத்து விநாயகனைத் தொழ

வேண்டிக் கும்மியடியுங்கடி

மாவடி முன்மாரி வைத்த குடியேற்றம்

வந்தவர் மக்களைப் பாருமடி

நாவினால் சொல்லவும் கூடுதில்லை - இந்த

நாட்டின் துன்பத்தைப் பாருமடி

இங்கிலிஸ் வெள்ளையர்கள் வந்தார்கள் - இங்கே

ஏழைக் குடியேற்றம் பார்த்தார்கள்

ஏழைகள் தங்களைக் கண்டாராம் - அவர்

ஆனந்தம் கொண்டாராம் பாருங்கடி

காணி நெல் மண்வெட்டி தான் கொடுத்தார் - ஐயா

கனத்த பயிர்களும்தான் கொடுத்தார்

ஏழைகளைப் பார்க்க நோர்வே ஐயா வந்தார்

எழுந்து கும்மியடியுங்கடி

ஏழைகள் சீவிக்கும் துன்பத்தினால்

எரி விறகு சுட்டு கரியெடுத்து

சம்மாந்துறை தூரம் விற்றுவந்து நாங்கள்

சீவித்திருப்பதைப் பாருமடி (மாரிமுத்து)

மாவடிமுன்மாரி, நாற்பதுவட்டை, தாந்தாமலைப் பிரதேசங்களில் வாழ்ந்த மக்களில் ஒரு பகுதியினர் மரங்களை வெட்டி பற்றவைத்துக் கரியாக்கி அவற்றை விற்பதற்காக அம்பாறை மாவட்டத்தின் சம்மாந்துறைக் கிராமம் வரைச் சென்று விற்று வாழ்ந்தமையினையும் அறிய முடிகின்றது.

1947 ஆம் ஆண்டு வரட்சி காரணமாக மண்முனை ஆறு வற்றியதான சம்பவத்தினை மட்டக்களப்பு பண்டாரியாவெளியைச் சேர்ந்த பாலாத்தை என்ற கிராமியப் புலவர் பாடலாகக் கட்டிப்பாடியுள்ளார். அதேவேளை காத்தான்குடி ஐந்தாம் குறிச்சியில் ஏற்பட்ட தீ விபத்தினைப் பற்றி தம்பி லெவ்வைப் புலவர் பாடலாக இயற்றிப் பாடியுள்ளார். அவர் இயற்றிய தீயாலெரிந்த காவியத்தின் பின்வரும் பகுதி நோக்கத்தக்கது.

ஏகனருளாலே கனல் மாருத மெழும்பி

ஏழுகடல்களாறு கறை தருவுகள்தளம்பி

மடமடனவே தென்னை மரமடிதளம்பாமல்

மாபாவி கள்ளியின் பதி மனை புகுந்தே

புகுந்தவுடனே யொரு புகைச்சலும் மிரச்சலும்

புடிபுடி எனக் குடிலு மனைகளுமெரிந்து

அந்தயாவிகுந்தவர்கள் வந்ததை யமர்த்தவே

அள்ளியவர் நீர்களை யலறவீசினரே

(தகவல்:யோகராசா,செ.,2013:12).

அதேவேளை கன்னன்குடாக் கோயிலில் களவெடுக்கும்பொருட்டு *1981* ஆம் ஆண்டு மார்கழி மாதம் வியாழக்கிழமை நள்ளிரவு கள்வர்கள் கோயில் கதவினை உடைக்க முற்பட்டமையினையும் அத்தகைய அசம்பாவிதச் சம்பவத்தினை அக்கோயிலின் பூசகரின் கனவில் அம்பாள் சென்று சொல்ல அப்பூசகர் ஆட்களோடு சென்று கள்வர்களைப் பிடித்தமையினையும் பக்தியுணர்ச்சியோடு பாடியுள்ளார் மா.சிதம்பரப்பிள்ளை. பின்வரும் வரிகள் இதனை எடுத்துக்கூறுவதை அவதானிக்கலாம்:

தாழ்வாகவே இந்த ஊரவர்கள் உனக்குத்

தக்கபுகழ் ஆலயந் தான் கட்டி வைத்து

வாழ்ந்தார்கள் வைகாசித் திங்களிலே பூசை

வளமாக நீஏற்று வந்தாய் என் அம்மா

ஆழ்கையிலே ஆயிரத்துத் தொள்ளாயிரத்து

அன்பான எண்பத்தி ஓராவ தாண்டு

நாள்தானே வியாழனது மார்கழி மாதம்

நள்ளிரவு தமிழ் இரண்டாம் திகதியன்று தானே

தானாகவே ரெண்டு சண்டாளர் வந்து

தாயாரே உன்கோயில் ஓட்டைப்பிரித்து

மானமது இல்லாமல் உள்ளே இறங்கி

மாதாவே உன்னுடைய சொத்துக்கள் எடுக்க

போனாயே தாயேநீ ஐவரை எழுப்பிப்

போய்நீரும் சிலபேரைக் கூட்டிவா என்று

தேனாரே வழிகாட்டி முன்னாகச் சென்ற

தேவியே கோவலன் பாரி ஆனவளே

(தகவல்: கண.ஆறுமுகம், 2008:98-99).

இவ்வாறு ஊர் சார்ந்தும் பிரதேசம் சார்ந்தும் நிகழ்ந்த பல்வேறு சம்பவங்களையும் கிராமியப்புலவர்கள் பாடியுள்ளமை தெரிகின்றது. அன்றைய காலத்தில் இவையனைத்தும் சம்பவங்களாகவும், செய்திகளாகவும் காணப்பட்டாலும் இன்றைய நிலையில் அவையனைத்தும் கடந்த காலச் சமூகத்தின் வாழ்வியல் நிலைப்பட்ட வரலாற்றுச் சுவடுகளாகவே புலப்படுகின்றன. இத்தகைய பாடல்களின் ஒரு தனித்துவமாகவும் இதனைக் கொள்ளமுடியும்.

முடிவுரை

கிராமியப் புலவர்களின் கட்டுப்பாடல்கள் கிழக்கிலங்கை இலக்கிய மரபுகளுள் முக்கியமானதொன்றாக வளர்ச்சிபெற்றிருப்பதும் அவற்றினூடாகக் கிழக்கிலங்கை மக்களின் கடந்த கால சமூக, அரசியல் நிலைப்பட்ட வாழ்வியல் வரலாறாக்கப்பட்டிருப்பதும் இவ்வாய்வினூடாக வெளிப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. ஓரளவான கல்வியறிவைப் பெற்றவர்களாகவும் பெரும்பாலும் வறிய நிலையிலும் கட்டுப்பாடல்களைப் பாடுகின்ற கிராமியப் புலவர்கள் இருந்தபோதிலும் அவர்கள் தமது சமூகம் குறித்த கரிசனையுடையவர்களாகவும் நவீன தொழில் நுட்ப சாதனங்கள் வளர்ச்சி பெறாத சூழ்நிலையிலும்கூட நாட்டு அரசியல் நிலைப்பாடுகள் குறித்த பிரக்ஞை உடையவர்களாகவும் இருந்துள்ளமையினையும் அறிந்துகொள்ள முடிகின்றது. பல்பண்பாட்டுச் சமூகங்கள் இணைந்து வாழுகின்ற நாடாக இலங்கை இருந்தபோதிலும் இலங்கையின் அரசியல் யாப்பு அதற்கேற்றபடி அமையப்பெறவில்லை. இதனால் எப்போதும் இன முரண்பாடுகளும் பாதிப்புகளும் ஏற்படக்கூடிய நிலைமைகளையும் இந்நாடு கொண்டுள்ளது. ஒவ்வொரு சமூகத்தினதும் வாழ்விட உரிமை, வழிபாட்டிட உரிமை உட்பட்டவை மதிக்கப்படக்கூடிய நிலைமையும் கட்டியெழுப்பப்படவில்லை. இதன்காரணமாகவே வழிபாட்டிடங்கள் சிதைக்கப்படுவதும், அபகரிக்கப்படுவதுமான நிலைமைகள் தொடர்ந்தவண்ணமுள்ளன. இத்தகைய பின்புலத்திலும் கிராமியப் புலவர்களின் பாடல்கள் முக்கியம்பெறுகின்றன. குறிப்பாக வழிபாட்டுத் தலங்கள் குறித்தும், பிரதேச வரலாறு குறித்தும் பாட்டுக்கட்டியதோடு மட்டுமன்றி அவற்றை மக்களிடம் பாடிப்பரப்புகின்ற உயரிய பணியையும் இப்புலவர்கள் மேற்கொண்டு வந்துள்ளனர். தவிர செவ்விலக்கிய மரபினூடாக இலக்கியங்களை இயற்றிய புலவர்களால் கவனிக்கப்படாத, அதேவேளை முக்கியமான விடயங்களுக்கும் இக்கிராமியப் புலவர்கள் மிகுந்த முக்கியத்துவம் கொடுத்துப் பாடியுள்ளனர். தொகுத்து நோக்குமிடத்து பாட்டுக்கட்டிப் பாடுகின்ற கிராமியப் புலவர்கள் தமது பாடல்களினூடாக கிழக்கிலங்கைச் சமூகங்களின் வரலாற்று இருப்புக்கு வலுச்சேர்க்கத்தக்க காத்திரமான பங்களிப்பை நல்கியுள்ளனரெனலாம்.

References

Aarumugam, Kana. (2008). kannagai Amman Paththathiyum Paadalgalum, Batticloa: vipulam veliyeedu.

Kethaarapillai, M. (1995).Sinnakkulaththu Kaaliyamman Siraimeetta Kaaviyam, Batticloa: Jeskom achchakam.

Kethaarapillai,M., (1995). Sinnakkulam Eechanagar Kaaliyamman Thalavaralaaru Kaaviyakkummi, Batticloa:Jeskom achakam

Kethaarapillai,M., (1979). mattakkalappu varalaattru ammaanai, Batticloa: Aadhavan Achakam.

Kethaarapillai,M., (1988). Ilanggaiyin koolaththu Ammaanai

Kethaarapillai,M., (1990). Iraal valarppu Ammaanai

Kethaarapillai,M., (1978). Sooraavali Ammaanai

Kethaarapillai,M., 2014). Irandaayiraththup Pathinaanku Vantha Vellaththu Ammaanai

Sinnaththambi Sandrasekaram. (2017). Kilakkilangai Vaaimozhip Paadal Marabu, Colombo: Kumaran Puththaga illam

Sinnaththambi Santhirasegaram. (2019). Mattakkalappu Vaaimozhip Paadalgal: Kattuppaadalgalin Aakkamum Payilnilaiyum, Sri Lanka: Eastern University.

Puthumaippiththan. (1954). Pudhumaippiththan Katturaigal, Navabaarath Press, Chennai.

Yogarajah,S. (2013). Eezhaththu Muchanthi Ilakkiyam, Mattakkalappu: Magudam Publications.

இலங்கை வரலாற்றில் மன்னன் இரண்டாம் கஜபாகுவின் வகிபாகம்

The role of King Gajabhu II in the History of Sri Lanka

நி.சிவமதுரா / N.Sivamathura [1]

கௌரி லக்சுமிகாந்தன் / Gowry Luxmykanthan [2]

Abstract

Pali literary sources accord limited attention to certain rulers compared to the prominence given, particularly Parakramabahu I. Despite the availability of substantial epigraphic evidence relating to Gajabahu II, Pali chronicles provide only selective and limited accounts of his reign. This study employs a historical methodology to reassess the political, administrative, and religious significance of Gajabahu II and his contribution to medieval Sri Lankan history. The study reveals that Gajabahu II established a structured administrative system through the appointment of military commanders, financial administrators, and civil administrators to strengthen internal security and centralise economic resources. His army included a significant number of Velakarar and Agampati soldiers of Tamil origin, reflecting the multi-ethnic composition of the kingdom. Pali texts such as the Culavamsa, composed to legitimise the rule of Parakramabahu I, appear to have downplayed Gajapahu's political role. In contrast, epigraphic evidence, particularly the Sangamuwa Inscription, highlights his efforts to maintain political stability through diplomatic agreements and balanced power-sharing. A defining feature of his reign was a pragmatic and inclusive religious policy. While supporting Theravada Buddhism and the Buddhist Sangha, he also patronised Hindu institutions, including the Koneswaram Temple. This pluralistic approach may be the reason for his lack of importance in Pali literature. Overall, Gajabahu II's reign significantly contributed to political consolidation, administrative development, and religious coexistence, laying the foundation for the later unification under Parakramabahu I.

Date of submission: 2026-04-04
Date of acceptance: 2026-04-24
Date of Publication: 2026-07-30
Corresponding author's Name:
Ms. Gowry Luxmykanthan
Email: gowryl@esn.ac.lk

KeyWords: Kalinga, Parakramabahu I, Sangamuwa Inscription

முன்னுரை

பொலன்னறுவை இராசதானியில் ஏற்பட்ட கலிங்க - சிங்களப் போராட்டங்களுக்கு மத்தியில் இரண்டாம் கஜபாகு மன்னனின் அரசாட்சி பல்வேறு சவால்கள் நிறைந்ததாகக் காணப்பட்டது. சூளவம்சம் உள்ளிட்ட பாளி இலக்கியங்கள் பொலன்னறுவையை ஆட்சி செய்த பராக்கிரமபாகு போன்ற அரசர்களுக்கு கொடுக்கின்ற முக்கியத்துவத்தை ஏனைய சில மன்னர்களுக்கு கொடுத்திருக்கவில்லை. பராக்கிரமபாகு தக்கணத்தின் அரசனாக இருந்த போது சமகாலத்தில் பொலன்னறுவை இராசதானியை ஆண்ட இரண்டாம் கஜபாகுவிற்குக் கொடுக்கப்படாத முக்கியத்துவம் பராக்கிரமபாகுவிற்கு வழங்கப்பட்டுள்ளது. இம்மன்னனை ஒரு பலவீனமான மன்னனாகவும், பராக்கிரமபாகுவிடம் போரில் தோற்றவனாகவும் சித்தரிக்கின்றபோதிலும், தொல்லியற் சான்றுகள் இதற்கு முற்றிலும் மாறுபட்ட விடயங்களை முன்வைக்கின்றன. இவருக்குப் பின் வந்த முதலாம் பராக்கிரமபாகுவின் ஆட்சியை

[1] The author is a Research Student in the Department of History, Faculty of Arts and Culture, Eastern University, Sri Lanka.
[2] The author is a Senior Lecturer in the Department of History, Faculty of Arts and Culture, Eastern University, Sri Lanka. gowryl@esn.ac.lk

முதன்மைப்படுத்தவும், நியாயப்படுத்தவும், அவரை கதாநாயகனாகக் கொண்டு சூளவம்சத்தின் இப்பகுதி எழுதப்பட்டதால், கஜபாகுவின் அரசியல் ஆளுமை திட்டமிட்டே குறைத்து மதிப்பிடப்பட்டுள்ளது எனலாம்.

இவர் தேரவாத பௌத்தத்தைப் போற்றி வளர்த்ததுடன், பௌத்த சங்கத்தின் வழிகாட்டல்களுக்கு மதிப்பளித்து நடந்துள்ளார். அத்துடன் சைவ ஆலயங்களுக்கு மானியங்கள் வழங்கி ஆதரித்துள்ளார். குறிப்பாக பிற்காலத்தில் பராக்கிரமபாகுவால் அமைக்கப்பட்ட ஒன்றிணைந்த இராச்சியத்திற்குத் தேவையான அரசியல் மற்றும் சமூக ஸ்திரத்தன்மையான அடித்தளத்தை அமைத்துக் கொடுத்த ஆட்சியாளர் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

முதலாம் விஜயபாகு கலிங்க இளவரசியைத் திருமணம் செய்தபோது கலிங்கரது செல்வாக்கு இராசதானியில் வலுப்பெற்றது. மன்னன் விஜயபாகு அனுராதபுர இராசதானியின் மரபின்படி சகோதரர் ஜெயபாகுவை உபராஜாவாக நியமித்ததுடன் மகன் விக்கிரமபாகுவை உரோகணவின் மகாதிபாதவாக நியமித்தார். இருப்பினும் விஜயபாகுவின் சகோதரியான மித்தாவும் அவளது பிள்ளைகளான மானாபரணன் கீர்த்தி ஸ்ரீ மேகன் ஸ்ரீ வல்லபன் (தந்தை - பாண்டிய இளவரசன்) ஆகியோரும் இந்த ஒழுங்கினை புறக்கணித்தனர். விஜயபாகுவின் இறப்பின் பின்னர, அவனால் வகுக்கப்பட்ட மரபுக்கேற்ப ஜெயபாகு அரசு கட்டிலேறிய போதும் விக்கிரமபாகு உபராஜனாக நியமிக்கப்படவில்லை, மாறாக மானாபரணனே அடுத்த வாரிசாக (உபராஜா) அங்கீகரிக்கப்பட்டமை வாரிசுரிமையை தந்தை வழிக்குப் பதிலாக தாய் வழிக்கு மாற்றியது. எனினும் இத்தகைய முறைகேட்டிற்கெதிராக போர் தொடுத்த விக்கிரமபாகு பொலன்னறுவையைக் கைப்பற்றி அதிகாரத்தை தனதாக்கினார். எனினும் அவர் முடிசூடிக் கொள்ளவில்லையாதலால் தமது கல்வெட்டுக்களை ஜெயபாகுவின் ஆட்சியாண்டைக் குறிப்பிட்டே வெளியிட்டார். இந்நிலையில் உரோகண மற்றும் தக்கிண தேசம் ஆகிய பகுதிகளை மானாபரணனும் அவனது சகோதரர்களும் கைப்பற்றிக் கொண்டனர்.

முதலாம் விக்கிரமபாகுவுக்குப் பிறகு அவருடைய புதல்வரான இரண்டாம் கஜபாகு மன்னனும் ஜெயபாகுவின் ஆட்சி ஆண்டினைக் குறிப்பிட்டே கல்வெட்டு வெளியிட்டார். இதனால் இவனது ஆட்சியின் சட்டபூர்வமான அங்கீகாரத்தில் சவால்கள் நிறைந்திருந்தன எனக் கருத முடிகின்றது. இந்த நிலை இவனது தந்தையின் காலம் முதலாக தொடர்ந்தமையால் இவர்களது ஆட்சிக் காலம் வரலாற்றில் சவால்கள் நிறைந்த சகாப்தம் எனச் சுட்டிக்காட்டப்படுகிறது. இரண்டாம் கஜபாகுவின் ஆட்சிக்காலமானது (கி.பி. 1132-1153) உள்நாட்டுப் போர்கள் மற்றும் அதிகாரப் போராட்டங்களால் சூழப்பட்டிருந்தது.

ஆய்வு நோக்கம்

இரண்டாம் கஜபாகு மன்னனின் ஆட்சிக் காலம் பற்றிக் குறிப்பிடுகின்ற பாளி இலக்கியங்கள் இக்காலத்தை சவால்கள் நிறைந்த குழப்பகரமான கால கட்டமாகக் காட்டுகின்றன. எனினும் தொல்லியற் சான்றுகள் இதற்கு மாறாக அவனது ஆட்சிக்கால சிறப்புக்களை முன்வைக்கின்றன. எனவே இதன் உண்மைத்தன்மையை கண்டறிந்து> அவனது அரசாட்சியின் முக்கியத்துவத்தையும் மத்திய கால வரலாற்றில் இது ஏற்படுத்திய செல்வாக்கையும் வெளிப்படுத்துவதை நோக்காகக் கொண்டு இவ்வாய்வு மேற்கொள்ளப்படுகின்றது.

ஆய்வின் அணுகுமுறை

இதுவொரு பண்புசார் ஆய்வாக அமையப் பெற்றுள்ளது. ஒரு பொருளின்; தோற்றத்தையும்> வளர்ச்சியினையும் விளக்கும் நோக்கில் கிடைத்துள்ள தகவல்களைப் பயன்படுத்திக் கொண்டு படிப்படியாக அதன் பழைய நிலையை ஆராய்ந்து கண்டறிகின்ற வரலாற்று அணுகுமுறையில் இவ்வாய்வு மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளது.

ஆய்வுப் பிரச்சினை

பாளி இலக்கிய ஆசிரியர்கள் கஜபாகுவிற்கு பின் வந்த முதலாம் பராக்கிரமபாகுவின் ஆட்சியை முதன்மைப்படுத்தல், நியாயப்படுத்தல் அவனது புகழ் பாடல் ஆகிய நோக்கங்களின் அடிப்படையில் சூளவம்சத்தை எழுதியமையால் கஜபாகுவின் அரசியல் ஆளுமை திட்டமிட்டே குறைத்து மதிப்பிடப்பட்டுள்ளது எனக் கருதமுடிகின்றது. வரலாற்றில் காணப்படும் இம்முரண்பாட்டினை மையமாகக் கொண்டு மேல்வரும் வினாக்களுக்கு விடை காணும் வகையில் இவ்வாய்வு கட்டமைக்கப்பட்டுள்ளது.

- ✓ கலிங்க - சிங்கள வாரிசுரிமை தொடர்பான முரண்பாடுகள் கஜபாகு காலத்தில் செல்வாக்குச் செலுத்தியதா?
- ✓ நீதி – நிர்வாகச் செயற்பாடுகள் இரண்டாம் கஜபாகுவின் செயற்திறனை எவ்வாறு நிலைபெறச் செய்தது?

- ✓ இக்காலத்தில் அரசியல் ஸ்திரத்தன்மை எவ்வாறு காணப்பட்டது?
- ✓ வரலாற்றில் கஜபாகு பெற்றிருந்த முக்கியத்துவம் யாது?

ஆய்வு மூலங்கள்

பொலனறுவைக் காலத்திற்குரிய கல்வெட்டுக்கள் சமகால பாளி சிங்கள மற்றும் தமிழ் இலக்கியங்கள் என்பன இவ்வாய்வில் முதனிலைத் தரவுகளாகப் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன. ஆய்வுடன் தொடர்புடைய நூல்கள் ஆய்வுக் கட்டுரைகள் என்பன இரண்டாம் நிலைத் தரவுகளாக பயன்படுத்தப்படுகின்றன.

இலக்கிய மீளாய்வு

Blaze. E. L எழுதிய *'The Kings of Sri Lanka'* எனும் நூலில் இரண்டாம் கஜபாகுவின் அரசியல் பணிகள் ஒரு பகுதியாகக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன. குறிப்பாக அவருடைய ஆட்சி நிலைத்தன்மைக்காக அவர் மேற்கொண்ட நடவடிக்கைகளில் கவனம் செலுத்தப்பட்டுள்ளது. அரசியல் நெருக்கடிகள் விவரிக்கப்பட்டுள்ளன. உள்நாட்டுக் கிளர்ச்சிகள் மற்றும் அதிகாரப் போட்டிகளுக்கு மத்தியில் அவர் தலைநகரைப் பாதுகாத்த விதமும் விவரிக்கப்பட்டுள்ளது. மத்திய அரசைக் கட்டுக்குள் வைத்திருப்பதற்கான அவரது முயற்சிகள் பற்றிக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

Codrington, W. H. எழுதிய *'A short history of Ceylon' (1926)* எனும் நூலில் இரண்டாம் கஜபாகுவின் ஆட்சிக் காலத்தில் இருந்த பொருளாதாரக் கொள்கைகள் விரிவாக ஆராயப்படுகின்றன. இவர் விவசாயம் மற்றும் நீர்ப்பாசனத் திட்டங்கள் மூலம் பொருளாதார வளர்ச்சியை உறுதிப்படுத்த முயன்றார். அவர் கையாண்ட இராஜதந்திரக் கோட்பாடுகள் மற்றும் அண்டை நாடுகளுடனான உறவுகள் பற்றி விவரிக்கப்பட்டுள்ளது. அவர் உள்நாட்டிலும் வெளிநாட்டிலும் அரசியல் சமநிலையைப் பேண முயன்றமை சுட்டிக்காட்டப்படுகிறது.

Gananath Obeyesekere, எழுதிய *'Sinhalese kingship, ideals and reality' (1984)* எனும் நூலில் இரண்டாம் கஜபாகு மன்னனின் மத அரசியல் குறித்த ஆழமான பகுப்பாய்வு இதில் உள்ளது. பௌத்த சங்கத்துடன் அவர் கொண்டிருந்த அதிகார உறவுகள் மற்றும் அதன் உண்மை நிலை விவரிக்கப்பட்டுள்ளது. அபிN~கம் செய்யாததால் எழுந்த சவால்களை அவர் மத ஆதரவு மூலம் எவ்வாறு சமாளித்தார் என்பது மையப்படுத்தப்பட்டுள்ளது.

Mendis. G. C உடைய *The Early History of Ceylon* எனும் நூலில் மன்னன் அயல்நாடுகளுடன் கொண்ட உறவுகள் விவரிக்கப்பட்டுள்ளன. குறிப்பாக, அவர் பௌத்த தர்மம் மீது கொண்டிருந்த அசைக்க முடியாத உறுதிப்பாடு வலியுறுத்தப்படுகிறது. அயல்நாடுகளுடன் அவர் மேற்கொண்ட பரஸ்பர மதவழிபாட்டு உறவுகள் குறித்து ஆராயப்பட்டுள்ளது.

Ponnamperuma. S, (2017), 'The story of Anuradhapura' (2017) இராசதானியின் (அனுராதபுரம்) மீது புதிய இராசதானி (பொலன்னறுவை) செலுத்திய செல்வாக்கு ஆராயப்படுகிறது. அனுராதபுரத்தில் இருந்த பௌத்த பாரம்பரியத்தை கஜபாகு எவ்வாறு கௌரவித்தார் என்பது சுட்டிக்காட்டப்படுகிறது. மன்னனின் விரிவான நிர்வாகம் பழைய பிரதேசங்களையும் உள்ளடக்கியிருந்ததை இது உறுதிப்படுத்துகிறது.

Singh, U. (2008), 'A history of early south ancient and early medieval India from the stone age to the 12th century' - இரண்டாம் கஜபாகுவின் காலத்தில் தென்னிந்திய உறவுகள் எவ்வாறு இருந்தன என்பது மையப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. கஜபாகுவின் ஆட்சியின் போது சோழப் பேரரசின் வீழ்ச்சி இலங்கைக்கு ஏற்படுத்திய தாக்கம் விவரிக்கப்பட்டுள்ளது. கஜபாகுவின் வெளிநாட்டுக் கொள்கை பிராந்திய அரசியலில் எவ்வாறு செயல்பட்டது என்பதை இந்நூல் விளக்குகிறது

இவ்வாய்வுகள் யாவும் இரண்டாம் கஜபாகு பற்றிய மேலோட்டப் பார்வையையே செலுத்தியுள்ளன. அவை அவரது நிர்வாகம் சமயப்பொறை மானியங்கள் பற்றி விரிவாக ஆராயவில்லை.

இரண்டாம் கஜபாகு வம்சத்தைச் சுற்றியுள்ள வரலாற்று சர்ச்சைகள்

விஜயபாகு கலிங்க இளவரசி திரிலோகசுந்தரியை மணந்து கொண்டதுடன் இவர்களுக்கு விக்கிரமபாகு எனும் மகனும் இரத்தினாவலி எனும் மகளும் காணப்பட்டனர். மகன் விக்கிரமபாகு கலிங்க இளவரசியான சுந்தரா தேவியை மணந்து கொண்டார். இந்தத் திருமண உறவுகள் பின்னாளில் இரண்டாம் கஜபாகு கலிங்கக் கிளை மரபைச் சேர்ந்தவராகக் கருதப்படுவதற்கான அடித்தளத்தை அமைத்தன. இதில் காணப்படும் முக்கியமான வரலாற்றுச் சிக்கல்> இரண்டாம் கஜபாகுவின் தந்தையான விக்கிரமபாகுவின் ஆட்சிமுறையில் உள்ள சட்டபூர்வமற்ற தன்மை ஆகும். விக்கிரமபாகு முடிசூட்டப்படவில்லையாதலால் ஆவணங்களில் கூட ஜெயபாகுவின் ஆட்சி ஆண்டுகளில் தான் தேதியிடப்பட்டன. இந்த நடைமுறை> இரண்டாம்

கஜபாகு ஆட்சியிலும் தொடர்ந்தது. இதன் பொருள்> கலிங்கக் கிளை பொலன்னறுவையில் அதிகாரத்தைப் பெற்றிருந்தாலும் சட்டபூர்வமாக முடிசூட்டப்பட்ட அரசரின் நிலையை அவர்கள் பெற்றிருக்கவில்லை *(Codrington, 1928).*

இரண்டாம் கஜபாகுவை 'கரவ' இனக் கோத்திரத்தை சேர்ந்தவர் என 'ஸ்ரீ லங்காத்வீபாய கடமைம்போத்த" *(Sri Lankadvipaye Kadaimpotha)* 'திரிசிங்கள கடமைம்போத்த' *(Tri Sinhale Kadaimpotha),* 'ஹதரா கோரளை கடமைம்போத்த' *(Hatara Korale Kadaimpotha)* முதலான பிராந்திய நூல்கள் குறிப்பிடுகின்றன. எனினும் இவ்விடயம் சூளவம்சத்தில் குறிப்பிடப்படவில்லை. பிற்காலத்தில் எழுதப்பட்ட இராஜாவலிய என்ற நூல்> மன்னன் கஜபாகு சோழ நாட்டிற்குப் படையெடுத்துச் சென்று அங்கிருந்து 24000 கரவர்களைக் கைதிகளாக மீட்டு வந்து அவர்களைக் குருரட்ட என்ற பகுதியில் குடியேற்றினார் எனக்கூறுகிறது. இரண்டாம் கஜபாகுவின் தந்தை முதலாம் விக்கிரமபாகுவின் ஆட்சிக் காலத்தில் அவர் உயர்ந்த சாதிகளைச் சேர்ந்தவர்களைப் புறக்கணித்து தாழ்ந்த சாதிகளைச் சேர்ந்தவர்களுக்குப் பதவி அளித்ததாகச் சூளவம்சத்தின் சில பகுதிகளில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. இதனைக் கொண்டு இரண்டாம் கஜபாகு கரவ இனத்தைச் சேர்ந்தவர் எனக் கருதப்பட்டிருக்கலாம் போலத் தோன்றுகின்றது.

உள்நாட்டு அரசியல்

மத்திய ஆட்சி

இரண்டாம் கஜபாகுவின் நிர்வாகம் மத்திய ஆட்சியின் பாரம்பரிய முறையைப் பின்பற்றியது. இதில் மன்னன் மத்திய ஆட்சியின் தலைவராக இருந்தார். அரச உரிமை பாரம்பரிய முறையில் வழங்கப்பட்டது. இராஜரட்டையின் நிர்வாகக் கட்டுப்பாட்டைப் பராமரிப்பதும் வரிவிதிப்பு மற்றும் நீதித்துறைச் செயல்பாடுகளை உறுதிப்படுத்துவதும் இவரது முதன்மைச் செயற்பாடாக இருந்தது. கல்வெட்டுகள் கஜபாகுவின் நிர்வாக நடைமுறைகள் மற்றும் புவியியல் ரீதியான கட்டுப்பாட்டின் நீளத்தைப் புரிந்துகொள்ள உதவுகின்றன. திருகோணமலை மாவட்டத்தில் கந்தளாயில் இரண்டாம் கஜபாகுவின் கட்டளையின் பேரில் இரண்டு தமிழ் மொழியில் எழுதப்பட்ட தூண் கல்வெட்டுகள் எல்லை அடையாளங்களாக நிறுவப்பட்டன. இது இராஜரட்டையின் அதிகாரமானது அப்பகுதிகளிலும்; பரவியிருந்தது என்பதைக் குறிக்கிறது. கந்தளாய் பிராந்தியத்தில் வெளியிடப்பட்ட தமிழ்க் கல்வெட்டுக்கள் தமிழ்ப் பேசும் சமூகங்களின் நிர்வாக மற்றும் சட்டபூர்வ முக்கியத்துவத்தை இவர் அங்கீகரித்தமையைக் காட்டுகின்றது.

கல்வெட்டுகளில் இரண்டாம் கஜபாகு 'ராஜரட்டாதிபதி' எனக் குறிப்பிடப்படுவது அவர் சட்டபூர்வமான ஆட்சியாளர் என்பதை உணர்த்துகிறது. மகா பொது என்ற மன்னர் மன்றம் மற்றும் 'அதிகாரிகா' என்ற மந்திரிகள் ஆகியோர் இருந்தனர் *(Geiger, 1930: 206–213, Codrington, 1939: 86, Paranavitana, 1959).*

படைகளின் மேலாண்மை, இராசரட்டையின் பாதுகாப்பைக் கவனித்தல் போன்ற செயற்பாட்டிற்கு தளபதிகளை நியமித்திருந்தார். மேலும் நிதி திரட்டுதல் மற்றும் பொது நிர்வாக நடவடிக்கைகளை மேற்பார்வையிடுதல் போன்றவற்றிற்கு நிதி மற்றும் நிர்வாக அதிகாரிகள் நியமிக்கப்படடிருந்தனர். இவரின் கீழ் அமைச்சர்கள் இரண்டு தனிப் பிரிவுகளைக் கவனித்தனர். இரத்தினக்கற்கள் அல்லது கனிமங்கள் கிடைக்க வாய்ப்புள்ள நிலங்களைப் பாதுகாத்து நிர்வகிக்கும் அதிகாரி 'அந்தரங்கதூர்' என அழைக்கப்பட்டார். இந்தக் கட்டமைப்பு> கஜபாகுவின் நிர்வாகம் உள்நாட்டுப் பாதுகாப்பு மற்றும் பொருளாதார வருவாய் ஆதாரங்களை மையப்படுத்த முயற்சித்தது என்பதைக் காட்டுகிறது. குறிப்பாக அந்தரங்கதூர் நியமனம் மத்திய அரசின் கருவூலத்தைப் பலப்படுத்த கனிம வளங்களை நிர்வகிக்க எடுத்த நடவடிக்கையாகும். இராஜரட்டையின் இராணுவத்தில் தமிழ்ப் பின்னணியைக் கொண்ட வெள்ளக்கார மற்றும் அகம்பதி வீரர்கள் கணிசமான அளவில் இருந்தனர். இடைக்கால இலங்கையின் மன்னர்களுக்குச் சேவை செய்த படைத்துறைச் சமூகமான அகம்படியர் அரச நிர்வாகத்தில் ஜீவித நிலக்கொடையைப் (ஊதிய நிலம்) பெறும் அளவுக்கு அதிகாரத்துடன் இருந்தனர் என்பதற்கு ஹிங்குராகொட கல்வெட்டு சான்றாகும். தமிழர்கள் வெறும் படையெடுப்பாளர்களாக மட்டுமின்றி சிங்கள மன்னர்களின் கீழ் நிர்வாகத்திலும் முக்கிய பங்களிப்பை வழங்கியதைக் காட்டுகிறது.

கஜபாகு இராஜரட்டையை மையமாகக் கொண்டு ஆட்சி செய்தபோது தக்கிண தேசம் மற்றும் உரோகண ஆகியவை மானாபரணனின் சகோதரர்களால் ஆளப்பட்டன. இந்த மும்மண்டலப் பிளவு கஜபாகுவின் இறையாண்மைக்கு ஆரம்பத்திலிருந்தே ஒரு

சவாலாக அமைந்த போதிலும்> பொலன்னறுவை இராசதானியில் ஆட்சியானது ஸ்திரத்தன்மையாகக் காணப்பட்டது என்பதில் மாற்றுக் கருத்தில்லை.

இராணுவ பலம்

இரண்டாம் கஜபாகு இராணுவ ரீதியாக இந்தியாமீது படையெடுக்கும் அளவுக்கு ஒரு வலுவான கடற்படை மற்றும் நிர்வாகக் கட்டமைப்பைப் பேணினார். நிர்வாக ரீதியாக திருகோணமலை போன்ற பிராந்தியங்களில் தமிழ்க் கல்வெட்டுகளைப் பயன்படுத்தி எல்லை நிர்ணயங்களைச் செயல்படுத்தியதன் மூலம் நிர்வாகத்தை நடைமுறைப்படுத்தினார்.

அரசியல் முதிர்ச்சி

கஜபாகு முதலாம் பராக்கிரமபாகுவுடன் செய்துகொண்ட சங்கமுவ உடன்படிக்கையானது இவர் உள்நாட்டுக் குழப்பங்களைத் தவிர்க்க முயன்ற ஒரு முதிர்ந்த ஆட்சியாளராக இருந்தார் என்பதைக் காட்டுகின்றது (இந்திரபாலா, 2006). தனது சிற்றப்பன்மாரான கீர்த்தி ஸ்ரீ மேகன் ஸ்ரீ வல்லபன் ஆகியோருக்குப் பின்னர் உரோகண தக்கணம் ஆகிய பகுதிகளின் அரசனான முதலாம் பராக்கிரமபாகு சூழ்ச்சிகளின் ஊடாக பொலன்னறுவை இராசதானியைக் கைப்பற்றுவதற்கான முயற்சிகளை மேற்கொண்டான். வயது முதிர்ந்த காலத்தில் கஜபாகுவின் இராட்சியத்தை கைப்பற்றிய பேரதிலும் அதனை முழுமையாக வைத்திருக்க முடியவில்லை. இந்நிலையில் தான், நாட்டில் அமைதியை நிலைநாட்ட விரும்பிய பௌத்த சங்கம் தலையீடுகளை மேற்கொண்டு சமரச முயற்சியை மேற்கொண்டனர். யார் முதலில் இறக்கின்றாரோ அவரது ஆட்சிப் பிரதேசமானது மற்றவர் வசம் ஒப்படைக்கப்பட வேண்டும் என்பதே ஒப்பந்தமாகும். சங்கமுவ கல்வெட்டில் மேல்வருமாறு அவ்விடயம் முன்வைக்கப்படுகின்றது.

“சுவஸ்தி! மகாசம்மத பரம்பரையிலிருந்து வந்த கஜபாகுவும் பராக்கிரமபாகுவும் இருவருமாக தர்மத்தின் கட்டளையின்படி நடந்துகொள்வார்கள். நாம் இருவரும் ஆயுள் உள்ளவரைப் போர் செய்ய மாட்டோம். நம் இருவரில் ஒருவர் இறக்கும் பட்சத்தில் உயிர் பிழைத்திருக்கும் மற்றவர் இராஜ்ஜியத்தை ஆள்வார். நம்முடைய அரசாட்சிக்கு எதிரான யாராக இருந்தாலும் அவர்கள் திரி இரத்தினங்களின் (மும்மணிகளின்) கட்டளையை மீறியதாகும். நாம் இருவரும் மாதந்தோறும் அதனைப் பின்பற்றுவோம். நம்முடைய அரசாட்சிக்கு விரோதமான எவரும் சுவர்ண பூமியில் (புனித பூமியில்) இடம்பெற மாட்டார்கள். நம் இருவருக்கும் தீய விளைவுகள் ஏற்படும். சந்திரன்> நட்சத்திரங்கள் இருக்கும்வரை இந்த ஆவணம் உலகைக் காக்கும்.” (De Silva, 1965).

பொருளாதாரம்

இரண்டாம் கஜபாகு கால இலங்கையில் சோழர் ஆட்சியின் பின்னணியில் உருவான மஸ்ஸா (Massa) நாணய வகை பயன்படுத்தப்பட்டது. இவை முதலாம் விஜயபாகு மற்றும் விக்கிரமபாகு ஆகியோரின் நாணய வடிவமைப்பைப் பெரும்பாலும் ஒத்திருந்தன. பெரும்பாலும் செம்பில் வெளியிடப்பட்டன. மஹாகிரித்தேகமக் கல்வெட்டில் விலக்கப்பட்ட வரிகளின் பட்டியல் அக்காலப் பொருளாதார நிர்வாக முறை பற்றிக் குறிப்பிடப்படுகின்றது. நெல் மானியம் என்பது மங்கலக் குறை (சமயச் சடங்குக் கடன்கள்) நீங்கிய பின் கிடைக்கும் ஐந்து கலமும் நெல் எனவும் கிராமத்தில் வசிக்கும் நால் வர்ணத்;தினரும் செலுத்த வேண்டிய “நான்கூற்று முப்பத்திரு காசுப் பொன்" (நான்கு பங்காகிய 32 பொற்காசுகள்) பற்றிய குறிப்புள்ளது.

அனுராதபுரத்தின் ஆரம்ப மற்றும் மத்திய காலத்தில் புழக்கத்தில் இருந்த உயர் மதிப்புக் கொண்ட தங்க கஹபண நாணயங்களுக்குப் பதிலாக காலப்போக்கில் செப்பு மஸா நாணயங்கள் பதிலீடு செய்யப்பட்டன. பாரம்பரிய சிங்களப் பிரபுக்கள் நிர்வாகத்திலிருந்து அகற்றப்பட்டு கூலிப்படை இராணுவ அதிகாரிகள் சட்டம் மற்றும் ஒழுங்கைப் பராமரிப்பதற்காக நாட்டின் பல்வேறு பகுதிகளில் நிலைநிறுத்தப்பட்டனர். இந்த நிர்வாக மாற்றங்கள் பாரம்பரிய நீர்ப்பாசன அமைப்புகளைப் பராமரிக்கும் நடைமுறைகளைப் பாதித்தன அதன் விளைவாக விவசாய உற்பத்தித்திறன் குறைந்தது. மேலும், வரிகள் பண வடிவில் அல்லாமல் சேவை வடிவில் மாற்றப்பட்டதாலும் உள்நாட்டு வர்த்தகப் புழக்கம் கணிசமாகக் குறைந்தது. இந்தச் சுருக்கப்பட்ட பொருளாதாரச் சூழலில்> செப்புக் காசுகளின் புழக்கம் அதிகரித்தது. சராசரி எடை 4.26 கிராம் முதல் 4.27 கிராம் வரை காணப்பட்டபோதிலும் சில நாணயங்கள் 2.28 கிராம் எடையும் 21 மிமீ விட்டமும் கொண்டதாக உள்ளன.

சமயங்களுக்கு வழங்கப்பட்ட ஆதரவு

இரண்டாம் கஜபாகுவின் சமய ஆதரவு பாரம்பரிய சிங்கள மன்னர்களைப் போல பௌத்தத்தை மட்டும் மையப்படுத்தாமல்

பன்முகத்தன்மை கொண்டதாக இருந்தது. கல்வெட்டுச் சான்றுகள் அவர் இந்து மற்றும் பௌத்த ஆலயங்கள் இரண்டிற்கும் ஆதரவளித்ததாகக் கூறுகின்றன.

பௌத்த சமய வழிபாட்டுத் தலங்களுக்கு வழங்கப்பட்ட மானியங்கள்

இவர் ஒரு பௌத்த சமய ஆதரவாளராகவும் அனுராதபுரத்தில் உள்ள மகாவிகாரத்தை மீட்டமைத்தவராகவும் குறிப்பிடப்படுகிறார். மேலும், இவர் தென்னிந்திய பௌத்த பிக்குகளுடன் நெருங்கிய தொடர்பு கொண்டிருந்ததாகவும் அவர்களுடன் இணைந்து பௌத்த சங்க சீர்திருத்தங்களில் ஈடுபட்டதாகவும் சூளவம்சம் தெரிவிக்கின்றது.

பொலனறுவை மன்னர்களின் தார்மீக மற்றும் சட்டரீதியான அதிகாரம் பாரம்பரியமாகப் பௌத்த சங்கத்தின் ஆதரவுடன் பிணைந்திருந்தது. எனவே இரண்டாம் கஜபாகு (கி.பி. 1131–1153) பௌத்த மத நிறுவனங்களுக்கு வழங்கிய மானியங்கள்> வெறும் சமயப்பற்றின் வெளிப்பாடு மட்டுமல்ல அவை அரசரின் அதிகாரத்தை வலுப்படுத்தவும் அரசியல் விசுவாசத்தைப் பெறவும் பாரம்பரிய சமூக அமைப்பின் ஸ்திரப்பாட்டை உறுதிப்படுத்தவும் வடிவமைக்கப்பட்ட மூலோபாய நிர்வாகக் கருவிகளாகும்.

ஹிங்குராங்கொடைக் தமிழ்க் கல்வெட்டு

பொலன்னறுவை மாவட்டத்தில் ஹிங்குராங்கொடை எனும் இடத்தில் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட கல்வெட்டானது "கஜபாகு தேவரின் சேவையில் உள்ள அகம்படியன் உம்பில ஆயித்தன்" ஒரு பௌத்த விகாரைக்குக் கொடை அளித்ததைப் பதிவு செய்கிறது. இவர் 'கயபாவு தே(வ)ர் பணி செய்கின்ற' (வரிகள் 3–5) அலுவலர் ஆவார். கொடையை அழிப்பவனுக்கு 'ஊரரித் தண்டந் படுவாந்' (உள்ளூர் நிர்வாகத் தண்டனை) மற்றும் 'செங்குழியில் படுவாந்' (ஆன்மீகத் தண்டனை) விதிக்கப்படுகிறது (வரிகள் 14–19). வரலாற்றுச் சட்ட ஆய்வாளர்கள் தானங்களை உறுதிப்படுத்தும் இந்தக் கடுமையான சாபங்கள் மன்னரின் சட்ட அதிகாரம் மற்றும் உள்ளூர் நிர்வாகத்தின் அதிகாரமும் எவ்வாறு இத்தகைய சமயக் கொடைகளைப் பாதுகாக்கப் பயன்படுத்தப்பட்டன என்பதைக் காட்டுகின்றன.

மொறஹாவெல கல்வெட்டு

இந்தக் கல்வெட்டு இரண்டாம் கஜபாகுவின் ஆட்சிக் காலத்தில் (பொலன்னறுவை மன்னன்) வெளியிடப்பட்டது. ஸ்ரீ ஜெபாகு தேவரின் 28வது ஆண்டில் 'உலகாயக்கீர்த்தன் பிறந்த படாலயா கிராமத்தில் உள்ள இந்த ஒரு வேலி நிலம் புத்தருக்கு என்னால் வழங்கப்பட்டது' என்ற செய்தி காணப்படுகின்றது.

மாங்கனாய் கல்வெட்டு

ஜெயபாகு தேவரின் 43 ஆம் ஆண்டில் எழுதப்பெற்ற இக்கல்வெட்டு 'வெய்க விகாரம்' என்ற பௌத்த கோயிலுக்கு வழங்கிய நிலமானியம் பற்றிக் குறிப்பிடுகின்றது. நிலதானங்களைக் கொடுக்கும் பொழுது அனுசரிக்கப்பட்ட வழமைகள் சிலவற்றை இச்சாசனத்தின் மூலம் அறிந்து கொள்ள முடிகின்றது. அத்துடன் இந்து பௌத்த கலாசாரங்களுக்கிடையிலான பரஸ்பர தொடர்புகளின் சில அம்சங்களையும் அறிய இது பயன்படுகின்றது.

கஜபாகு சாசனத்தை வழங்கிய பொழுதிலும் அது மானாபரணனாற் சிலாலேகம் செய்யப்பட்டது என்பது அதன் இரண்டாம் பகுதியினாலே தெளிவாகின்றது. திருப்பள்ளிச் சிவிகையாரின் கண்காணி மிந்தன் கொற்றன் என்பவனுக்கு வயல் நிலங்களை ஜீவிதமாக வழங்கியமையினை இச்சாசனங் குறிப்பிடுகின்றது.

இந்து மதத்திற்கு வழங்கிய மானியங்கள்

இரண்டாம் கஜபாகு பௌத்த சமயத்தை ஆதரித்தாலும் சைவ சமயத்தை மதித்தார். இவர் காலத்தில் இலங்கையில் உள்ள சைவ கோவில்கள் குறிப்பாக திருகோணமலையில் அமைந்திருந்த கோவில்கள் பாதுகாக்கப்பட்டன. கோணேசர் கல்வெட்டு இலக்கியமானது இரண்டாம் கஜபாகுவின் ஆட்சிக்காலத்தில் சைவ கோவில்களுக்கு நிலம் மற்றும் நன்கொடைகள் வழங்கப்பட்டதை உறுதிப்படுத்துகின்றது. இவ்விலக்கியம் கஜபாகு முதலில் பௌத்தத்தை ஆதரித்தாலும் பின்னர் சைவத்தைத் தழுவியதாக விவரிக்கின்றது. மேலும் தனது இறுதிக் காலத்தைக் கந்தளாய் என்னும் பிராமணக் கிராமத்தில் கழித்தார் என்ற விடயத்தை குறிப்பிடுகின்றது. இந்தத் தகவல் மகாவம்சம் அவர் பௌத்த சமயத்தை ஆதரிக்கவில்லை என்று குற்றம் சாட்டுகின்ற கருத்திற்கு ஒத்ததாக உள்ளது.

பொலன்னறுவை நகரின் மையப்பகுதியில் உள்ள சிவன் கோயிலுடன் தொடர்புடைய கல்வெட்டு கோயில் நிர்வாகத்தில் மன்னனின் தலையீட்டை உறுதிப்படுத்துகிறது. இந்தக்

கல்வெட்டு கிரந்த-தமிழில் பொறிக்கப்பட்டு "சீரான விக்கிரம சலாமேகத் தேவருடைய மகனாரான சீரான கஜபாகு தேவருடைய ஆணைப்படியும்..." எனக் குறிப்பிடத் தொடங்கி ஒரு சிங்களத் தளபதியான லங்கா விஜய சேனாதிபதியால் தூண் நிறுவப்பட்டதைப் பதிவு செய்கிறது. கஜபாகு ஒரு சைவ ஆலயத்தின் நிர்வாகச் செயல்பாட்டில் அதிகாரப்பூர்வமாகத் தலையிடுவதும் அதற்கான ஆணையைத் தமிழ் எழுத்துருவில் (கிரந்த-தமிழ்) வெளியிடுவதும்> சைவ நிறுவனம் அரசின் நெருங்கிய நிர்வாகத்தின் கீழ் இயங்கியதைக் காட்டுகிறது.

கஜபாகுவின் தந்தையான விக்கிரமபாகு விக்கிரம சலாமேக ஈசுவரர் என்ற பெயரில் சைவ ஆலயத்தை ஆதரித்ததை அவரது காலத்துக் கல்வெட்டு ஒன்று உறுதி செய்கிறது. 'சலாமேக' என்ற பட்டத்தை கஜபாகுவும் தன்னுடைய கல்வெட்டுகளில் பயன்படுத்தியுள்ளான். தந்தையிடமிருந்து மகனுக்குப் பரவிய இந்தச் சைவப் பண்பாட்டுத் தொடர்ச்சி அரச குடும்பத்தில் இந்து சமயத்திற்கு இருந்த முக்கியத்துவத்தையும் அதன் மூலம் இந்து சமய நிறுவனங்கள் அடைந்த செழிப்பையும் காட்டுகிறது.

மஹாகிரித்தேகமக் கல்வெட்டு

மஹாகிரித்தேகமவில் கண்டெடுக்கப்பட்ட தமிழ்க் கல்வெட்டானது (கி.பி. 12-ஆம் நூற்றாண்டு) கஜபாகுவின் காலத்தில் "ஸ்ரீவல்லவச் சக்கரவர்த்தியின் ப்ரதானக் காரியஞ் செய்வான் சடையப் பிள்ளையான் பிரதிநடை செய்த தூண்". என விவரிக்கின்றது. சடையப் பிள்ளையான் என்பவர் மன்னரின் தலைமை நிர்வாகியாக செயல்பட்டார். ஸ்ரீமாஹேஸ்வரர் என்போர் சைவ ஆலயங்கள் அல்லது மடங்களின் நிர்வாகக் குழுவில் இருந்தவர்கள் ஆவர். இதன் மூலம் சடையப் பிள்ளையான் தனது அரச அதிகாரத்தைப் பயன்படுத்தி சைவ மத நிறுவனங்களுக்கு ஆதரவாக இந்த மானியத்தை வழங்கியுள்ளார் என்பது உறுதி செய்யப்படுகிறது. இந்தக் கல்வெட்டின் மையப்பொருள் "ஜயங்கொண்ட சாலாமேக சதுர்வேதிமங்கலம்" என்ற பிராமணக் குடியிருப்பிற்கு வழங்கப்பட்ட நிலமாகும்.

கந்தளாய் கல்வெட்டு

இக்கல்வெட்டு இலங்கையில் அரசனாக முடிசூடியிருந்த சோழனாகிய சோழ இலங்கேஸ்வரனின் பத்தாம் ஆட்சியாண்டில் எழுதப்பட்டது. அது கந்தளாயினை (ஈழமான மும்முடி சோழ மண்டலத்து) இராஜேந்திர வளநாட்டு "விச்சாதிரவளநாட்டு ராஜராஜ சதுர்வேதிமங்கலம"; என வர்ணிக்கின்றது. சாசனம் இரண்டாம் கஜபாகு அதிகாரம் பெற்று 12 ஆண்டுகள் கழிந்த பின் எழுதப்பட்டுள்ளது. அவன் தனது ஆட்சியின் முடிவிலே சுத்தளாயில் அரன்மனையமைத்து அதில் வாழ்ந்தானென்று மகாவம்சம் கூறும்.

இரண்டாம் கஜபாகுவின் கல்வெட்டு "கந்தளாய்ப் பிரமதேயம் பிடி நடந்த பூமி" எனக் குறிப்பிடுவது இந்தக் குடியிருப்பின் நிலங்கள் அரசரால் கொடையாக வழங்கப்பட்டதையும் அதன் நிரந்தர எல்லைகளை உறுதிப்படுத்துவதையும் சுட்டுகிறது. சதுர்வேதிமங்கலங்கள் மதப் பாரம்பரியங்களைப் பாதுகாக்கும் மையமாகவும் திகழ்ந்தன. ஸ்ரீ கைலாசமான விஜயராஜேஸ்வரம் (கந்தளாய் சிவன் கோவில்) போன்ற ஆலயங்களின் திருப்பணிகள் பூசைகள் (திருப்பள்ளியெழுச்சி மதிய போஜனம்) மற்றும் நித்திய நிவந்தங்களுக்குத் தேவையான நிதிகளை இந்தச் சபைகள் அல்லது அரசர்களின் கொடைகள் மூலமாகப் பெற்றன.

பொலனறுவை முதலாம் இலக்க சிவன் கோவில்

கல்லை நிறுவியவர் லங்கா விஜய சேனாதிபதி என்ற சிங்கள தளபதி ஆவார். இவர் கஜபாகு மன்னனின் கட்டளையின்படி கல்லை நிறுவினார். சிங்கள மன்னரின் ஆணை தமிழில் கிரந்த எழுத்துக்களில் பொறிக்கப்பட்டுள்ளது. இந்தக் கல் தூண் எதற்காக நிறுவப்பட்டது என்ற குறிப்பிட்ட நோக்கம் தெளிவாக இல்லை. தொல்லியல் அறிஞர் H.C.P. Bell தனது 1907 அறிக்கையில், கல்வெட்டின் கடைசிப் பகுதி சிதைந்திருப்பதால்> அது எதற்காக நிறுவப்பட்டது என்பது தெளிவாக இல்லை எனக் குறிப்பிட்டுள்ளார். இருப்பினும்> இது கோவில் தொடர்பான ஒரு தானம், ஒரு குறிப்பிட்ட சடங்கைக் குறிக்கும் எல்லைக்கல் அல்லது ஒரு போர் வெற்றியைக் குறிக்கும் கல்வெட்டாக இருக்கலாம் என ஆய்வாளர்கள் ஊகிக்கின்றனர்.

வெளிநாட்டு தொடர்புகள் சோழப் பேரரசுடன் ஏற்பட்ட தொடர்புகள்

இரண்டாம் கஜபாகு ஆட்சிக்காலத்திலும் சோழப் பேரரசின் தாக்கம் தொடர்ந்தது எனக் கருத முடிகின்றது (Codrington, 1928). குறிப்பாக இலங்கையின் வடக்கு பிரதேசங்களில் சோழ படைகள் சில சமயங்களில் சிறிய முயற்சிகளை ஏற்படுத்தியதன் மூலம் மத்திய அரசின் அதிகாரத்துக்கு சவால் ஏற்பட்டது.

கஜபாகு தன் நாட்டில் சமய நல்லெண்ணத்தை வளர்த்தான்; அயல்நாடுகளுடன் நட்புறவு கொண்டான் எனச் சூளவம்சம் குறிப்பிடுகிறது (சூளவம்சம்: LXX). இது சோழர்களுடனான அமைதியான உறவை உறுதிப்படுத்துகிறது. கஜபாகுவின் காலத்தில் இலங்கை சோழ நாடுகளுக்கிடையே வணிகம் செழித்தது. இலங்கை மிளகு, கற்பூரம், தேயிலை போன்ற பொருட்களை ஏற்றுமதி செய்தது. சோழ நாடுகளிலிருந்து துணி வெண்கலப் பொருட்கள் சமய நூல்கள் இலங்கைக்கு இறக்குமதி செய்யப்பட்டன. இந்த வணிக உறவுகள் இரு நாடுகளின் பொருளாதார வளர்ச்சிக்கு உதவியாக இருந்தன.

பதின்மூன்றாம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில் எழுதப்பட்ட *Zhu Fan Zhi* (சு பான் சி) எனும் சீன நூல் இலங்கை தென்னிந்திய வணிக உறவுகளை விவரிக்கிறது. இது இரண்டாம் கஜபாகுவின் காலத்திற்கு அருகிலுள்ள காலத்தைச் சேர்ந்ததாக இருந்தாலும் அந்த வணிகப் பாதைகள் இவரது ஆட்சிக்காலத்தில் ஏற்பட்ட அமைதியால் சாத்தியமானவை என்பதை உணர்த்துகிறது. இரண்டாம் குலோத்துங்க சோழன் (1133–1178) இலங்கை மீது எந்தவித படையெடுப்பும் மேற்கொள்ளவில்லை. மாறாக இரு நாடுகளும் வணிகம் சமயம் கலைத் துறைகளில் ஒத்துழைத்தன (Nilakanta sastri 1955:530-540).

இக்காலகட்டத்தில் சோழ நாட்டிலிருந்து வந்த பௌத்த அறிஞர்கள் இலங்கையில் பெரும் மதிப்பு பெற்றிருந்தமையும் இரண்டாம் கஜபாகு அவர்களுக்கு ஆதரவு அளித்தமையும் குறிப்பிடத்தக்கது (இந்திரபாலா 2006). இது இரு பகுதிகளுக்கிடையே பகைமை இல்லாமல் ஒரு சமய கலாசார பாலம் நிலவியதை உணர்த்துகிறது.

பாண்டிய மற்றும் பிற தென்னிந்திய அரசுகளுடன் ஏற்பட்ட தொடர்புகள்

இரண்டாம் கஜபாகு மன்னன் பொலனறுவையை ஆண்ட ஒரு காலகட்டம் இலங்கையின் உள்நாட்டு அரசியலில் கொந்தளிப்பும் தென்னிந்தியப் புவிசார் அரசியலில் சோழப் பேரரசின் வீழ்ச்சிக்கு முந்தைய நிலைமாற்றமும் நிலவிய ஒரு முக்கியமான சகாப்தமாகும். இக்காலப்பகுதியில் பாண்டியர்களுடனான கஜபாகுவின் உறவு, நேரடியான படையெடுப்புகள் அல்லது பெருமளவிலான இராணுவக் கூட்டணிகள் மூலம் அல்லாமல் உள்நாட்டு அதிகாரப் போட்டியைக் கையாளும் மூலோபாயத் தற்காப்பு நடவடிக்கையின் மூலம் நிறுவப்பட்டது. பாண்டிய வம்சத்துடனான உறவுகள் வணிக மற்றும் அரசியல் நோக்கங்களுக்காக பேணப்பட்டன.

மன்னனின் சட்டபூர்வமற்ற ஆட்சிச் சூழல் கஜபாகு தனது ஆட்சியை நிலைநிறுத்தவும் உள்நாட்டு எதிர்ப்பை எதிர்கொள்ளவும் வெளிநாட்டு குறிப்பாகத் தென்னிந்திய இராணுவ ஆதாரங்களை நாட வேண்டிய கட்டாயத்தை ஏற்படுத்தியது. கஜபாகுவும் அவரது தந்தை விக்கிரமபாகுவும் இந்தியாவிலிருந்து படைகளைக் கொண்டுவந்து கோவில் நிலங்களில் குடியேற்றியதாக மகாவம்சம் கடுமையாகக் குற்றம் சாட்டுகிறது.

கஜபாகுவின் ஆட்சிக்காலத்தில் தென்னிந்திய இராணுவப் பிரசன்னம் இருந்தது என்பதற்கான தொல்லியல் சான்றுகள் உள்ளன. மகா கிரிதேகம கல்வெட்டு (சுமார் 1150/1151) அகம்படி என்ற கூலிப்படைப் பிரிவினரைக் குறிப்பிடுகிறது. இது இலங்கையின் தமிழ் ஆவணத்தில் காணப்படும் அகம்படிகள் பற்றிய ஆரம்பகாலக் குறிப்பாகும். அகம்படிகள் தென்னிந்தியாவின் பாண்டியப் பகுதிகளில் நன்கு அறியப்பட்ட ஒரு இராணுவப் பிரிவினர் ஆவர். கஜபாகுவின் ஆட்சியின் இறுதிக் காலங்களில் உள்நாட்டுச் சண்டைகள் தீவிரமடைந்தபோது இந்தக் கூலிப்படையினரின் இருப்பு என்பது கஜபாகு தொடர்ந்து தென்னிந்திய இராணுவத் தளபாடங்கள் மற்றும் ஆட்களை நம்பியிருந்தார் என்பதைக் காட்டுகிறது. இந்த இராணுவத் தொடர்பு குறிப்பாகப் பாண்டிய மண்டலம் மற்றும் அதன் அண்டைப் பகுதிகளிலிருந்து வந்த படைகளைச் சார்ந்திருப்பது கஜபாகுவின் ஆட்சியைக் காப்பாற்றப் பாண்டியச் செல்வாக்கு அவசியமானது என்பதனை உறுதிப்படுத்துகிறது.

சோழர்களுக்கு எதிரான சக்திகளுக்கு அடைக்கலம் கொடுப்பதன் மூலம் கஜபாகு தனது பாரம்பரியச் சோழ எதிர்ப்பு வெளியுறவுக் கொள்கையைத் தொடர்ந்தார். இது மறைமுகமாக பாண்டியர்களுக்கு ஆதரவான ஒரு மூலோபாய நடவடிக்கையாகக் கருதப்பட்டது. மகாவம்சம் கஜபாகுவின் வெளிநாட்டு இராணுவ வெற்றிகளைப் புறக்கணிக்கின்றதாயினும் கஜபாகுவின் பெருமைகளைப் பேசும் தலதா பூஜாவலியா கடைம்போத போன்ற நூலாதாரங்கள் கஜபாகு சோழ நாட்டின் மீது படையெடுத்து புனிதப் பல்லைக் கொண்டு வந்தார் என்று விவரிக்கின்றன.

முடிவுரை

இலங்கை வரலாற்றின் இடைக்காலப் பகுதியில் கி.பி. 1131 முதல் 1153 வரை

இராஜரட்டையை ஆட்சி செய்த இரண்டாம் கஜபாகுவின் வகிபாகம் முரண்பட்ட வரலாற்றுப் பதிவுகளுக்கு இடையே ஒரு முக்கியமான ஆய்வுப்புள்ளியாக அமைகிறது. சூளவம்சம் போன்ற பாளி இலக்கியங்கள் இவருக்குப் பின் வந்த முதலாம் பராக்கிரமபாகுவின் ஆட்சியை முதன்மைப்படுத்தவும் நியாயப்படுத்தவும் எழுதப்பட்டதால் கஜபாகுவின் அரசியல் ஆளுமை திட்டமிட்டே குறைத்து மதிப்பிடப்பட்டுள்ளது. இலக்கியங்கள் இவரை ஒரு பலவீனமான மன்னராகவும் பராக்கிரமபாகுவிடம் போரில் தோற்றவராகவும் சித்தரித்தாலும் கல்வெட்டுச் சான்றுகள் இவரது கால அரசின் ஸ்திரத்தன்மையையும் சிறப்புக்களையும் வெளிப்படுத்துகின்றன. குறிப்பாக சங்கமுவ கல்வெட்டு இரு மன்னர்களுக்கும் இடையே சமாதான உடன்படிக்கை ஏற்பட்டதை உறுதிப்படுத்துவதன் மூலம் கஜபாகு ஒரு கௌரவமான அதிகாரப் பகிர்வை நிலைநாட்டியதை வெளிப்படுத்துகிறது.

ஒரு புலமைசார்ந்த அணுகுமுறையில் இலக்கியங்கள் உள்நோக்கத்துடன் பொய் சொல்லவில்லை என்றாலும் அதன் கதை அமைப்பு ஒரு குறிப்பிட்ட அரசியல் இலக்கை நிலைநிறுத்துவதற்காக வடிவமைக்கப்பட்டது. இதன் விளைவாக அதற்கு முந்தைய ஆட்சியாளர்களான முதலாம் விக்கிரமபாகு மற்றும் இரண்டாம் கஜபாகு சட்டபூர்வமற்றவராக நிர்வகிக்கும் திறனற்றவராக சித்தரிக்கப்படடுள்ளனர்.

இரண்டாம் கஜபாகுவின் ஆட்சியில் மிக முக்கியமான அம்சம் அவரது பன்முகச் சமயக் கொள்கையாகும். இது பிளவுபட்டிருந்த சமூகங்களுக்கிடையே அரசியல் ஸ்திரத்தன்மையை உருவாக்க அவர் கையாண்ட ஒரு சாணக்கியமான மூலோபாயமாகும். இவர் தேரவாத பௌத்தத்தைப் போற்றி வளர்த்ததுடன் பௌத்த சங்கத்தின் வழிகாட்டல்களுக்கு மதிப்பளித்து நடந்தார் என்பதைச் சான்றுகள் உறுதிப்படுத்துகின்றன. அதேவேளை சைவ செல்வாக்கை அங்கீகரிக்கும் வகையில் கோணேஸ்வரம் ஆலயத்திற்குப் பெருமளவில் மானியங்களை வழங்கி ஒரு சிறந்த சிவபக்தராகவும் திகழ்ந்தார். பாளி இலக்கியங்கள் பொலன்னறுவை இராசதானியை ஆண்ட இரண்டாம் கஜபாகுவையும், அவரது தந்தை இரண்டாம் விக்கிரமபாகுவையும் பற்றி அதிகம் பேசாது, இராட்சியத்தின் வாரிசற்ற பராக்கிரமபாகுவிற்கு அதிகளவு முக்கியத்துவம் வழங்குவதற்கு பிரதானமான காரணமாக இது அமைந்திருக்கலாம் என எண்ணத் தோன்றுகின்றது. இவர்கள் சைவத்தை ஆதரித்த தாய் வழியில் கலிங்க குலத்தவராதலால் இந்த வேறுபாடு காட்டப்பட்டுள்ளது என்ற முடிவிற்கு வரமுடிகின்றது.

ஒரு மன்னனின் வரலாற்று முக்கியத்துவத்தை அவருடைய ஆட்சிக்காலத்தின் நீளம் மட்டும் தீர்மானிப்பதில்லை. இரண்டாம் கஜபாகுவின் ஆட்சி உள்நாட்டுப் போராட்டங்கள் நிறைந்திருந்தாலும் அவருடைய சமயக் கொள்கைகள் மானியச் செயற்பாடுகள் மற்றும் முக்கிய அரசியல் உடன்படிக்கைகள் மூலம் தனித்துவமான பங்களிப்பை வழங்கியுள்ளார். விஜயபாகுவின் தீவிரப் போராட்டச் சிந்தனையை விட கஜபாகு நிர்வாகம் மற்றும் சமாதான வழியை விரும்பியவராக இருந்தார். இவரது ஆட்சிக்காலத்தில் கல்வி கலை மற்றும் சமயங்களின் வளர்ச்சி குறித்துச் சில வரலாற்று ஆவணங்கள் சுட்டிக்காட்டுகின்றன. இலங்கை வரலாற்றில் இவர் தனது ஆட்சிக் காலத்தில் பல்வேறு சவால்களுக்கு முகங்கொடுத்த போதிலும் பிற்கால பராக்கிரமபாகுவின் ஒன்றிணைந்த இராச்சியத்திற்குத் தேவையான அரசியல் மற்றும் சமூக அடித்தளத்தை அமைத்துக் கொடுத்த ஆட்சியாளர் என்பது புலனாகிறது.

References

Codrington, H. W. (1926). A short history of Ceylon. London.

Codrington, H. W. (1928). Notes on the reign of Gajabahu II. Asian Review. 24(3). 112–120.

De Silva, C. R. (1965). Polonnaruwa rulers and inscriptions with reference to Gajabahu II. Ceylon Historical Journal.

Geiger, Wilhelm (1929). Culavamsa. Asian Educational Services.

Nilakanta Sastri, K. A. (1955). The Colas. University of Madras Press.

Paranavitana, S. (1933). Epigraphia Zeylanica (Vol. 3). Department of Archaeology, Ceylon.

Paranavitana.S (Ed), (1959) *University of Ceylon. - a History of Ceylon. Vol. 1. from the earliest times to 1505. Part 1: up to the end of the Anuradhapura period.* . Colombo, Ceylon University Press Board.

Paranavitana, S. (1960). Gajabahu II and the political divisions of Sri Lanka. Ceylon Historical Journal.

Sirima, K. (2023). The royal consecration in medieval Sri Lanka: The problem of Vikramabahu I & Gajabahu II. University of Jaffna Press.

இந்திரபாலா.க. (2006). இலங்கை தமிழர் ஓர் இனக்குழு ஆக்கம் பெற்ற வரலாறு. குமரன் பதிப்பகம்.

தொல்காப்பியச் சொல்லதிகாரச் சேனாவரையருரையில் திருக்குறள்
Tholkaappiyach sollathikaarach senaavaraiyaruraiyil thirukkural

வே.விக்னேசு / V.VIGNESH [1]

Abstract

Date of submission: 2026-07-01
Date of acceptance: 2026-07-10
Date of Publication: 2026-07-30
Corresponding author's Name:
V. Vignesh
Email: vignesh@psgcas.ac.in

The commentaries and the exegetical methods employed by the commentators have played a pivotal role in the enduring legacy and the widespread study of Tolkappiyam. In this regard, seven commentaries are extant recognized as the "ancient commentaries" of Tolkappiyam authored by Ilampuranar, Senavaraiyar, Nachinarkkiniyar, Perasiriyar, Deivachilaiyar, Kalladanar, and an anonymous commentator. Among these, the Sollathikaram (the section on words/morphology) is unique in having six major commentaries. Of these, the commentary by Senavarayar holds a special distinction and merits extensive scholarly study. The subject of this article is the specific manner in which he cites Thirukkural within his commentary.

Keywords: Tholkappiyam, Sollathikaram, Ilakkanam, Tholkappiyar, Senavarayar, Ilampuranar, Thirukkural.

முன்னுரை

தமிழுக்கும் தமிழினத்திற்கும் எஞ்ஞான்றும் முழுமையாகப் பயன்தரத்தக்க உள்ளீடுகளையுடைய தொல்காப்பியச் சொல்லதிகாரத்திற்குப் இளம்பூரணர், சேனாவரையர், நச்சினார்க்கினியர், தெய்வச்சிலையார், கல்லாடனார், பழையவுரைகாரர் ஒருவர் என்னும் அரும்பெரும் உரைகள் கிடைத்துள. இவ்வுரைகளை நோக்குங்கால் உரையாளர்கள் யாவரும் சங்க நூல்களிலும் திருக்குறளிலும் ஆழ்ந்தகன்ற புலமையுடையோர் என்பது அவர்தம் உரைகளிலும் உரை விளக்கங்களுக்கும் தத்தம் கருத்து விளக்கங்களுக்கும் சான்றுகளை எடுத்தாண்டுள்ளமை யான் நன்கு புலனாம். அவ்வகையில், சொல்லதிகாரப் பழையவுரைகளில் சொல்லுக்குச் சேனாவரையம் எனப் போற்றப்படும் சேனாவரையர் திருக்குறளை தம் உரையில் எடுத்தாண்டுள்ள பான்மையை இக்கட்டுரை விளக்க முற்படுகிறது.

ஆய்வு நோக்கம்

தொல்காப்பியச் சொல்லதிகாரம் ஒன்றுதானும் அறுபெரும் உரையாசிரியப் பெருமக்களின் உரைகளைப் பெற்ற சிறப்பினதாம். இவ்வுரைகளுள் சொல்லதிகாரத்திற்கு மட்டுமே உரைபகன்ற சேனாவரையருரை தன்னேரில்லா பீடுடைத்து. இவ்வுரையாசிரியர் பன்னூற் பரப்பினை நன்குணர்ந்தவர் என்பது இவ்வுரையான் வெள்ளிடைமலையாய் விளங்கும். ஆயின், திருக்குறளின்பால் இவர் கொண்டுள்ள ஈடுபாடு, உள்ளிட்ட விளக்காய் திருக்குறளை இவ்வுரையாசிரியர் தம் உரையில் எடுத்தாண்டுள்ள பான்மையை ஆய்ந்துநோக்கில் புலனாகும். அவ்வகையிற்றானே, தொல்காப்பியச் சொல்லதிகாரச் சேனாவரையருரையில் திருக்குறள் எடுத்தாளப்பட்டுள்ள பாங்கினை வெளிக்கொணர்வதே இக்கட்டுரையின் ஆய்வு நோக்கமாம்.

ஆய்வு நெறி

'தொல்காப்பியச் சொல்லதிகாரச் சேனாவரையருரையில் திருக்குறள்' என்னுந்தலைப்பில் மேற்கொள்ளப்பட்ட இவ்வாய்வில் தொல்காப்பியச் சொல்லதிகாரச் சேனாவரையருரையில் மேற்கோளாகக் காட்டப்பட்ட குறட்பாக்களை வெளிக்கொணர்வதே இவ்வாய்வின் நோக்கமாதலின் விளக்கங்களையும்

[1] The author is an Assistant Professor of Tamil at PSG College of Arts and Science, Coimbatore, Tamil Nadu vignesh@psgcas.ac.in

இவ்வாய்வில் "விளக்கமுறைத் திறனாய்வும்", "ஒப்பீட்டுமுறைத் திறனாய்வும்" கையாளப்பட்டுள்ளன.

குறள்களைக் கையாளும் பான்மை

தொல்காப்பியச் சொல்லதிகாரத்திற்கு உரைகண்ட சேனாவரையர் குறட்பாக்களைக் கையாளுங்கால் குறட்பாக்களை முழுமையாகக் கையாளல், குறள் தொடர்களைக் கையாளல், குறள் கருத்துக்களைக் கையாளல் என்னும் முறைகளைப் பின்பற்றியுள்ளார்.

முழுமையாக எடுத்தாளப்பட்ட குறள்கள்

சேனாவரையர் தம் உரையில் அறத்துப்பாலுக்குரிய இரண்டு குறள்களை மூன்று இடங்களிலும் பொருட்பாலுக்குரிய நான்கு குறள்களை நான்கு இடங்களிலும் இன்பத்துப்பாலுக்குரிய ஒரு குறளை இரண்டு இடங்களிலும் மேற்கோளாக முழுமையாக எடுத்தாண்டுள்ளார்.

ஆக்கக் கிளவி காரண மின்றியும் வரும்

காரணத்தினால் தன்மை திரிந்த பொருளை அத்திரிபு கூறுங்கால் ஆக்கம் கொடுத்துச் சொல்லுக என்பதனை,

"செயற்கைப் பொருளை ஆக்கமொடு கூறல்"

(தொல்.சேனா.நூ.20)

என்னுஞ் சூத்திரத்தான் மொழிந்த தொல்காப்பியர், செயற்கைப் பொருள் வழக்கினுள் காரணமின்றி வரினுங் குற்றமின்று என் பதனை,

"ஆக்கக் கிளவி காரண மின்றியும்

போகின் றென்ப வழக்கி னுள்ளே"

(தொல்.சேனா.நூ.22)

என நூற்பிப்பர். இதற்கு உரைபகன்ற சேனாவரையர் 'வழக்கினுள் காரணமின்றியும் வருமெனவே, செய்யுளுட் காரணம் பெற்றே வருமென்பதாம்' என்று விளக்கவுரை பகன்று அதற்குச் சான்றுகளையுங் காட்டுவதுடன்,

"நல்லவை யெல்லா அந்தீயவாந் தீயவும்
நல்லவாஞ் செல்வஞ் செயற்கு"

(குறள்-305)

என்னுங் குறட்பாவினை எடுத்துக்காட்டி, 'செயற்கைப் பொருள் செய்யுளுள் காரணமின்றி வந்தனவாலெனின்' என வினாவெழுப்பிக் கொண்டு, "காலங் காரணமென்பது பெறப்படுதலானும், ஊழாலென்பது அதிகாரத்தான் வருமாகலானும், அவை காரணமின்றி வந்தன எனப்படா வென்பது" (தொல்.சேனா.நூ.22)

என்பதனான் தம் முடிபுரைக்கின்றார்.

நோக்கப்பொருளில் வேற்றுமையுருபு மயக்கம்

வேற்றுமையுருபுகள் தம்முள் மயங்கிப் பொருள் வேறுபாடு கொள்ளும் இயல்புணர்த்தும் வேற்றுமை மயங்கியலின்கண்,

"இரண்டன் மருங்கின் நோக்கல் நோக்கம்அவ்

இரண்டன் மருங்கின் எதுவுமாகும்"

(தொல்.சேனா.நூ.93)

எனவருஞ் சூத்திரம், மூன்றாம் உருபும் ஐந்தாம் உருபும் தமக்குரிய ஏதுப்பொருளை விடாமல் இரண்டாம் வேற்றுமைக்குரிய நோக்கல் நோக்கப் பொருளிலும் வரும் எனுங் கருத்தினது. இதற்கு விளக்கவுரை பகரும் சேனாவரையர்,

"வானோக்கி வாழு முயிரெல்லாம் மன்னவன்
கோனோக்கி வாழுங் குடி"

(குறள்-542)

என்னுங் குறளை எடுத்துக்காட்டி,

"வானை நோக்கி வாழும் கோலை நோக்கி வாழும் என இரண்டாவது வருதலேயன்றி, வானானோக்கிவாழும், வானினோக்கிவாழும், கோலானோக்கிவாழும், கோலினோக்கிவாழும் என மூன்றாவதும் ஐந்தாவதும் வந்தவாறு கண்டுகொள்க" (தொல்.சேனா.நூ.93)

எனத் தம் முடிபுரைக்கின்றார்.

உருபு தொடர்ந்தடுக்கி வருதல்

"உருபுதொடர்ந் தடுக்கிய வேற்றுமைக் கிளவி

ஒருசொன் னடைய பொருள்சென் மருங்கே"

(தொல்.சேனா.நூ.102)

எனவருஞ் சூத்திரம், பலவுருபுந் தம்முள் தொடர்ந்தடுக்கி வந்த வேற்றுமைச் சொற்களெல்லாம் முடிக்குஞ் சொல் ஒன்றனால் முற்றுப்பெற்று நடக்கும் என்னும் பொருண்மையுடைத்து. இச்சூத்திரத்திற்கு உரை வரையும் சேனாவரையர்,

"அந்தணர் நூற்கும் அறத்திற்கு மாதியாய்
நின்றது மன்னவன் கோல்"-

(குறள்-543)

என்னுங் குறளை எடுத்துக்காட்டுவர். ஆயின், 'உருபு தொடர்ந்தடுக்கி' என்பதற்கு 'பல உருபு தொடர்ந்தடுக்கி' எனப் பொருள் கொண்ட சேனாவரையர் ஓர் உருபு தொடர்ந்தடுக்கி வருதற்கே உதாரணங் காட்டுகின்றார் என்பதும் ஈண்டுச் சுட்டத்தக்கதாம்.

வெளிப்படையும் குறிப்பும்

பொருண்மை தெரிதல், சொல் மாத்திரத்தான் பொருள் விளங்கி வேறு நிற்றலும் அங்ஙனம் சொல்லால் தோன்றாது சொல்லோடு கூடிய குறிப்பினால் பொருள் தோன்றி நிற்றலும் ஆகிய இரண்டு பகுதிப்படுமென்று கூறுவர் ஆசிரியர் என்ற பொருளுடையது,

"தெரிபு வேறு நிலையிலுங் குறிப்பிற்
றோன்றலும்

இருபாற் றென்ப பொருண்மை நிலையே"

(தொல்.சேனா.நூ.157)

என்ற சூத்திரமாம். இச்சூத்திரத்திலிடம் பெறும் 'குறிப்பிற் றோன்றல்' என்பதற்கு உரைகூறும் சேனாவரையர், சொல்லளவில் தோன்றாது சொல்லோடு கூடிய குறிப்பால் தோன்றுவது எனப் பொருளுரைத்து,

"இளைதாக முள்மரம் கொல்க களையுநர்
கைகொல்லுங் காழ்த்த விடத்து"

(குறள்-879)

என்னுங் குறளைக் குறிப்பிற்றோன்றலுக்கு உதாரணமாகக் காட்டி, 'அணியிலக்கணங் கூறுவோர் இன்னோரன்னவற்றைப் பிறிதுமொழிதல் என்பதோர் அணியென்ப என விளக்குகின்றார். தவிர, இக்குறளையே எச்சவியல் குறிப்பெச்சத்திற்கும் (எச்சவியல்.நூ.440) உதாரணமாகக் காட்டியுள்ளார் சேனாவரையர் என்பது ஈங்கு எண்ணத்தக்கதாம்.

குறிப்பெச்சமும் இசையெச்சமும் முடியுமாறு

"அவைதாம் தத்தங் குறிப்பின் எச்சஞ்
செய்யும்" (தொல்.சேனா.நூ.440)

எனவருஞ் சூத்திரம், 'குறிப்பெச்சமும் இசையெச்சமும் சொல்லுவார் குறிப்பான் எஞ்சி நின்ற பொருளையுணர்த்தும்' என்னுங் கருத்தினது.

இளம்பூரணரும் நச்சினார்க்கினியரும் இச்சூத்திரம், குறிப்பெச்சம், இசையெச்சம் இவ்விரண்டனையும் உணர்த்திற்று எனக்கொள்ள, சேனாவரையரும் தெய்வச்சிலையாரும் சொல்லெச்சம் குறிப்பெச்சம் இசையெச்சம் இம்மூன்றினையும் உணர்த்திற்று எனக்கொள்வர். இவற்றுள் குறிப்பெச்சத்திற்குச் சான்று காட்டும் சேனாவரையர்,

"பசப்பித்துச் சென்றா ருடையையோ வன்ன
நிறத்தையே பீர மலர்." (குறள்)

"இளைதாக முண்மரங் கொல்க களையுநர்
கைகொல்லுங் காழ்த்த விடத்து." (குறள்-879)

என்னுங் குறள்களை எடுத்துக்காட்டி,

"முறையானே பசப்பித்துச் சென்றாரை
யாமுடையேம் எனவும்,
தீயாரைக்காலத்தாற்களைக எனவும் வந்த
தொடர்மொழி எச்சமாய் நின்ற
குறிப்புப்பொருளை வெளிப்படுத்தலாற்
குறிப்பெச்சமாயின" (தொல்.சேனா.நூ.440)

என விளக்கமுரைத்து,

"அகர முதல வெழுத்தெல்லா மாதி பகவன்
முதற்றே யுலகு." (குறள்-1)

"அளித்தஞ்ச லென்றவர் நீப்பிற் றெளித்தசொற்
றேறியார்க் குண்டோ தவறு." (குறள்-1154)

என்னுங் குறள்களை இசையெச்சத்திற்குச் சான்றாக எடுத்துக்காட்டி,

"முறையான அதுபோல எனவும், நீத்தார்க்கே
தவறு எனவும் வருவன எஞ்சிய
இசைப்பொருளுணர்த்தலான்
இசையெச்சமாயின" (தொல்.சேனா.நூ.440)

என விளக்கியுரைப்பர்.

குறள் தொடர்களைக் கையாளல்

சேனாவரையர் சொல்லதிகார உரையின்கண் அறத்துப்பாலுக்குரிய குறள் தொடர்களை 2 இடங்களிலும் பொருட்பாலுக்குரிய குறள் தொடர்களை 13 இடங்களிலும் இன்பத்துப்பாலுக்குரிய குறள் தொடர்களை 2 இடங்களிலும் எடுத்தாண்டுள்ளார். அவற்றை நோக்குவம்.

வியங்கோள் அமையும் வகை

'வியங்கோளொடு தொடரும் எண்ணுப் பெயர் இருதிணையும் விரவி வருதலை நீக்கார்; ஏற்றுக்கொள்வர் ஆசிரியர்' என்பதனை,

"வியங்கோள் ளெண்ணுப்பெயர் திணைவிரவு
வரையார்" (தொல்.சேனா.நூ.45)

எனவரும் நூற்பா விளக்குகிறது. இதற்கு உதாரணங்காட்டுங்கால், 'யானும் என் எ....மும் சாறும்', 'ஆவும் ஆயனும் செல்க' என்பவற்றில் உயர்திணையும் அ..றிணையும் கலந்து எண்ணப்பட்டு வந்தமையால் அவ்வாக்கியங்கள்

வழுவாகின்றன. அவற்றை வழுவமைதி எனக்கொள்க என்ற இளம்பூரணரின் கருத்தை மறுக்கும் சேனாவரையர், 'உயர்திணையும் அஃறிணையும் கலந்து வரலாமா? வரலாகாதா? என்பது பற்றி இலக்கணங் கூறுதல் தொல்காப்பியருடைய முதன்மைக் கருத்தன்று; அங்ஙனம் கலந்து வந்தால் முடிபு எவ்வாறு வருதல் வேண்டும் என்று இலக்கணங்கூறுவதே முதன்மைக் கருத்து எனக்கூறி, அதற்கு "இருமனப் பெண்டிருங் கள்ளுங் கவறும்" (குறள்-920) எனவரும் திருக்குறட் தொடரைச் சான்றாக்குகின்றார்.

எடுத்த மொழி இனம் செப்பல்

"எடுத்த மொழி இனஞ் செப்பலும் உரித்தே"

(தொல். சேனா. நூ.60)

எனவருஞ் சூத்திரத்திற்கு உரைகூறும் சேனாவரையர்

"அறஞ்செய்தான் துறக்கம் புகும்" (குறள்-95), "இழிவறிந்துண்பான்கண் இன்பமெய்தும்" (குறள்-6)

எனவரும் குறள் தொடர்களை உதாரணமாகக்காட்டி,

"இவை சொல்லுவார்க்கு இனப்பொருளியல்பு உரைக்குங் குறிப்புள்வழி, மறஞ்செய்தான் துறக்கம் புகான், கழிபேரிரையான் இன்பமெய்தான் என் இனஞ்செப்புதலும், அக்குறிப்பில்வழி இனஞ்செப்பாமையுங் கண்டுகொள்க" (தொல். சேனா. நூ.60)

என விளக்கந்தருவர்.

வினையெச்ச வாய்பாடுகள்

பின், முன், கால், கடை, வழி, இடத்து என்னும் ஈற்றவாய் வருவனவும் அவைபோலக் காலங்கண்ணி வருவன பிறவும் வினையெச்சமாம் என்னுங் கருத்தினது,

"பின்முன் கால்கடை வழிஇடத்து என்னும்

அன்ன மரபின் காலங் கண்ணிய

என்ன கிளவியும் அவற்றியல் பினவே"

(தொல். சேனா. நூ.229)

என்னுஞ் சூத்திரமாகும். இதில், "அன்னமரபிற் காலங்கண்ணிய என்ன கிளவியும்" எனச் சூத்திரம் இயன்றமைக்கு எடுத்துக்காட்டு நவிலும் சேனாவரையர், "அற்றால் லளவறிந் துண்க" (குறள்-943), "கூறாமை நோக்கிக் குறிப்பிலான்" (குறள்-701) என்னும் இரு குறள்களின் தொடர்களை எடுத்துக்காட்டி இவற்றின் முறையே ஆல்ஈறும், மகரஈறும் கொள்க என்றனர்.

பெயரெச்ச வாய்பாடுகள்

"நிலனும் பொருளும்... சொல்லே"

(தொல். சேனா. நூ.234)

என்னுஞ் சூத்திரம் பெயரெச்ச வாய்பாடுகளைக் கூறுகின்றது. இதற்குச் சான்றுகளை எடுத்துக்காட்டிய சேனாவரையர்,

"பொச்சாவாக் கருவியாற் போற்றிச் செயின்" (குறள்-537) என்னுங் குறள் தொடரை எடுத்துக்காட்டி, "பொச்சாவாக் கருவியென்பது மது" (தொல். சேனா. நூ.234)

என விளக்குகின்றார்.

இடைச்சொற்பாடு

இடைச்சொற் பாகுபாட்டை யுணர்த்தும், "அவைதாம் புணரியல்... நுவலுங் காலை" (தொல். சேனா. நூ.250) எனவருஞ் சூத்திரத்திற்கு உரைவரையும் சேனாவரையர், "இயல்புளிக் கோலோச்சு மன்னவன்" (குறள்-545) என்னுங் குறள் தொடரைச் சுட்டி, "என மூன்றாம் வேற்றுமைப் பொருட்க்கண் வரும் மாறு உளி என்பனவும் அன்னபிறவுமாம்" (தொல். சேனா. நூ.250) எனக் கருத்துரைக்கின்றார்.

'என' என்னும் இடைச்சொல்

'வினைமுதலாகிய ஆறு பொருண்மையுங் குறித்து வரும் 'என' என்னும் இடைச்சொல்' என்னும் பொருளுடையது, "வினையை குறிப்பே... கிளவி" (தொல். சேனா. நூ.258) என்னுஞ் சூத்திரமாம். 'என' என்னும் இடைச்சொல் பெயர்ப் பொருண்மை குறித்து வந்தமைக்கு "அழுக்காறென வொரு பாவி" (குறள்-168) என்னுங் குறள் தொடரை உதாரணமாகக் காட்டி விளக்குகின்றார் சேனாவரையர்.

'ஏ' 'குரை' என்னுஞ் சொற்கள்

ஏ, குரை என்ற இரண்டு இடைச்சொற்களும் ஒவ்வொன்றும் இசைநிறையாகவும் அசைநிலையாகவும் வருமென்பது,

"ஏயுங் குரையு மிசைநிறை யசைநிலை

யாயிரண் டாகு மியற்கைய வென்ப"

(தொல். சேனா. நூ.272)

எனவரும் நூற்பாவின் கருத்தாகும். இதில் 'குரை' என்னுஞ் சொல் அசைநிலையாக வருதற்கு, "பல்குரைத் துன்பங்கள் சென்றுபடும்" (குறள்-1045) எனுங் குறள் தொடரினைச் சேனாவரையர் சான்றாக்குவர்.

எண்ணிடைச் சொற்கள் பிரிந்து சென்று ஒன்றுதல்

"என்றும் எனவும் ஒடுவுந் தோன்றி

ஒன்றுவழி உடைய எண்ணினுட் பிரிந்தே"

(தொல்.சேனா.நூ.294)

எனவரும் நூற்பா, 'என்றும் எனவும் ஒடுவும் என்பன ஒருவழித்தோன்றி எண்ணினுட் பிறவழியும் பிரிந்து சென்று ஒன்றும் இடம் உடைய' என்னுங் கருத்தினது. இதற்கு உதாரணங்காட்டும் சேனாவரையர், "வினை பகை யென்றிரண்டி னெச்சம்" (குறள்-674), "பொருள் கருவி காலம் வினையிடனொ டைந்தும்" (குறள்-675) என்னும் குறள் தொடர்களைக் காட்டி, "அவை ஒருவழி நின்று, வினையென்று பகையென்று எனவும், கண்ணிமையென நொடியென எனவும், பொருளொடு கருவியொடு காலத்தொடு

வினையொடு இடத்தொடு எனவும் நின்றவிடத்துப் பிரிந்து, பிறவழிச் சென்று ஒன்றியவாறு கண்டுகொள்ளக"

(தொல்.சேனா.நூ.294)

என விளக்கவுரை பகிர்கின்றார்.

யாப்பு எனும் உரிச்சொல்

"பயப்பே பயனாம்" (தொல்.சேனா.நூ.306)

என்னும் நூற்பா, பயப்பு என்னும் உரிச்சொல் பயனும் நிறவேறுபாடுமாகிய குறிப்பும் பண்பும் உணர்த்தும் என்னும் பொருளுடையது. இதற்கு, "பயவாக் களரனையர் கல்லாதவர்" (குறள்-406) என்னுங் குறள் தொடரை உதாரணமாகக் காட்டுவர் சேனா வரையர்.

அதிர்வும் விதிர்ப்பும்

ஆதிர்வும் விதிர்ப்பும் நடுக்கமாகிய குறிப்புணர்த்தும் என்னுங் கருத்துடையது,

"அதிர்வும் விதிர்ப்பும் நடுக்கஞ் செய்யும்"

(தொல்.சேனா.நூ.316)

என்னும் சூத்திரம். இதற்கு, "அதிர வருவதோர் நோய்" என்னுங் குறள் தொடரைச் சேனாவரையர் எடுத்துக்காட்டுவார்.

அமர்தல் என்னும் உரிச்சொல்

"அமர்தல் மேவல்" (தொல்.சேனா.நூ.380)

என்னுஞ் சூத்திரம் அமிர்தல் என்னும் உரிச்சொல் மேவுதல் என்னுங் குறிப்புடையது என்ற பொருளுடையது. இதற்கு, "அகனமர்ந்து செய்யா ளுரையும்" (குறள்-84) என்னும் குறள் தொடரை உதாரணமாக்குவர் சேனாவரையர்.

கடி என்னும் உரிச்சொல்

"கடியென் கிளவி... பொருட்டாகும்மே"

(தொல்.சேனா.நூ.383)

எனவருஞ் சூத்திரம், கடியென்னும் உரிச்சொல் வரைவு முதலாகிய பத்துக் குறிப்பும் உணர்த்தும் என்னும் பொருளுடையது. இதில், கடியென்னும் உரிச்சொல் வரைவு குறிப்புணர்த்துதற்கு, "கடிந்த கடிந்தொரார் செய்தார்க்கு" (குறள்-658) என்னும் குறள் தொடரைச் சேனாவரையர் சான்றாகக் காட்டுகின்றார்

உரியியல் புறனடை

"அன்னபிறவுங்... புலவர்"

(தொல்.சேனா.நூ.396)

என்னும் உரியியல் புறனடைச் சூத்திரத்திற்கு உரைகூறும் சேனாவரையர், "வினைக் குறை தீர்ந்தாரிற் றீர்ந்தன் றுலகு" (குறள்-612) என்னும் குறள் தொடரை எடுத்துக்காட்டி, "ஒருவர் வினையும் பயனும் இன்றியமையாமையின் 'வினைக்குறை.... என்றார் குறை கூட்ட வரம்பு தமக்கின்மையின்றென இயையும்" (தொல்.சேனா.நூ.396) என விளக்கங் கூறுவர்.

ஆய்விற் கண்டறியப்பட்ட முடிபுகள்

இதுகாறுங்கூறியவற்றான்,

- *தமிழின் முழுமுதற் இலக்கணப்பனுவலான அல்காவிழுப்பஞ்சேர் தொல்காப்பியத்திற்கு உரைபகன்ற உரையாசிரியப் பெருமக்களால் இந்நூல் வழிவழியாகப் பாதுகாக்கப்பட்டு வந்துள்ளது.*
- *சொல்லதிகாரத்திற்குக் கிட்டியுள அறுபெரும் உரைகளுள் சேனாவரையருரை பல்லாற்றானுஞ் சிறப்புடையது என்பதனை இவ்வுரையை நுணுகிப் பயில்வோர் நன்குணர்வர்.*
- *சேனாவரையருக்குத் திருக்குறளிலுள்ள ஆனாப்புலமை சொல்லதிகாரச் சேனாவரையருரையான் தெள்ளிதிற் புலனாம்.*
- *சேனாவரையர் குறட்பாக்களைக் கையாளுங்கால் குறட்பாக்களை முழுமையாகக் கையாளல், குறள் தொடர்களைக் கையாளல் என்னும் முறைமைகளைப் பின்பற்றியுள்ளார்.*

இவ்வகையில், திருக்குறள் தொல்மரபு என்னும் முடிபுகள் இக்கட்டுரையால்
வழிவழியாகப் பாடம் போற்றப்பட்டுள்ளமை பெறப்படுகின்றன.
நினிசிறப்புடைத்தாம்.

References

Aravintan̲, mu. Vai. (2008). uraiyāciriyarkaḷ, maṇivācakar patippakam, cen̲n̲ai.

Māṇikkam. Va. Cupa. (1987). Tolkāppiyakkaṭal, maṇivācakar patippakam, cen̲n̲ai, mutar̲patippu

Tolkāppiyam – collatikāram, (1929). teyvaccilaiyārurai, karantait tamil̲ccaṅkap patippu tamil̲p palkalaikkal̲aka nil̲ar̲paṭap patippu (1984), tañcāvūr.

Tolkāppiyam, collatikāram. (1973). iḷampūraṇam, ku. Cuntaramūrttiyavarkaḷ viḷakkavuraiyuṭan̲, caivacittānta nūr̲patippukkal̲akam, cen̲n̲ai. Mar̲upatippu

Tolkāppiyam, collatikāram. (1971). cēn̲āvaraiyam, ñā. Tēvanēyappāvāṇar mar̲r̲um ā. Pūvarākampiḷḷai viḷakkavuraiyuṭan̲, caivacittāntanūr̲patippukkal̲akam, cen̲n̲ai. Mar̲upatippu

Tolkāppiyam, collatikāram (1981). cēn̲āvaraiyam, ku. Cuntaramūrttiyavarkaḷ viḷakkavuraiyuṭan̲, aṇṇāmalaip palkalaikkal̲akam, aṇṇāmalainakar, mutar̲patippu.

Tolkāppiyam, collatikāram. (1978). cēn̲āvaraiyam, ci. Kaṇēcaiyar patippu, vaṭa'ilaṅkait tamil̲nūr̲ patippakam, cun̲n̲ākam, ilaṅkai, mutar̲patippu

Tolkāppiyam, collatikāram. (1997). Nacciṉārkkiṉiyam, irāma kōvintacāmippiḷḷai patippu caracuvatimakāl nūlakam, tañcāvūr, mutar̲patippu.

Tolkāppiyam, collatikāram. (1962). nacciṉārkkiṉiyam, ku. Cuntaramūrttiyavarkaḷ viḷakkavuraiyuṭan̲, caivacittānta nūr̲patippukkal̲akam, cen̲n̲ai. Mar̲upatippu.